

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา

(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๖๙

โรงเรียนอนุกูลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

สังกัดสำนักปลัด เทศบาลตำบลเปือยน้อย

อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

ประกาศโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย
เรื่อง ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๙
ของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

อาศัยอำนาจตามข้อ ๔ และข้อ ๑๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยรายได้และการจ่ายเงินของสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้หัวหน้าสถานศึกษาประกาศใช้แผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา ที่ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๘ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย นั้น

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย สังกัดสำนักปลัด เทศบาลตำบลเปือยน้อย จึงขอประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๙ ของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย เพื่อให้ผู้ปกครอง ประชาชน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไปทราบโดยทั่วกัน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายไพฑูรย์ พันโนลาด)
 ผู้อำนวยการสถานศึกษา
 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

ประกาศโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย
เรื่อง เห็นชอบใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ฉบับเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๙
ของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการกำกับการดำเนินกิจการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับกฎหมาย กฎระเบียบ ประกาศ คำสั่ง นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ สพฐ. และความต้องการของชุมชน ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจการด้านต่างๆของสถานศึกษา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนด และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย ระเบียบ ประกาศ ฯลฯ กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น

ในคราววาระการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๘ ของการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย สังกัดสำนักปลัด เทศบาลตำบลเปือยน้อย เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ประชุมมีมติ เห็นชอบให้ใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๖๙ ของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายสุริยา หาญศรี)

ประธานกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

คำนำ

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนการศึกษา (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๖๙ ขึ้นเพื่อใช้ในการดำเนินงานและขับเคลื่อนการบริหารจัดการศึกษา โดยมีสาระสำคัญประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ ค่านิยม ยุทธศาสตร์กลยุทธ์ ตัวชี้วัดความสำเร็จ เป้าหมายผลผลิต แผนงาน ซึ่งได้มีการวิเคราะห์ข้อมูล และดำเนินการให้สอดคล้องของ แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ ๒๕๖๙ ของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย โดยกำหนด กลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามศักยภาพและมีคุณภาพ พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา และพัฒนาระบบบริหารจัดการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การจัดการศึกษา เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ขอขอบคุณคณะทำงาน และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่มีส่วน ร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ ๒๕๖๙ ในครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีไว้ ณ โอกาสนี้

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

สารบัญ

หน้า

บทที่ ๑	บทนำ	๑
บทที่ ๒	วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์	๑๒๙
บทที่ ๓	ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์	๑๓๙
บทที่ ๔	การติดตามและประเมินผลการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาไปสู่การปฏิบัติ	๑๔๐

ภาคผนวก

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการต่างๆ
- แนวนโยบายบันทึกการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาให้ความเห็นชอบ
-

ฯลฯ

คณะผู้จัดทำ

บทที่ ๑ บทนำ

๑. หลักการและเหตุผล

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ตั้งอยู่เลขที่ ๒๗๙ หมู่ที่ ๗ ตำบลสระแก้ว อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น ๔๐๓๔๐ สังกัดสำนักปลัดเทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น เปิดสอนระดับชั้นปฐมวัย จำนวน ๓ ห้องเรียน โรงเรียนมีเนื้อที่ ๑๑ ไร่ ๒ งาน ๕๖ ตารางวา ซึ่งเดิมนั้นตามหนังสือจังหวัดขอนแก่น ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ เรื่อง การถอนสภาพที่ดินสาธารณะประโยชน์แปลง “สนามกีฬา” กรณีสำนักงานเทศบาลตำบลเปือยน้อยมีความประสงค์ขอถอนสภาพที่ดินประโยชน์แปลงสนามกีฬา ตั้งอยู่บ้านวังหิน หมู่ที่ ๗ ตำบลสระแก้ว อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น เนื้อที่ ๑๑ ไร่ ๒ งาน ๕๖ ตารางวา เพื่อใช้เป็นที่ตั้งสถานศึกษาและใช้ประโยชน์อย่างอื่นในราชการของเทศบาล นั้น ทางกรมที่ดินได้ดำเนินการถอนสภาพที่ดินสาธารณะประโยชน์แปลงดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำ พระราชกฤษฎีกาถอนสภาพ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกาเล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๗๕ ก วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ จึงขอให้สำนักงานเทศบาลตำบลเปือยน้อยประสานกับธนารักษ์พื้นที่ขอนแก่น เพื่อให้แจ้งความประสงค์ขอเปลี่ยนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเลขที่ ขก ๓๖๘๘ ทั้งแปลงต่ออธิบดีกรมที่ดิน (เจ้าพนักงานจังหวัดขอนแก่น สาขาบ้านไผ่) ในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากที่ดินสาธารณะประโยชน์แปลง “สนามกีฬา” ในท้องที่ตำบลสระแก้ว อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันเป็นที่เล่นกีฬา และทางราชการได้ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเลขที่ ขก ๓๖๘๘ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ปัจจุบันพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ร่วมกันในที่ดินดังกล่าวแล้ว สมควรถอนสภาพที่ดินดังกล่าวจากการเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันเพื่อมอบหมายให้เทศบาลตำบลเปือยน้อยใช้เป็นที่ตั้งสถานศึกษาและใช้ประโยชน์อย่างอื่นในราชการของเทศบาล

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ได้ก่อตั้งในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ มีนักเรียนรุ่นแรก ๓๕ คน ครูผู้ช่วยจำนวน ๒ คน อาคารเรียนชั้นเดียว ๑ หลัง ตามแบบมาตรฐานอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สด ศพด.๓ ขนาด ๘๑-๑๐๐ คน อยู่ในพื้นที่สวนสาธารณะบ้านวังหิน มีรถรับ-ส่ง ในเขตพื้นที่บริการ ๒ ตำบล ได้แก่ เขตตำบลเปือยน้อยและเขตตำบลสระแก้ว ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อสมัย นายไพฑูรย์ ผิวผาง เป็นนายกเทศมนตรี มีสิบตำรวจโท บัญชา คงนวนอินทร์ เป็นปลัดเทศบาล และมีนายไพโรจน์ กมลปัทมากุล เป็นหัวหน้าสำนักปลัดรักษาราชการแทน หัวหน้าสถานศึกษา

พ.ศ. ๒๕๖๔ ได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคารเรียนจำนวน ๑ หลัง จากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย จำนวน ๕,๗๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าล้านเจ็ดแสนบาทถ้วน) แบบที่ ๑ อาคารเด็กเล็ก ๒๐๐ คน ๘ ห้องเรียน ก่อสร้างพร้อมกับป้ายหน้าโรงเรียน

ปัจจุบันโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย เปิดทำการสอนระดับปฐมวัย ตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ถึงชั้นอนุบาลปีที่ ๓ มีครูบุคลากร จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ๑ คน ครู ๓ คน ลูกจ้าง (นักการภารโรง) ๑ คน มีนักเรียน จำนวน ๒๐ คน โดยมี นายไพฑูรย์ พันโนลาด เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา

สภาพปัจจุบัน

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ตั้งอยู่เลขที่ ๒๗๙ หมู่ที่ ๗ ตำบลสระแก้ว อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น ๔๐๓๔๐ สังกัดสำนักปลัดเทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

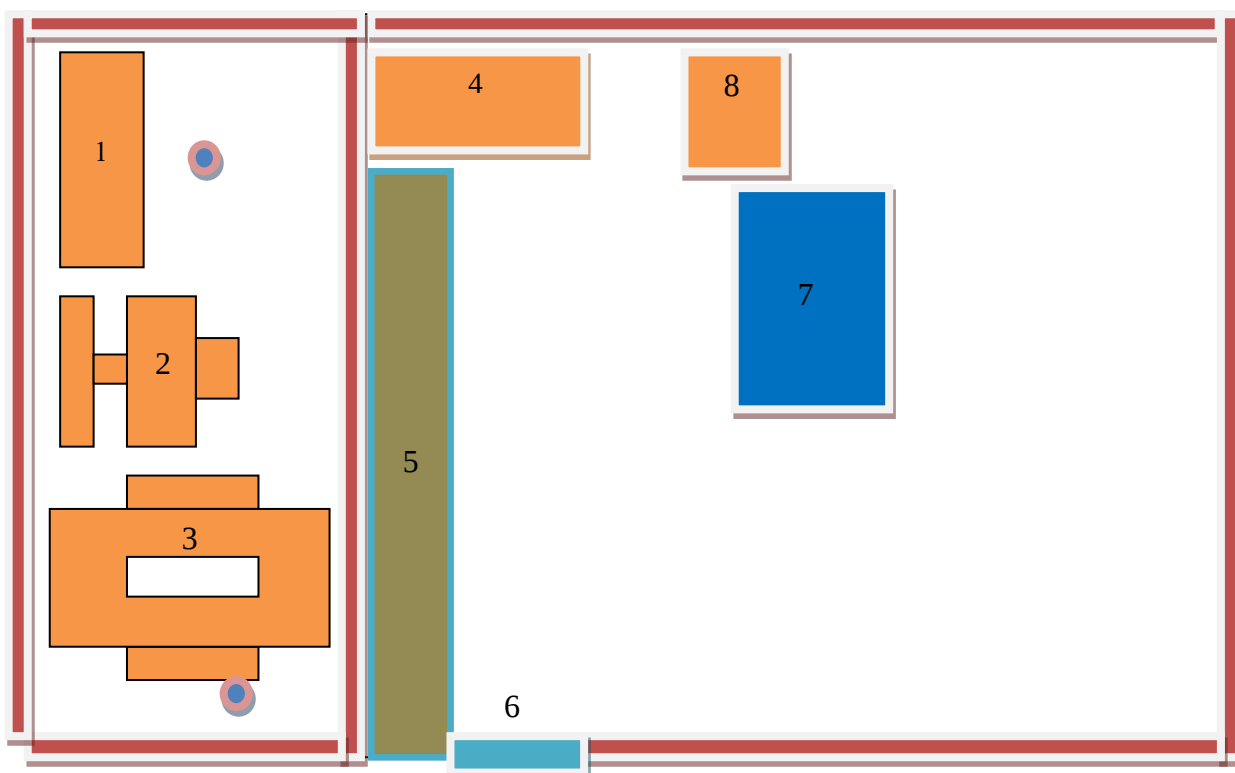
แผนผังบริเวณโรงเรียน

ทิศเหนือ

แผนผังบริเวณโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

สังกัดสำนักปลัดเทศบาลตำบลเปือยน้อย อำเภอเปือยน้อย จังหวัดขอนแก่น

1 อาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสายทอง

2 อาคาร สด.ศพด.3

3 อาคาร เด็กเล็ก 8 ห้องเรียน

4 อาคารอเนกประสงค์

5 ถนนคอนกรีต

6 ป้ายหน้าโรงเรียน

7 สนามกีฬาคอนกรีต

8 โรงเก็บอุปกรณ์ชุมชน

๒. ข้อมูลผู้บริหาร

๑. ผู้อำนวยการสถานศึกษา นายไพฑูรย์ พันโนลาด วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา โทรศัพท์ ๐๘๒-๑๐๗๔๒๙๖ e-mail : paitoon20032524@hotmail.com ดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนนี้ตั้งแต่ ๑ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๘ จนถึงปัจจุบัน

๓. ข้อมูลครูและบุคลากรสนับสนุนการสอน

๓.๑ ข้าราชการครู/พนักงานครู

ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	อายุ	อายุราชการ	ตำแหน่ง/ วิทยฐานะ	วุฒิ	สาขาวิชา	สอนกลุ่ม สาระ การเรียนรู้	หมายเหตุ
๑	นายไพฑูรย์ พันโนลาด	๔๔	๒๐	ผอ./ผอ.เชี่ยวชาญ	ป. โท	บริหาร การศึกษา	บริหาร สถานศึกษา	
๒	นางสาวดาณัฐ นิลนาค	๔๒	๒๖	ครู/ครูชำนาญการ	ป. โท	บริหาร การศึกษา	ปฐมวัย	
๓	นางมาลี ชุมนา	๕๑	๒๔.๙	ครู/ครูชำนาญการ	ป. โท	หลักสูตร และการ สอน	ปฐมวัย	
๔	นางสุภาพันท์ หาญสูงเนิน	๕๘	๒๖	ครู/ครูชำนาญการ	ป. โท	บริหาร การศึกษา	ปฐมวัย	

๓.๒ พนักงานจ้าง/ลูกจ้าง (สนับสนุนการสอน)

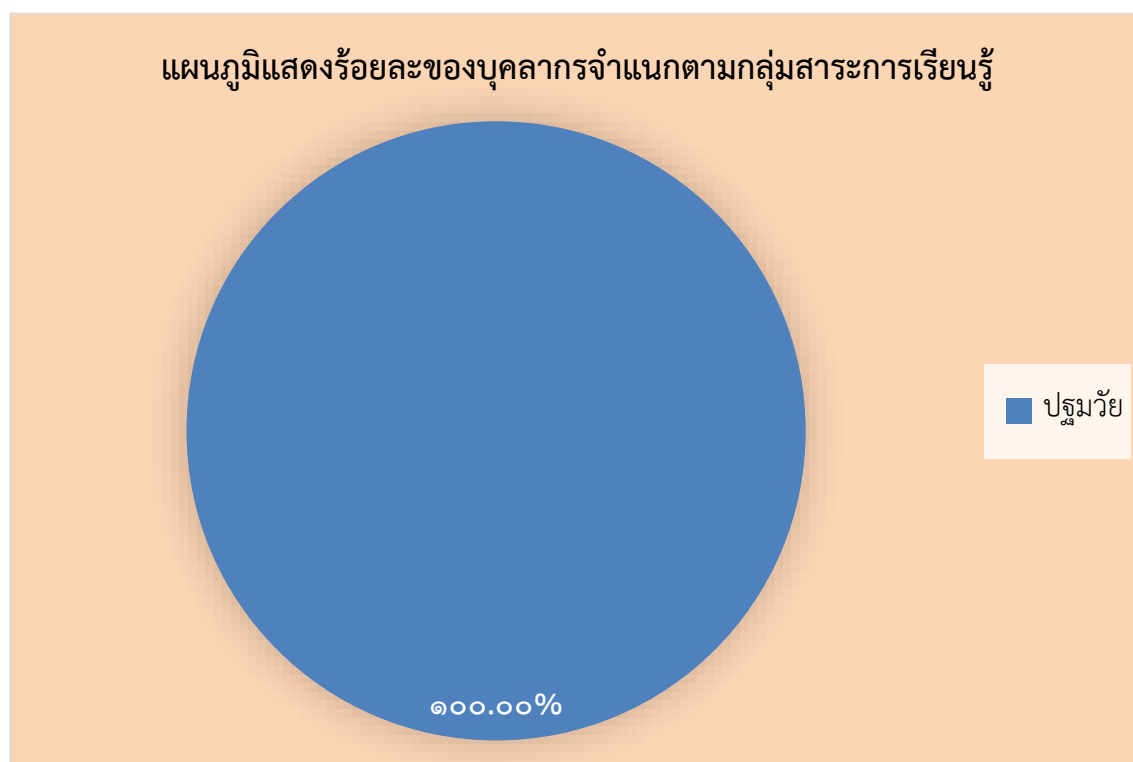
ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	อายุ	ตำแหน่ง	วุฒิ	สาขา	ปฏิบัติหน้าที่	จ้างด้วยเงิน
๑	นายชาติชาย รักภักดิ์	๕๐	นักการภารโรง	ป.ตรี	การพัฒนาชุมชน	นักการภารโรง	อุดหนุน

๓.๓ สรุปจำนวนบุคลากร

๓.๓.๑ จำนวนบุคลากรจำแนกตามประเภท/ตำแหน่งและวุฒิการศึกษา

ประเภท/ตำแหน่ง	จำนวนบุคลากร (คน)				รวม
	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	
๑. ผู้บริหารสถานศึกษา					
- ผู้อำนวยการ	-	-	๑	-	๑
- รองผู้อำนวยการ	-	-	-	-	-
รวม	-	-	๑	-	๑
๒. สายงานการสอน					
- ข้าราชการ/พนักงานครู	-	๒	๑	-	๓
- พนักงานจ้าง(สอน) (ผู้ช่วยครูผู้สอน)	-	-	-	-	-
รวม	-	๒	๑	-	๓
๓. สายสนับสนุนการสอน					
- พนักงานจ้างตามภารกิจ (ผู้ช่วยครูผู้สอน)	-	-	-	-	-
- พนักงานจ้าง (ธุรการ)	-	-	-	-	-
- ลูกจ้างประจำ		-	-	-	-
- ลูกจ้าง	๑	-	-	-	๑
รวม	๑	-	-	-	๑
รวมทั้งสิ้น	๑	๒	๒	-	๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนชั่วโมงสอนเฉลี่ย ชั่วโมง/สัปดาห์ ของครูภายในกลุ่มสาระฯ
ปฐมวัย	๓	๑๐๐.๐๐	๒๕
ภาษาไทย	-	-	-
คณิตศาสตร์	-	-	-
วิทยาศาสตร์	-	-	-
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	-	-	-
สุขศึกษาและพลศึกษา	-	-	-
ศิลปะ	-	-	-
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	-	-	-
ภาษาต่างประเทศ	-	-	-
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	-	-	-
รวมครูสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้	-	๑๐๐.๐๐	-

๔. ข้อมูลนักเรียน (ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ของปีการศึกษาที่รายงาน)

๔.๑ จำนวนนักเรียนในโรงเรียน ปีการศึกษา ๒๕๖๙ ทั้งสิ้น ๒๐ คน จำแนกตามระดับชั้นที่เปิดสอน

ระดับชั้นเรียน	จำนวนห้อง	เพศ		รวม	จำนวนเฉลี่ยต่อห้อง
		ชาย	หญิง		
อ.๑ (อายุ ๓ ขวบ)	-	-	-	-	
อ.๒ (อายุ ๔ ขวบ)	๑	๒	๑๑	๑๓	๑
อ.๓ (อายุ ๕ ขวบ)	๑	๑	๖	๗	๑
รวม					
รวมทั้งสิ้น	๒	๓	๑๗	๒๐	๑๐

จำนวนเด็กพิเศษในโรงเรียน ชาย - คน หญิง - คน รวม จำนวน - คน

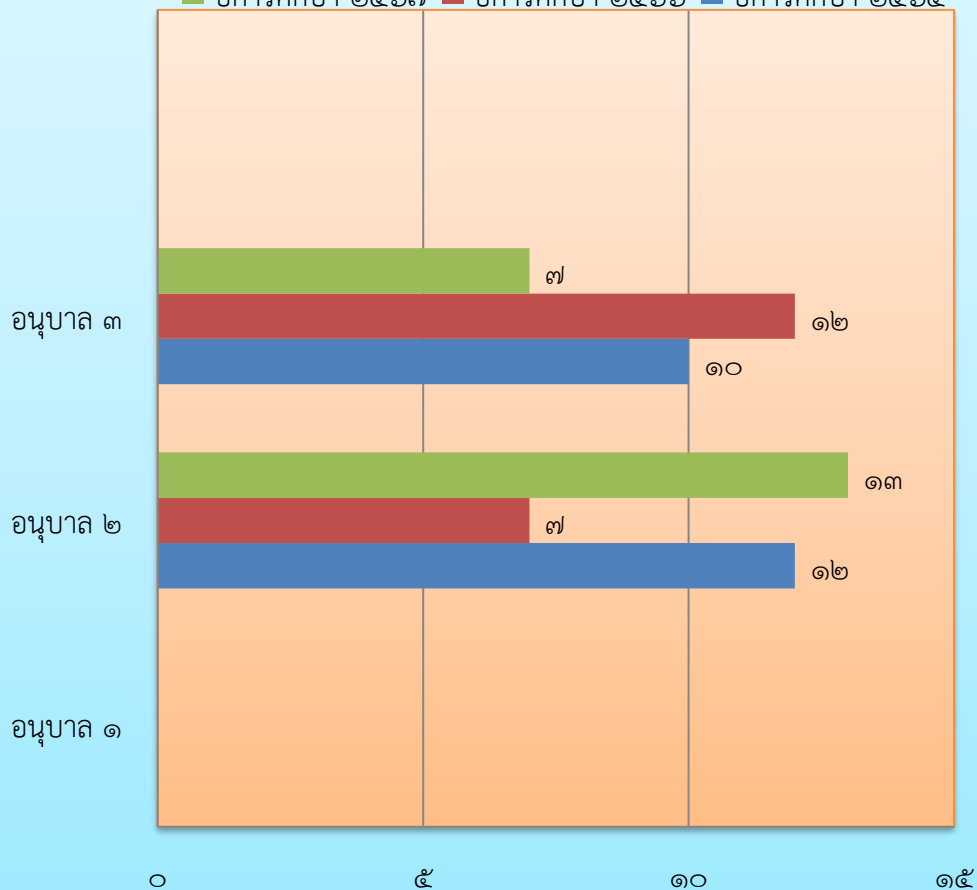
อัตราส่วนนักเรียน : ครูระดับอนุบาล = ๑ : ๗ ☒ เป็นไปตามเกณฑ์ ☐ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์

๔.๒ จำนวนนักเรียน เปรียบเทียบ ๓ ปีการศึกษาย้อนหลัง ปีการศึกษา ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗

เปรียบเทียบจำนวนนักเรียนระดับชั้นอนุบาล

ปีการศึกษา ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗

■ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ■ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ■ ปีการศึกษา ๒๕๖๕

บทสรุปการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษามาแล้วจำนวน ๓ ครั้ง ครั้งล่าสุดคือแผนพัฒนาการศึกษา (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ซึ่งสิ้นสุดลงในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนาการศึกษา (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับดังกล่าวได้จัดทำโครงการและกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน เพื่อให้มีความต่อเนื่องจึงมีความจำเป็นต้องจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๖๗๐) ขึ้น

๑.๒ นโยบายและทิศทางการพัฒนาประเทศ

๑.๒.๑ ทิศทางการพัฒนาประเทศ (ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว”
“ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

วิสัยทัศน์ประเทศคือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศ ที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมี

๑.ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐรวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความสุขของประชากรไทย (๒) ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ (๓) ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง (๔) บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคม

ระหว่างประเทศ และ (๕) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราทำทางเศรษฐกิจอัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่งโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกันตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้ (๒) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน (๓) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และ (๔) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วย ๕ ประเด็น ได้แก่

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มีรhythmic คอ ออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเองตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย (๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ (๓) การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็น ได้แก่

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- สร้างศักยภาพทรัพยากร
๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ในศตวรรษที่ ๒๑
๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม
๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบต่อผู้กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง ตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร (๒) ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน (๓) ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทาง

เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และ (๔) คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ประกอบด้วย ๔ ประเด็น ได้แก่

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม
๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริงตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๒) สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู (๓) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๔) ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพโดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ประเด็น ได้แก่

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติดมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัยมีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรมตัวชี้วัด ประกอบด้วย (๑) ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ (๒) ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ (๓) ระดับความโปร่งใสการทุจริต ประพฤติมิชอบและ (๔) ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐประกอบด้วย ๘ ประเด็น ได้แก่

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
๓. ภาครัฐมีขนาดเล็ก gọn เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
๔. ภาครัฐมีความทันสมัย
๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๘๐

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

มั่นคง

- มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย
- สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

มั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน
- มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ

ยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม
- มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก
- คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้ โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ

ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปีถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่าง ๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่มีความจำเป็นของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม

และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุล ในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถ ในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคน และพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ความรู้ต่าง ๆ ของประเทศให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัย องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนابرลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน ๓ ระดับ ประกอบด้วย ๑) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชน ประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลง จากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความร่วมมือในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว ๒) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยน ปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ของโลกยุคใหม่ และ ๓) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดัน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคม ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่ บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติ ของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัย สนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

บริบทการพัฒนาประเทศ

การพิจารณาแนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จำเป็นที่จะต้องอาศัยความเข้าใจในบริบทสถานการณ์การพัฒนาประเทศ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในการ รับมือกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีความผันแปรสูงและเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาและสามารถเป็นได้ทั้ง โอกาสที่ช่วยเสริมสร้างประโยชน์ หรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์วิกฤติที่ส่งผลกระทบรุนแรงทั่วโลกทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม ยิ่งเป็นแรงกระตุ้นให้ประเทศไทยต้องเร่งดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ตามเป้าหมายโดยเร็ว

ภายใต้การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

การสังเคราะห์บริบทการพัฒนา รวมถึงสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ ของประเทศไทยในช่วงของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๓ จึงมาจากการรวบรวม ประมวลผลการพัฒนาประเทศภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งยังคงมีหลายประเด็นที่ต้องได้รับการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการประเมินผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงฉกฉวัของการพัฒนาทั่วโลกไปอย่างสิ้นเชิงและส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในหลากหลายมิติ ตลอดจนการคาดการณ์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกที่สำคัญหลายประการที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทยต่อไปในอนาคต เพื่อให้สามารถประเมินทิศทางและรูปแบบของเงื่อนไขสภาพแวดล้อม พร้อมทั้งสถานะของทุนในมิติต่าง ๆ ของประเทศไทยในปัจจุบันที่เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ทิศทางที่มุ่งหวัง และเตรียมความพร้อมในการปรับตัวท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงที่มีความซับซ้อนมากขึ้นของโลกยุคใหม่ โดยการวางกลยุทธ์การพัฒนาประเทศที่มีจุดเน้นชัดเจนและเหมาะสมกับบริบททั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างรอบด้าน เพื่อปรับแก้ไขข้อจำกัดเดิมและใช้ศักยภาพที่มีในการสร้างสรรคโอกาสที่จะเติบโตต่อไปอย่างยั่งยืน ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงที่ซับซ้อนได้อย่างเท่าทัน เพื่อให้เกิดการกระจายประโยชน์ที่เกิดขึ้นไปยังภาคส่วนต่าง ๆ ในประเทศได้อย่างเท่าเทียมและเป็นรูปธรรม

๒.๑ บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านเศรษฐกิจ

ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยประสิทธิภาพ ที่อาศัยประสิทธิภาพของภาคการผลิตและคุณภาพสินค้าในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยให้ความสำคัญกับการลงทุนพัฒนาปัจจัยสนับสนุน อาทิ โครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา การฝึกอบรมแรงงาน ประสิทธิภาพของตลาดแรงงาน ขนาดของตลาด การพัฒนาตลาดการเงิน ความพร้อมของเทคโนโลยีซึ่งแม้ประเทศไทยจะมีการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังคงประสบปัญหาด้านประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร รวมทั้งยังมีอุปสรรคในการยกระดับประสิทธิภาพของตลาดสินค้าตลาดแรงงาน และประสิทธิภาพของภาครัฐ ที่มีความล่าช้าเมื่อเปรียบเทียบกับหลายประเทศที่เริ่มพัฒนาในช่วงเวลาเดียวกัน และสามารถก้าวสู่การเป็นประเทศรายได้สูงได้สำเร็จไปแล้วในช่วงก่อนหน้านี้ ส่งผลให้ประเทศไทยติดกับดักประเทศรายได้ปานกลางมาเป็นเวลานาน จากการจัดสรรทรัพยากรระหว่างภาคเศรษฐกิจที่ผ่านมาที่ ทำให้รูปแบบการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยในช่วงที่ผ่านมาไม่สามารถขับเคลื่อนสู่การเป็นประเทศรายได้สูง อีกทั้งยังไม่สามารถตอบสนองต่อโอกาสและทิศทางแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกต่าง ๆ ได้อย่างเต็มศักยภาพ แม้ว่าประเทศไทยจะมีจุดแข็งในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยใช้กลไกทางการคลัง และการบริหารจัดการนโยบายภาครัฐ แต่ยังคงมีปัญหามาจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง อาทิ การพึ่งพาต่างประเทศในสัดส่วนสูง ทั้งเงินลงทุน เทคโนโลยี ปัจจัยการผลิต ตลาดสำหรับการส่งออกแต่บทบาทและอำนาจต่อรองในห่วงโซ่มูลค่าโลกอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำรวมทั้งขีดจำกัดเชิงผลิตภาพของเศรษฐกิจโดยรวมที่เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับรายได้ และส่งผลให้เศรษฐกิจไทยมีความอ่อนไหวต่อแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงหลายประการ

โดย ภาคการผลิตอุตสาหกรรม ที่เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยมีการเติบโตช้าเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในระดับเดียวกัน อุตสาหกรรมไทยส่วนใหญ่ยังคงเป็นการรับจ้างผลิตหรืออยู่ในภาคการผลิตเดิมที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้ไม่มากนัก ข้อจำกัดของผลิตภาพแรงงานและความเข้มข้นของการใช้เทคโนโลยี ระดับการลงทุนในทรัพย์สินทางปัญญาและการสะสมทุนยังไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาเทคโนโลยีด้วยตนเอง ส่วนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งอาศัยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมหรือใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในไทยยังมีขนาดเล็กและมีสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม

ที่สร้างภายในประเทศและการใช้วัตถุดิบในประเทศไม่สูง เนื่องจากไม่ได้เป็นเจ้าของเทคโนโลยีหรือวัตถุดิบหลัก โดยตรงและมีข้อจำกัดในการรับถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยพบว่า ผลิตภาพการผลิตรวม ของไทยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๑ ต่อปี ซึ่งต่ำกว่ากลุ่มประเทศรายได้ปานกลางระดับสูงอื่น ๆ จากข้อจ ากัดในการพัฒนาทักษะ และคุณภาพแรงงาน การเพิ่มผลิตภาพการผลิตรวมของไทยจึงเป็นไปอย่างล่าช้าและมีแนวโน้มที่จะต้องเผชิญ กับความเสี่ยงจากกระแสความท้าทายต่าง ๆ อาทิ พัฒนาการที่รวดเร็วของเทคโนโลยี โครงสร้างประชากรและ พฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป ความขัดแย้งของการค้าโลกที่ทำให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้น ขณะที่ ภาคบริการ ส่วนใหญ่ยังคงมีรูปแบบดั้งเดิมที่ใช้แรงงานทักษะน้อยเป็นหลัก ไม่เน้นการใช้เทคโนโลยี จึงเป็นการให้บริการด้วยการใช้กำลังแรงงานที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้ต่ำ และเติบโตในเชิงของปริมาณมากกว่า คุณภาพ ส่วนภาคบริการสมัยใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและทักษะแรงงานขั้นสูงยังมีขนาดเล็ก

เมื่อโลกต้องเผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ ในเกือบทุกสาขา พบว่าเศรษฐกิจไทยมีความอ่อนไหวต่อภาวะเศรษฐกิจระหว่างประเทศในระดับสูง โดยในปี ๒๕๖๓ เศรษฐกิจไทยหดตัวลงถึงร้อยละ ๖.๑ ซึ่งรุนแรงกว่าประเทศส่วนใหญ่ในโลกที่มีค่าเฉลี่ย การหดตัวทางเศรษฐกิจเพียงร้อยละ ๓.๕ โดยภาคบริการของไทยที่นอกเหนือจากบริการภาครัฐ เป็นส่วนที่ ได้รับผลกระทบมากที่สุด โดยหดตัวลงถึงร้อยละ ๗.๔ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวซึ่งมีความสำคัญอย่างมาก ต่อเศรษฐกิจไทย จากรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ลดลง ๒.๑๘ ล้านล้านบาทในปี ๒๕๖๓ ส่งผล ถึงร้อยละ ๗๐ ต่อการหดตัวของเศรษฐกิจทั้งประเทศ สำหรับภาคการผลิตที่ได้รับผลกระทบรองลงมา คือ ภาคอุตสาหกรรมหดตัวลงร้อยละ ๕.๙ และภาคเกษตรกรรมหดตัวลงร้อยละ ๓.๖ ซึ่งความเสียหายทาง เศรษฐกิจในวงกว้างนี้ส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นเหตุให้อัตราการว่างงานเพิ่มสูงขึ้น ชั่วโหมงการทางานลดลง และส่งผลให้สัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่อยู่ในระดับสูงอยู่ แล้วมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ความสามารถในการช าระหนี้ของทั้งภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจไทย มีความเปราะบางมากขึ้น โดยเฉพาะครัวเรือนกลุ่มเปราะบางที่มีรายได้น้อย ที่มีอัตราการก่อหนี้ระยะสั้น เพื่อการอุปโภคบริโภคซึ่งเป็นหนี้ที่ไม่ได้สร้างรายได้และมีภาระผ่อนต่อเดือนสูงเพิ่มมากขึ้น จึงมีความอ่อนไหว ต่อรายได้ที่ถูกกระทบโดยตรง ซึ่งภาระหนี้ภาคครัวเรือนที่เพิ่มขึ้นอาจส่งผลกระทบถึงการบริโภคภาคเอกชน อย่างต่อเนื่องในอนาคต และส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของไทยในภาพรวมต่อไปได้ สะท้อนให้เห็นถึง ความเปราะบางของโครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทย ที่มีข้อจำกัดในการรองรับสถานการณ์วิกฤติและบริบท การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในการแข่งขันที่รุนแรงยิ่งขึ้น

โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่เปราะบางและข้อจ ากัดในการสร้างมูลค่าเพิ่มภายในประเทศเป็นปัจจัย สำคัญที่เหนี่ยวรั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมและการเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย ส่งผลให้ประเทศไทยไม่สามารถ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมการแข่งขันในเวทีโลกที่เข้มข้นขึ้น จากความท้าทายของการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกยุคใหม่ทั้งทางเทคโนโลยีและพฤติกรรมผู้บริโภค โดยการจัด อันดับโดยสถาบันการจัดการนานาชาติในปี ๒๕๖๔ พบว่า ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทาง เศรษฐกิจอยู่ในอันดับที่ ๒๘ จากทั้งหมด ๖๔ ประเทศ/เขตเศรษฐกิจทั่วโลก ลดลงจากอันดับที่ ๒๗ เมื่อปี ๒๕๖๐ ส่วนหนึ่งมาจากการที่ระบบเศรษฐกิจไทยเน้นแข่งขันด้านต้นทุนและราคามากกว่าการลงทุนพัฒนา เชิงคุณภาพหรือการสร้างคุณค่า ทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อโอกาสที่มาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ในระดับโลกได้อย่างเต็มที่ ทั้งกระแสความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว รวมถึงรูปแบบการใช้ ชีวิตบนความปกติใหม่ ที่เป็นปัจจัยเร่งให้ธุรกิจออนไลน์ในไทยเติบโตอย่างก้าวกระโดด แต่กลับถูกรองตลาด โดยแพลตฟอร์มต่างชาติ ก่อให้เกิดการแข่งขันด้านราคาและการเข้าถึงต้นทุนสินค้าจากต่างชาติที่ถูกกว่า

การนาเทคโนโลยีระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์เข้ามาใช้ทดแทนแรงงานมากขึ้นในหลายสาขาการผลิต ในขณะที่แรงงานส่วนใหญ่ยังขาดทักษะและความรู้ที่เหมาะสม และมีภาวะการหดตัวของกำลังแรงงานจากการเป็นสังคมสูงวัย ในขณะที่หลายประเทศทั่วโลกดาเนินนโยบายยกระดับการปกป้องทางการค้าและลดการพึ่งพาการนำเข้า ซึ่งทั้งหมดนี้อาจเป็นปัจจัยกีดตันการเติบโตทางเศรษฐกิจจากการส่งออกของไทยได้ในอนาคต

อย่างไรก็ดี แม้จะมีข้อจำกัดและความท้าทายเชิงโครงสร้างหลายประการ แต่ประเทศไทยยังคงมีสถานะของทุนทางเศรษฐกิจที่มีศักยภาพ จากการมีพื้นฐานทางทรัพยากรที่ดี มีโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่ได้รับการพัฒนาให้มีความก้าวหน้าได้มาตรฐานสากล และมีความเชี่ยวชาญในการผลิตสินค้าและบริการตามความต้องการของตลาดโลก ซึ่งเป็นปัจจัยรองรับการปรับตัวเพื่อสร้างประโยชน์จากโอกาสที่มาพร้อมกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกอันจะส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและความต้องการของผู้บริโภค การเปลี่ยนรูปแบบการดาเนินธุรกิจ การปรับห่วงโซ่อุปทาน และการย้ายฐานการผลิต อาทิ การเข้าสู่ยุคดิจิทัลจะสร้างงานใหม่ ๆ ที่ต้องการทักษะด้านเทคโนโลยีและเพิ่มความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะมากขึ้น การเข้าสู่สังคมสูงวัยส่งผลให้สินค้าและบริการในอุตสาหกรรมการแพทย์และสุขภาพเป็นที่ต้องการเพิ่มขึ้นทั่วโลก กระแสความตระหนักด้านสุขภาพจะเพิ่มอุปสงค์ต่อสินค้าเกษตรปลอดภัยและผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ ตลอดจนความใส่ใจในสิ่งแวดล้อมจะเพิ่มความต้องการใช้พลังงานสะอาด ยานยนต์ไฟฟ้า รวมถึงสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งนำมาซึ่งการผลักดันให้ภาคธุรกิจเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียนและใส่ใจกับความยั่งยืนมากขึ้น ซึ่งจะเป็นโอกาสสำหรับประเทศไทยในการโยกย้ายทรัพยากรจากฐานการผลิตเดิมไปสู่การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจจากการขับเคลื่อนภาคการผลิตและบริการแห่งอนาคตที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงและให้ความสำคัญกับความยั่งยืนตามแนวทางและเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ

การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงจำเป็นต้องเร่งรัดผลักดันการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคการผลิตเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่การขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยนวัตกรรมและมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ที่เน้นการสร้างคุณค่าให้แก่สินค้าและบริการเชิงคุณภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการกระจายผลประโยชน์สู่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องภายในประเทศอย่างทั่วถึงและเป็นรูปธรรม โดยถ่ายทอดแนวคิดในการพลิกโฉมประเทศสู่นโยบายและแผนในระดับต่าง ๆ ที่สนับสนุนการยกระดับภาคการผลิตสู่อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ทั้งเพื่อพลิกฟื้นสภาวะทางเศรษฐกิจจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ และผลักดันการพัฒนาสาขาการผลิตที่จะมีบทบาทในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในระยะต่อไป โดยเร่งต่อยอดอุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพและมีความได้เปรียบ ประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีในการยกระดับผลิตภาพในภาพรวมให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นได้ในระยะเวลาที่สั้นลง โดยการลงทุนวิจัยและพัฒนาต่อยอดจากองค์ความรู้เดิมเพื่อสร้างนวัตกรรมให้เกิดเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของไทยที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน พร้อมไปกับการสร้างอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคตที่เชื่อมโยงเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้ากับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของตลาดโลก เพื่อลดข้อจำกัดด้านขนาดของกำลังซื้อภายในประเทศที่มีแนวโน้มหดตัวลง โดยการผลักดันให้มีการพัฒนาคุณภาพปัจจัยการผลิต พร้อมทั้งเสริมสร้างนิเวศการแข่งขันที่เป็นธรรมยกระดับการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าโลก ตลอดจนใช้ประโยชน์จากระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ไทยได้มีการวางระบบไว้แล้วให้เต็มประสิทธิภาพ พร้อมประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรมเพื่อปรับปรุงผลิตภาพของแรงงาน ให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายในการปรับเปลี่ยนสู่อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง การพัฒนาในระยะต่อไปจึงอยู่ที่การเพิ่มศักยภาพของภาคการผลิต รวมถึงเร่งยกระดับคุณภาพ

มาตรฐานสินค้าและบริการหลักของไทยให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและการเปลี่ยนแปลงห่วงโซ่มูลค่าโลก โดยมุ่งเป้าในการเร่งพัฒนาภาคการผลิตและบริการเป้าหมายรายสาขาที่สำคัญของประเทศ ได้แก่ ๑) การยกระดับภาคการผลิตสู่การผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเพิ่มผลผลิตภาพ ลดการพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติ และเพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตสู่อุตสาหกรรมอาหารมูลค่าสูง ๒) การปรับเปลี่ยนภาคการท่องเที่ยวซึ่งเป็นภาคบริการที่สำคัญของไทยให้เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพ คุณค่า และความยั่งยืนมากกว่าปริมาณจากการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับบริการที่สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ ๓) การเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์สู่ยานยนต์ไฟฟ้าตลอดห่วงโซ่อุปทาน โดยสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ อย่างเป็นระบบ ๔) การผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง โดยส่งเสริมการผลิตบุคลากร ยกระดับมาตรฐาน รวมถึงสนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์ต่อยอดจากผลการศึกษาวิจัยและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้ามาใช้ในการบวนการรักษาพยาบาลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในการยกระดับสู่การให้บริการบนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง ๕) การดำเนินยุทธศาสตร์ให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยเร่งยกระดับการเชื่อมต่อระหว่างพื้นที่ทั้งในและระหว่างประเทศ พร้อมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและโลจิสติกส์เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และ ๖) การเร่งยกระดับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของไทยให้เป็น ศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน โดยปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ของไทยจากการรับจ้างผลิตไปสู่การคิดค้นออกแบบและเป็นเจ้าของเทคโนโลยีด้วยตนเอง

๒.๒ บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านสังคมและทรัพยากรมนุษย์

จากการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยในมิติต่าง ๆ ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา ส่งผลให้ประเทศไทยประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาความยากจนในภาพรวม และมีแนวโน้มสัดส่วนและจำนวนคนจนในไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยภายในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ พบว่า สามารถลดสัดส่วนคนจนลงจากร้อยละ ๘.๖ ในปี ๒๕๕๙ เหลือร้อยละ ๖.๘๔ ในปี ๒๕๖๓ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อจำกัดด้านข้อมูลระดับประเทศในระยะยาว การติดตามประเมินผลการแก้ไขปัญหาความยากจนที่ผ่านมาส่วนใหญ่จึงเป็นค่าเฉลี่ยในภาพรวม ซึ่งไม่สามารถอธิบายพลวัตของความยากจนได้ว่าครัวเรือนยากจนที่ต้องการความช่วยเหลือที่สุดจะสามารถหลุดพ้นความยากจนได้หรือไม่ โดยกลุ่มประชากรที่มีรายได้ต่ำสุดมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๔.๖ ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่ก หนดไว้ที่เฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี โดยปัจจัยสำคัญมาจากการกระจายผลประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ไม่ทั่วถึง รายได้ประชาชาติที่เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจจึงไม่ได้ถูกจัดสรรให้แก่ประชากรทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม และมีคนจนที่ยังคงติดอยู่ในกับดักความยากจนอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ที่ก่อให้เกิดภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ได้ส่งผลให้จำนวนคนจนเพิ่มสูงขึ้น โอกาสในการหลุดพ้นจากกับดักความยากจนเป็นไปได้ยากขึ้น จนมีแนวโน้มที่จะส่งต่อความยากจนข้ามรุ่นไปยังลูกหลาน และยังเป็นการตอกย้ำปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคมไทย ทั้งความเหลื่อมล้ำของโอกาสในการศึกษาและการพัฒนาทักษะแรงงานที่มีคุณภาพ ความเหลื่อมล้ำของโอกาสในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และบริการสาธารณะ รวมไปถึงการขาดหลักประกันและสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่เพียงพอต่อการสร้างความมั่นคงในชีวิต ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของประเทศ

ในระยะยาวได้

การกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมที่ไม่เท่าเทียมของประเทศไทยก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ทั้งในส่วนของ ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ ระหว่างคนจนและคนรวยในระดับสูง ที่พบว่ารายได้เฉลี่ยระหว่างกลุ่มคนที่จนที่สุดกับกลุ่มที่มีฐานะดีที่สุดมีความแตกต่างกันเกือบ ๑๖ เท่า โดยกลุ่มรายได้สูงมีการเติบโตของรายได้ที่สูงขึ้นเร็วกว่ากลุ่มผู้มีรายได้ต่ำ ในขณะที่ผู้มีรายได้ต่ำมีการก่อกำเนิดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กลุ่มผู้มีรายได้สูงจึงมีโอกาสออมเงินและลงทุนในสินทรัพย์มากกว่า ส่งผลให้เกิดความไม่เสมอภาคของการถือครองทรัพย์สิน โดยกลุ่มที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ ๑๐ มีการถือครองสินทรัพย์ในประเทศที่มีมูลค่าสูงถึงเกือบ ๑ ใน ๓ ของทรัพย์สินรวมทั้งประเทศ บ่งบอกถึง ความเหลื่อมล้ำด้านความมั่งคั่ง ซึ่งมีสาเหตุที่สำคัญส่วนหนึ่งมาจากรูปแบบการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ไม่ทั่วถึงในช่วงที่ผ่านมา อีกทั้งยังพบ ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ จากการเจริญเติบโตและกระจุกตัวทางเศรษฐกิจในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ซึ่งสัดส่วนรายได้ส่วนใหญ่มาจากภาคการผลิตอุตสาหกรรมและการค้า ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือซึ่งมีสัดส่วนประชากรถึง ๑ ใน ๓ ของทั้งประเทศ มีสัดส่วนรายได้ส่วนใหญ่มาจากภาคเกษตรกรรม กลับมีขนาดเศรษฐกิจต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยมีรายได้ต่อหัวต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศกว่า ๒ เท่า และต่ำกว่ากรุงเทพฯ และปริมณฑล ถึง ๓ - ๔ เท่า ซึ่งนอกจากจะเป็นผลจากการกระจุกตัวของความเจริญทางเศรษฐกิจแล้ว ยังมีความแตกต่างด้านโครงสร้างพื้นฐาน การจัดสรรทรัพยากร และคุณภาพทุนมนุษย์ที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาในระดับพื้นที่ โดยกรุงเทพฯ และภาคกลาง มีดัชนีความก้าวหน้าของคนสูงกว่าภูมิภาคอื่นเกือบทุกด้าน สะท้อนให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ อาทิ ด้านสุขภาพ การศึกษา ชีวิตการงาน รายได้ ตลอดจนการคมนาคมและการสื่อสาร นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีปัญหา ความเหลื่อมล้ำในการดำเนินธุรกิจระหว่างกิจการที่มีขนาดต่างกันในระดับสูง โดยกิจการรายใหญ่ของไทยที่เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศก็ยังคงมีความสามารถในการผลิตต่ำกว่าบริษัทข้ามชาติ ขณะที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งมีจำนวนกว่าร้อยละ ๙๙ ของกิจการทั้งหมดและจ้างงานกว่าร้อยละ ๗๐ ของการจ้างงานทั้งหมดในประเทศ กลับมีสัดส่วนมูลค่าต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพียงร้อยละ ๓๔.๒ ในปี ๒๕๖๓ แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยยังไม่สามารถเพิ่มบทบาทให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศได้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ที่ร้อยละ ๕๐ โดยข้อจำกัดในการเติบโตของวิสาหกิจขนาดย่อมที่ไม่สามารถพัฒนาสู่การเป็นวิสาหกิจขนาดกลางได้ ประกอบด้วย การเข้าถึงเงินทุนเพื่อขยายกิจการ การพัฒนาผลิตภัณฑ์และระบบบริหารจัดการ ความเข้มข้นของการใช้เทคโนโลยี หรือการขยายตลาด ทั้งในและต่างประเทศ เป็นต้น สะท้อนถึงปัญหาการขาดความสามารถในการปรับตัวและใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย ทั้งเพื่อเผชิญวิกฤติและเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

ปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติของประเทศไทยถูกฉายภาพให้เห็นชัดและทวีความรุนแรงมากขึ้นเมื่อต้องเผชิญกับภาวะวิกฤตจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ โดยพบว่าคนจนและผู้ด้อยโอกาสได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงมากกว่าประชากรทั่วไป เนื่องจากกลุ่มดังกล่าวไม่มีเงินออมและขาดโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน มีโอกาสถูกเลิกจ้างงานได้ง่าย อีกทั้งยังมีความเสี่ยงทางสุขภาพสูงจากการใช้บริการขนส่งสาธารณะและการมีที่อยู่อาศัยที่มีสภาพแออัดไม่ถูกสุขลักษณะ โดยไม่สามารถเข้าถึงอุปกรณ์สำหรับป้องกันและควบคุมโรคได้เท่าผู้ที่มิฐานะดี ในขณะที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยียังอาจนำมาซึ่งปัญหาความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล เนื่องจากขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์ ขาดทักษะดิจิทัล ขาดทุนในการเข้าถึงระบบ

อินเทอร์เน็ต ซึ่งจะทำให้ยิ่งขาดโอกาสในการมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ การเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอบรมพัฒนาทักษะ หรือกระทั่งการได้รับมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ

ในส่วนของโครงสร้างประชากรของประเทศ พบว่าสังคมไทยเข้าสู่การเป็น สังคมสูงวัย มาตั้งแต่ ปี ๒๕๔๘ โดยในปี ๒๕๖๓ มีจำนวนประชากรผู้สูงอายุรวมกว่า ๑๑.๖ ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๗ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าภายในปี ๒๕๖๖ ซึ่งเป็นปีเริ่มต้นของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ไทยจะกลายเป็น สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ที่มีประชากรอายุมากกว่า ๖๐ สูงถึงร้อยละ ๒๐.๑ ของประชากรทั้งหมด สวนทางกับประชากรวัยเรียนและวัยแรงงานที่มีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะกลุ่มอายุ ๓-๒๑ ปี ที่จะมีสัดส่วนลดลงอย่างต่อเนื่องจนเหลือเพียงร้อยละ ๒๐.๖๖ ของประชากรทั้งหมดในปี ๒๕๗๐ หรือลดลงกว่า ๗๑๕,๐๐๐ คน ภายในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ทั้งนี้ การเข้าสู่สังคมสูงวัยอาจส่งผลให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในประเทศทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เนื่องจากกลุ่มผู้สูงอายุมักจะมีความเหลื่อมล้ำทางรายได้สูงกว่ากลุ่มผู้มีอายุน้อย และการที่ประชากรวัยแรงงานที่มีสัดส่วนลดลงอย่างต่อเนื่อง อาจนำมาซึ่งปัญหาขาดแคลนกำลังแรงงานในประเทศ ต่อยั้ความจำเป็นในการพึ่งพาแรงงานต่างชาติมากขึ้น และส่งผลกระทบต่อทางเศรษฐกิจและสังคมต่อประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความสามารถในการแข่งขัน และผลิตภาพแรงงาน รวมถึงความต้องการงบประมาณเพื่อเป็นสวัสดิการรองรับวัยเกษียณ จากอัตราการพึ่งพิงของผู้สูงอายุต่อวัยแรงงานและภาระทางการคลังในด้านการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

ในส่วนของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยในภาพรวมมีแนวโน้มที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากผลของการยกระดับสุขภาวะ การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา และระดับรายได้ที่เพิ่มขึ้น ตามดัชนีการพัฒนามนุษย์ของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ สะท้อนว่าคนไทยทุกช่วงวัยมีความรู้ความสามารถโดยรวมเพิ่มขึ้น แต่กลับพบว่ามีทักษะด้านการอ่านหรือการศึกษาหาความรู้ลดลง และมีจำนวนเยาวชนที่ไม่ได้เรียนและไม่ได้ทำงานใด ๆ เพิ่มสูงขึ้น ทำให้ศักยภาพของเยาวชนกลุ่มนี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์และไม่ได้รับการพัฒนา ซึ่งประเด็นด้านการพัฒนาทุนทรัพยากรมนุษย์เชิงคุณภาพเป็นความท้าทายที่สำคัญของไทยมาโดยตลอด จากระบบและคุณภาพการศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ จากรายงานขององค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา ที่ทำการทดสอบความรู้ความเข้าใจของนักเรียนอายุ ๑๕ ปี ทั่วโลก ในด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการอ่าน พบว่านักเรียนไทยร้อยละ ๕๙.๕ อยู่ในกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน และมีนักเรียนไทยเพียงร้อยละ ๐.๑๘ ที่ทำคะแนนได้ในระดับสูงกว่าค่ามาตรฐาน ทั้งยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างระบบการศึกษาและตลาดแรงงาน และยังไม่มีระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนของประเทศเพื่อประกอบการวางแผนพัฒนากำลังแรงงาน ที่จะช่วยระบุถึงสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นของงานแต่ละอาชีพซึ่งเป็นสิ่งที่ภาคธุรกิจให้ความสำคัญมากกว่าคุณวุฒิทางการศึกษา จึงเป็นข้อจำกัดในการผลิตและยกระดับทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและทิศทาง การปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศสู่ฐานนวัตกรรม ที่มีแนวโน้มความต้องการทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น อาทิ ความรอบรู้ด้านดิจิทัล การจัดการข้อมูล ปัญญาประดิษฐ์ โค้ดดิ้ง รวมไปถึงทักษะที่เทคโนโลยีไม่สามารถทดแทนได้ โดยเฉพาะทักษะทางพฤติกรรม อาทิ ทักษะมนุษย การคิดเชิงวิพากษ์ การท างานเป็นทีม หรือความคิดสร้างสรรค์

ทั้งนี้ แนวโน้มโครงสร้างประชากรที่คาดว่าจะมีกลุ่มประชากรวัยเรียนลดลง ส่งผลให้การขยายสถานศึกษาในเชิงปริมาณลดความจำเป็นลง และเป็นโอกาสในการยกระดับคุณภาพ ความเสมอภาค และประสิทธิภาพทางการศึกษา หากสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการบริหารจัดการทรัพยากรการศึกษา

และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลและความแพร่หลายของการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่มากขึ้น ช่วยขยายโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดเฉพาะในห้องเรียน อาทิ การเรียนรู้ทางไกล การเรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ที่สนับสนุนศักยภาพรายบุคคลที่จะมีบทบาทสำคัญในการตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจากการประเมินภาพรวมของบริบทและสถานะของทุนทางสังคมของประเทศไทย บ่งชี้ให้เห็นว่าในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างเพื่อมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ด้วยการกระจายโอกาส สร้างความเสมอภาค และลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง เชิงพื้นที่ และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ โดยการกระจายการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและเมือง เพื่อกระจายประโยชน์จากความเจริญทางเศรษฐกิจกระจายโอกาสเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและพื้นที่เมือง เพื่อให้คนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ทั้งการเข้าถึงแหล่งความรู้ แหล่งเงินทุน และสวัสดิการทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางให้มีโอกาสได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนเรื้อรังและป้องกันการส่งต่อความยากจนไปยังลูกหลาน โดยเน้นส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพที่มีคุณภาพแก่เด็กและเยาวชนจากครัวเรือนยากจน พร้อมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่มีการบูรณาการอย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิตให้ทุกคนในสังคมได้รับความคุ้มครองทางสังคมอย่างเหมาะสมเพียงพอ สามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน ในส่วนของการลดความเหลื่อมล้ำของศักยภาพในการแข่งขันทางธุรกิจนั้น ควรมุ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถแข่งขันได้ และมีการเติบโตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาสภาพแวดล้อมให้ผู้ประกอบการไทยสามารถแข่งขันได้อย่างเป็นธรรม อาทิ การสนับสนุนทางเทคโนโลยีและกลไกทางการเงินที่เหมาะสมเพื่อให้เข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง การยกระดับมาตรฐานและพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์และบริการ การเพิ่มการเข้าถึงบริการและการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ รวมถึงการสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยสามารถเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายห่วงโซ่คุณค่าระดับโลกได้โดยง่าย

๒.๓ บริบทการพัฒนาประเทศในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเทศไทยมีทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืนและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งนี้ หากมีการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มากเกินไป ทั้งในมิติด้านการผลิตและการบริโภค ซึ่งก่อให้เกิดของเสียและมลพิษในระดับที่เกินกว่าความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศในพื้นที่ จนส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศเสื่อมโทรมลงนั้น อาจส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติในระยะยาวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยการมุ่งพัฒนาทางเศรษฐกิจในระยะหลายสิบปีที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่าเป็นการพัฒนาที่เน้นผลประโยชน์จากการเติบโตทางเศรษฐกิจจนขาดการคำนึงถึงความยั่งยืนของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและขีดความสามารถของระบบนิเวศที่เพียงพอ และประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้าและบริการยังอยู่ในระดับต่ำ มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลืองและสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อยกว่าที่ควร จึงส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติของไทยเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ในขณะที่ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากของเสียและมลพิษทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเป็นความท้าทายต่อการบรรลุเป้าหมายการ

พัฒนาที่ยั่งยืน ที่เป็นหนึ่งในปัจจัยกำหนดความสำเร็จที่สำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

การประเมินสถานการณ์ของทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญของประเทศ พบว่า ทรัพยากรป่าไม้ของไทยมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่ โดยมีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ในช่วงประมาณร้อยละ ๓๑-๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดจากการปลูกป่าไม้ทดแทนได้ใกล้เคียงกับพื้นที่ที่สูญเสียไปในแต่ละปี แต่ยังต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ที่กำหนดให้เพิ่มพื้นที่ป่าไม้เป็นร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ เมื่อพิจารณาแนวโน้มในระยะยาวพบว่าในอดีตการบุกรุกทำลายป่าเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ไทย ทว่าในปัจจุบันปัญหาไฟป่าทั้งที่เกิดจากเหตุการณ์ทางธรรมชาติและมีมนุษย์ได้กลายมาเป็นสาเหตุหลักของการสูญเสียพื้นที่ป่าไม้ที่มากที่สุดของประเทศไทย และมีแนวโน้มที่สถานการณ์ไฟป่าจะมีความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่นำมาซึ่งภาวะโลกร้อนจะส่งผลให้ภัยคุกคามต่อพื้นที่ป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในอนาคต

ในส่วนของ ทรัพยากรน้ำ ประเทศไทยมีการพัฒนาแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งแหล่งน้ำผิวดินและแหล่งน้ำใต้ดิน แต่กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการอุปโภคบริโภคของภาคครัวเรือน ส่งผลให้มีปริมาณการใช้น้ำเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับความเสื่อมโทรมของแหล่งน้ำตามธรรมชาติทั้งจากการกระทำของมนุษย์และปัจจัยตามธรรมชาติ รวมถึงความแปรปรวนของปริมาณน้ำฝนในแต่ละปี ทำให้มีปริมาณน้ำที่เก็บกักได้ลดลง ส่งผลให้ปัญหาภัยแล้งเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี และมีแนวโน้มที่จะรุนแรงยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน ประเทศไทยยังคงประสบกับปัญหาน้ำท่วมอย่างสม่ำเสมอแม้ในระยะที่ผ่านมาจนวนประชากรที่ได้รับผลกระทบจะมีแนวโน้มลดลงแต่ก็ยังคงอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูงเมื่อผนวกกับภาวะการแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศที่รุนแรงมากขึ้น จะยิ่งส่งผลให้ปัญหาน้ำท่วมเป็นความท้าทายที่สำคัญอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อย่างไรก็ตาม ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีมีแนวโน้มที่จะช่วยยกระดับการบริหารจัดการน้ำและสร้างโอกาสในการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ อาทิ การใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ช่วยประหยัดน้ำ การใช้เทคโนโลยีที่สามารถเชื่อมโยงเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในการบริหารจัดการน้ำสูญเสียในระบบส่งน้ำ รวมทั้งการคาดการณ์สถานการณ์น้ำให้มีความถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น

ในขณะที่ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการรักษาสมดุลของความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำและการรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบต่าง ๆ ทั้งทางด้านการคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่หาประมง พบว่าพื้นที่ชายฝั่งทะเลของประเทศไทยซึ่งครอบคลุมพื้นที่ ๒๓ จังหวัด รวมประมาณ ๓,๑๕๑ ตารางกิโลเมตร อยู่ภายใต้ความเสี่ยง

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ได้มีการวางแผนการดำเนินการสู่การปฏิบัติทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ และสนองนโยบายการพัฒนาประเทศตามนโยบายรัฐบาลโดยเฉพาะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อการสร้างให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม มีจริยธรรมและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

๑.๓ นโยบายและทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด จังหวัดและอำเภอ

แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (วิสัยทัศน์)

“มหานครน่าอยู่ ศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาค”

๓.๑ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑) ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
๒. ระดับความสุขของประชาชนในจังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒
๓. การกระจายรายได้ดีขึ้นลดความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ต่ำกว่า ๐.๔๑

๒) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน
๒. พัฒนาขีดความสามารถด้านสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมการลงทุน และการบริการเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน
๓. ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

๓.๒ ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรม

มูลค่าสูง

วัตถุประสงค์ : เพื่อยกระดับรายได้ของชาวจังหวัดขอนแก่นที่อยู่ในระบบเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เกิดการกระจายรายได้และลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ส่งเสริมสร้างความโดดเด่นและเอกลักษณ์ ของสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร พร้อมทั้งต่อยอดผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง (Bio Economy) โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ และแนวทางตามโมเดลเศรษฐกิจใหม่เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (BCG) รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดขอนแก่นให้เป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ (NeEC) เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของจังหวัด และเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
๒. รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓. มูลค่าการลงทุนของอุตสาหกรรมชีวภาพ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี
๔. มีการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ จำนวน ๒ โครงการต่อปี

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG Model) เพื่อการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตร
๒. การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SMEs
๓. การส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมนิเวศให้มีมูลค่าสูง
๔. การส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการค้าการลงทุน

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๑.๑ การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG Model) เพื่อการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตร

๑. โครงการการส่งเสริมและสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตรตาม BCG model
๒. โครงการการพัฒนาอาชีพการเกษตรครบวงจรในพื้นที่ที่มีศักยภาพ
๓. โครงการยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพเพื่อสร้างรายได้ที่ยั่งยืน
๔. โครงการการพัฒนาฐานข้อมูล (Big Data) ด้านการเกษตรจังหวัดขอนแก่น
๕. โครงการการพัฒนา Smart Farmer , Young Smart Farmer หรือ Start Up ผู้ประกอบการมืออาชีพ
๖. โครงการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG ด้านพลังงานและวัสดุชีวภาพจากเศษเหลือทางการเกษตรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๗. โครงการการจัดการการผลิตและนวัตกรรมข้าวเพื่อสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนงานที่ ๑.๒ การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SMEs

๘. โครงการการเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการสินค้า OTOP และ SMEs ของจังหวัดขอนแก่น
๙. โครงการการเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการด้านการค้า การลงทุน และบริการ

แผนงานที่ ๑.๓ การส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมนิเวศให้มีมูลค่าสูง

๑๐. โครงการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดขอนแก่น

แผนงานที่ ๑.๔ การส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการการลงทุน

๑๑. โครงการการส่งเสริมกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดขอนแก่น

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการป้องกันภัยเชิงโครงสร้างเชื่อมโยงภูมิภาค

วัตถุประสงค์ : เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดการท่องเที่ยวจังหวัดแบบองค์รวม โดยบูรณาการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมให้มีความหลากหลาย และเป็นเส้นทางท่องเที่ยว (Route) ที่มีความดึงดูดใจ และสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างภูมิภาคและต่างประเทศได้ โดยใช้ประโยชน์จากที่ตั้งภูมิศาสตร์ของจังหวัดขอนแก่น แผนการลงทุนพัฒนาโครงข่ายคมนาคมและกรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนงาน MICE ที่เกิดขึ้นในจังหวัดขอนแก่น ๑๐ งาน ต่อปี
๒. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
๓. รายได้จากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีวัฒนธรรมชุมชนเชิงสร้างสรรค์
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
๓. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สุขภาพ ความงาม และการแพทย์แผนไทย
๔. การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเมืองแห่งการประชุมสัมมนา

(Meetings, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions : MICE City)

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๒.๑ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีวัฒนธรรมชุมชน

เชิงสร้างสรรค์

๑. โครงการการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามวิถีชุมชนและวัฒนธรรม
๒. โครงการพัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีวัฒนธรรมชุมชนเชิงสร้างสรรค์จังหวัดขอนแก่น
๓. โครงการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ยุค New Normal (Creative tourism in the NewNormal era)
๔. โครงการการพัฒนาสินค้าเอกลักษณ์และเชื่อมต่อกับระบบการท่องเที่ยวของพื้นที่

พื้นที่

แผนงานที่ ๒.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการ

ท่องเที่ยว

๕. โครงการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
๖. โครงการพัฒนาเส้นทางเพื่อเพิ่มศักยภาพเมืองแห่งการท่องเที่ยว และประชุมสัมมนา
๗. โครงการพัฒนาเส้นทางในเขตเมืองเพื่อเพิ่มศักยภาพเมืองแห่งการท่องเที่ยวและประชุมสัมมนา
๘. โครงการพัฒนาเส้นทางเพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์

แผนงานที่ ๒.๓ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สุขภาพ ความงาม และการแพทย์แผนไทย

๙. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และการแพทย์แผนไทย

แผนงานที่ ๒.๔ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเมืองและการประชุมสัมมนา (Meetings, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions : MICE City)

๑๐. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมไมซ์ในพื้นที่
๑๑. โครงการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดงานไมซ์

๑๒. โครงการส่งเสริมสนับสนุนการจัดงานและการประชาสัมพันธ์เมืองไมซ์ที่ดี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมนวัตกรรม เทคโนโลยี และดิจิทัล เพื่อการพัฒนาขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ

วัตถุประสงค์: เพื่อพัฒนาจังหวัดขอนแก่นอัจฉริยะให้ครอบคลุมทุกอำเภอ โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและชาญฉลาดในการยกระดับการบริหารจัดการจังหวัดในมิติต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาเศรษฐกิจ การคมนาคมขนส่ง การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม การใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน และการบริหารจัดการเมือง รวมทั้งการส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ซึ่งจะเป็นแนวทางสำคัญที่จะทำให้เกิดการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดขอนแก่นแบบพลิกโฉมเร่งด่วน (Khon Kaen's transformation)

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. มูลค่าการลงทุนในจังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓
๒. มีนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ช่วยบริหารจัดการและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนชาวจังหวัดขอนแก่น จำนวน ๓ โครงการ/ปี
๓. จำนวนพื้นที่หรือเขตอำเภอที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองอัจฉริยะ ไม่น้อยกว่า ๖ อำเภอ/ปี

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจของจังหวัด
๒. การส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนทุกกลุ่ม
๓. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ การโทรคมนาคม สื่อสาร และดิจิทัล ที่ทันสมัย เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนในพื้นที่ และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๓.๑ การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจของจังหวัด

๑. โครงการพัฒนาการบริหารจัดการด้านพลังงานเชิงพื้นที่ เพื่อความยั่งยืน
๒. โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลเพื่อพัฒนา Khon Kaen Smart City ระยะที่

๑ มุ่งพัฒนา Smart Living (Smart Health & Medical)

แผนงานที่ ๓.๒ การส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

๓. โครงการพัฒนาระบบ platform เชื่อมโยงข้อมูลด้านพลังงานจังหวัดขอนแก่น (Smart Energy)

๔. โครงการหุ่นยนต์ช่วยเหลือน้ำทางการแพทย์

๕. โครงการจัดตั้งศูนย์ทดสอบและสอบเทียบเครื่องมือแพทย์สำหรับรับมือสถานะ

โรคระบาดร้ายแรง

๖. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบดำรงธรรม Tracking

๗. โครงการประชาสัมพันธ์ขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

๘. โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชน

ทุกกลุ่ม

แผนงานที่ ๓.๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ การโทรคมนาคมสื่อสารและดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนในพื้นที่ และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

๙. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อจัดตั้งศูนย์ IOC ศูนย์ปฏิบัติการขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ (Khon Kaen Intelligent Operation Center หรือ Khon Kaen IOC) “ขอนแก่นวอร์รูม”

๑๐. โครงการพัฒนาระบบสาธารณสุขภูมิภาคอัจฉริยะ

๑๑. โครงการส่งเสริมการเกิดโครงการหรือพื้นที่ทดสอบนวัตกรรมเพื่อการบริหารสุขภาพ (HealthTech Sandbox)

๑๒. โครงการการพัฒนาโครงข่ายถนนเพื่ออำนวยความสะดวกประชาชน

๑๓. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านศูนย์เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อส่งเสริมการค้าและลงทุนนวัตกรรมภูมิภาค

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้มาอยู่อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์: เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจักระบบประกันสังคมด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษาและสุขภาพ สิทธิและการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐาน ให้ครอบคลุมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพในทุกช่วงวัย และการเสริมสร้างการจัดการสุขภาวะที่ดี โดยส่งเสริมการพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ และให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมสุขภาวะที่ดีได้ด้วยตนเอง รวมทั้ง สนับสนุน

ให้ชุมชน หมู่บ้าน เป็นแหล่งบ่มเพาะจิตสำนึกการมีสุขภาพดี จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นมิตรต่อสุขภาพและเอื้อต่อการมีกิจกรรมสำหรับยกระดับสุขภาพของสังคม

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ดัชนีการพัฒนาคอนจังหวัดขอนแก่น ไม่เกินลำดับที่ ๒๕ ของประเทศ
๒. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการจัดสวัสดิการและการพัฒนาทักษะอาชีพ ร้อย

ละ ๑๐๐

น้อยกว่า ๗๕ ปี

๓. อายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดีของประชากรจังหวัดขอนแก่น (อายุเฉลี่ย) ไม่

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาคูณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้มีสุขภาพและความเป็นอยู่ดี
๒. การส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาทักษะด้านการประกอบอาชีพให้มีรายได้

อย่างยั่งยืน

๓. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่

ดี

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๔.๑ การพัฒนาคูณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้มีสุขภาพและความเป็นอยู่ดี

เป็นอยู่ดี

๑. โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการจัดการศึกษาปฐมวัยจังหวัดขอนแก่นเชิง

บูรณาการ

แผนงานที่ ๔.๒ การส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาทักษะด้านการประกอบอาชีพ

ให้มีรายได้อย่างยั่งยืน

๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาแรงงานพร้อมเข้าสู่แรงงานยุคใหม่ (Smart Labour)
๓. โครงการอาชีพประยุกต์: การประยุกต์ใช้นวัตกรรมและทักษะความรู้แนวใหม่เพื่อ

การส่งเสริมการประกอบอาชีพและการสร้างรายได้จากอาชีพที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มครัวเรือนเปราะบางในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น

๔. โครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างรายได้และขีดความสามารถให้

แรงงานอย่างยั่งยืน

๕. โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาครอบครัวที่มีความต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์

ในชุมชน

๖. โครงการจัดทำระบบฐานข้อมูลและวางแผนการยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนเป็น

เอกลักษณ์

๗. โครงการการฝึกทักษะด้านการเงิน การตลาด และประชาสัมพันธ์ให้กับกลุ่มอาชีพ

๘. โครงการเทคนิคการขายผ่านตลาดออนไลน์และการสร้างเพจ

แผนงานที่ ๔.๓ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาชุมชนเป็นฐานในการ สร้างสุขภาวะที่ดี

๙. โครงการแก้ไขปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดี
๑๐. โครงการขับเคลื่อนธรรมนูญสุขภาพพระสงฆ์จังหวัดขอนแก่น : " พระสงฆ์แข็งแรงวัด
มั่นคง ชุมชนเป็นสุข "
๑๑. โครงการพระพุทธรูปศาสนากับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน จังหวัดขอนแก่น
๑๒. โครงการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาและวิถีชีวิตชุมชนที่ยั่งยืน
๑๓. โครงการการพัฒนากลไกเพื่อรับผิดชอบทางสังคมภาคเอกชนและการมีส่วนร่วม
ร่วมของชุมชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่าง สมดุล

วัตถุประสงค์: เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดม
สมบูรณ์และพัฒนาพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชนเมืองและชนบทเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและการเรียนรู้ทาง
ธรรมชาติ สร้างความมั่นคงด้านน้ำโดยจัดให้น้ำอย่างเพียงพอ ส่งเสริมมาตรการเชิงนโยบายและการรณรงค์
เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อลดปริมาณขยะ รวมทั้งการ
ลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการสร้างฝุ่นละอองในอากาศที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ สนับสนุนให้มีการบูร
ณาการร่วมกันทุกภาคส่วนในการเตรียมความพร้อมเผชิญเหตุภัยพิบัติ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรที่ได้รับแหล่งน้ำเกื้อหนุนเพิ่มขึ้น จำนวน ๒,๕๐๐ไร่/ปี
๒. ขยะมูลฝอยชุมชนและของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๗๕
๓. จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ๔,๐๐๐ไร่ ต่อปี
๔. จำนวนประชาชนตระหนักรู้ด้านการป้องกันและรับมือภัยพิบัติ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓

แนวทางการพัฒนา

๑. การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน
๒. การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
๓. การอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน
๔. การป้องกัน การลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและการ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๕.๑ การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

๑. โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อแก้ปัญหาดูแลภัยแล้งและภัยแล้ง
๒. โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำ
๓. โครงการก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วม
๔. โครงการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาแหล่งน้ำบาดาลและระบบกระจายน้ำอย่างเป็นระบบ

๕. โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟู พัฒนาแหล่งน้ำและระบบกระจายน้ำและโครงข่ายน้ำอย่างเป็น

ระบบ

๖. โครงการก่อสร้างแก้มลิง และอาคารประกอบ
๗. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ ก่อสร้างฝาย พร้อมอาคารประกอบ
๘. โครงการปรับปรุงระบบส่งน้ำอ่างเก็บ พร้อมอาคารประกอบ
๙. โครงการจัดหาแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน
๑๐. โครงการขุดลอกคลองหนองเข็ญหลง บ้านกุดกว้าง หมู่ที่ ๔ ตำบลกุดกว้าง อำเภอนองเรือจังหวัดขอนแก่น

หนองเรือจังหวัดขอนแก่น

๑๑. โครงการขุดลอกหนองคำ พร้อมอาคารเปิดปิดน้ำ บ้านกุดกว้าง หมู่ที่ ๔ ตำบลกุดกว้างอำเภอนองเรือ จังหวัดขอนแก่น

แผนงานที่ ๕.๒ การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อ

สิ่งแวดล้อม

๑๒. โครงการจัดการสิ่งแวดล้อมจังหวัดขอนแก่นรองรับการเป็นเมืองอัจฉริยะ
๑๓. โครงการประสานความร่วมมือในการกำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนจัดการ

ขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายในพื้นที่จังหวัด

๑๔. โครงการส่งเสริมเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

แผนงานที่ ๕.๓ การอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

๑๕. โครงการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

ของประชาชน

๑๖. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี

๑๗. โครงการเพิ่มพื้นที่สีเขียว

๑๘. โครงการพัฒนาพื้นที่ชุมชน

๑๙. โครงการป้องกันและปราบปรามการตัดไม้ทำลายป่าระดับจังหวัด

แผนงานที่ ๕.๔ การป้องกัน การลดผลกระทบ และการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒๐. โครงการเสริมสร้างการตระหนักรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒๑. โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการภาวะวิกฤต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม

วัตถุประสงค์: เพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนชาว จังหวัดขอนแก่นโดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีและการบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมทุกมิติ มีการบริหารจัดการ แก้ไขปัญหาหาสาเหตุตั้งแต่ต้นน้ำจนถึง ปลายน้ำอย่างเป็นระบบ ให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การเตรียมการรับมือ และการฟื้นฟู เพื่อลดความเสี่ยงและการสูญเสียจากสาธารณภัย รวมทั้งการเสริมสร้างความ

มั่นคงของ สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสร้างความรักสามัคคีปรองดองในทุกระดับ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกลดลง ร้อยละ ๕
๒. พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาอุทกภัยลดลง ร้อยละ ๕
๓. ร้อยละการจับกุมคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ (คดีที่รับแจ้ง)

๔. จำนวนอำเภอที่เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ ๒๖ อำเภอ

๕. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จำนวนหมู่บ้านสีแดงลดลง ร้อยละ ๓

แนวทางการพัฒนา

๑. การป้องกันและแก้ไขปัญหาคriminalจราจรทางถนน
๒. การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ
๓. การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในสังคม
๔. การปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์
๕. การป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

แผนงานและโครงการสำคัญ

แผนงานที่ ๖.๑ การป้องกันและแก้ไขปัญหาคriminalจราจรทางถนน

๑. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาคriminalจราจรทางถนน
๒. โครงการสนับสนุนความปลอดภัยเพื่อลดอุบัติเหตุทางถนน

แผนงานที่ ๖.๒ การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ

๓. โครงการบริหารจัดการอุทกภัยในพื้นที่เสี่ยง
๔. โครงการเสริมสร้างเครือข่ายอาสาสมัครรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน

แผนงานที่ ๖.๓ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในสังคม

๕. โครงการสร้างการรับรู้ด้านกฎหมายเพื่อลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อทางสังคม
๖. โครงการขับเคลื่อนมาตรการป้องกันอาชญากรรมในระดับพื้นที่ (ยุติธรรมใส่ใจ)
๗. โครงการส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยในสังคม (แก้ไขปัญหานี้ นอก

ระบบ)

๘. โครงการการขับเคลื่อนกลไกเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคriminalจราจรทางถนนไปสู่การปฏิบัติ จังหวัดขอนแก่น

แผนงานที่ ๖.๔ การปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

๙. โครงการเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และการเสริมสร้างความปรองดอง

สมานฉันท์"

แผนงานที่ ๖.๕ การป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

๑๐. โครงการเพิ่มศักยภาพในการป้องกัน ปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๑๑. โครงการอาสาสมัครแรงงานด้านภัยยาเสพติดในสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง

ต่ำกว่า ๑๐ คนลงมา

๑๒. โครงการการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (TO BE NUMBER ONE) ในสถานประกอบการ จังหวัดขอนแก่น

1.4 นโยบายและทิศทางการพัฒนาป้องกัน

ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลเปือยน้อย

๑) วิสัยทัศน์

“ วัฒนธรรมมั่นคง เศรษฐกิจมั่นคง สิ่งแวดล้อมยั่งยืน ”

พันธกิจการพัฒนาเทศบาลตำบลเปือยน้อย

๑. จัดให้มีการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

๒. การบำรุงทางบก เพื่อการคมนาคมที่สะดวกปลอดภัยเชื่อมต่อองค์กรปกครอง

ท้องถิ่นอื่น

๓. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและสาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอย

และสิ่งปฏิกูล

๔. การป้องกันและระงับโรคติดต่อ

๕. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๖. ราษฎรได้รับการศึกษาและฝึกอบรม

๗. มีน้ำสะอาดหรือการประปาที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

๘. การบำรุง / จัดให้มีตลาดจำหน่ายสินค้าอุปโภค – บริโภค

๙. บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

๑๐. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง

๑๑. ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

๑๒. การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๑๓. การรักษาพยาบาล การป้องกันโรค และควบคุมโรคติดต่อ

๑๔. การปรับปรุงอาคารสถานที่ทำการ / เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติราชการ

๑๕. การปรับปรุง / พัฒนาประสิทธิภาพโครงสร้างการบริหารงานเทศบาล

๒) ยุทธศาสตร์

เทศบาลตำบลเปือยน้อย ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเทศบาลตำบลเปือยน้อย จำนวน ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓) เป้าประสงค์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง สาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วทั้งตำบล สามารถยกระดับการศึกษาภายในเขตเทศบาลตำบลเป็ยน้อยตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ประชาชนให้ความสำคัญกับศาสนา สืบสานวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม รองรับประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง ภายในตำบลมีความสงบเรียบร้อย สาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วทั้งตำบลรองรับประชาคมอาเซียน อุดมสมบูรณ์ไปด้วยแหล่งน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

เกษตรกรมีความรู้ด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น สามารถพัฒนาผลผลิตสินค้าด้านการเกษตรได้อย่างมีคุณภาพพร้อมต่อการส่งออกสู่ตลาดทุกระดับประชาชนมีความรู้ด้านอาชีพ สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ การว่างงานในตำบลลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เพื่อเป็นการพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้มีสภาพที่สมบูรณ์ และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนรักสิ่งแวดล้อม เพื่อความสมบูรณ์ของป่าไม้และความสมดุลของธรรมชาติ ไม่ให้ทำลายต้นไม้ไปมากกว่านี้ ปรับปรุงภูมิทัศน์หรือสวนหย่อมรวมทั้งเพิ่มพื้นที่สีเขียวภายในตำบล

๔) ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

๑. ประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์ในทุกมิติและได้รับบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพ

๒. ให้คนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เป็นคนดี มีคุณภาพ มีศักยภาพความสามารถในการแข่งขัน และมีคุณธรรม จริยธรรม สู้งานอดิเรก

๓. ให้ประชาชนมีภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรม มีการเชิดชูคุณค่าความเป็นไทยและวัฒนธรรมไทยบนความเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ทำให้ชุมชน สังคม มีความสมานฉันท์และสันติสุข

๔. ส่งเสริมการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

๑. เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลตำบลเป็ยน้อยให้มีความสะดวกและมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคมนาคมขนส่ง ความสงบเรียบร้อย และความสงบสุขของประชาชน

๒. พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น

๓. พัฒนาสร้างสภาพแวดล้อมตำบลและหมู่บ้านให้ปลอดภัย ปลอดภัยาเสพติด

และปลอดภัยยาเสพติด

๔. พัฒนาสร้างและพัฒนาระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น และความ

ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในท้องถิ่น โดยชุมชนมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

๑. เพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรและรายได้การเกษตร

๒. ส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน

๓. เพิ่มรายได้ภาคการค้า

๔. จำนวนเกษตรกรได้รับการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรทั้ง

ด้านพืชและสัตว์

๕. จำนวนเกษตรกรที่สามารถผลิตพืชผลทางการเกษตรและมีตลาดรองรับทั้ง

ภายในประเทศและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. กิจกรรมที่ดำเนินการในการฟื้นฟูสภาพป่าชุมชนป่าสาธารณะอย่างต่อเนื่อง

๒. แหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ได้รับการปรับปรุงพัฒนา

๓. แหล่งน้ำสาธารณะสามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการบริโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรได้

อย่างเพียงพอ

๔. คุณภาพของดินเพื่อการเกษตรมีคุณภาพที่ดีขึ้นเหมาะสมกับการเพาะปลูกของ

พืชแต่ละชนิด

๕. การจัดเก็บขยะมูลฝอยในพื้นที่เป็นระบบ ปริมาณขยะตกค้างในชุมชนลดน้อยลง

๕) ความสำเร็จ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

- พัฒนาระบบเรียนรู้ สร้างโอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาส อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

- โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ท้องถิ่นและเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

- ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นมีรายได้เสริมตลอดทั้งปี

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ประชาชนมีความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ

- การบริการที่รวดเร็ว โปร่งใส มีคุณธรรม

๖) กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ทุกระดับทั้งในและนอกระบบครอบคลุมทุกช่วงวัยให้เรียนรู้ตลอดชีวิต

แผนงานการศึกษา

๑. แผนงานพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

๒. แผนงานสร้างและกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ได้รับบริการการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบได้รับการพัฒนาที่ดีเพิ่มขึ้น

๒. จำนวนกิจกรรมที่จัดการด้านการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมค่านิยม จริยธรรมและวัฒนธรรม อันดีงาม แก่เด็กและเยาวชนส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและการกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย

แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

๑. เพื่อให้เด็กและเยาวชนในตำบลมีคุณธรรมจริยธรรม มีความซื่อสัตย์เพิ่มขึ้น

๒. ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชน

๓. การจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในหมู่บ้านอย่าง ต่อเนื่อง

๔. จำนวนสนามกีฬารวมถึงศูนย์ออกกำลังกายที่เพิ่มขึ้นใน ตำบล

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนร้อยละของเด็กและเยาวชนในตำบลมีคุณธรรมจริยธรรม มีความซื่อสัตย์เพิ่มขึ้น

๒. จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการด้านการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชน

กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคมอยู่เย็นเป็นสุข

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๑. แผนงานสร้างสังคมสวัสดิการและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน

๒. แผนงานสร้างสรรค์ชุมชนอยู่เย็นเป็นสุข

๓. แผนงานพัฒนาอาชีพและรายได้ของประชาชน

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนประชาชนผู้มีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตดี

๒. จำนวนอาสาสมัครสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมศึกษาดูงาน

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุข

แผนงานสาธารณสุข

๑. พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมในระดับปฐมภูมิ
๒. พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม
๓. สนับสนุนการฟื้นฟูการแพทย์แผนไทย และแพทย์ทางเลือกตามความเหมาะสมและเชื่อมโยงกับการดูแลสุขภาพ
๔. สนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) และพัฒนารูปแบบการบริการประชาชน
๕. เฝ้าระวัง ป้องกันโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่และการแพร่ระบาดในพื้นที่ และพัฒนาระบบการส่งต่อ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง

แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๑. โครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
๒. พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาด และปลอดภัย

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนถนนที่ได้รับการก่อสร้างเพิ่มขึ้น
๒. จำนวนเส้นทางที่ได้รับการก่อสร้างเสี่ยงตามสาย
๓. จำนวนเส้นทางที่ได้รับการก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัย

ในเขตเมืองและชุมชนแบบมีส่วนร่วม

แผนงานรักษาความสงบภายใน

๑. พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนประชาชนเข้าอบรมอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม และสนับสนุนให้หมู่บ้าน / ชุมชน ปลอดภัยาสพติด และปลอดภัยมูข

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๑. ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและอบายมุข

อย่างเป็นระบบ ครบวงจร

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. ครอบครัวที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมความสัมพันธ์ครอบครัว
๒. จำนวนประชาชนเข้าร่วมโครงการอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย
๓. จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ทางไกลยาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบผลิตภัณฑ์กลุ่มอาชีพ

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้า การเกษตรอย่างครบวงจรตั้งแต่การผลิต การออกแบบ การบรรจุภัณฑ์และการตลาด
๒. ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนเกษตรกรได้รับการส่งเสริมความรู้ด้านพืชและสัตว์
๒. จำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรผ่านการประเมินคุณภาพผลผลิต GAP เพิ่มขึ้น
๓. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมด้านตลาดรับซื้อสินค้า
๔. จำนวนครัวเรือนได้รับการส่งเสริมในการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้รายจ่ายลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมการเกษตร

แผนงานการเกษตร

๑. อนุรักษ์ ปั่นฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
๒. พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพดินให้อุดมสมบูรณ์

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมสร้างจิตสำนึกที่ดีและมีความรักบ้านเกิดของตนเอง
๒. จำนวนต้นไม้ที่มีการปลูกเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการพัฒนาระบบจัดการน้ำเสีย

แผนงานการเกษตร

๑. พัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำ และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
๒. พื้นที่การเกษตรที่ได้รับการปรับปรุงคุณภาพของดิน
๓. จำนวนกิจกรรม/โครงการในการพัฒนาหรือส่งเสริมการปรับปรุงคุณภาพดินเพื่อ

การเกษตร

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุง

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย

แผนงานสาธารณสุข

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย

ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

๑. จำนวนครัวเรือนที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย
และสิ่งปฏิกูล

๒. จำนวนหมู่บ้านไม่มีน้ำเน่าเสียส่งกลิ่นเหม็น

๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทาง กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเปือยน้อย ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคม เศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โรงเรียนเทศบาล ๑ “สุนทรวิทยาคม” มีการพัฒนาการศึกษาสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีทิศทางการจัดการศึกษาซึ่งจะต้องสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน และทิศทางการสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบด้วยแผนพัฒนาการศึกษา (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ สำหรับใช้เป็นแผนการใช้จ่ายเงินโรงเรียนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยรายได้และการจ่ายเงินของสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๒ เพื่อให้การใช้จ่ายเงินด้านการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล ๑ “สุนทรวิทยาคม” เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และแผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา เป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

๑.๕ นโยบายและทิศทางการพัฒนาการศึกษา

๒.๕.๑ นโยบายการพัฒนาการศึกษาของชาติ

๑. แผนพัฒนาการศึกษาชาติ (๒๕๖๐-๒๕๗๙)

แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้เป็นการวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศในการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยทุกช่วงวัยให้เต็มตามศักยภาพ สามารถแสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยการขับเคลื่อนภายใต้วิสัยทัศน์คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ ๒๑ โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา ๔ ประการ คือ

๑. เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ
๒. เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ชาติ
๓. เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือกันกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลงแผนการศึกษาแห่งชาติ วางเป้าหมายไว้ ๒ ด้าน คือ

๑. เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะ และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ (๓Rs๔Cs)

๒. เป้าหมายของการจัดการศึกษา (Aspirations) ๕ ประการ ซึ่งมีตัวชี้วัดเพื่อการบรรลุเป้าหมาย ๕๓ ตัวชี้วัด

แผนการศึกษาแห่งชาติ กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาภายใต้ ๖ ยุทธศาสตร์หลัก

ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เพื่อให้แผนการศึกษาแห่งชาติบรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมาย วิสัยทัศน์ และแนวคิดการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

๒.๕.๒ นโยบายการพัฒนาการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น

จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้เรียนรู้ทุกช่วงวัยอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและร่วมมือกับรัฐในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยมีหน้าที่ในการดำเนินการกำกับส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับรัฐจัดการศึกษาตามกรอบยุทธศาสตร์ของชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ -๒๕๗๙) เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ที่มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและสนองตอบต่อการบรรลุซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว

และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม สามารถแข่งขันในระดับเศรษฐกิจ ซึ่งมีกรอบแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมสร้างศักยภาพคนไว้ ๕ แนวทาง ดังนี้

- (๑) พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๒) การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
- (๓) ปลุกฝังระเบียบวินัยคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

และเพื่อให้บรรลุประเทศไทย ๔.๐ อีกทั้งต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ซึ่งเป็นแผนพัฒนาในช่วง ๕ ปีแรก มี ๑๐ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและ

ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย นวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

และต้องเป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๕ ที่กำหนดวิสัยทัศน์ดังนี้

“คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ ๒๑ “โดยมียุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัยและนวัตกรรม เพื่อสร้างขีด

ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์

วิสัยทัศน์ (VISION)

“ประชาชนในท้องถิ่นได้เรียนรู้ตลอดชีวิต ด้วยพลังประชารัฐ บนพื้นฐานความเป็นไทย ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและยั่งยืน”

พันธกิจ (MISSION)

๑. จัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย ให้เด็ก เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่นให้เรียนรู้ทุกช่วงวัยอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
๒. ส่งเสริมและพัฒนาให้เด็ก เยาวชนและประชาชนมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑
๓. ขับเคลื่อนพลังประชารัฐโดยมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปบูรณาการในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๖. พัฒนาคุณภาพการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชายแดนใต้

เป้าประสงค์ (GOAL)

๑. สถานศึกษามีการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น (SBMLD)
๒. สถานศึกษามีปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาที่เพียงพอและเหมาะสม
๓. ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา ถูกต้อง รวดเร็ว ทันสมัย และเชื่อมโยงในรูปแบบเครือข่าย (NETWORK) อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศึกษานิเทศก์ที่เพียงพอและมีคุณภาพ
๕. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบนิเทศการศึกษาที่มีคุณภาพ
๖. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารจัดการระบบแผนงานและงบประมาณทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
๗. สถานศึกษามีการบริหารจัดการระบบแผนงานและงบประมาณทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
๘. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกระบวนการบริหารงานบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ
๙. สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ (๓RX๘

C)

๑๐. สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์
๑๑. คณะกรรมการการศึกษาท้องถิ่นทุกระดับ (ระดับประเทศ ระดับภาค และระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
๑๒. กลุ่มเครือข่ายการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาท้องถิ่นได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
๑๓. กลุ่มเครือข่ายครูผู้ดูแลเด็กได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
๑๔. กลุ่มเครือข่ายการนิเทศการศึกษาท้องถิ่นได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
๑๕. คณะกรรมการสถานศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
๑๖. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
๑๗. ผู้บริหารท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาท้องถิ่น
๑๘. สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการศึกษาท้องถิ่น
๑๙. สถานศึกษาส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒๐. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ การอนุรักษ์ การสืบสานศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับเด็ก เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น

๒๑. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนการทำงานการทำนุบำรุงศาสนาให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น

๒๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริม สนับสนุนการทำงานทำนุบำรุงศาสนาให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนในท้องถิ่น

๒๓. สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุน ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ประชาชน

๒๕. สถานศึกษามีการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม

๒๖. สถานศึกษามีการจัดการศึกษาร่วมระหว่างพุทธศาสนากับอิสลามศึกษา

๒๗. ครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดชายแดนใต้ ได้รับสวัสดิการและสวัสดิภาพอย่างเท่าเทียมใน

สังกัดอื่น สร้างขวัญกำลังใจ และความภูมิใจการปฏิบัติหน้าที่

ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์ ๑.๑ ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เต็มตามศักยภาพสู่ความเป็นเลิศตามอัจฉริยภาพหรือความถนัดของผู้เรียนแต่ละบุคคล

๑.๒ พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

๑.๓ ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดการฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพให้แก่เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่นได้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพอยู่ในท้องถิ่น

๑.๔ ส่งเสริม สนับสนุนและจัดหาแหล่งเรียนรู้ตามความต้องการของเด็ก เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่นได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ก้าวทันโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

๑.๕ ส่งเสริมการบริหารจัดการศึกษาเชิงคุณภาพตามหลักธรรมาภิบาล

๑.๖ ส่งเสริม สนับสนุนการเรียนรู้ท้องถิ่นและอาเซียนศึกษา

๑.๗ พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีทักษะด้านภาษาเพื่อการสื่อสารและการคิดคำนวณ (๓R)

กลยุทธ์ ๒.๑ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอย่างน้อยอีก ๑ ภาษา

๒.๒ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะคิดคำนวณ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีทักษะชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ (๘C)

กลยุทธ์ ๓.๑ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ไขปัญหา (Critical Thinking Problem Solving)

๓.๒ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)

๓.๓ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม กระบวนการคิด ข้ามวัฒนธรรม (Cross-cultural Understanding)

๓.๔ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration and Leadership)

๓.๕ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศและการเรียนรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information and Media Literacy)

๓.๖ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และการเรียนรู้เท่าทันเทคโนโลยีและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy)

๓.๗ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills)

๓.๘ พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม มีเมตตา กรุณา มีระเบียบวินัย ซึ่งเป็นคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญของทักษะขั้นต้นทั้งหมดและเป็นคุณลักษณะที่เด็กไทยจำเป็นต้องมี (Compassion)

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณลักษณะและค่านิยมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

กลยุทธ์ ๔.๑ ปลูกฝัง เสริมสร้างค่านิยมไทยและจิตสำนึกรักท้องถิ่น

๔.๒ ปลูกฝังส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาเครือข่ายทางการศึกษาท้องถิ่น

กลยุทธ์ ๕.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของคณะกรรมการการศึกษาท้องถิ่น

๕.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาท้องถิ่น

๕.๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายครูผู้ดูแลเด็ก

๕.๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายการนิเทศทางการศึกษาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

กลยุทธ์ ๖.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งของคณะกรรมการสถานศึกษา

๖.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐและเอกชนในการจัดการศึกษาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาศักยภาพผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้ที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ ๗.๑ พัฒนาผู้บริหารท้องถิ่นให้เป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาท้องถิ่น

๗.๒ พัฒนาสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้ที่เกี่ยวข้องให้เป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การอนุรักษ์ สืบสานศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ ๘.๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๘.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็ก เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่นได้เรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การทำนุบำรุงศาสนา

กลยุทธ์ ๙.๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักธรรมคำสอนของศาสนา

๙.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็ก เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่นได้เรียนรู้หลักธรรมคำสอนของศาสนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ การพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่นตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ ๑๐.๑ ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑๐.๒ ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็ก เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่นได้เรียนรู้การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๑ การส่งเสริม บูรณาการทางการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคง สันติสุขและความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

กลยุทธ์ ๑๑.๑ จัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม

๑๑.๒ จัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมระหว่างพุทธศาสนากับอิสลามศึกษา

๑๑.๓ ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา

บทสรุปของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ที่ช่วยสนับสนุนให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ของนโยบายและการพัฒนาท้องถิ่น

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ได้นำนโยบายการพัฒนาการศึกษาของชาติ เป็นกรอบ เป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของโรงเรียนในการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของเด็กที่มี อายุระหว่าง ๓-๖ ปี ให้เหมาะสมกับวัยเป็นไปตามศักยภาพ สามารถแสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่อง โดยการขับเคลื่อนภายใต้วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ สอดคล้องกับ แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาการศึกษา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลก ศตวรรษที่ ๒๑ เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพต่อไป

๑.๖ มาตรฐานการศึกษา

๑.๖.๑ มาตรฐานการศึกษาต่างๆ

มาตรฐานการศึกษาชาติ ซึ่งกำหนดผ่านกรอบ (framework) ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษานี้ จัด ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๔ กฎหมาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนงานทั้งหลายเหล่านี้ ต่างมีอุดมการณ์เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบ ต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพและความสามารถสูง พัฒนาตนอย่าง ต่อเนื่องตลอดชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งยังคาดหวังให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียม กันทางการศึกษา สามารถเป็นผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อเป้าหมายของการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน

เป้าหมายของมาตรฐาน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่ง ยึดเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนา ผู้เรียนไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษาและให้หน่วยงานต้นสังกัดใช้เป็นเป้าหมายในการจัดการศึกษา โดยการกำหนดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของผู้เรียนที่เหมาะสมตามช่วงวัยในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา และใช้เป็นเป้าหมายในการสนับสนุนสถานศึกษาให้สามารถดำเนินการต่างๆได้อย่างสะดวกเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ ดังกล่าว นอกจากนี้ ยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการ ส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพการศึกษา

๒.๖.๑.๑ มาตรฐานการศึกษาชาติ

“มาตรฐานการศึกษาของชาติ” หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึงประสงค์ ของคนไทย เพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่งยึดเป็นกรอบสำหรับสร้างคนไทย ๔.๐ ที่แม่แต่กต/างตามบริบทของ ท้องถิ่นและของสถานศึกษา แต่มีจุดหมายรวมคือ “ธำรงความเป็นไทยและแข่งขันได้ในเวทีโลก”สามารถเป็น กำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งในมิติเศรษฐกิจ มิติสังคม และมิติการเมือง ต่อไปได้

มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑

คุณธรรม ทักษะ และความรู้ที่จำเป็น

บนฐานค่านิยมร่วม สู่กรอบผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา

การจัดการศึกษาของชาติจะต้องทำให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้เรียนอันเป็นผลที่เกิดจากการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษาจนถึงการอุดมศึกษา ทั้งนี้ สถานศึกษามีอิสระในการกำหนดแนวคิด ปรัชญา และวิสัยทัศน์ของการจัดการศึกษา ให้เป็นอัตลักษณ์และสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและตามความถนัดของผู้เรียนหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องมีการสนับสนุน กำกับ ติดตาม ประเมินและพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อที่ตรวจสอบได้ (accountability) มีระบบการบริหารจัดการทั้งด้านผู้บริหาร ครู คณาจารย์และบุคลากร หลักสูตรการเรียนการสอน สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัล ทรัพยากร สิ่งสนับสนุนการศึกษา และการประเมิน ตลอดจนระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ ที่เหมาะสมตามแต่ละระดับและประเภทการศึกษา และผลลัพธ์สะสมที่ครอบคลุมระดับและประเภทการศึกษาที่ต่อเนื่องกัน นอกจากนี้ สถาบันผลิตและพัฒนาครูในฐานะกลไกสำคัญในการพัฒนาครูให้มีคุณภาพ จะต้องมีการเตรียมความพร้อมครูก่อนประจำการ และส่งเสริมการพัฒนาครูประจำการให้มีสมรรถนะทางวิชาชีพที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ยุคใหม่เพื่อผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา

ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (Desired Outcomes of Education, DOE Thailand) หมายถึง คุณลักษณะของคนไทย ๔.๐ ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่งยั่งยืน โดยคนไทย ๔.๐ จะต้อง **ธำรงความเป็นไทยและแข่งขันได้ในเวทีโลก** นั่นคือเป็นคนดี มีคุณธรรมยึดค่านิยมร่วมของสังคม เป็นฐานในการพัฒนาตนให้เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะ ๓ ด้าน โดยเป็นคุณลักษณะขั้นต่ำดังต่อไปนี้

๑. ผู้เรียนรู้

เป็นผู้มีความเพียร ใฝ่เรียนรู้ และมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อก้าวทันโลกยุคดิจิทัลและโลกในอนาคต และมีสมรรถนะ (competency) ที่เกิดจากความรู้ ความรอบรู้ด้านต่าง ๆ มีสุนทรียะ รักษ์และประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย มีทักษะชีวิต เพื่อสร้างงานหรือสัมมาอาชีพ บนพื้นฐานของความพอเพียงความมั่นคงในชีวิต และคุณภาพชีวิตที่ดี ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

๒. ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม

เป็นผู้มีทักษะทางปัญญา ทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ความฉลาดดิจิทัล (digital intelligence) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะข้ามวัฒนธรรม สมรรถนะการบูรณาการข้ามศาสตร์ และมีคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการ เพื่อร่วมสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือสังคม เพิ่มโอกาสและมูลค่าให้กับตนเอง และสังคม

๓. พลเมืองที่เข้มแข็ง

เป็นผู้มีความรักชาติ รักท้องถิ่น รู้ถูกผิด มีจิตสำนึกเป็นพลเมืองไทยและพลโลก มีจิตอาสา มีอุดมการณ์ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชาติ บนหลักการประชาธิปไตย ความยุติธรรม ความเท่า/เทียมเสมอภาค เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และการอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและประชาคมโลกอย่างสันติ โดยผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ ๓ ด้าน ที่เหมาะสมตามช่วงวัย ที่มีความต่อเนื่อง เชื่อมโยงและสะสมตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา แสดงไว้ในแผนภาพ

แผนภาพที่ ๑ ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (คุณลักษณะของคนไทย ๔.๐) ซึ่งมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันและมีระดับความลึกต่างกันสำหรับแต่ละระดับการศึกษา

แผนภาพที่ ๑ ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (คุณลักษณะของคนไทย ๔.๐) ซึ่งมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันและมีระดับความลึกต่างกันสำหรับแต่ละระดับการศึกษา

หมายเหตุ: หน่วยงานนี้จัดตั้งขึ้นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรการศึกษาและระดับและประเภทการศึกษาให้เหมาะสมกับวิชาชีพและระดับการศึกษาของนิสิต แต่ต้องต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน และในภาพรวมนี้ หน่วยงานการจัดตั้งขึ้นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง การบริหาร การจัดการ หรือบุคลากรที่ขึ้นอยู่ประมาณมาขึ้นของระดับชั้น สาขาวิชา หรือข้อมูลสารสนเทศอื่น ที่แสดงถึงผลสำเร็จของการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา

หมายเหตุ: หน่วยงานนี้จัดตั้งขึ้นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรการศึกษาและระดับและประเภทการศึกษาให้เหมาะสมกับวิชาชีพและระดับการศึกษาของนิสิต แต่ต้องต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน และในภาพรวมนี้ หน่วยงานการจัดตั้งขึ้นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง การบริหาร การจัดการ หรือบุคลากรที่ขึ้นอยู่ประมาณมาขึ้นของระดับชั้น สาขาวิชา หรือข้อมูลสารสนเทศอื่น ที่แสดงถึงผลสำเร็จของการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษา

คำอธิบายความหมาย

ค่านิยมร่วมของสังคม (๔ ประการ)

๑. **ความเพียรอันบริสุทธิ์** ผู้เรียนมีความอดทน มุ่งมั่น ทำสิ่งใด ๆ ให้เกิดผลสำเร็จอย่างไม่ย่อท้อต่อความลำบาก เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ส่วนรวม ชุมชน สังคม ประเทศชาติ

๒. **ความพอเพียง** ผู้เรียนมีความสมดุลรอบด้านทั้งความรู้ คุณธรรม และทักษะที่เกี่ยวข้องโดยคำนึงถึงความสมดุลทั้งประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน และสังคม

๓. **วิถีประชาธิปไตย** ผู้เรียนยึดมั่นในการมีส่วนร่วม การเคารพกติกา สิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบ การรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข

๔. **ความเท่าเทียมเสมอภาค** ผู้เรียนเคารพความแตกต่าง และให้ความสำคัญแก่ผู้อื่นโดยปราศจากอคติ แม้มีสถานภาพแตกต่างกันทางเศรษฐกิจ สังคม เชื้อชาติ ถิ่นที่อยู่ วัฒนธรรมและความสามารถ

คุณธรรม ความรู้ ทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน

๑. **คุณธรรม** คือ ลักษณะนิสัยที่ดี และคุณลักษณะที่ดีด้านคุณธรรมพื้นฐาน การรู้ถูกผิดความดีงาม จริยธรรม จรรยาบรรณ ในการเป็นสมาชิกของสังคม เช่น ความมีวินัย ความรับผิดชอบความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์ เป็นต้น

๒. **ทักษะการเรียนรู้และชีวิต** คือ ทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้เพื่อโลกดิจิทัลและโลกในอนาคต เช่น การรู้วิธีเรียน ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะชีวิตและทักษะการจัดการ ความสามารถในการปรับตัว ยืดหยุ่น พร้อมเผชิญความเปลี่ยนแปลง

๓. **ความรู้และความรอบรู้** คือ ชุดความรู้ที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ตนเองรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงได้ ได้แก่ ๑) ความรู้พื้นฐาน (ภาษา การคำนวณ การใช้เหตุผล) และความรู้ตามหลักสูตร ๒) การรู้จักตนเอง ๓) ความรู้เรื่องภูมิปัญญาไทย ท้องถิ่น ชุมชน สภาพภูมิสังคม ภูมิอากาศประเทศชาติ ประชาคมโลก ๔) ความรอบรู้ด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความรอบรู้ด้านสุขภาพ การเงิน สารสนเทศและ ๕) ความรู้เรื่องการทำงานอาชีพ

๔. **ทักษะทางปัญญา** คือ ทักษะที่จำเป็นในการสร้างนวัตกรรมทางเทคโนโลยีหรือทางสังคม เช่น ภูมิปัญญาไทยและศาสตร์พระราชา ทักษะศตวรรษที่ ๒๑ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะพหุปัญญา ทักษะข้ามวัฒนธรรม ความสามารถในการบูรณาการข้ามศาสตร์ สร้างสรรค์นวัตกรรม และมีคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลกยุคดิจิทัล

๑.๖.๑.๒ มาตรฐานของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และมาตรา ๔๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้ “การประกันคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุมตรวจสอบระบบการบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้าง

ความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้นสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ข้อ ๓ ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามวรรคหนึ่งเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามีหน้าที่ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และแนะนำสถานศึกษา เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๔ เมื่อได้รับรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาตามข้อ ๓ แล้ว ให้หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาจัดส่งรายงานดังกล่าวพร้อมกับประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการให้มีการประเมินผลและการติดตามตรวจสอบซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานศึกษาแห่งนั้นให้แก่สำนักงานเพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการประเมินคุณภาพภายนอก

มาตรฐานการศึกษา ระดับปฐมวัย

มาตรฐานที่ ๑ คุณภาพของเด็ก

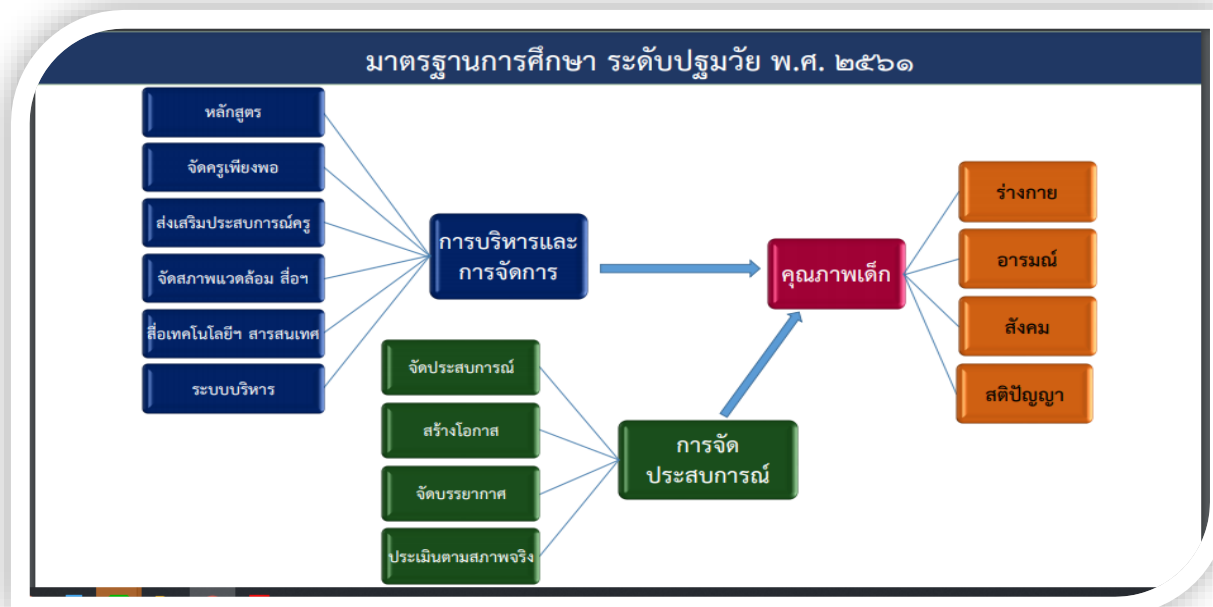
- ๑.๑ มีพัฒนาการด้านร่างกาย แข็งแรง มีสุขนิสัยที่ดี และดูแลความปลอดภัย ของตนเองได้
- ๑.๒ มีพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ควบคุม และแสดงออกทางอารมณ์ได้
- ๑.๓ มีพัฒนาการด้านสังคม ช่วยเหลือตนเอง และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ๑.๔ มีพัฒนาการด้านสติปัญญา สื่อสารได้ มีทักษะการคิดพื้นฐาน และ แสวงหาความรู้ได้

มาตรฐานที่ ๒ กระบวนการบริหารและการจัดการ

- ๒.๑ มีหลักสูตรครอบคลุมพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น
- ๒.๒ จัดครูให้เพียงพอกับชั้นเรียน
- ๒.๓ ส่งเสริมให้ครูมีความเชี่ยวชาญด้านการจัดประสบการณ์
- ๒.๔ จัดสภาพแวดล้อมและสื่อเพื่อการเรียนรู้ อย่างปลอดภัย และเพียงพอ
- ๒.๕ ให้บริการสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการจัด ประสบการณ์สำหรับครู
- ๒.๖ มีระบบบริหารคุณภาพที่เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

มาตรฐานที่ ๓ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

- ๓.๑ จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลเต็มศักยภาพ
- ๓.๒ สร้างโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เล่นและปฏิบัติอย่างมีความสุข
- ๓.๓ จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับวัย
- ๓.๔ ประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพจริง และนำผลการประเมินพัฒนาการเด็ก ไปปรับปรุงการจัด ประสบการณ์และพัฒนาเด็ก

๑.๖.๑.๓ มาตรฐานการศึกษา **ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก** (มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ)

มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ เป็นมาตรฐานกลางของประเทศใช้แทนมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติ (ซึ่งเป็นมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔) เพื่อให้ทุกหน่วยงานและสถานพัฒนา เด็กปฐมวัย ทั้งภาครัฐและเอกชนทั่วประเทศ ใช้เป็นแนวทางในการประเมินผลการดำเนินงานและยกระดับคุณภาพ รวมถึงใช้เป็นเครื่องมือประกันคุณภาพภายใน เพื่อรองรับการตรวจประเมินจากต้นสังกัด และภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) โดยในการจัดทำมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมดำเนินการ ได้แก่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรุงเทพมหานคร สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) นอกจากนี้ผลการวิจัยของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรฐานคุณภาพของอาเซียน มาตรฐานความปลอดภัย คู่มือเฝ้าระวังคัดกรองและส่งเสริมพัฒนาการ DSPM เป็นต้น นำมาใช้ประกอบในการจัดทำมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ด้วยมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ถือเป็นมาตรฐานขั้นต้นที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาเด็กของประเทศและเป็นมาตรฐานเชิงคุณภาพเพื่อใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานและจัดบริการให้เด็กปฐมวัย ได้มีโอกาสเริ่มต้นชีวิตอย่างมีคุณภาพและเท่าเทียมกัน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ เป็นการเพิ่มคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดในการนำประเทศไทยสู่ความเจริญก้าวหน้า มั่นคง ยั่งยืน ท่ามกลางความท้าทายของโลกใน

ศตวรรษที่ ๒๑ นอกจากนี้ มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ เป็นเครื่องมือในการประเมินคุณภาพของ การดำเนินงานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยทุกสังกัดที่ดูแลเด็กในเวลากลางวัน ช่วงอายุตั้งแต่แรกเกิดถึงอายุ ๖ ปี บริบูรณ์ หรือ ก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งใช้ได้กับทุกบริบท โดยได้มีการเทียบเคียงกับมาตรฐาน ของทุกหน่วยงานที่มีอยู่แล้วร่วมกับมาตรฐานคุณภาพของภูมิภาคอาเซียนฯ ทั้งนี้ หากสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่มี ศักยภาพการให้บริการพัฒนาเด็กอย่างมีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานนี้ สามารถพิจารณาเพิ่มเติมเกณฑ์ดังกล่าว ได้ตามบริบท เช่น สถานรับเลี้ยงและพัฒนาเด็กเอกชน สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่มีความต้องการพิเศษ โรงเรียน อนุบาลทั้งรัฐและเอกชน โรงเรียนอนุบาลนานาชาติ ฯลฯ

สาระของมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ประกอบด้วยมาตรฐาน ๓ ด้าน ได้แก่

- มาตรฐานด้านที่ ๑ การบริหารจัดการ จำนวน ๕ ตัวบ่งชี้/ ๒๖ ข้อ
- มาตรฐานด้านที่ ๒ กระบวนการดูแลจัดประสบการณ์ เรียนรู้ และเล่น จำนวน ๕ ตัวบ่งชี้/ ๒๐ ข้อ
- มาตรฐานด้านที่ ๓ คุณภาพเด็กปฐมวัย
 - ๓ ก แรกเกิด ถึง ๒ ปี (๒ ปี ๑๑ เดือน ๒๙ วัน) จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้/ ๗ ข้อ
 - ๓ ข ๓ ปี ถึง ๖ ปี (ก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑) จำนวน ๗ ตัวบ่งชี้/ ๒๒ ข้อ

สาระของมาตรฐานแต่ละด้าน มีดังนี้

มาตรฐานด้านที่ ๑ การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ตัวบ่งชี้ย่อย

๑.๑.๑ บริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างเป็นระบบ

๑.๑.๒ บริหารหลักสูตรสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

๑.๑.๓ บริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ การบริหารจัดการบุคลากรทุกประเภทตามหน่วยงานที่สังกัด ตัวบ่งชี้ย่อย

๑.๒.๑ บริหารจัดการบุคลากรอย่างเป็นระบบ

๑.๒.๒ ผู้บริหารสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย/หัวหน้าระดับปฐมวัย/ผู้ดำเนินกิจการมีคุณวุฒิ/คุณสมบัติเหมาะสม และบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒.๓ ครู/ผู้ดูแลเด็กที่ทำหน้าที่หลักในการดูแลและพัฒนาเด็กปฐมวัย มีวุฒิการศึกษา/คุณสมบัติเหมาะสม

๑.๒.๔ บริหารบุคลากรจัดอัตราส่วนของครู/ผู้ดูแลเด็กอย่างเหมาะสมพอเพียงต่อจำนวนเด็กในแต่ละกลุ่มอายุ

เด็ก (อายุ)	อัตราส่วนครู/ผู้ดูแล : เด็ก(คน)	จำนวนเด็กในกลุ่มกิจกรรม
ต่ำกว่า ๑ ปี	๑ : ๓	กลุ่มละไม่เกิน ๖ คน
ต่ำกว่า ๒ ปี	๑ : ๕	กลุ่มละไม่เกิน ๑๐ คน
ต่ำกว่า ๓ ปี	๑ : ๑๐	กลุ่มละไม่เกิน ๒๐ คน
๓ ปี - ก่อนเข้า ป.๑	๑ : ๑๕	กลุ่มละไม่เกิน ๓๐ คน

ดัชนีชี้ที่ ๑.๓ การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัยตัวบ่งชี้ย่อย

- ๑.๓.๑ บริหารจัดการด้านสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ
- ๑.๓.๒ โครงสร้างและตัวอาคารมั่นคง ตั้งอยู่ในบริเวณและสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย
- ๑.๓.๓ จัดการความปลอดภัยของพื้นที่เล่น/สนามเด็กเล่น และสภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร
- ๑.๓.๔ จัดการสภาพแวดล้อมภายในอาคาร ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องใช้ให้ปลอดภัยเหมาะสมกับการใช้งานและเพียงพอ
- ๑.๓.๕ จัดให้มีของเล่นที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน มีจำนวนเพียงพอ สะอาด เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็ก
- ๑.๓.๖ ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเดินทางอย่างปลอดภัย
- ๑.๓.๗ จัดให้มีระบบป้องกันภัยจากบุคคลทั้งภายในและภายนอกสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย
- ๑.๓.๘ จัดให้มีระบบรับเหตุฉุกเฉิน ป้องกันอัคคีภัย/ภัยพิบัติตามความเสี่ยงของพื้นที่

ดัชนีชี้ที่ ๑.๔ การจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพและการเรียนรู้ตัวบ่งชี้ย่อย

- ๑.๔.๑ มีการจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ เฝ้าระวังการเจริญเติบโต ของเด็ก และดูแลการเจ็บป่วยเบื้องต้น
- ๑.๔.๒ มีแผนและดำเนินการตรวจสอบอนามัยประจำวัน ตรวจสอบสุขภาพประจำปี และป้องกันควบคุมโรคติดต่อ
- ๑.๔.๓ อาคารต้องมีพื้นที่ใช้สอยเป็นสัดส่วนตามกิจวัตรประจำวันของเด็กที่เหมาะสมตามช่วงวัย และการใช้ประโยชน์
- ๑.๔.๔ จัดให้มีพื้นที่/มุมประสบการณ์ และแหล่งเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน
- ๑.๔.๕ จัดบริเวณห้องน้ำ ห้องส้วม ที่แปรงฟัน/ล้างมือให้เพียงพอ สะอาด ปลอดภัยและเหมาะสมกับการใช้งานของเด็ก
- ๑.๔.๖ จัดการระบบสุขาภิบาลที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมสถานที่ปรุง ประกอบอาหารน้ำดื่ม น้ำใช้ กาจัดขยะ สิ่งปฏิกูล และพาหะนาโรค
- ๑.๔.๗ จัดอุปกรณ์ภาชนะและเครื่องใช้ส่วนตัวให้เพียงพอกับการใช้งานของเด็กทุกคนและดูแลความสะอาด และปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ

ดัชนีชี้ที่ ๑.๕ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ตัวบ่งชี้ย่อย

- ๑.๕.๑ มีการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างพ่อแม่/ผู้ปกครองกับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับตัวเด็กและการดำเนินงานของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย
- ๑.๕.๒ การจัดกิจกรรมที่พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ครอบครัว และชุมชน มีส่วนร่วม
- ๑.๕.๓ ดำเนินงานให้สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเป็นแหล่งเรียนรู้แก่ชุมชนในเรื่องการพัฒนาเด็กปฐมวัย
- ๑.๕.๔ มีคณะกรรมการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

ดัชนีชี้ที่ ๑.๕ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ตัวบ่งชี้ย่อย

- ๑.๕.๑ มีการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างพ่อแม่/ผู้ปกครองกับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับตัวเด็กและการดำเนินงานของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย
- ๑.๕.๒ การจัดกิจกรรมที่พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ครอบครัว และชุมชน มีส่วนร่วม
- ๑.๕.๓ ดำเนินงานให้สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเป็นแหล่งเรียนรู้แก่ชุมชนในเรื่องการพัฒนาเด็กปฐมวัย

๑.๕.๔ มีคณะกรรมการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

มาตรฐานด้านที่ ๒ ครู/ผู้ดูแลเด็กในการดูแล และจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ การดูแลและพัฒนาเด็กอย่างรอบด้านตัวบ่งชี้ย่อย

๒.๑.๑ มีแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมีการดำเนินงานและประเมินผล

๒.๑.๒ จัดพื้นที่/มุมประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นที่เหมาะสมอย่างหลากหลาย

๒.๑.๓ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านอย่างบูรณาการตามธรรมชาติของเด็กที่เรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัสลงมือทำ ปฏิสัมพันธ์ และการเล่น

๒.๑.๔ เลือกใช้สื่อ/อุปกรณ์ เทคโนโลยี เครื่องเล่นและจัดสภาพแวดล้อมภายใน-ภายนอกแหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอ เหมาะสม ปลอดภัย

๒.๑.๕ เฝ้าระวังติดตามพัฒนาการเด็กรายบุคคลเป็นระยะ เพื่อใช้ผลในการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กทุกคนให้เต็มตามศักยภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและดูแลสุขภาพ ตัวบ่งชี้ย่อย

๒.๒.๑ ให้เด็กอายุ ๖ เดือนขึ้นไป รับประทานอาหารที่ครบถ้วนในปริมาณที่เพียงพอ และส่งเสริมพฤติกรรมกินที่เหมาะสม

๒.๒.๒ จัดกิจกรรมให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติอย่างถูกต้องเหมาะสมในการดูแล สุขภาพความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน

๒.๒.๓ ตรวจสุขภาพอนามัยของเด็กประจำวัน ความสะอาดของร่างกาย ฟันและช่องปากเพื่อคัดกรองโรคและการบาดเจ็บ

๒.๒.๔ เฝ้าระวังติดตามการเจริญเติบโตของเด็กเป็นรายบุคคล บันทึกผลภาวะโภชนาการอย่างต่อเนื่อง

๒.๒.๕ จัดให้มีการตรวจสุขภาพร่างกาย ฟันและช่องปาก สายตา หู ตามกำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ภาษาและการสื่อสาร ตัวบ่งชี้ย่อย

๒.๓.๑ จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กได้สังเกต สัมผัส ลองทำ คิดตั้งคำถาม สืบเสาะหาความรู้แก้ปัญหา จินตนาการ คิดสร้างสรรค์ โดยยอมรับความคิดและผลงานที่แตกต่างของเด็ก

๒.๓.๒ จัดกิจกรรมและประสบการณ์ทางภาษาที่มีความหมายต่อเด็ก เพื่อการสื่อสารอย่างหลากหลาย ฟัง พูด ถาม ตอบ เล่าและสนทนาตามลำดับขั้นตอนพัฒนาการ

๒.๓.๓ จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เด็กมีนิสัยรักการอ่านให้เด็กมีทักษะการดูภาพ ฟังเรื่องราว พูดเล่า อ่าน วาด/เขียน เบื้องต้น ตามลำดับพัฒนาการ โดยครู/ผู้ดูแลเด็ก เป็นตัวอย่างของการพูด และการอ่านที่ถูกต้อง

๒.๓.๔ จัดให้เด็กมีประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล สิ่งต่างๆ สถานที่ และธรรมชาติรอบตัวด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการ

๒.๓.๕ จัดกิจกรรมและประสบการณ์ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เบื้องต้นตามวัยโดยเด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัส และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ การส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ-สังคม ปลุกฝังคุณธรรมและความเป็นพลเมืองดี
ตัวบ่งชี้ย่อย

๒.๔.๑ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและมั่นคง ระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก จัดกิจกรรมสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง
เด็กกับเด็ก และการแก้ไขข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

๒.๔.๒ จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กมีความสุข แจ่มใส ร่าเริง ได้แสดงออกด้านอารมณ์ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง โดย
ผ่านการเคลื่อนไหวร่างกาย ศิลปะ ดนตรี ตามความสนใจและถนัด

๒.๔.๓ จัดกิจกรรมและประสบการณ์ ปลุกฝังคุณธรรมให้เด็กได้ มีวินัย ซื่อสัตย์ รู้จักสิทธิและหน้าที่รับผิดชอบ
ของพลเมืองดี รักครอบครัว โรงเรียน ชุมชนและประเทศชาติด้วยวิธีที่เหมาะสมกับวัย และพัฒนาการ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕ การส่งเสริมเด็กในระยะเปลี่ยนผ่านให้ปรับตัวสู่การเชื่อมต่อในชั้นถัดไป ตัวบ่งชี้ย่อย

๒.๕.๑ จัดกิจกรรมกับผู้ปกครองให้เตรียมเด็กก่อนจากบ้านเข้าสู่สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย/โรงเรียน และจัด
กิจกรรมช่วงปฐมนิเทศให้เด็กค่อยปรับตัวในบรรยากาศที่เป็นมิตร

๒.๕.๒ จัดกิจกรรมส่งเสริมการปรับตัวก่อนเข้ารับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นแต่ละชั้น จนถึงการเป็นนักเรียน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

มาตรฐานด้านที่ ๓ คุณภาพของเด็กปฐมวัย

● **สำหรับเด็กแรกเกิด - อายุ ๒ปี (๒ปี ๑๑ เดือน ๒๙ วัน)**

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ ก เด็กมีการเจริญเติบโตสมวัย ตัวบ่งชี้ย่อย

๓.๑.๑ ก เด็กมีน้ำหนักตัวเหมาะสมกับวัยและสูงดีสมส่วน ซึ่งมีบันทึกเป็นรายบุคคล

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ ก เด็กมีพัฒนาการสมวัย ตัวบ่งชี้ย่อย

๓.๒.๑ ก เด็กมีพัฒนาการสมวัยโดยรวม ๕ ด้าน

๓.๒.๒ ก รายด้าน : เด็กมีพัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่ (Gross Motor)

๓.๒.๓ ก รายด้าน : เด็กมีพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญาสมวัย (Fine Motor Adaptive)

๓.๒.๔ ก รายด้าน : เด็กมีพัฒนาการด้านการรับรู้และเข้าใจภาษา (Receptive Language)

๓.๒.๕ ก รายด้าน : เด็กมีพัฒนาการการใช้ภาษาสมวัย (Expressive Language)

๓.๒.๖ ก รายด้าน : เด็กมีพัฒนาการการช่วยเหลือตนเองและการเข้าสังคม (Personal Social)

● **สำหรับเด็ก อายุ ๓ปี - อายุ ๖ปี (ก่อนเข้าประถมศึกษาปีที่ ๑)**

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ ข เด็กมีการเจริญเติบโตสมวัยและมีสุขนิสัยที่เหมาะสมตัวบ่งชี้ย่อย

๓.๑.๑ ข เด็กมีน้ำหนักตัวเหมาะสมกับวัยและสูงดีสมส่วน ซึ่งมีบันทึกเป็นรายบุคคล

๓.๑.๒ ข เด็กมีสุขนิสัยที่ดีในการดูแลสุขภาพตนเองตามวัย

๓.๑.๓ ข เด็กมีสุขภาพช่องปากดี ไม่มีฟันผุ

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ ข เด็กมีพัฒนาการสมวัย ตัวบ่งชี้ย่อย

๓.๒.๑ ข เด็กมีพัฒนาการสมวัยโดยรวม ๕ ด้าน

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓ ข เด็กมีพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว ตัวบ่งชี้ย่อย

- ๓.๓.๑ ข เด็กมีพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ สามารถเคลื่อนไหว และทรงตัวได้ตามวัย
- ๓.๓.๒ ข เด็กมีพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานงานระหว่างตากับมือตามวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๔ ข เด็กมีพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ ตัวบ่งชี้ย่อย

- ๓.๔.๑ ข เด็กแสดงออก ร่าเริง แจ่มใส รู้สึกมั่นคงปลอดภัย แสดงความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่นได้สมวัย
- ๓.๔.๒ ข เด็กมีความสนใจ และร่วมกิจกรรมต่างๆอย่างสมวัยซึ่งรวมการเล่น การทำงาน ศิลปะ ดนตรี กีฬา
- ๓.๔.๓ ข เด็กสามารถอดทน รอคอย ควบคุมตนเอง ยับยั้งชั่งใจ ทำตามข้อตกลง คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น มีกาลเทศะ ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้สมวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๕ ข เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญา เรียนรู้และสร้างสรรค์ ตัวบ่งชี้ย่อย

- ๓.๕.๑ ข เด็กบอกเกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล สถานที่แวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็กได้สมวัย
- ๓.๕.๒ ข เด็กมีพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ สามารถสังเกต จำแนก และเปรียบเทียบ จำนวน มิติสัมพันธ์ (พื้นที่/ระยะ) เวลา ได้สมวัย
- ๓.๕.๓ ข เด็กสามารถคิดอย่างมีเหตุผล แก้ปัญหาได้สมวัย
- ๓.๕.๔ ข เด็กมีจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ที่แสดงออกได้สมวัย
- ๓.๕.๕ ข เด็กมีความพยายาม มุ่งมั่นตั้งใจ ทำกิจกรรมให้สำเร็จสมวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๖ ข เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาและการสื่อสาร ตัวบ่งชี้ย่อย

- ๓.๖.๑ ข เด็กสามารถฟัง พูด จับใจความ เล่า สนทนา และสื่อสารได้สมวัย
- ๓.๖.๒ ข เด็กมีทักษะในการดูรูปภาพ สัญลักษณ์ การใช้หนังสือ รู้จักตัวอักษร การคิดเขียนคำและการอ่านเบื้องต้นได้สมวัยและตามลำดับพัฒนาการ
- ๓.๖.๓ ข เด็กมีทักษะการวาด การขีดเขียนตามลำดับขั้นตอนพัฒนาการสมวัย นำไปสู่การขีดเขียนคำที่คุ้นเคยและสนใจ
- ๓.๖.๔ ข เด็กมีทักษะในการสื่อสารอย่างเหมาะสมตามวัย โดยใช้ภาษาไทยเป็นหลักและมีความคุ้นเคยกับภาษาอื่นด้วย

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๗ ข เด็กมีพัฒนาการด้านสังคม คุณธรรม มีวินัย และความเป็นพลเมืองดี ตัวบ่งชี้ย่อย

- ๓.๗.๑ ข เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างสมวัย และแสดงออกถึงการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล
- ๓.๗.๒ ข เด็กมีความเมตตา กรุณา มีวินัย ซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม และมีค่านิยมที่พึงประสงค์สมวัย
- ๓.๗.๓ ข เด็กสามารถเล่น และทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นกลุ่ม เป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม แก้ไขข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์
- ๓.๗.๔ ข เด็กภาคภูมิใจที่เป็นสมาชิกที่ดีในครอบครัว ชุมชน สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยและตระหนักถึงความเป็นพลเมืองดีของประเทศไทย และภูมิภาคอาเซียน

ตัวบ่งชี้/ประเด็นการพิจารณา/รายละเอียดการพิจารณา/ข้อมูล ประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มาตรฐานด้านที่ ๑ การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ บริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

๑.๑.๑ บริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างเป็นระบบ

ประเด็นพิจารณา

๑. จัดทำแผนบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยโดยสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย/หน่วยงานที่กำกับดูแล

๒. ปฏิบัติตามแผนการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

๓. ประเมินผลการดำเนินงานตามแผน

๔. นำผลจากการประเมินไปพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

รายละเอียดการพิจารณา

แผนการบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย (๑.๑.๑_๑) หมายถึง แผนที่หน่วยงานที่กำกับดูแลหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยจัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารจัดการของสถานศึกษา ให้มีคุณภาพมาตรฐาน โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแนวทางในการพัฒนา รวมถึงติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยครอบคลุมถึงด้านต่างๆ ดังนี้

- ด้านบริหารบุคลากร
- ด้านบริหารการเงินและพัสดุ
- ด้านบริหารอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยและระบบอำนวยความสะดวก
- ด้านการติดตามประเมินผลการดำเนินงานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. แผนการบริหารจัดการตามบริบทของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

๒. บันทึก/รายงานผลการดำเนินงาน

๓. บันทึกการปรับปรุง/พัฒนาแผนและการดำเนินงาน

๑.๑.๒ บริหารหลักสูตรสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

ประเด็นพิจารณา

๑. จัดทำหลักสูตรสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของกระทรวงศึกษาธิการ

๒. ปฏิบัติตามหลักสูตรสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

๓. ประเมินการใช้หลักสูตรสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

๔. นำผลการประเมินไปพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

รายละเอียดการพิจารณา

หลักสูตร (๑.๑.๒_๑) หมายถึง ประสบการณ์ต่างๆ ที่ประสงค์จะให้เด็กได้รับ เพื่อสามารถสร้างความรู้ ความคิด รวบรวม ทักษะ ทศนคติ และอุปนิสัย ประสบการณ์ต่างๆ เหล่านี้ย่อมได้มาจากปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ และเด็ก คนอื่นๆ วัสดุอุปกรณ์ที่คัดสรรแล้ว และกิจกรรมต่างๆ ที่ได้วางแผนไว้อย่างรอบคอบ โดยคำนึงว่าเด็กแต่ละคนย่อมมาจากวัฒนธรรมอันหลากหลาย และมีบุคลิกภาพต่างกันไป รูปแบบหลักสูตรเด็กปฐมวัยเนื้อหาการนำไปใช้ จะมีส่วนช่วยอย่างมากในด้านคุณภาพการให้บริการแก่เด็กปฐมวัย การใช้หลักสูตรซึ่ง (ก) คำนึงถึงพัฒนาการและภูมิหลังของเด็กเป็นรายบุคคล (ข) คำนึงถึงการพัฒนาเด็กในทุกส่วนหลัก (domain) และ (ค) ส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการเรียนรู้ที่จะอำนวยความสะดวกต่อการพัฒนาเด็กและผลสำเร็จเชิงบวกในระยะยาวในบริบทที่แสดงให้เห็นถึงบรรยากาศทางวิชาการ หลักสูตรจะประกอบด้วยลักษณะอันสำคัญของหลักสูตร ส่วนต่างๆ ในพัฒนาการของเด็ก (เช่น พัฒนาการทางกาย ภาษา การคิดและสติปัญญา การแสดงออกเชิงสร้างสรรค์ และพัฒนาการทางสังคมและอารมณ์ เป็นต้น) คำนึงถึง วัฒนธรรมมนุษยศาสตร์ และปัญหาทางการเรียนรู้

หลักสูตรสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย (๑.๑.๒_๒) หมายถึง หลักสูตรที่สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแต่ละแห่งวางแผน หรือกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมให้เด็กบรรลุมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย (หลักสูตรแกนกลาง) กำหนด โดยสถานศึกษานำสภาพต่างๆ ที่เป็นปัญหาคัดเลือกปัญหาที่สนใจ คุณลักษณะตามวัยที่พึงประสงค์ มาออกแบบหลักสูตรฯ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดหรือรับรอง หมายถึง หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐*๑ หรือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เป็นหลักสูตรแกนกลางระดับปฐมวัย หรือหลักสูตรที่มาจากต่างประเทศที่กระทรวงศึกษาธิการให้การรับรอง

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย (PDCA)

P : Plan วางแผน หมายถึง ขั้นตอนในการร่างหลักสูตร โดยประกอบไปด้วยการรวบรวม/วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน กำหนดหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เลือกเนื้อหาสาระและประสบการณ์ในหลักสูตร กำหนดแนวทางการประเมินผล รวมทั้งตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรก่อนนำไปใช้

D : Do ปฏิบัติตามแผน หมายถึง การนำหลักสูตรไปใช้

C : Check ตรวจสอบ/ประเมินผลและนำผลประเมินมาวิเคราะห์ หมายถึง การตรวจสอบหลักสูตร ประเมินผลและนำผลการประเมินการใช้หลักสูตรนั้นมาวิเคราะห์

A : Action ปรับปรุงแก้ไขดำเนินการให้เหมาะสมตามผลการประเมิน หมายถึง การปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้น แก้ไขให้เหมาะสมตามผลที่ได้จากการประเมิน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. หลักสูตรสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย
๒. บันทึก/รายงานผลการดำเนินงาน
๓. บันทึกการปรับปรุง/พัฒนาหลักสูตร

๑.๑.๓ บริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ

ประเด็นพิจารณา

๑. รวบรวมและจัดเก็บข้อมูลในการบริหารจัดการและข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก
๒. นำข้อมูลที่จัดเก็บไปใช้ประโยชน์
๓. ประมวลผลการดำเนินงานและจัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปี
๔. บริหารจัดการข้อมูลที่เป็นระบบอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน

รายละเอียดการพิจารณา

การจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบและเป็นปัจจุบัน หมายถึง การจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างเป็นระบบ ซึ่งอาจใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการจัดเก็บ โดยต้องจัดเก็บเป็นหมวดหมู่อย่างครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน เมื่อผู้ปฏิบัติจำเป็นต้องใช้งานข้อมูล สามารถนำข้อมูลที่จัดเก็บมาใช้ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว รวมถึงมีการนำข้อมูลไปประมวลผลวิเคราะห์เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการดำเนินงานของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

ตัวอย่างข้อมูลที่จัดเก็บ เช่น

๑. ข้อมูลเด็กรายบุคคล
 ๒. ข้อมูลบุคลากร
 ๓. ข้อมูลด้านงบประมาณ
 ๔. ข้อมูลด้านครุภัณฑ์
 ๕. บันทึกการบาดเจ็บ อุบัติเหตุ โรคติดต่อ
 ๖. บันทึกการตรวจสอบสุขภาพ
 ๗. บันทึกความปลอดภัยของสนามเด็กเล่น
 ๘. บันทึกผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วม
 ๙. ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถิติอื่นๆ
- ฯลฯ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. เอกสาร/หลักฐานแสดงข้อมูลที่จัดเก็บ
๒. รายงานผลการ ประมวลผล
๓. รายงานประจำปี/รายงานการประเมินตนเองของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย
๔. ระบบสารสนเทศที่มีข้อมูลเป็นปัจจุบัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ การบริหารจัดการบุคลากรทุกประเภทของหน่วยงานทุกสังกัด

๑.๒.๑ บริหารจัดการบุคลากรอย่างเป็นระบบ

ประเด็นพิจารณา

๑. จัดทำโครงสร้างคุณสมบัติและอัตรากำลัง
๒. มีกระบวนการคัดเลือก โดยคำนึงถึงสุขภาพกายสุขภาพจิต
๓. ไม่ใช่สารเสพติด ไม่เคยได้รับโทษการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับความรุนแรง โทษที่เกี่ยวกับการกระทำผิดต่อเด็ก
๔. มีการตรวจสอบสุขภาพประจำปีทุกคนและประเมินความเครียดด้วยตนเองโดยมีการช่วยเหลือที่จำเป็น
๕. ติดตาม สนับสนุนการทำงานของบุคลากร โดยจัดให้มีสวัสดิการและได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆตามระเบียบของหน่วยงานต้นสังกัด
๖. พัฒนาศักยภาพอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

รายละเอียดการพิจารณา

หน่วยงานต้นสังกัด หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยมีการกำหนดสิทธิและสวัสดิการของบุคลากร โดยมีมาตรการส่งเสริมและสนับสนุน ดังนี้ (๑.๒.๑_๑, ๑.๒.๑_๓)

๑. โครงสร้าง คุณสมบัติ และอัตรากำลัง

๒. การตรวจสุขภาพประจำปี มีการตรวจและส่งเสริมสุขภาพของครู/ผู้ดูแลเด็กและบุคลากรอย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง (การตรวจสุขภาพ เช่น X-RAY ปอด ตรวจอุจจาระเพื่อหาเชื้อบิดไทโฟยด์ และพยาธิ ตรวจเลือด หาไวรัสตับอักเสบบีชนิดเอ และตรวจผิวหนัง เป็นต้น)(๑.๒.๑_๔, ๑.๒.๑_๕)

๓. จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการทำงาน

๔. จัดให้ครู/ผู้ดูแลเด็กและบุคลากร ได้รับสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล/การประกันสังคม

๕. มีการประเมินความเครียดด้วยตนเองและมีการช่วยเหลือที่จำเป็น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. แผนผังโครงสร้างและระเบียบปฏิบัติงานของบุคลากร

๒. กฎระเบียบการรับบุคลากรตามหน่วยงานต้นสังกัด

๓. เอกสาร/ภาพถ่ายกิจกรรม/บันทึกการประชุม

๔. แฟ้มประวัติสุขภาพบุคลากรทุกคน

๑.๒.๒ ผู้บริหารสถานพัฒนาปฐมวัย/หัวหน้าระดับปฐมวัย/ผู้ดำเนินกิจการ มีคุณวุฒิ/คุณสมบัติเหมาะสม และบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นพิจารณา

๑. มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี สาขาวิชาเอกอนุบาลศึกษาหรือปฐมวัย

- กรณีที่มีวุฒิปริญญาตรีสาขาที่เกี่ยวข้อง (จิตวิทยา แพทย์ พยาบาล สาธารณสุข คหกรรม)

ต้องมีการศึกษารายวิชาที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยอย่างน้อย ๓ หน่วยกิต (ไม่ต่ำกว่า ๔๕ ชั่วโมง)

- กรณีที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีไม่ตรงตามที่กำหนด ต้องมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปีและผ่านการฝึกอบรมไม่ต่ำกว่า ๔๕ ชั่วโมง

๒. สนับสนุน กำกับติดตาม การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรให้เป็นไปตามแผน

๓. จัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์เพื่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากร ครอบครัวของเด็ก และเครือข่ายภายนอก

๔. เป็นตัวอย่างที่ดีในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

รายละเอียดการพิจารณา

คุณสมบัติเหมาะสม หมายถึง หัวหน้าศูนย์/หัวหน้าระดับปฐมวัย/ผู้ดำเนินกิจการ มีคุณสมบัติเป็นไปตามที่ หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด แต่อย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้ (๑.๒.๒_๑, ๑.๒.๒_๒, ๑.๒.๒_๓)

๑. มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี สาขาวิชาเอกอนุบาลศึกษาหรือปฐมวัย กรณีมีวุฒิ การศึกษาไม่ตรงตามที่กำหนดต้องมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างต่อเนื่อง มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

๒. สนับสนุน กำกับติดตาม การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรตามที่ได้รับมอบหมาย

๓. จัดให้มีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

๔. จัดกิจกรรมและประสบการณ์ที่สร้างสรรค์เพื่อการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างบุคลากร

๕. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างเป็นรูปธรรม

๑.๒.๓ ครู/ผู้ดูแลเด็กที่ทำหน้าที่หลักในการดูแลและพัฒนาเด็ก มีคุณวุฒิ/คุณสมบัติเหมาะสม

ประเด็นพิจารณา

๑. ผู้ทำหน้าที่ครูมีใบประกอบวิชาชีพครู มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี สาขาวิชาเอกอนุบาล ศึกษาหรือปฐมวัยหรือกรณีที่มีวุฒิปริญญาตรีสาขาที่เกี่ยวข้อง (ครูสาขาอื่นที่ไม่ใช่เอกปฐมวัย จิตวิทยา แพทย์

พยาบาล สาธารณสุข คหกรรม) ต้องมีการศึกษารายวิชาที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยอย่างน้อย ๓ หน่วยกิต (ไม่ต่ำกว่า ๔๕ ชั่วโมง)

๒. ผู้ที่ทำหน้าที่ผู้ช่วยครู กรณีที่วุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี มีประสบการณ์ทำงานพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า ๒ ปี หรือผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการดูแลและพัฒนาเด็กปฐมวัยตามที่ส่วนราชการรับรองหรืออยู่ในระหว่างการอบรมดังกล่าวภายในระยะเวลา ๑ ปี

๓. ครู/ผู้ดูแลเด็กได้รับการพัฒนาต่อเนื่องระหว่างประจำการ อย่างน้อยปีละ ๒๐ ชั่วโมง

รายละเอียดการพิจารณา

คุณสมบัติเหมาะสม คือ ครู ครูผู้ดูแลเด็ก ผู้ดูแลเด็ก พี่เลี้ยง หรือบุคลากรที่ทำหน้าที่หลักในการสอนและเลี้ยงดูเด็กมีคุณสมบัติเป็นไปตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด แต่อย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้ (๑.๒.๓_๑, ๑.๒.๓_๒, ๑.๒.๓_๓)

๑. มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีสาขาวิชาเอกอนุบาลศึกษาหรือปฐมวัย กรณีมีวุฒิการศึกษาไม่ตรงตามที่กำหนดต้องมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี

๒. ได้รับการฝึกอบรมด้านการพัฒนาเด็กปฐมวัยด้วยวิธีต่างๆ อย่างน้อยปีละ ๒๐ ชั่วโมง

๓. ครูและผู้ดูแลเด็กทุกคนได้รับการอบรม/ประชุม เรื่อง การป้องกันควบคุมโรคติดต่อที่พบบ่อยในเด็ก เช่น โรคหวัด โรคอุจจาระร่วง โรคมือเท้าปาก โรคหนองตาอักเสบ หัด คางทูม ไข้สุกใส โรคพิษสุนัขบ้า เป็นต้น และเรื่องการปฏิบัติต่อเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรม และเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๔. ได้รับการตรวจสุขภาพเมื่อแรกเข้า

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. ใบแสดงคุณวุฒิ
๒. หลักฐานการผ่านการอบรม
๓. ใบรับรองการอบรมหรือเอกสารการอบรม

๑.๒.๔ บริหารบุคลากรจัดอัตราส่วนของครู/ผู้ดูแลเด็กอย่างเหมาะสมพอเพียงต่อจำนวนเด็กในแต่ละกลุ่มอายุ

อายุ

ประเด็นพิจารณา

๑. มีอัตราส่วนและกลุ่มกิจกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนด (บุคลากรประจำ/เต็มเวลา)
๒. มีอัตราส่วนและกลุ่มกิจกรรมดีกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (บุคลากรประจำ/เต็มเวลา)
๓. สามารถจัดหาครูหรือผู้ดูแลเด็กที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาช่วยเสริมในการจัดกิจกรรม

รายละเอียดการพิจารณา (๑.๒.๔_๑, ๑.๒.๔_๒, ๑.๒.๔_๓)

การบริหารบุคลากรทางการศึกษา จะต้องเป็นไปตามอัตราส่วนตามเกณฑ์ทุกกลุ่มอายุที่กำหนดไว้ ดังนี้

เด็ก (อายุ)	อัตราส่วนครู/ผู้ดูแล : เด็ก(คน)	จำนวนเด็กในกลุ่มกิจกรรม
ต่ำกว่า ๑ ปี	๑ : ๓	กลุ่มละไม่เกิน ๖ คน
ต่ำกว่า ๒ ปี	๑ : ๕	กลุ่มละไม่เกิน ๑๐ คน
ต่ำกว่า ๓ ปี	๑ : ๑๐	กลุ่มละไม่เกิน ๒๐ คน

๓ ปี - ก่อนเข้า ป.๑	๑ : ๑๕	กลุ่มละไม่เกิน ๓๐ คน
---------------------	--------	----------------------

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. เอกสาร/หลักฐานบ่งชี้จำนวนครู/ผู้ดูแลเด็กและเด็กปฐมวัย ได้แก่
 - ทะเบียนเด็กแสดงจำนวนและอายุของเด็ก
 - จำนวนครู/ผู้ดูแลเด็กที่ปฏิบัติงานจริง
๒. หลักฐานที่แสดงว่ามีเครือข่ายมาช่วยเสริมในการจัดกิจกรรม

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ บริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัย

๑.๓.๑ บริหารจัดการด้านสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ

ประเด็นการพิจารณา

๑. จัดทำนโยบายและแผนที่ครอบคลุมโครงสร้างอาคารบริเวณที่ตั้ง ภายใน ภายนอกอาคาร วัสดุ อุปกรณ์ทุกชนิด รวมทั้งปัจจัยที่เกี่ยวข้อง
๒. ปฏิบัติตามแผนอย่างเป็นระบบและมีการสำรวจ ค้นหาจุดเสี่ยง เพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไข เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง
๓. ประเมินผลการดำเนินงานตามแผน
๔. นำผลจากการประเมินไปพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการด้านสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ

ปลอดภัยอย่างเป็นระบบ

รายละเอียดการพิจารณา

บริหารจัดการด้านสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ(๑.๓.๑-๓) หมายถึง การบริหารจัดการภาวะสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมทางสังคมซึ่งเป็นอันตรายต่อเด็กได้ถูกควบคุมไว้เพื่อให้เด็กมีสุขภาพที่ดี ไม่ได้รับบาดเจ็บหรือรับพิษจากสารอันตราย ซึ่งต้องครอบคลุมความปลอดภัย ๕ ด้าน ได้แก่ ความปลอดภัยจากอุบัติเหตุจากการ จมน้ำ อุบัติเหตุทางถนน หกล้มและพลัดตกจากที่สูง ไฟฟ้า/ของร้อน การขาดอากาศหายใจ จากวัสดุแหลมคมทิ่มแทง สัตว์กัด การได้รับสารพิษ ความปลอดภัยจากการใช้ผลิตภัณฑ์รอบตัวเด็ก จากของใช้ ของเล่น การกินอาหารและยา ความปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ จากอากาศ น้ำ ดิน สารพิษ จากโรงงาน จากกองขยะ ความปลอดภัยของเด็กในภัยพิบัติต่างๆ จากภัยธรรมชาติ และภัยขนาดใหญ่ที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ และความปลอดภัยของเด็กจากการถูกกระทำรุนแรง เช่น การถูกทำร้ายร่างกายอีกทั้งยังครอบคลุมทั้งการประเมินกระบวนการจัดการความปลอดภัย และการประเมินผลลัพธ์ ทางสุขภาพ และผลลัพธ์ของการลดปัจจัยเสี่ยง

๑. นโยบายที่เป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้รับผิดชอบทุกระดับได้รับรู้ และปฏิบัติร่วมกันให้จัดสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ

๒. ระบบการสำรวจค้นหาจุดเสี่ยง การวิเคราะห์วางแผนแก้ไขตามลำดับความสำคัญของปัญหาและโอกาสที่จะเกิดอันตราย การค้นหาแนวทางป้องกันแก้ไขที่สามารถปฏิบัติได้ หรือหากปฏิบัติไม่ได้ต้องรายงานขอความช่วยเหลือเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

๓. การติดตามประเมินผลการสำรวจ การแก้ไขในส่วนที่มีโอกาสเกิดอันตรายอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยทุก ๓ เดือน

๔. การนำผลประเมินไปพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการด้านสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัย
อย่างเป็นระบบ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. มีเอกสาร/ หลักฐานของนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้รับผิดชอบทุกระดับได้รับรู้และปฏิบัติ
ร่วมกัน ในด้านการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ

๒. มีแบบบันทึกการเดินสำรวจ (Safety Round Record) (แบบบันทึกที่ ๑.๓.๑) *๒ สำรวจค้นหาจุด
เสี่ยงต่อการบาดเจ็บ เพื่อหาแนวทางป้องกัน และแก้ไขเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

๓. มีเอกสารหลักฐานที่บ่งบอกถึงการติดตามประเมินผลการสำรวจตามแผนอย่างสม่ำเสมออย่าง
น้อยทุก ๓ เดือน

๔. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการด้านสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัย
อย่างเป็นระบบ

๑.๓.๒ โครงสร้างและตัวอาคารมั่นคง ตั้งอยู่ในบริเวณที่ปลอดภัย และมีสิ่งแวดลอมที่ปลอดภัย

ประเด็นพิจารณา

๑. โครงสร้างและตัวอาคารมั่นคง มีขอบเขตและทางเข้า-ออกที่ชัดเจน

๒. บริเวณที่ตั้งปลอดภัยสะอาดไม่อยู่ใกล้แหล่งมลพิษทางอากาศ น้ำ ดิน เว้นแต่มีมาตรการที่มี
ประสิทธิภาพในการป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น

๓. ติดตามประเมินผลการสำรวจสม่ำเสมออย่างน้อยทุก ๓ เดือน และแก้ไขในส่วนที่มีโอกาสเกิด
อันตรายได้ มากอย่างเร่งด่วน

๔. นำผลการประเมิน ปรับปรุง/ พัฒนาระยะยาว

รายละเอียดการพิจารณา(๑.๓.๒_๑, ๑.๓.๒_๒, ๑.๓.๒_๓, ๑.๓.๒_๔, ๑.๓.๘_๑)

โครงสร้างและตัวอาคารมั่นคง ตั้งอยู่ในบริเวณที่ปลอดภัย และมีสิ่งแวดลอมที่ปลอดภัย หมายถึง
โครงสร้างและตัวอาคารมั่นคงมีความปลอดภัย ทำด้วยวัสดุที่แข็งแรงทนทาน มีมาตรฐาน ไม่ตั้งอยู่ใน
สภาพแวดล้อมที่เป็นมลพิษ ไม่ใกล้แหล่งน้ำ/พื้นที่เสี่ยงอันตรายและบริเวณรอบที่ตั้งสะอาด มีการป้องกันและ
แก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย

๑. โครงสร้างอาคารมั่นคง มีขอบเขตและทางเข้า-ออกที่ชัดเจน

๒. บริเวณที่ตั้งปลอดภัยสะอาดไม่อยู่ใกล้แหล่งมลพิษทางอากาศ น้ำ ดิน เช่น บริเวณขนถ่ายก๊าซ
น้ำมัน สารเคมี โรงงาน กองขยะ เว้นแต่มีมาตรการป้องกันความเสี่ยงอันตรายดังกล่าว

๓. การติดตามประเมินผลการสำรวจ การแก้ไขในส่วนที่มีโอกาสเกิดอันตรายอย่างสม่ำเสมอ
อย่างน้อยทุก ๓ เดือน

๔. การนำผลประเมินไปพัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการด้านสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัย
อย่างเป็นระบบ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. มีแบบประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารเพื่อความปลอดภัย (แบบบันทึกที่ ๑.๓.๒)*๓

๒. มีเอกสารหลักฐานที่บ่งบอกถึงการติดตามประเมินตามแผนอย่างสม่ำเสมออย่างน้อย ทุก ๓ เดือน

๓. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการด้านสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัย
อย่างเป็นระบบ

๑.๓.๓ จัดการความปลอดภัยของสนามเด็กเล่น และสภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร

ประเด็นพิจารณา

๑. สภาพแวดล้อมภายนอกอาคารสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยมีความปลอดภัย เครื่องเล่นสนามมีความเหมาะสมตามพัฒนาการของเด็กตามวัย

๒. พื้นที่เล่น/สนามเด็กเล่น เป็นที่ปลอดภัยในการเล่นของเด็ก มีการสำรวจความเสี่ยงของพื้นที่เล่น/สนามเด็กเล่นอย่างต่อเนื่อง

๓. ติดตามประเมินการดำเนินงานข้อ ๑ และ ๒ สม่าเสมอ อย่างน้อยทุก ๓ เดือน และแก้ไขในส่วนที่มีโอกาสเกิดอันตรายได้มากอย่างเร่งด่วน

๔. นำผลการประเมินวิเคราะห์เพื่อปรับปรุง/พัฒนา

รายละเอียดการพิจารณา(๑.๓.๓_๑, ๑.๓.๓_๒, ๑.๓.๓_๓)

จัดการความปลอดภัยของพื้นที่เล่น/สนามเด็กเล่น หมายถึง การจัดให้มีอาณาบริเวณที่เด็กสามารถเข้าถึงเป็นพื้นที่ที่มีกิจกรรมที่สนุกสนานเพลิดเพลิน สร้างการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สร้างความสุขและมีความปลอดภัย สนามเด็กเล่นได้มาตรฐานตามข้อกำหนดความปลอดภัย จะต้องประกอบด้วยเครื่องเล่นที่ปลอดภัยและเหมาะสมกับอายุของเด็ก พื้นสนามสามารถดูดซับพลังงานและลดการบาดเจ็บจากการตกการติดตั้งที่ถูกต้อง การตรวจสอบบำรุงรักษาและมีผู้ดูแลเด็กในขณะที่เล่น

จัดการความปลอดภัยของสภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร หมายถึง การจัดการสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารเพื่อป้องกันอันตรายต่อเด็กจากโครงสร้างหนักล้นทับ เช่น จากรั่ว ป้าย จากมลพิษ เช่น จากโรงงานอุตสาหกรรม ที่ตั้งห่างจากสถานบริการเชื้อเพลิงและสถานที่เก็บเชื้อเพลิง ขยะสิ่งปฏิกูล ไม่ใกล้แหล่งน้ำ ถนนหน้าสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย มีทางข้าม มีทางเท้า ไม่มีการวางของหรือจอดรถบนทางเท้า ยานพาหนะในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต้องใช้เวลาเร็วช้ากว่า ๓๐ กิโลเมตร/ชั่วโมง

๑. การจัดการ และการประเมินความปลอดภัยภายนอกอาคาร อย่างต่อเนื่อง เพื่อเปรียบเทียบความเสี่ยง เช่น รั่วประตูล้ำ แหล่งน้ำ ถนนภายในและภายนอกสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต้นไม้ และสัตว์

๒. การจัดการความปลอดภัยของพื้นที่เล่น/สนามเด็กเล่น ตรวจสอบเช็คคัดกรองความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง และเปรียบเทียบความเสี่ยงว่าได้ถูกแก้ไข หรือเกิดความเสี่ยงเพิ่มขึ้นใหม่

๓. ประเมินการดำเนินงานตาม ข้อ ๑ ข้อ ๒ และแนวทางแก้ไข ป้องกัน ที่สามารถปฏิบัติได้ หรือต้องขอความช่วยเหลือ

๔. การนำผลการประเมินวิเคราะห์เพื่อปรับปรุง พัฒนาให้พื้นที่เล่น/สนามเด็กเล่น และสภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. มีแบบบันทึกการประเมินความปลอดภัยภายนอกอาคาร (แบบบันทึกที่ ๑.๓.๒) มีการสำรวจจุดที่มีโอกาสเสี่ยงเกิดอันตราย มีแบบบันทึกการเดินสำรวจ (Safety Round Record) (แบบบันทึกที่๑.๓.๑) สม่าเสมออย่างน้อยทุก ๓ เดือน

๒. มีแบบบันทึกการตรวจเช็คคัดกรองความเสี่ยงของพื้นที่เล่น/สนามเด็กเล่น (แบบบันทึกที่๑.๓.๓)*๔ มีการสำรวจจุดที่มีโอกาสเสี่ยงเกิดอันตราย (แบบบันทึกที่ ๑.๓.๑) สม่าเสมออย่างน้อยทุก ๓ เดือน

๓. มีหลักฐานบันทึกติดตามประเมินการจัดการตามข้อ ๑ และ ๒

๔. มีโครงการ/กิจกรรม/ภาพถ่ายภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว ที่บ่งบอกเปรียบเทียบผลการประเมินวิเคราะห์เพื่อปรับปรุง พัฒนาให้พื้นที่เล่น/สนามเด็กเล่น และสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารมีความปลอดภัย

๑.๓.๔ จัดการสภาพแวดล้อมภายในอาคาร ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องใช้ให้ปลอดภัยเหมาะสมกับการใช้งานและเพียงพอ

ประเด็นพิจารณา

๑. สภาพแวดล้อมภายในอาคารมีความปลอดภัย
๒. ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องใช้ปลอดภัย มีทะเบียนควบคุมตรวจสอบสม่ำเสมอให้ใช้งานได้ครบถ้วน ไม่ชำรุดและเป็นปัจจุบัน
๓. ติดตามประเมินการดำเนินงาน ข้อ ๑ และ ๒ สม่ำเสมออย่างน้อยทุก ๓ เดือน และแก้ไขในส่วนที่มีโอกาสเกิดอันตรายได้มากอย่างเร่งด่วน
๔. นำผลการประเมินวิเคราะห์เพื่อปรับปรุง พัฒนา

รายละเอียดการพิจารณา(๑.๓.๔_๑, ๑.๓.๔_๒, ๑.๓.๔_๓, ๑.๓.๔_๔, ๑.๓.๔_๕)

จัดการสภาพแวดล้อมภายในอาคาร ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องใช้ให้ปลอดภัยเหมาะสมกับการใช้งานและเพียงพอ หมายถึง การกำหนดมาตรฐานและการดำเนินงานเพื่อป้องกันอันตรายจากการตกจากที่สูง เช่น ระเบียง บันได พื้นที่สูง การชนกระแทก โครงสร้างแหลมคม โครงสร้างหนัก เช่น ชั้นวางของ/ตู้ ลมพัด ไฟฟ้า การได้รับสารพิษ เช่น สีทาอาคาร น้ำยาทำความสะอาดต่างๆ การขาดอากาศหายใจ เช่น เชือก เส้นสายรัดคอ และอุบัติเหตุอื่นๆ

๑. การประเมินสภาพแวดล้อมภายในอาคาร ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องใช้ให้ปลอดภัยเหมาะสมกับการใช้งานและเพียงพอ
๒. การจัดทำทะเบียนควบคุมตรวจสอบให้มีใช้งานครบถ้วน และคัดแยกของที่ชำรุดออกอย่างสม่ำเสมอเป็นปัจจุบัน
๓. ประเมินการดำเนินการ วิเคราะห์ความรุนแรง และความเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายค้นหาแนวทางป้องกัน แก้ไข ที่สามารถปฏิบัติได้ หรือต้องขอความช่วยเหลือ
๔. นำผลการประเมิน มาปรับปรุง พัฒนา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/ หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. มีแบบบันทึกการประเมินความปลอดภัยภายในอาคาร (แบบบันทึกที่ ๑.๓.๔)*๕ มีการจัดพื้นที่ใช้สอยและดำเนินการจัดการเปลี่ยนแปลงปัจจัยเสี่ยงภายในอาคาร
๒. มีระบบประเมินความปลอดภัยโดยใช้แบบประเมินอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้เพื่อความปลอดภัย (แบบบันทึกที่ ๑.๓.๕)*๖ มีบันทึก จัดทำทะเบียน ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องใช้ และการติดตั้งที่ปลอดภัยตามนโยบาย และมีบันทึกการทำความสะอาดอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
๓. มีทะเบียนควบคุมตรวจสอบให้มีใช้งานครบถ้วน และการคัดแยกของที่ชำรุดออกอย่างสม่ำเสมอเป็นปัจจุบัน
๔. มีบันทึกการติดตามตรวจสอบการดำเนินการ และการค้นหาแนวทางป้องกัน แก้ไข ที่สามารถปฏิบัติได้ หรือต้องขอความช่วยเหลือ
๕. มีโครงการ/กิจกรรม/ภาพถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ที่บ่งบอกเปรียบเทียบผลการประเมินวิเคราะห์เพื่อปรับปรุง พัฒนาให้สภาพแวดล้อมภายในอาคาร ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ให้ปลอดภัยเหมาะสมกับการใช้งานและเพียงพอ

๑.๓.๕ จัดให้มีของเล่นที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน มีจำนวนเพียงพอ เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการ

ประเด็นพิจารณา

๑. ของเล่นปลอดภัยตามมาตรฐานอุตสาหกรรม (มอก.) และเหมาะสมตามพัฒนาการของเด็กตามวัย

๒. มีทะเบียนควบคุมตรวจสอบสม่ำเสมอให้มีจำนวนเพียงพอเหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็ก และมีความสะอาดใช้งานได้ครบถ้วนไม่ชำรุดและเป็นปัจจุบัน

๓. ติดตามประเมินการดำเนินงาน ข้อ ๑ และ ๒ สม่ำเสมออย่างน้อยทุก ๓ เดือน และแก้ไขในส่วนที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดอันตราย

๔. นำผลการประเมินวิเคราะห์เพื่อปรับปรุง/พัฒนาการจัดการ และบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง
รายละเอียดการพิจารณา(๑.๓.๕_๑, ๑.๓.๕_๒, ๑.๓.๕_๓)

๑. การจัดหาของเล่นที่ปลอดภัยตามมาตรฐานอุตสาหกรรม (มอก.) ให้มีจำนวนเพียงพอเหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็ก โดยประเมินถึงความปลอดภัยของของเล่น และดูแลทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

๒. การจัดเก็บตรวจสอบของเล่น คัดแยกของเล่นที่ชำรุดออก และดูแลทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยเดือนละ ๒ ครั้ง

๓. ประเมินการดำเนินงาน วิเคราะห์ความรุนแรง และความเสี่ยงที่จะเกิด ค้นหาแนวทางป้องกันแก้ไขที่สามารถปฏิบัติได้ หรือต้องขอความช่วยเหลือ

๔. นำผลการประเมิน มาปรับปรุง พัฒนา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. มีการประเมินของเล่นและจัดหาของเล่นที่ปลอดภัย (แบบบันทึกที่ ๑.๓.๖)*๗ มีบัญชีแสดงจำนวนของเล่นที่เพียงพอเหมาะสมกับวัยและพัฒนาการ

๒. มีบันทึกการจัดเก็บตรวจสอบของเล่น คัดแยกของเล่นที่ชำรุดออกทางจำหน่าย และการดูแล ทำความสะอาดอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมออย่างน้อยเดือนละ ๒ ครั้ง

๓. มีแบบบันทึกผลิตภัณฑ์ของเล่นของใช้อันตราย (แบบบันทึก ที่ ๑.๓.๗)*๘ เพื่อการประเมินวิเคราะห์ ความเสี่ยงความรุนแรง และค้นหาแนวทางป้องกัน แก้ไข ที่สามารถปฏิบัติได้ หรือต้องขอความช่วยเหลือ

๔. มีโครงการ/กิจกรรม/ภาพถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ที่บ่งบอกเปรียบเทียบผลการประเมินวิเคราะห์เพื่อปรับปรุง พัฒนา

๑.๓.๖ ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเดินทางอย่างปลอดภัย

ประเด็นพิจารณา

๑. สำรวจการเดินทางของเด็กและวางแผนการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการเดินทางของเด็ก

๒. ให้ความรู้ สร้างวินัยและฝึกทักษะเด็กในการเดินทางไป-กลับอย่างปลอดภัย

๓. ปรับปรุงโครงสร้างและการปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในการเดินทางของเด็ก

๔. สร้างความตระหนักและให้ความรู้กับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อร่วมกันสนับสนุนให้เด็กเดินทางได้อย่างปลอดภัย

๕. มีการประเมินผลการดำเนินงานและพัฒนาปรับปรุง

รายละเอียดการพิจารณา (๑.๓.๖_๒)

ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเดินทางอย่างปลอดภัย หมายถึง ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กเดินทางโดยปลอดภัย เช่น การเดินทางโดยทางเท้าจะต้องเดินทางกับผู้ใหญ่ไม่เดินทางโดยลำพัง โดยรถจักรยานต้องมีการป้องกันเท้าเข้าซี่ล้อโดยรถจักรยานยนต์เด็กต้องสวมหมวกนิรภัย ทางน้ำต้องสวมเสื้อชูชีพโดยรถยนต์แนะนำให้ใช้ที่นั่ง นิรภัยให้เหมาะสมตามวัย เดินทางโดยสารรับส่ง รถรับส่งต้องถูกต้องตามระเบียบของกรมขนส่งทางบก

๑. สำรวจการเดินทางของเด็กและการวางแผนการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการเดินทางของเด็ก

๒. การให้ความรู้ การสร้างวินัยและการฝึกทักษะเด็กในการเดินทางไป-กลับอย่างปลอดภัย

๓. ปรับปรุงโครงสร้างการเดินทาง และการปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในการเดินทางของเด็ก

๔. การสร้างความตระหนักและให้ความรู้กับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อร่วมกันสนับสนุนให้เด็ก เดินทางได้อย่างปลอดภัย

๕. การประเมินผลการดำเนินงานและพัฒนาปรับปรุง

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. แบบประเมินการเดินทางการใช้พาหนะที่ปลอดภัยของเด็ก (แบบบันทึกที่ ๑.๓.๘)*๙

๒. การให้ความรู้ การสร้างวินัยและการฝึกทักษะเด็กในการเดินทางไป-กลับอย่างปลอดภัย

๓. การปรับปรุงโครงสร้างการเดินทาง และการปฏิบัติเพื่อสร้างเสริมความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บในการเดินทางของเด็ก

๔. การสร้างความตระหนักและให้ความรู้กับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อร่วมกันสนับสนุนให้เด็ก เดินทางได้อย่างปลอดภัย

๕. การประเมินผลการดำเนินงานและพัฒนาปรับปรุง

๑.๓.๗ จัดให้มีระบบป้องกันภัยจากบุคคลทั้งภายในและภายนอกสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

ประเด็นพิจารณา

๑. มีระบบป้องกันภัยจากบุคคล ตรวจสอบการเข้า-ออก การรับและส่งเด็ก

๒. สร้างความตระหนักให้บุคลากรทุกฝ่ายในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเฝ้าระวังความปลอดภัยของเด็กจากบุคคลทั้งภายในและภายนอกเมื่อพบสิ่งที่น่าสงสัยต้องรายงานให้ครูเวรประจำวันทราบเพื่อป้องกันและแก้ไข

๓. มีการบันทึกและประเมินผลการดำเนินงานตามแผน

๔. มีการนำผลจากการประเมินไปพัฒนาและปรับปรุง

รายละเอียดการพิจารณา (๑.๓.๗_๑)

จัดให้มีระบบป้องกันภัยจากบุคคลทั้งภายในและภายนอกสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย หมายถึง การจัดการให้มีการค้นหาภัยหรืออันตรายจากการกระทำของบุคคลอื่น มีการสำรวจร่างกายเด็กเป็นประจำ ทุกวันเมื่อมาถึงสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย และก่อนกลับบ้านมีบันทึกรอยบาดแผล จัดให้มีการรายงานเมื่อพบ เห็นเด็กตกอยู่ในสภาพที่ต้องให้การช่วยเหลือเบื้องต้น รู้วิธีสื่อสารกับหน่วยฉุกเฉินทางการแพทย์รวมทั้งวิธีการ ส่งต่อเด็ก

๑. มาตรการป้องกันภัยจากบุคคลอย่างเป็นระบบ การรับส่งเด็ก การตรวจสอบการเข้า-ออกสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย การเยี่ยมบ้าน การสำรวจร่างกายเด็กเพื่อตรวจดูบาดแผล หรือร่องรอยที่อาจเกิดจากการกระทำของบุคคลอื่น และเมื่อเกิดการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทุกครั้งการรับส่งเด็ก

๒. การสร้างความตระหนักให้บุคลากรทุกฝ่ายในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเฝ้าระวังความปลอดภัยของเด็กจากบุคคลทั้งภายในและภายนอกเมื่อพบสิ่งที่น่าสงสัยต้องรายงานให้ครูเวรประจำวันทราบเพื่อป้องกันและแก้ไข

๓. การตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงานและนำข้อมูลมาบันทึก วิเคราะห์ หาแนวทางแก้ไขป้องกัน

๔. การนำผลประเมินมาปรับปรุง/พัฒนา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. มีการป้องกันภัยจากบุคคลอย่างเป็นระบบ มีแบบบันทึกการบาดเจ็บรายบุคคล (แบบบันทึกที่ ๑.๓.๙)*๑๐ บันทึกการเยี่ยมบ้านการรับส่งเด็ก การตรวจสอบการเข้า-ออกสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย การเยี่ยมบ้าน การบันทึกการสำรวจร่างกายเด็กเพื่อตรวจดูบาดแผล หรือร่องรอยที่อาจเกิดจากการกระทำของบุคคลอื่น และเมื่อเกิดการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทุกครั้ง

๒. มีการสร้างความตระหนักให้บุคลากรทุกฝ่ายในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเฝ้าระวังความปลอดภัยของเด็กจากบุคคลทั้งภายในและภายนอกเมื่อพบสิ่งที่น่าสงสัยต้องรายงานให้ครูเวรประจำวันทราบเพื่อป้องกันและแก้ไข

๓. มีรายงานการประเมินผล วิเคราะห์ความเสี่ยงโดยพิจารณาผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นว่ามีความรุนแรงอย่างไร และโอกาสที่จะเกิดขึ้นว่ามากหรือน้อย ที่จะนำมาปรับปรุง พัฒนากิจกรรม เพื่อส่งเสริมให้เด็กปลอดภัยต่อไป

๔. มีโครงการ/กิจกรรม/ภาพถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ที่บ่งบอกเปรียบเทียบผลการประเมินวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงและพัฒนา

๑.๓.๘ จัดให้มีระบบรับเหตุฉุกเฉิน ป้องกันอัคคีภัย/ภัยพิบัติตามความเสี่ยงของพื้นที่ ประเด็นพิจารณา

๑. แผนฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ

๒. ฝึกซ้อมแผนอพยพให้กับบุคลากรและเด็กทุกคนเสมือนเกิดเหตุจริงอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

๓. มีการตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการ

๔. นำผลประเมินมาปรับปรุง/พัฒนา

รายละเอียดการพิจารณา

จัดให้มีระบบรับเหตุฉุกเฉิน ป้องกันอัคคีภัย/ภัยพิบัติตามความเสี่ยงของพื้นที่ หมายถึง มีแผนรับภัยฉุกเฉิน/ภัยพิบัติ จัดการฝึกซ้อมแผนประจำปี มีการติดตั้งอุปกรณ์ มีระบบสัญญาณเตือนภัย มีหมายเลขโทรศัพท์หน่วยงานในพื้นที่เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินและระบบส่งต่อ

๑. ดำเนินการจัดทำแผนฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ สำรวจพื้นที่ ติดตั้งอุปกรณ์

๒. บุคลากรต้องได้รับการฝึกอบรม และมีการฝึกซ้อมแผนอพยพให้กับบุคลากรทุกคน/เด็กทุกคนเสมือนเกิดเหตุจริงอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๓. มีการตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการ

๔. นำผลประเมินมาปรับปรุง/พัฒนา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์(๑.๓.๘_๑, ๑.๓.๘_๒)

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. มีแบบประเมินระบบอัคคีภัย (แบบบันทึกที่ ๑.๓.๑๐)*๑๑ มีแผนอพยพหนีไฟ อุปกรณ์ดับเพลิงในสภาพพร้อมใช้งานและจำนวนเพียงพอ บันทึกการตรวจเช็คน้ำยาดับเพลิง

๒. บุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมการจัดทำแผนและการฝึกซ้อมอพยพ มีการฝึกซ้อมแผนอพยพให้กับบุคลากรทุกคน/เด็กทุกคนเสมือนเกิดเหตุจริงอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๓. มีการประเมินผลการดำเนินการ

๔. มีโครงการ/ กิจกรรม/ ภาพถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ที่บ่งบอกเปรียบเทียบผลการประเมินวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงและพัฒนา

ตัวบ่งชี้ ๑.๔ การจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพและการเรียนรู้

๑.๔.๑ มีการจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ เฝ้าระวังการเจริญเติบโตของเด็ก และดูแลการเจ็บป่วยเบื้องต้น ประเด็นพิจารณา

๑. จัดให้มีอาหารที่เหมาะสม และเพียงพอตามวัยทุกวัน
๒. จัดให้มีเครื่องชั่งน้ำหนักและเครื่องวัดความยาว/ส่วนสูง ที่ได้มาตรฐาน ติดตั้งถูกต้อง และมีการฝึกใช้งานอย่างถูกวิธี
๓. ประเมินการเจริญเติบโตเป็นรายบุคคล อย่างถูกวิธี และมีการบันทึกข้อมูลน้ำหนักส่วนสูงลงในกราฟการเจริญเติบโตเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุก ๓ เดือน
๔. มียาและเวชภัณฑ์สามัญประจำบ้านและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับปฐมพยาบาลเบื้องต้น
๕. จัดให้มีการอบรมปฐมพยาบาลและฝึกช่วยชีวิตเบื้องต้น (CPR)

รายละเอียดการพิจารณา*๑๒

๑. จัดให้มีอาหารที่เหมาะสมและเพียงพอตามวัยทุกวัน
๒. จัดให้มีเครื่องชั่งน้ำหนักและเครื่องวัดความยาว/ส่วนสูง ที่ได้มาตรฐาน และติดตั้งถูกต้อง มีคู่มือวิธีการติดตั้ง ชั่งน้ำหนัก วัดความยาว/ส่วนสูง และการแปลผลการเจริญเติบโตมีการตรวจสอบเครื่องมือ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
๓. จัดให้มีการบันทึกข้อมูลน้ำหนักส่วนสูง และมีการกราฟการเจริญเติบโตเป็นรายบุคคล
๔. จัดให้มีการอบรมการจัดอาหาร การตักอาหาร วิธีการติดตั้ง ชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง และการแปลผลการเจริญเติบโต
๕. จัดให้มียา เวชภัณฑ์ เครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับกรณีฉุกเฉินเบื้องต้นที่ใช้ในการปฐมพยาบาลเด็ก

ข้อมูลประกอบการพิจารณา (๑.๔.๑_๑, ๑.๔.๑_๒, ๑.๔.๑_๓)

๑. มีเครื่องชั่งน้ำหนักและเครื่องวัดส่วนสูงตามมาตรฐาน และควรใช้เครื่องชั่งน้ำหนักที่มีความละเอียด ๐.๑ กิโลกรัม และเครื่องวัดส่วนสูงที่มีความละเอียด ๐.๑ เซนติเมตร
๒. เครื่องวัดส่วนสูงแบบนอนสำหรับเด็กอายุน้อยกว่า ๒ ปี
๓. กราฟน้ำหนักตามเกณฑ์อายุ ความยาว/ส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ และน้ำหนักตามเกณฑ์ความยาว/ส่วนสูง ตามเพศเป็นรายบุคคล
๔. หลักฐานแสดงการจัดทำบันทึกการตรวจสอบเครื่องมือ
๕. หลักฐานแสดงการอบรม
๖. รายการยา เวชภัณฑ์ เครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็น
๗. การบันทึกข้อมูลน้ำหนักและส่วนสูง และการแปลผลการเจริญเติบโต
๘. รายการอาหารย้อนหลัง ๑ เดือน และล่วงหน้า ๑ เดือน

๑.๔.๒ มีแผนและดำเนินการตรวจสอบอนามัยประจำวัน ตรวจสอบสุขภาพประจำปี และป้องกันควบคุมโรคติดต่อ

ประเด็นพิจารณา

๑. มีการตรวจสอบสุขภาพอนามัยและร่องรอยการบาดเจ็บประจำวัน
๒. สนับสนุน/จัดการตรวจสอบสุขภาพประจำปีโดยบุคลากรทางการแพทย์อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
๓. มีการตรวจสอบประวัติการได้รับวัคซีนตั้งแต่แรกเริ่ม และทุก ๖ เดือน*๑๓
๔. มีมาตรการและกิจกรรมป้องกันและแก้ไขเมื่อเกิดโรคติดต่อขึ้นรวมทั้งเก็บข้อมูลของโรคติดต่อ

รายละเอียดการพิจารณา(๑.๔.๒_๑, ๑.๔.๒_๒, ๑.๔.๒_๓)

๑. มีการตรวจสอบอนามัยประจำวัน สังเกตความผิดปกติของเด็กตั้งแต่แรกเริ่ม เช่น มีไข้ ไอ น้ำมูก ผื่นตามตัว เป็นต้น รีบแจ้งผู้ปกครองมารับไปพบแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข รวมทั้งให้คำแนะนำในการดูแลเด็กแก่ผู้ปกครอง และบันทึกการป่วยของเด็กในห้องเรียนทุกวัน*๑๔ ตามแบบคัดกรองอาการป่วยรายห้องเรียน*๑๕ กรณีตรวจคัดกรองเด็กไม่พบอาการป่วยเมื่อแรกเริ่ม แต่มีอาการป่วยในเวลาต่อมาในขณะที่อยู่ในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้แยกเด็กที่ป่วยออกจากเด็กที่ไม่ป่วย โดยการแยกนอนแยกเล่นจากเด็กคนอื่นทุกครั้ง

๒. สนับสนุน/จัดการตรวจสอบสุขภาพประจำปีโดยบุคลากรทางการแพทย์อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๓. มีการตรวจสอบประวัติการได้รับวัคซีนตั้งแต่แรกเริ่มตามระยะที่กำหนดครูและผู้ดูแลเด็กบันทึกตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของประวัติการได้รับวัคซีนของเด็กทุกคน ทุกภาคเรียน กรณีเด็กได้รับไม่ครบถ้วน แนะนำผู้ปกครองให้พาเด็กไปรับวัคซีนที่สถานบริการสาธารณสุข และบันทึกการแนะนำในแบบบันทึกปัญหาสุขภาพและการดูแลเบื้องต้น

๔. มีมาตรการและกิจกรรมป้องกัน และแก้ไขเมื่อเกิดโรคติดต่อขึ้น รวมทั้งเก็บข้อมูลของโรคติดต่อ มาตรการ : ดำเนินตาม ๑๐ มาตรการศูนย์เด็กเล็กและโรงเรียนอนุบาลปลอดโรค ของกรมควบคุมโรคกระทรวงสาธารณสุข*๑๖ กิจกรรมป้องกัน : การป้องกันโรคที่ได้ผลดีและคุ้มค่าที่สุด คือ การป้องกันในระยะก่อนได้รับเชื้อ ได้แก่ การส่งเสริมสุขภาพ การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค รับประทานอาหารครบ ๕ หมู่ มีน้ำดื่มที่สะอาดเพียงพอ ได้รับการดูแลเรื่องสุขอนามัยส่วนบุคคล เน้นความสะอาด สิ่งแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะ มีพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจเหมาะสมตามวัย (ตามแนวทางการป้องกันโรคติดต่อในศูนย์เด็กเล็กและโรงเรียนอนุบาลของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข)แนวทางการแก้ไขเมื่อเกิดโรคติดต่อ : เมื่อเกิดโรคขึ้นต้องป้องกันไม่ให้มีการแพร่กระจายของโรค (ตามแนวทางการป้องกันโรคติดต่อในศูนย์เด็กเล็กและโรงเรียนอนุบาล ของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข)

*** โรคติดต่อที่พบบ่อย ได้แก่ โรคหัด โรคไข้หวัดใหญ่ตามฤดูกาล โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๒๐๐๙ โรคมือ เท้า ปาก โรคอุจจาระร่วง โรคอีสุกอีใส โรคตาแดง โรคพิษสุนัขบ้า โรคไข้เลือดออก และโรคผิวหนังอักเสบจากเชื้อแบคทีเรีย เป็นต้น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. แผนบริหารจัดการตรวจสอบอนามัย สุขภาพป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
๒. บันทึกการตรวจสอบอนามัยประจำวัน/ตรวจสอบสุขภาพประจำปีอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง/ตามกำหนด
๓. ตารางการฉีดวัคซีนตามแนวทางการป้องกันโรคติดต่อในศูนย์เด็กเล็ก
๔. แบบคัดกรองอาการป่วยรายห้องเรียน
๕. แบบบันทึกปัญหาสุขภาพและการดูแลเบื้องต้น
๖. แบบบันทึกประวัติการได้รับวัคซีน

๑.๔.๓ อาคารต้องมีพื้นที่ใช้สอยเป็นสัดส่วนตามกิจวัตรประจำวันของเด็กที่เหมาะสมตามช่วงวัย และ การใช้ประโยชน์

ประเด็นพิจารณา

๑. มีพื้นที่พอเพียงสำหรับการจัดกิจกรรม และกิจวัตรประจำวันของเด็กพอเพียงเฉลี่ย๑.๕-๒.๐ ตร.ม./คน
๒. มีพื้นที่เตรียมอาหาร/ครัว วิธีการขนส่งอาหาร และมีบริเวณที่จัดให้เด็กรับประทานอาหารที่ สะอาด ถูกสุขลักษณะ
๓. มีพื้นที่สำหรับนอนหลับ เน้นความสะอาด ปลอดภัย และอากาศถ่ายเทได้ดี
๔. มีพื้นที่สำหรับเล่นและทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสม
๕. มีพื้นที่หรือบริเวณสำหรับการทำความสะอาดช่องปาก แปรงฟัน ล้างมือ ล้างหน้าของเด็ก ฯลฯ
๖. มีพื้นที่สำหรับแยกเด็กป่วย

รายละเอียดการพิจารณา(๑.๔.๓_๑, ๑.๔.๓_๒, ๑.๔.๓_๓)

๑. มีพื้นที่พอเพียงสำหรับการจัดกิจกรรมและกิจกรรมประจำวันของเด็กพอเพียงเฉลี่ย ๑.๕-๒.๐ ตร.ม./คน

๒. มีพื้นที่เตรียมอาหาร/ครัวรวมทั้งการขนส่งอาหารที่สะอาด ถูกสุขลักษณะ*๗ มีการปกปิดอาหาร ที่พร้อมบริโภคขณะขนส่ง (โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีการจ้างเหมาผู้ประกอบการอาหาร จัดส่งมาจากภายนอก) ภาชนะใส่อาหารที่ปลอดภัยและมีการตรวจสอบให้เป็นไปตามมาตรฐาน

๓. พื้นที่สำหรับนอนหลับ เน้นเรื่องความสะอาด และปลอดภัย อากาศถ่ายเทได้ดี

๔. มีพื้นที่สำหรับเล่น และทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่เพียงพอ เหมาะสม

๕. มีพื้นที่หรือบริเวณสำหรับให้ครู/ผู้ดูแลเด็กทำความสะอาดช่องปากและแปรงฟันให้เด็ก ตั้งแต่ฟันซี่แรกขึ้น เน้นพื้นที่หรือบริเวณที่มีแสงสว่างเพียงพอ เพื่อให้มองเห็นฟันได้ชัดเจน

๖. มีพื้นที่สำหรับแยกเด็กป่วย เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของโรคติดต่อ และเป็นที่ดูแลปฐมพยาบาล ก่อนที่ผู้ปกครองจะมารับเด็ก

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. มีพื้นที่ใช้สอยตามที่กำหนดในมาตรฐานความปลอดภัยสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านอาคารและสิ่งแวดล้อม

๒. แผนผังพื้นที่และการใช้ของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

๑.๔.๔ จัดให้มีพื้นที่/มุมประสบการณ์ และแหล่งเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

ประเด็นพิจารณา

๑. มีพื้นที่/มุมประสบการณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่มีอุปกรณ์และครุภัณฑ์อย่างเหมาะสมในห้องเรียน

๒. มีพื้นที่/มุมประสบการณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่มีอุปกรณ์และครุภัณฑ์นอกห้องเรียนอย่างเหมาะสม

๓. เก็บข้อมูล/ประเมินการใช้พื้นที่/มุมประสบการณ์ และแหล่งเรียนรู้ของเด็ก

๔. นำผลจากการประเมินไปปรับเปลี่ยนซ่อมแซมให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ

รายละเอียดการพิจารณา(๑.๔.๔_๑, ๑.๔.๔_๒, ๑.๔.๔_๓)

๑. ผู้บริหารจัดการพื้นที่ในห้องเรียน เช่น มุมประสบการณ์ มุมสร้างสรรค์ มุมบทบาทสมมติ มุมบล็อกมุมศิลปะ มุมสร้างสรรค์ มุมดนตรี มุมวิทยาศาสตร์ มุมคณิตศาสตร์ เป็นต้น และพื้นที่นอกห้องเรียน เช่น พื้นที่ธรรมชาติ พื้นที่เล่นนอกห้องเรียน สนามเด็กเล่น สนามกลางแจ้งลานเอนกประสงค์ ให้เป็นพื้นที่สำหรับกิจกรรมประจำวันเพื่อการเรียนรู้

๒. การเก็บข้อมูลการทำกิจกรรมใช้มุมเหล่านั้นของเด็ก มีบันทึกการใช้มุมทุกวันรวมทั้งการใช้พื้นที่ในการทำกิจกรรมของเด็ก

๓. นำผลที่ได้วิเคราะห์และสรุปให้ผู้ปกครองทราบและนำมาปรับพื้นที่ให้น่าสนใจที่จะช่วยให้เด็กได้ใช้มากขึ้น หรือหมุนเวียนอย่างเหมาะสมทุก ๒ สัปดาห์

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. มีการจัดมุมเสริมทักษะ/มุมเสริมประสบการณ์

๒. ข้อมูลการประเมิน

๓. ภาพหรือวิดีโอที่แสดงถึงกิจกรรมที่ทำในมุมต่างๆ

๑.๔.๕ จัดบริเวณห้องน้ำ ห้องส้วม ที่แปรงฟัน/ล้างมือให้เพียงพอ สะอาด ปลอดภัย และเหมาะสมกับการใช้งานของเด็ก

ประเด็นพิจารณา

๑. แยกห้องน้ำ ห้องส้วม บริเวณแปรงฟัน/ที่ล้างมือ อย่างเป็นสัดส่วนและสะอาดไม่มีน้ำขัง และไม่สิ้น

๒. มีการทำความสะอาดอย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง
๓. มีระบบดูแลความสะอาด รวมทั้งมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง

รายละเอียดการพิจารณา(๑.๔.๕_๑, ๑.๔.๕_๒, ๑.๔.๕_๓, ๑.๔.๕_๔)

๑. แยกห้องน้ำ ห้องส้วม สถานที่แปรงฟัน/ที่ล้างมือ อย่างเป็นสัดส่วน
๒. มีการทำความสะอาดอย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง
๓. มีระบบดูแลความสะอาดรวมทั้งมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง
๔. มีที่สำหรับแปรงฟันให้เหมาะสมกับเด็ก สะอาด ไม่มีคราบสกปรก ไม่มีน้ำขัง ไม่เฉอะแฉะ ไม่ลื่นถ้ามีก๊อกน้ำน้อย ควรมีถังสะอาดใส่น้ำ และภาชนะกลางใช้ตักน้ำจากถังใสในแก้วให้เด็ก กรณีจัดสถานที่แปรงฟันเป็นโครงสร้างถาวร ควรมีจำนวนก๊อกน้ำที่เหมาะสมกับตัวเด็กและเพียงพอ มีกระจกหลัง อ่างน้ำ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการช่วยสอนเด็กแปรงฟัน การที่เด็กเห็นตัวเองจากกระจก จะกระตุ้นให้เด็กอยากแปรงฟัน และทำให้เด็กแปรงฟันได้นานขึ้น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

มีหลักฐาน/เอกสารที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. มีการเยี่ยมชมและสังเกต
๒. ภาพถ่าย
๓. สังเกตความสะอาดและอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น สบู่/น้ำยาล้างมือ ของห้องน้ำ ห้องส้วม มีสถานที่แปรงฟัน/ที่ล้างมือ*๑๘
๔. มีป้ายบอกห้องน้ำ ห้องส้วมแยกชาย-หญิง, เด็ก-ผู้ใหญ่
๕. ดูความเหมาะสมจำนวนของโถส้วม สถานที่แปรงฟัน/ที่ล้างมือ ให้เพียงพอ เหมาะสมกับเด็ก หรือมีอุปกรณ์ช่วยเสริมการใช้ส้วมที่ปลอดภัย
๖. สำนวนอุปกรณ์ทำความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม สถานที่แปรงฟัน/ที่ล้างมือ
๗. มีแบบบันทึกตารางการทำความสะอาด และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบประจำวัน*๑๙
๘. คู่มือแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมสุขภาพช่องปากเด็กปฐมวัย (ศพด.คุณภาพ) สำนักทันตสาธารณสุข กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

๑.๔.๖ จัดการระบบสุขาภิบาลที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมสถานที่ปรุง ประกอบอาหาร น้ำดื่ม น้ำใช้ กำจัดขยะ สิ่งปฏิกูล และพาหะนำโรค

ประเด็นพิจารณา

๑. สถานที่ประกอบอาหาร/ที่เตรียมอาหารต้องมีอ่างล้างภาชนะและอุปกรณ์ที่ถูกหลักสุขาภิบาลอาหาร
๒. มีน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาด
๓. มีการจัดการขยะ สิ่งปฏิกูลอย่างถูกสุขลักษณะทั้งภายในและภายนอกอาคาร
๔. มีมาตรการป้องกันแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

รายละเอียดการพิจารณา (๑.๔.๖_๑, ๑.๔.๖_๒, ๑.๔.๖_๓, ๑.๔.๖_๔)

๑. สถานที่ประกอบอาหาร/ที่เตรียมอาหารต้องมีอ่างล้างภาชนะและอุปกรณ์ที่ถูกหลักสุขาภิบาลอาหาร
๒. มีน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาด
 - น้ำดื่ม : ต้องเป็นน้ำดื่มสุก หรือน้ำที่ผ่านระบบการปรับปรุงคุณภาพแล้ว เช่น น้ำกรองจากเครื่องกรองน้ำที่มีการบำรุงรักษาตามคำแนะนำของผลิตภัณฑ์นั้นๆ หรือน้ำบรรจุขวดที่ได้รับอนุญาตจาก อย.
 - น้ำใช้ : ควรเป็นน้ำประปา น้ำบาดาล หรือน้ำที่สะอาด

๓. มีการจัดการขยะถูกสุขลักษณะทั้งภายในและภายนอกอาคาร
๔. มีการทิ้งขยะแยกประเภท และจัดให้มีภาชนะรองรับขยะแยกประเภท พร้อมสัญลักษณ์
๕. มีมาตรการป้องกันแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค
๖. มีกิจกรรมที่สร้างสรรค์/เป็นแหล่งเรียนรู้

ข้อมูลประกอบการพิจารณา*๒๐

มีหลักฐาน/เอกสารที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. การเยี่ยมชมและสังเกต
๒. มีภาพถ่าย
๓. มีอ่างล้างภาชนะอุปกรณ์ที่มีก๊อกน้ำ และท่อระบายน้ำ วางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตรและบริเวณที่ล้างต้องมีการระบายน้ำที่ดีไม่แฉะแฉะ
๔. มีน้ำดื่มน้ำใช้ที่สะอาด
๕. สำรวจภาชนะรองรับขยะสภาพดี มีฝาปิดมิดชิด มีจำนวนเพียงพอ และทำความสะอาดที่รองรับขยะเป็นประจำ
๖. สัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบการเก็บรวบรวมขยะ ขนย้าย ออกจากอาคารทุกวัน
๗. สำรวจภาชนะรองรับขยะแยกประเภท พร้อมป้ายสัญลักษณ์ หรือจุดพักขยะรวม
๘. สำรวจและสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบดูแลการป้องกันและควบคุมแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค
๙. เป็นแหล่งเรียนรู้ศึกษาดูงาน ภาพถ่ายกิจกรรมสร้างสรรค์หรือส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครู เด็ก และชุมชน

๑.๔.๗ จัดอุปกรณ์ภาชนะและเครื่องใช้ส่วนตัวให้เพียงพอกับการใช้งานของเด็กทุกคน และดูแลความสะอาดและปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ

ประเด็นพิจารณา

๑. มีอุปกรณ์ภาชนะและเครื่องใช้ส่วนตัวสำหรับเด็กทุกคน
๒. จัดเก็บอย่างเหมาะสมและเป็นระเบียบ
๓. อุปกรณ์มีมาตรฐานสะอาด เพียงพอกับการใช้งาน
๔. มีการตรวจสอบอุปกรณ์เป็นระยะและจัดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน

รายละเอียดการพิจารณา(๑.๔.๗-๑)

๑. มีอุปกรณ์ภาชนะและเครื่องใช้ส่วนตัวสำหรับเด็ก ได้แก่ แปรงสีฟัน ถ้วยน้ำ/กระติกน้ำ ช้อนนอน ผ้าเช็ดตัว ผ้าเช็ดหน้า ที่ติดป้ายชื่อ
๒. มีที่วางอุปกรณ์และเครื่องใช้ส่วนตัวที่วางเฉพาะของเด็กแต่ละคน และวางอย่างถูกต้อง เช่น แปรงสีฟัน ต้องเอาด้ามลง สำหรับผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดตัว ผ่ากันเปื้อน ต้องเก็บเป็นสัดส่วน และมีสัญลักษณ์ที่บอกให้รู้ว่า เป็นของเด็กเฉพาะแต่ละคน รวมทั้งตรวจสอบการใช้งานอย่างสม่ำเสมอ
๓. อุปกรณ์มีมาตรฐาน มอก.

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. อุปกรณ์ ภาชนะและเครื่องใช้ส่วนตัวของเด็กจัดวางอยู่ในตำแหน่งที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมของเด็ก
๒. จำนวนอุปกรณ์ ภาชนะและเครื่องใช้ส่วนตัวของเด็กเพียงพอและใช้สอยในการดำเนินกิจกรรมประจำวันอย่างเหมาะสม คุ่มค่า
๓. ระบบรักษาความสะอาด

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน

๑.๕.๑ มีการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างพ่อแม่/ผู้ปกครอง กับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับตัวเด็กและการดำเนินงานของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

ประเด็นพิจารณา

๑. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
๒. มีพื้นที่หรือช่องทางประชาสัมพันธ์
๓. มีการประเมินกิจกรรมเพื่อพัฒนา
๔. มีการสร้างเครือข่ายพ่อแม่/ผู้ปกครอง/ครอบครัว

รายละเอียดการพิจารณา(๑.๕.๑_๑)

๑. มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างพ่อแม่/ผู้ปกครอง/ครอบครัว กับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย เช่น กิจกรรมปฐมนิเทศ ประชุมผู้ปกครองให้ความรู้สื่อสารสัมพันธ์ทั้งระดับบุคคล กลุ่ม ชุมชน การเยี่ยมบ้าน กิจกรรมทางศาสนา และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น
๒. มีพื้นที่หรือช่องทางประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการดำเนินงานของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยและความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก เช่น ป้ายนิเทศ มุมเรียนรู้ผู้ปกครอง และสื่อออนไลน์ต่างๆ เป็นต้น
๓. มีการประเมินกิจกรรมสารสัมพันธ์ต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนากิจกรรมในครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ เช่น

๑. บันทึกการประชุม
๒. ภาพถ่าย
๓. บันทึกการจัดกิจกรรม
๔. แผนจัดกิจกรรมประจำปี
๕. บอร์ดประชาสัมพันธ์กิจกรรมสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยฯ ภายนอกอาคาร
๖. เอกสารแผ่นพับความรู้ต่าง ๆ
๗. พื้นที่การเรียนรู้สำหรับผู้ปกครองหรือช่องทางอื่นๆ เช่น เสียงตามสาย Application Line

๑.๕.๒ การจัดกิจกรรมที่พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วม

ประเด็นพิจารณา

๑. มีการจัดประชุมผู้ปกครองอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
๒. มีการจัดกิจกรรมที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วมในโอกาสสำคัญต่างๆ ตามประเพณี ศาสนา และวัฒนธรรมของชุมชน
๓. มีการประเมินกิจกรรมเพื่อนำไปปรับปรุง
๔. มีการสร้างเครือข่ายชุมชน

รายละเอียดการพิจารณา(๑.๕.๒_๑)

๑. มีการจัดกิจกรรมที่ให้พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ครอบครัว และชุมชนได้มีโอกาสพบปะ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ต่างๆ อาจจัดขึ้นในโอกาสสำคัญตามเทศกาลต่าง ๆ สอดคล้องกับประเพณีศาสนา และวัฒนธรรม หรือการจัดประชุมผู้ปกครอง โดยจัดกิจกรรมดังกล่าวอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
๒. มีการประเมินกิจกรรมที่จัดเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของครอบครัว เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาให้เกิดผลที่ดียิ่งขึ้น

๓. มีการกำหนดรูปแบบและกิจกรรมความร่วมมือของชุมชน เพื่อส่งเสริมเครือข่ายการพัฒนาเด็กปฐมวัย การพัฒนาครู และสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ให้มีความเข้มแข็งได้ตามบริบท สังคม และวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่ เช่น ห้องสมุดของเล่น

๔. มีการจัดตั้งเครือข่ายพ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองกันเอง เป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ เช่น

๑. บันทึกการประชุม
๒. ภาพถ่าย
๓. บันทึกการจัดกิจกรรม
๔. แผนจัดกิจกรรมประจำปี
๕. บันทึกข้อมูลการสื่อสารกับผู้ปกครอง

๑.๕.๓ ดำเนินงานให้สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเป็นแหล่งเรียนรู้แก่ชุมชนในเรื่องการพัฒนาเด็กปฐมวัย ประเด็นพิจารณา

๑. มีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข่าวสาร หรือความรู้ที่หลากหลาย และทันสมัย
๒. มีการประสานเชื่อมโยงเครือข่ายภูมิปัญญาท้องถิ่นหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาการดำเนินงานในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย
๓. มีการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอและมีสมาชิกในชุมชนสนับสนุนการดำเนินงานของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

รายละเอียดการพิจารณา

๑. สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยมีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข่าวสารหรือความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้แก่ชุมชนโดยเป็นข้อมูลที่มีความทันต่ยุคสมัย และมีความหลากหลาย
๒. สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งสังกัดหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา เครือข่ายภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการต่างๆ เพื่อพัฒนาสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย
๓. สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน เป็นประจำ สม่ำเสมอ และมีสมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ เช่น

๑. บันทึกการประชุม
๒. ภาพถ่าย
๓. บันทึกการจัดกิจกรรม
๔. แผนจัดกิจกรรมประจำปี
๕. ห้องสมุดของเล่นและสื่อ
๖. การจัดเสวนาเป็นระยะๆ

๑.๕.๔ มีคณะกรรมการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

ประเด็นพิจารณา

๑. มีการจัดตั้งคณะกรรมการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย
๒. คณะกรรมการฯ มีการประชุมอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
๓. คณะกรรมการฯ มีบทบาทในการกำหนดทิศทาง และบริหารสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย
๔. คณะกรรมการฯ มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินคุณภาพสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

รายละเอียดการพิจารณา

๑. มีการจัดตั้งคณะกรรมการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยโดยให้มีจำนวนคณะกรรมการฯ ไม่น้อยกว่า ๓ คน ประกอบไปด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้แทนด้านการศึกษา ผู้แทนชุมชน และผู้ปกครอง ซึ่งองค์ประกอบอื่นๆ ของคณะกรรมการฯ ให้เป็นไปตามความเหมาะสมของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยหรือตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด
๒. มีการประชุมคณะกรรมการฯ ปีการศึกษาละไม่น้อยกว่า ๑ ครั้ง
๓. มีหน้าที่กำหนดแนวทางส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยในด้านต่างๆ ให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน มีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการดำเนินงาน และหาเครือข่ายมาสนับสนุนเพื่อพัฒนาคุณภาพสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย
๔. มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินคุณภาพภายในของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ เช่น

๑. มีบันทึกการประชุมหรือรายงานการประชุม
๒. มีภาพถ่าย

มาตรฐานด้านที่ ๒ ครู/ผู้ดูแลเด็กให้การดูแล จัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย
ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ การดูแลและพัฒนาเด็กอย่างรอบด้าน

๒.๑.๑ มีแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย มีการดำเนินงานและประเมินผล

ประเด็นพิจารณา

๑. มีแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับปรัชญา/หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
๒. จัดกิจกรรมในแต่ละวันให้พัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างรอบด้าน คือ ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา ภาษา และการสื่อสาร
๓. จัดกิจกรรมเหมาะสมกับระดับพัฒนาการตามวัยของเด็ก และเปิดให้เด็กมีโอกาสดำเนินการตามความสนใจ
๔. ประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประจำวัน
๕. กิจกรรมที่จัดต้องเหมาะสมกับบริบทสังคม และวัฒนธรรมท้องถิ่น
๖. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้เหมาะสมกับความจำเป็น

รายละเอียดการพิจารณา (๒.๑.๑_๑, ๒.๑.๑_๒)

แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ครู/ผู้ดูแลเด็กจัดทำขึ้น และการดำเนินกิจกรรมต้องมีลักษณะดังนี้

๑. สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาปฐมวัย/หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
๒. กิจกรรมในแต่ละวันสามารถพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างรอบด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา ภาษา และการสื่อสาร

๓. กิจกรรมที่จัดต้องเหมาะสมกับพัฒนาการตามวัยของเด็ก
๔. กิจกรรมที่จัดต้องเหมาะสมกับบริบทสังคม และวัฒนธรรมท้องถิ่น
๕. กิจกรรมที่จัดต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดกิจกรรมตามความสามารถของเด็กและเปิดโอกาสให้เด็กเลือกทำกิจกรรมที่หลากหลายตามความสนใจ
๖. มีการประเมินผลหลังการจัดกิจกรรม และนำผลมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมของครู และให้ความช่วยเหลือเด็กที่ยังไม่เกิดพฤติกรรมที่คาดหวังจากแผนการจัดประสบการณ์
๗. กิจกรรมที่จัดมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความจำเป็น และความต้องการการช่วยเหลือพิเศษของเด็กเป็นรายบุคคล

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาปฐมวัย/หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และมุ่งเน้นการพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างรอบด้าน คือด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมสติปัญญา ภาษา และการสื่อสาร
๒. บันทึกผลการจัดกิจกรรม/บันทึกหลังการสอน
๓. หลักฐานการเรียนรู้ หรือการร่วมกิจกรรมของเด็ก เช่น ผลงานเด็ก ภาพถ่าย หรือวิดีโอ

๒.๑.๒ จัดพื้นที่/มุมประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นที่เหมาะสมอย่างหลากหลาย

ประเด็นพิจารณา

๑. จัดพื้นที่/มุมประสบการณ์การเรียนรู้อย่างน้อย ๔ พื้นที่/มุม คือ มุมบล็อก มุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติ มุมเกมการศึกษา ที่มีสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ที่หลากหลายและเพียงพอ
๒. ส่งเสริมให้เด็กทุกคนได้ทำกิจกรรมในทุกพื้นที่/มุม อย่างหมุนเวียน
๓. มีการปรับเปลี่ยนสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ในพื้นที่/มุมที่น่าสนใจ สอดคล้องกับบริบททางสังคม วัฒนธรรม และหน่วยการเรียนรู้
๔. มีการสังเกต และบันทึกพฤติกรรมของเด็ก ในขณะที่ทำกิจกรรม
๕. นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดพื้นที่/มุม

รายละเอียดการพิจารณา

๑. มีการจัดพื้นที่ มุมประสบการณ์การเรียนรู้อย่างน้อย ๔ พื้นที่/มุม เช่น มุมบล็อก มุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติ มุมวิทยาศาสตร์ มุมดนตรี มุมเกมการศึกษา ฯลฯ
๒. มีสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ที่หลากหลายและเพียงพอกับการทำกิจกรรมของเด็กในทุกพื้นที่/มุม
๓. มีการปรับเปลี่ยนสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ในพื้นที่/มุมตามความสนใจของเด็ก สอดคล้องกับบริบททางสังคม วัฒนธรรม และสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้
๔. ส่งเสริมให้เด็กได้มีประสบการณ์ในการทำกิจกรรมในทุกพื้นที่/มุม
๕. มีการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของเด็กในขณะที่ทำกิจกรรม

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. มุมเสริมทักษะ/มุมเสริมประสบการณ์ รวมถึงสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ที่อยู่ในมุมต่างๆ
๒. บันทึกพฤติกรรมของเด็กในขณะที่ทำกิจกรรมเป็นรายบุคคล
๓. หลักฐานที่แสดงถึงการทำกิจกรรมในมุมต่างๆ ของเด็ก เช่น ภาพถ่าย หรือวิดีโอ

๒.๑.๓ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านอย่างบูรณาการตามธรรมชาติของเด็กที่เรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัส ลงมือทำ ปฏิสัมพันธ์ และการเล่น

ประเด็นพิจารณา

๑. จัดกิจกรรมให้เด็กได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง
๒. จัดกิจกรรมให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ใหญ่และเด็กอื่น ในบรรยากาศที่อบอุ่น มีความสุข และร่วมมือกันในลักษณะต่างๆ
๓. สนับสนุนให้เด็กริเริ่ม คิด วางแผน ตัดสินใจลงมือกระทำ และแสดง/นำเสนอความคิด และความรู้สึก โดยครูเรียนรู้ร่วมกับเด็ก
๔. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดี การมีวินัย สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม และสร้างทักษะการใช้ชีวิตประจำวันตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง
๕. จัดกิจกรรมทั้งในลักษณะที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า และแผนที่ปรับเปลี่ยนเมื่อเกิดสภาพจริงที่ไม่ได้คาดการณ์
๖. จัดกิจกรรมโดยให้พ่อแม่ ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วมทั้งการวางแผน การสนับสนุนสื่อ แหล่งเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ
๗. จัดกิจกรรมให้มีความสมดุลระหว่างผู้ใหญ่ริเริ่มกับที่เด็กริเริ่ม ในห้องกับนอกห้อง เด็กทำคนเดียวกับทำเป็นกลุ่ม กิจกรรมตามข้อตกลงที่กำหนดไว้กับเด็กทำกิจกรรมตามอิสระ

รายละเอียดการพิจารณา

๑. จัดกิจกรรมสอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ และการทำงานของสมอง ที่เหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะ และระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพทั้งด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม สติปัญญา ภาษา และการสื่อสาร
๒. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก ได้ลงมือกระทำ เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง ๕ ได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง
๓. จัดกิจกรรมในรูปแบบบูรณาการ โดยบูรณาการทั้งทักษะ และสาระการเรียนรู้
๔. จัดกิจกรรมให้เด็กได้ริเริ่ม คิด วางแผน ตัดสินใจลงมือกระทำ และนำเสนอความคิดโดยครู/ผู้ดูแลเด็กเป็นผู้สนับสนุน อำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก
๕. จัดกิจกรรมให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่นกับผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่นมีความสุข และเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่างๆ
๖. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดี และทักษะการใช้ชีวิตประจำวันตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม และการมีวินัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
๗. จัดกิจกรรมทั้งในลักษณะที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า และแผนที่เกิดขึ้นในสภาพจริง โดยไม่ได้คาดการณ์ไว้
๘. จัดกิจกรรมโดยให้พ่อแม่ ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วมทั้งการวางแผน การสนับสนุนสื่อ แหล่งเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ
๙. จัดกิจกรรมที่มีความสมดุลระหว่างกิจกรรมในห้องและนอกห้อง กิจกรรมที่เป็นรายบุคคลกิจกรรมกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่เด็กเป็นผู้ริเริ่ม และครู/ผู้ดูแลเด็กเป็นผู้ริเริ่ม

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. มุมเสริมทักษะ/มุมเสริมประสบการณ์ รวมถึงสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ที่อยู่ในมุมต่างๆ

๒. บันทึกพฤติกรรมของเด็กในขณะทำกิจกรรมเป็นรายบุคคล
๓. หลักฐานที่แสดงถึงการทำกิจกรรมในมุมต่างๆ ของเด็ก เช่น ภาพถ่าย หรือวิดีโอ
๔. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก
๕. บันทึกผลการจัดกิจกรรม/บันทึกหลังการสอน
๖. บันทึกการเรียนรู้/การทำกิจกรรมของเด็กเป็นรายบุคคล
๗. หลักฐานการเรียนรู้ หรือการร่วมกิจกรรมของเด็ก เช่น ผลงานเด็ก ภาพถ่าย หรือวิดีโอ

๒.๑.๔ เลือกใช้สื่อ/อุปกรณ์ เทคโนโลยี เครื่องเล่นและจัดสภาพแวดล้อมภายใน-ภายนอก แหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอ เหมาะสม ปลอดภัย

ประเด็นพิจารณา

๑. ใช้สื่อที่หลากหลาย ทั้งสื่อธรรมชาติ เช่น ดิน หิน ทราย ต้นไม้ใบไม้ ฯลฯ และสื่อที่มนุษย์ผลิตขึ้นทั้งสื่อครูทำขึ้นและสื่อที่จัดซื้อ
๒. สื่อและของเล่นที่เหมาะสมกับขั้นตอนการจัดประสบการณ์ ให้เด็กได้สังเกต หยิบจับ ลงมือทำ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามความสนใจทั้งในห้องและนอกห้อง
๓. มีการใช้สื่อเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์ เด็กมีโอกาสดำเนินการเปลี่ยนแปลงเรียนรู้ร่วมกับครู กับเพื่อนเด็กด้วยกัน
๔. จัดให้เด็กได้ใช้สื่อ/อุปกรณ์/เทคโนโลยี ที่เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำกิจกรรม และมีสภาพพร้อมใช้งาน มีปริมาณเพียงพอและปลอดภัยสำหรับเด็ก
๕. ใช้สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ตลอดจนผู้ปกครอง บุคคลในชุมชน และแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของเด็ก
๖. จัดให้เด็กมีโอกาสออกแบบ ทำสื่อ สร้างของเล่นอย่างเหมาะสมกับวัย ได้เล่นและฝึกเก็บของเข้าที่ ภายใต้การดูแลของครู/ผู้ดูแลเด็ก
๗. จัดให้เด็กใช้เครื่องมือสื่อหน้าจอ ประเภทโทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต หรือสมาร์ทโฟน อย่างปลอดภัยเหมาะสมตามช่วงอายุ และเวลาที่ให้เด็กอยู่หน้าจอ

รายละเอียดการพิจารณา

เทคโนโลยีในระดับปฐมวัย เป็นการนำความรู้ ทักษะ และวัสดุอุปกรณ์มาสร้างสิ่งของ เครื่องใช้เพื่อแก้ปัญหา หรือสนองความต้องการของเด็ก ผ่านกระบวนการแก้ปัญหา(๒.๑.๔_๑) ซึ่งสิ่งของเครื่องใช้สำหรับเด็กปฐมวัยไม่ได้หมายถึงคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และสมาร์ทโฟนเท่านั้น แต่หมายถึงของเล่นของใช้ ในชีวิตประจำวันรอบตัวเด็ก เช่น ของใช้ประจำตัวเด็ก ของเล่นในมุมบทบาทสมมติ บล็อก ของเล่นสัมผัส ของเล่นประเภทกลไก กรรไกร กาว แวนชยาย เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องเล่นสนาม เป็นต้น แต่ถ้าใช้เครื่องมือสื่อหน้าจอ ประเภทโทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต หรือสมาร์ทโฟน จะต้องเลือกใช้ให้ปลอดภัยเหมาะสมตามช่วงอายุ และกำหนดเวลาให้เด็กอยู่หน้าจอ (๒.๑.๔_๓)

๑. ใช้สื่ออย่างหลากหลาย ทั้งสื่อธรรมชาติ เช่น ดิน หิน ทราย ต้นไม้ใบไม้ ฯลฯ และสื่อที่มนุษย์ผลิตขึ้น ทั้งสื่อครูทำขึ้นและสื่อที่จัดซื้อ
๒. สื่อที่ใช้มีความเหมาะสมกับขั้นตอนในการจัดประสบการณ์ เด็กมีโอกาสดำเนินการ สังเกต สำรวจ ทดลอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีผ่านการลงมือทำ และสื่อที่จัดไว้ในพื้นที่/มุม รวมถึงสื่อของเล่นนอกห้องเรียนเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้อย่างอิสระตามความสนใจ
๓. มีการใช้สื่อเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก และเด็กกับเด็กขณะใช้สื่อเด็กมีโอกาสดำเนินการเปลี่ยนแปลงเรียนรู้ร่วมกับครู กับเพื่อนเด็กด้วยกัน

๔. สื่อที่ใช้จัดประสบการณ์มีสภาพพร้อมใช้งาน มีปริมาณเพียงพอ และปลอดภัยสำหรับเด็ก
๕. ใช้สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ตลอดจนผู้ปกครอง บุคคลในชุมชน และแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของเด็ก
๖. มีการจัดกิจกรรมที่เด็กได้ใช้สื่อ/อุปกรณ์/เทคโนโลยี ที่เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ ในการทำกิจกรรม หรือออกแบบและสร้างของเล่น ของใช้ด้วยตนเอง อย่างเหมาะสมกับวัย โดยให้คำแนะนำถึงวิธีการใช้ที่ถูกต้อง และการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นทั้งกับตนเองและผู้อื่น เช่น การใช้กาวสกอตเทป กรรไกร ไม้บรรทัด ของมีคม ของที่มีความร้อน เป็นต้น รวมถึงมีการกำหนดกติกาเวลาการใช้อุปกรณ์ต่างๆ เช่น การแบ่งปันกันในการใช้อุปกรณ์ การทำความสะอาดและจัดเก็บเมื่อใช้เสร็จ
๗. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้สื่อ/อุปกรณ์ /เทคโนโลยี ทั้งการใช้อย่างเหมาะสม ถูกวิธี การดูแลให้มีสภาพที่ดีอยู่เสมอพร้อมใช้งาน ทำความสะอาด จัดเก็บอย่างมีระบบและเป็นระเบียบ สะดวกต่อการนำมาใช้งาน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. มีการใช้สื่อที่หลากหลาย กำหนดเวลาการใช้สื่อที่เหมาะสมปลอดภัยตามวัย และส่งเสริมพัฒนาการเด็ก
๒. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ระบุการใช้สื่อที่หลากหลาย
๓. หลักฐานที่แสดงถึงการใช้สื่อที่หลากหลายที่ส่งเสริมพัฒนาการเด็ก เช่น ภาพถ่าย หรือวิดีโอ
๔. ทะเบียนสื่อและเทคโนโลยี
๕. การจัดสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียน
๖. หลักฐานที่แสดงถึงการการใช้แหล่งเรียนรู้หลากหลายสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ บริบทสังคม วัฒนธรรมท้องถิ่น และความสนใจของเด็ก เช่น ภาพถ่าย หรือวิดีโอ

๒.๑.๕ แผนการติดตามพัฒนาการเด็กรายบุคคลเป็นระยะ เพื่อใช้ผลในการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กทุกคนให้เต็มตามศักยภาพ

ประเด็นพิจารณา

๑. มีการสังเกตพฤติกรรมและพัฒนาการของเด็ก และบันทึกเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี สรุปผลการประเมิน และรายงานผลให้ผู้ปกครองทราบอย่างน้อย ปีละ ๒ ครั้ง
๒. จัดทำสารนิทัศน์ด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการ และการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคลนำมาใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กต่อไปอย่างได้ผล
๓. ประเมินพัฒนาการเด็กครอบคลุมทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา ภาษา และการสื่อสาร ตามสภาพจริงในกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือ และวิธีการที่หลากหลาย
๔. นำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาเด็กตามระดับพัฒนาการ ความถนัด และความสนใจให้การช่วยเหลือ และแก้ปัญหาในเรื่องที่เด็กยังล่าช้า หรือมีอุปสรรค
๕. มีระบบการบันทึก ประเมินผล รายงานผล และส่งต่อข้อมูลอย่างเป็นระบบ
๖. มีการสื่อสารเกี่ยวกับพัฒนาการให้ผู้ปกครองทราบ และร่วมมือส่งเสริม พัฒนา และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก ร่วมกันทั้งบ้าน และสถานพัฒนาเด็ก/โรงเรียน

รายละเอียดการพิจารณา

๑. มีการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี สรุปผลการประเมิน และรายงานผลให้ผู้ปกครองทราบอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

๒. การประเมินพัฒนาการเด็กครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา ภาษาและการสื่อสาร เป็นการประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงในกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือ และวิธีการที่หลากหลาย

๓. มีการบันทึกการสังเกต และบันทึกพฤติกรรมเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอ

๔. นำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาเด็ก เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ความสามารถในด้านที่เด็กถนัด และมีความสนใจ และให้การช่วยเหลือ พัฒนา ตลอดจนแก้ปัญหาในเรื่องที่เด็กยังล่าช้า หรือมีอุปสรรค

๕. มีระบบการบันทึก ประเมินผล รายงานผล และส่งต่อข้อมูลอย่างเป็นระบบ

๖. มีการรายงานผลให้ผู้ปกครองทราบ และร่วมมือกันในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กร่วมกันทั้งบ้าน สถานพัฒนาเด็ก/โรงเรียน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. แบบประเมินเฝ้าระวังพัฒนาการเด็กรายบุคคล DSPM (ทารกแรกเกิดถึงอายุ ๕ ปี)

๒. แบบบันทึกพฤติกรรมเด็กรายบุคคลและรายกิจกรรม

๓. บันทึกผลการประเมินพัฒนาการเด็ก

๔. สมุดรายงานประจำตัวเด็ก

๕. บันทึกสภาพปัญหาและการแก้ไขของเด็ก เด็กกลุ่มเสี่ยง/ด้อยโอกาส

๖. แฟ้มสะสมผลงานเด็ก

ตัวบ่งชี้ ๒.๒ การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและดูแลสุขภาพ

๒.๒.๑ ให้เด็กอายุ ๖ เดือนขึ้นไป รับประทานอาหารที่ครบถ้วนในปริมาณที่เพียงพอ และส่งเสริมพฤติกรรม การกินที่เหมาะสม

ประเด็นพิจารณา

๑. จัดอาหารให้กับเด็กครบ ๕ กลุ่มอาหารในปริมาณที่เพียงพอ เหมาะสมกับวัยของเด็ก ภาชนะที่ใส่อาหาร และสถานที่รับประทานอาหารมีความสะอาด และปลอดภัย

๒. จัดอาหารให้กับเด็ก โดยมีรายการอาหารที่หลากหลาย และมีคุณค่าทางโภชนาการที่เหมาะสมไม่ซ้ำกันในรอบ ๑ สัปดาห์

๓. จัดน้ำดื่มที่สะอาดสำหรับเด็ก ภาชนะบรรจุน้ำต้องสะอาด มีการทำความสะอาดทุกครั้งก่อนการเติมน้ำ และมีแก้วน้ำสำหรับเด็กเป็นรายบุคคล

๔. สำรวจ และบันทึกปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการกินอาหารของเด็ก เช่น เด็กที่แพ้อาหาร แพ้นมวัว เด็กที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ฯลฯ และดูแลให้เด็กได้รับประทานอย่างเหมาะสมกับความจำเป็นของเด็ก

๕. จัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมกรับประทานอาหารที่เหมาะสม และสุขนิสัยการกินที่ดีให้กับเด็ก

๖. ดูแลและส่งเสริมการปฏิบัติกิจวัตร และกิจกรรมประจำวัน เพื่อให้เด็กมีเจตคติ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ปริมาณที่เหมาะสม มีมารยาทและสุขนิสัยที่ดี

๗. จัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้เด็กเรียนรู้ประโยชน์และคุณค่าของอาหาร สุขนิสัยที่ดีและมารยาทในการรับประทานอาหาร การทำอาหาร และหลีกเลี่ยงอาหารที่เป็นโทษต่อร่างกาย

รายละเอียดการพิจารณา

๑. มีการจัดอาหารให้กับเด็กในปริมาณที่เพียงพอ เหมาะสมกับวัยของเด็ก*๑ ภาชนะที่ใส่อาหาร และสถานที่รับประทานอาหารมีความสะอาด และปลอดภัย

๒. มีการจัดอาหารให้กับเด็กครบ ๕ กลุ่มอาหาร และมีเมนูอาหารที่หลากหลายมีคุณค่าทางโภชนาการไม่ซ้ำกันในรอบ ๑ สัปดาห์

๓. มีการจัดน้ำดื่มที่สะอาดสำหรับเด็ก ภาชนะบรรจุน้ำต้องสะอาด มีการทำความสะอาดทุกครั้งก่อนการเติมน้ำ และมีแก้วน้ำสำหรับเด็กเป็นรายบุคคล

๔. มีการสำรวจ และบันทึกปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการกินอาหารของเด็ก เช่น เด็กที่แพ้อาหาร แพ้นมวัว เด็กที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ฯลฯ และดูแลให้เด็กได้รับประทานอาหารที่เหมาะสมกับความจำเป็นของเด็ก

๕. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมการรับประทานอาหารที่เหมาะสม และสุขนิสัยการกินที่ดีให้กับเด็ก

๖. ดูแลและส่งเสริมการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน เพื่อให้เด็กมีทัศนคติ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการรับประทานอาหาร ได้แก่ การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และในปริมาณที่เหมาะสมการมีสุขนิสัยที่ดี และมีมารยาทในการรับประทานอาหาร เช่น การล้างมือก่อนรับประทานอาหารการเคี้ยวอาหารให้ละเอียดและไม่พูดคุยขณะมีอาหารในปาก เป็นต้น

๗. มีการจัดกิจกรรมให้เด็กรู้คุณค่า และประโยชน์ของอาหาร การหลีกเลี่ยงอาหารที่เป็นโทษต่อร่างกาย สุขนิสัย และมารยาทที่ดีในการรับประทานอาหาร เช่น การจัดกิจกรรมประกอบอาหารการเล่นบทบาทสมมติ การทำโครงการ การเชิญนักโภชนาการ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข มาให้ความรู้และจัดกิจกรรมกับเด็ก เป็นต้น

๘. สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่รับเด็กอายุต่ำกว่า ๑ ปี มีการจัดอาหารให้กับเด็ก ดังนี้

- แรกเกิด - ๖ เดือน รับประทานอาหารนมแม่เพียงอย่างเดียว
- อายุ ๖ เดือน - ๑ ปี รับประทานอาหารครบ ๕ กลุ่มอาหารตามวัย และนมแม่

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. แผนการจัดอาหารให้เด็กในแต่ละวัน
๒. ปริมาณอาหารในถาดสำหรับเด็กทุกคนตามความเหมาะสมตามวัยทุกคน
๓. คุณภาพของอาหาร และน้ำดื่มที่จัดบริการให้กับเด็ก
๔. ความสะอาดสถานที่รับประทานอาหารของเด็ก ความสะอาดและสภาพพร้อมใช้งานของภาชนะใส่อาหารและ บรรจุ น้ำ และแก้วน้ำสำหรับเด็ก
๕. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และบันทึกกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมการกินที่เหมาะสมการเลือกอาหารที่มีประโยชน์
๖. แบบบันทึกการสำรวจและการช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาในการรับประทานอาหาร

๒.๒.๒ จัดกิจกรรมให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติอย่างถูกต้องเหมาะสม ในการดูแลสุขภาพ ความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน

ประเด็นพิจารณา

๑. มีการส่งเสริมสุขนิสัยที่ดีให้กับเด็กในชีวิตประจำวันด้านการกิน การล้างมือ การแปรงฟัน การเล่น การนอน การรักษาความสะอาด และการป้องกันการติดเชื้อ
๒. มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขนิสัยที่ดีให้กับเด็กด้านการกิน การล้างมือ การแปรงฟัน การเล่น การนอน และการรักษาความสะอาดโดยให้เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง
๓. มีการจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กเรียนรู้การระมัดระวังตัวเองให้ปลอดภัย และไม่เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นจากอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจากการเล่น และการทำกิจกรรม

๔. การสร้างข้อตกลง และดูแลให้เด็กปฏิบัติตามข้อตกลงเพื่อความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด ด้วยการให้เหตุผล เพื่อให้เด็กมีความเต็มใจที่จะปฏิบัติ และให้ความร่วมมือ

๕. การจัดกิจกรรม การสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อให้เด็กรู้จักขอความช่วยเหลือ และปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง เมื่อเผชิญกับภัยและอันตราย ทั้งภัยจากคนแปลกหน้า การพลัดหลง ไฟไหม้รวมทั้งภัยพิบัติจากธรรมชาติ

รายละเอียดการพิจารณา (๒.๒.๒_๑.)

ครู ผู้ดูแลเด็ก จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพให้เด็กมีอุปนิสัยในการทำกิจวัตรประจำวัน

เด็กอายุ ๐-๒ ปี ได้รับการแปรงฟันด้วยยาสีฟันผสมฟลูออไรด์ตั้งแต่มีฟันซี่แรกขึ้น โดยครู/ผู้ดูแลเด็ก หลังจากอาบน้ำทุกวันเด็กอายุ ๒ ปีขึ้นไป มีการจัดกิจกรรม “แปรงฟันหลังอาหารกลางวัน” ทุกวัน เพื่อการสร้างสุขนิสัยการแปรงฟันให้แก่เด็ก โดยมีครู/ผู้ดูแลเด็กควบคุมดูแลการแปรงฟันของเด็ก และฝึกทักษะการแปรงฟันให้เด็ก

อุปกรณ์การแปรงฟัน

๑. เด็กทุกคนมีแปรงสีฟัน แก้วน้ำ และผ้าเช็ดหน้าเป็นของตนเอง
๒. แปรงสีฟันที่ใช้มีคุณภาพอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน คือ ขนแปรงนุ่ม หน้าที่ดัดตรง ขนแปรงไม่บานและไม่มีคราบสกปรก
๓. ใช้ยาสีฟันสำหรับเด็กที่ผสมฟลูออไรด์ เพื่อให้ได้ผลในการป้องกันฟันผุ
๔. เก็บแปรงสีฟัน แก้วน้ำ และผ้าเช็ดหน้า ของเด็กแต่ละคนแยกจากกันไม่ให้สัมผัสกัน ไว้ในที่โปร่งไม่อับชื้น ปลอดภัยที่เป็นพาหะของเชื้อโรค การจัดเก็บแปรงสีฟัน ควรวางแปรงสีฟันตั้งขึ้นเพื่อไม่ให้น้ำจากด้ามแปรงหยดใส่หัวแปรงสีฟัน
๕. สถานที่แปรงฟัน ควรมีก๊อกน้ำ มีการระบายน้ำที่ดี หากไม่มีอ่างล้างมือแปรงฟัน ต้องดูแลไม่ให้มีน้ำขังเฉอะแฉะ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อเด็ก

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. เด็กมีสุขนิสัยที่ดีในชีวิตประจำวันด้านการกิน การล้างมือ การแปรงฟัน การเล่น การนอนการรักษาความสะอาด และการป้องกันการติดเชื้อ
๒. แผนการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขนิสัยที่ดีให้กับเด็กด้านการกิน การล้างมือ การแปรงฟันการเล่น การนอน การรักษาความสะอาด โดยเน้นให้เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง
๓. แผนการจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กเรียนรู้การระมัดระวังตัวเองให้ปลอดภัย และไม่เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นจากอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจากการเล่น และการทำกิจกรรม ภัยพิบัติภัยธรรมชาติ และคนแปลกหน้า
๔. บันทึกผลการจัดกิจกรรม/บันทึกหลังการสอน
๕. หลักฐานการเรียนรู้ หรือการร่วมกิจกรรมของเด็ก เช่น ภาพถ่าย หรือวีดีโอ
๖. หลักฐานการจัดกิจกรรม/เอกสาร ที่ช่วยให้เกิดการสร้างความร่วมมือระหว่างบ้าน และโรงเรียนในการปลูกฝังสุขนิสัยที่ดีให้กับเด็ก

๒.๒.๓ ตรวจสอบสุขภาพอนามัยของเด็กประจำวัน ความสะอาดของร่างกาย ฟัน และช่องปากเพื่อคัดกรองโรคและการบาดเจ็บ

ประเด็นพิจารณา

๑. มีการตรวจสอบสุขภาพอนามัย และความสะอาดของร่างกายประจำวันของเด็กทุกคน เช่น การตรวจผผ ตรวจเล็บ สำนวณ และสังเกตอาการเจ็บป่วยของเด็ก

๒. มีการบันทึกผลการตรวจสุขภาพ ความสะอาดของร่างกาย การตรวจคัดกรองสุขภาพ แบบบันทึกสุขภาพช่องปาก

๓. เมื่อพบเด็กที่มีปัญหาสุขภาพหรือเจ็บป่วยมีการดูแลเด็กเบื้องต้น แยกเด็กที่เจ็บป่วย และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ

๔. มีการบันทึกการเจ็บป่วยของเด็กเป็นรายบุคคล

๕. มีการให้ความช่วยเหลือ และให้การดูแลอย่างใกล้ชิด สำหรับเด็กที่บาดเจ็บ หรือที่มีอาการป่วย

รายละเอียดการพิจารณา

การตรวจความสะอาด ครู/ผู้ดูแลเด็ก ตรวจฟันเด็กไปพร้อมกับการตรวจสุขภาพทั่วไปหรือตรวจภายหลังที่เด็กแปรงฟันแล้ว โดยใช้หลอดพลาสติกเล็กๆ เช็ดดูคราบจุลินทรีย์บนผิวฟัน ฟันที่สะอาดจะต้องไม่มีคราบติดออกมากับปลายหลอด หากพบว่ามีคราบติดออกมากับปลายหลอด แสดงว่ายังแปรงไม่สะอาด ครู/ผู้ดูแลเด็กต้องแปรงซ้ำ ฝึกทักษะการแปรงฟันให้เด็กเพิ่ม และแนะนำให้ผู้ปกครองแปรงฟันเด็กที่บ้านทุกวัน

การตรวจฟันผุและบันทึกการตรวจ ควรตรวจเทอมละ ๑ ครั้ง หรือทุก ๖ เดือน หากพบว่ามีรอยสีดำ หรือเริ่มมี รุผุ ควรแนะนำผู้ปกครองให้พาเด็กไปพบทันตบุคลากร

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. บันทึกการตรวจสุขภาพอนามัย และความสะอาดของร่างกายประจำวันของเด็กทุกคน*๒ เช่นการตรวจผผ ตรวจเล็บ สำนว และสังเกตอาการเจ็บป่วยของเด็ก

๒. บันทึกการตรวจคัดกรองสุขภาพ*๓

๓. แบบบันทึกการตรวจสุขภาพช่องปากของเด็กเป็นรายบุคคล*๔

๔. บันทึกการเจ็บป่วยของเด็กเป็นรายบุคคล*๕ และการดูแลเบื้องต้น (หมายเหตุ : ให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขตรวจหรือแจ้งผู้ปกครองให้พาไปตรวจ)

๒.๒.๔ เฝ้าระวังติดตามการเจริญเติบโตของเด็กเป็นรายบุคคล บันทึกผลภาวะโภชนาการอย่างต่อเนื่อง ประเด็นพิจารณา

๑. การติดตามและบันทึกการเจริญเติบโตของเด็กเป็นรายบุคคล ทุก ๓ เดือน

๒. บันทึกโดยจุดลงบนกราฟน้ำหนักตามอายุ ส่วนสูงตามอายุ น้ำหนักตามส่วนสูง และแปลผลภาวะโภชนาการและแนวโน้มการเจริญเติบโต

๓. แจ้งผลการเจริญเติบโต และให้คำแนะนำ/ความรู้ด้านโภชนาการที่สอดคล้องกับการเจริญเติบโต ภาวะโภชนาการของเด็กแก่พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็ก

๔. นำผลการเฝ้าติดตามการเจริญเติบโตมาปรับการจัดการอาหารให้เหมาะสมกับเด็กเป็นรายบุคคล

๕. มีแผนและดำเนินการแก้ปัญหาเด็กเตี้ย ผอม อ้วน ตามมาตรฐานอย่างเป็นระบบ

รายละเอียดการพิจารณา

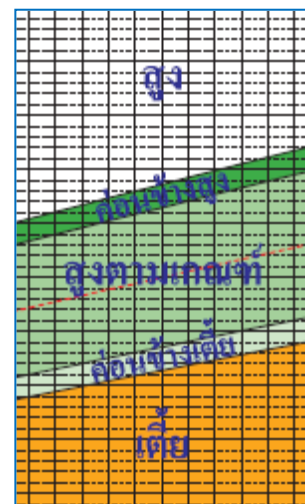
๑. สุ่มชั่งน้ำหนักวัดความยาว/ส่วนสูง*๖ และแปลผลโดยใช้กราฟ น้ำหนักตามเกณฑ์อายุ ความยาว/

ส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ และกราฟน้ำหนักตามเกณฑ์ความยาว/ส่วนสูง ประมาณ ๑๐ คน ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลภาวะการเจริญเติบโตที่สุ่ม กับข้อมูลของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยของเด็กแต่ละคน สรุปจำนวนเด็กสูงดีสมส่วน โดยดูเด็กเป็นรายบุคคล

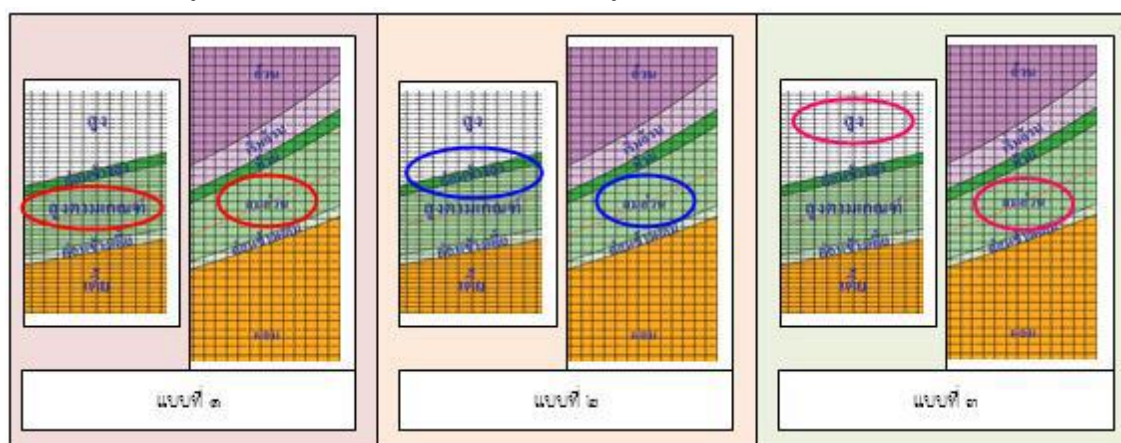
๑.๑ **เด็กน้ำหนักตัวตามเกณฑ์** (± 1.5 SD)

๑.๒ **เด็กสูงดี** หมายถึง เด็กที่มีความยาวหรือส่วนสูงอยู่ในระดับสูงตามเกณฑ์ขึ้นไป (สูงตามเกณฑ์ หรือค่อนข้างสูง หรือสูง) เมื่อเทียบกับกราฟความยาว/ส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ

๑.๓ **เด็กสมส่วน** หมายถึง เด็กที่มีน้ำหนักอยู่ในระดับสมส่วน เมื่อเทียบกับกราฟน้ำหนักตามเกณฑ์ความยาว/ส่วนสูง

๑.๔ **เด็กสูงดีสมส่วน** หมายถึง เด็กที่มีความยาวหรือส่วนสูงอยู่ในระดับสูงตามเกณฑ์อายุขึ้นไป และมีน้ำหนักอยู่ในระดับสมส่วน (ในคนเดียว) เด็กสูงดีสมส่วนมี ๓ แบบ ดังนี้

๒. การติดตามและบันทึกการเจริญเติบโตของเด็กเป็นรายบุคคลทุก ๓ เดือน

สำหรับเด็กแรกเกิด - อายุ ๒ ปี (๒ ปี ๑๑ เดือน) ชั่งน้ำหนัก และวัดความยาว ทุก ๓ เดือน แล้วนำไปเปรียบเทียบในกราฟแสดงการเจริญเติบโต
สำหรับเด็ก อายุ ๓ ปี - อายุ ๖ ปี (ก่อนเข้าประถมศึกษาปีที่ ๑) ชั่งน้ำหนัก และวัดส่วนสูงทุก ๓ เดือน แล้วนำไปเปรียบเทียบในกราฟแสดงการเจริญเติบโต

๓. บันทึกลงในกราฟน้ำหนักตามอายุ ส่วนสูงตามอายุ น้ำหนักตามส่วนสูง และแปลผลภาวะโภชนาการ

๔. มีการให้คำแนะนำ/ความรู้ด้านโภชนาการที่สอดคล้องกับการเจริญเติบโต ภาวะโภชนาการของเด็ก แก่พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็ก

๕. นำผลการเฝ้าติดตามการเจริญเติบโตมาปรับการจัดการอาหารให้เหมาะสมกับเด็ก

๖. มีแผนการแก้ปัญหาเด็กเตี้ย ผอม อ้วนกว่ามาตรฐานอย่างเป็นระบบ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา /หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. บันทึกการเจริญเติบโตของเด็กเป็นรายบุคคล ทุก ๓ เดือน*๗ ในกราฟน้ำหนักตามเกณฑ์อายุความยาว/ส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ และน้ำหนักตามเกณฑ์ความยาว/ส่วนสูง ตามเพศเป็นรายบุคคล
๒. แบบบันทึกการให้คำแนะนำ หรือวิธีการให้ความรู้ด้านโภชนาการที่สอดคล้องกับการเจริญเติบโตของเด็กแก่พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ผู้เลี้ยงดูเด็ก
๓. แบบประเมินพฤติกรรมการบริโภคอาหารเป็นรายบุคคล
๔. บันทึกผลการแก้ไขปัญหาเด็กเตี้ย ผอม อ้วน เป็นรายบุคคล

๒.๒.๕ จัดให้มีการตรวจสุขภาพร่างกาย ฟันและช่องปาก สายตา หู ตามกำหนด

ประเด็นพิจารณา

๑. มีการส่งเสริมให้เด็กได้รับการตรวจสุขภาพตามกำหนด
๒. มีบันทึกผลการตรวจสุขภาพตามกำหนดเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง
๓. มีการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นกับเด็กที่มีปัญหาสุขภาพ และส่งต่อบุคลากรทางการแพทย์ มีการบันทึกการให้การช่วยเหลือเบื้องต้นกับเด็กที่มีปัญหาสุขภาพ (ซึ่งรวมทั้งการเจ็บป่วยและบาดเจ็บ)
๔. ครู/ผู้ดูแลเด็ก ศึกษาประวัติ และบันทึกสุขภาพเด็กในความดูแล เพื่อปฏิบัติต่อเด็กได้อย่างเหมาะสม

๕. ครู/ผู้ดูแลเด็กสามารถสังเกต ค้นพบเมื่อเด็กมีอาการผิดปกติ และให้การช่วยเหลือในกรณีที่เด็กมีโรคประจำตัว หรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

* ตามกำหนดที่ระบุในสมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็ก ๒.๒.๕_๑

สำหรับเด็กแรกเกิด - อายุ ๒ ปี (๒ ปี ๑๑ เดือน) ชั่งน้ำหนัก และวัดความยาว ทุก ๓ เดือน แล้วนำไปเปรียบเทียบในกราฟแสดงการเจริญเติบโต

สำหรับเด็ก อายุ ๒ ปี - อายุ ๖ ปี (ก่อนเข้าประถมศึกษาปีที่ ๑) ชั่งน้ำหนัก และวัดส่วนสูงทุก ๓ เดือน แล้วนำไปเปรียบเทียบในกราฟแสดงการเจริญเติบโต

รายละเอียดการพิจารณา

ตรวจสุขภาพ และรับวัคซีนตามนัด เมื่ออายุ ๒, ๔, ๖, ๙-๑๒ เดือน, ๑ ปีครึ่ง, ๒ ปี หลังจากนั้น ตรวจสุขภาพทุกปี จนอายุ ๖ ปี

๑. มีการส่งเสริมให้เด็กได้รับการตรวจสุขภาพตามกำหนด
๒. มีบันทึกผลการตรวจสุขภาพตามกำหนดเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง
๓. มีการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นกับเด็กที่มีปัญหาสุขภาพ และส่งต่อบุคลากรทางการแพทย์ มีการบันทึกการให้การช่วยเหลือเบื้องต้นกับเด็กที่มีปัญหาสุขภาพ (ซึ่งรวมทั้งการเจ็บป่วยและบาดเจ็บ) เช่น เด็กที่มีโรคประจำตัว
๔. ครู/ผู้ดูแลเด็ก ศึกษาประวัติ และบันทึกสุขภาพเด็กในความดูแล เพื่อปฏิบัติต่อเด็กได้อย่างเหมาะสม

๕. ครู/ผู้ดูแลเด็ก สามารถสังเกต ค้นพบเมื่อเด็กมีอาการผิดปกติ และให้การช่วยเหลือในกรณีที่เด็กมีโรคประจำตัว หรือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เช่น เด็กเป็นโรคหอบหืด ลมชัก แพ้อาหาร เป็นต้น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. การวางแผนการส่งเสริมให้เด็กได้รับการตรวจสุขภาพตามกำหนด

๒. แบบบันทึกการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นกับเด็กที่มีปัญหาสุขภาพ และวิธีการช่วยเหลือ ได้แก่แบบบันทึกการสืบสวนโรค*๘ แบบบันทึกการให้การพยาบาล*๙ แบบบันทึกสรุปผลการปฏิบัติงานเด็กป่วยประจำเดือน*๑๐

๓. ข้อมูลการส่งต่อบุคลากรทางการแพทย์

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ภาษา และการสื่อสาร

๒.๓.๑ จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กได้สังเกต สัมผัส ลองทำ คิดตั้งคำถาม สืบเสาะหาความรู้ แก้ปัญหา จินตนาการ คิดสร้างสรรค์ โดยยอมรับความคิด และผลงานที่แตกต่างของเด็ก

ประเด็นพิจารณา

๑. มีแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ภาษา และการสื่อสาร
๒. มีการจัดกิจกรรมให้เด็กได้พัฒนาทักษะกระบวนการคิด จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ผ่านการเล่นอย่างอิสระ
๓. มีการส่งเสริมให้เด็กได้แก้ปัญหาด้วยตนเองในชีวิตประจำวัน
๔. การสร้างบรรยากาศให้เด็กรู้สึกอบอุ่น กล้าคิดกล้าทำครุ่นมีท่าทีและคำถามกระตุ้นการคิด และครูยอมรับความคิด และผลงานของเด็กที่แตกต่างแต่ละคน ไม่เปรียบเทียบ ไม่ตีค่า หรือตัดสินผลงานเด็ก
๕. เปิดโอกาสให้เด็กทุกคนพัฒนาทักษะกระบวนการคิด ผ่านการเล่นอย่างอิสระ และได้นำเสนอผลงาน และมีพื้นที่จัดแสดงของเด็ก
๖. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ อุปกรณ์ ที่หลากหลายเอื้อต่อการส่งเสริม กระตุ้นการคิด ค้นคว้า และลงมือทำของเด็ก และสื่อที่สนับสนุนการทำกิจกรรม และสร้างผลงานของเด็กตรวจสอบสุขภาพ และรับวัคซีนตามนัด เมื่ออายุ ๒, ๔, ๖, ๙-๑๒ เดือน, ๑ ปีครึ่ง, ๒ ปี หลังจากนั้นตรวจสุขภาพทุกปี จนอายุ ๖ ปี

รายละเอียดการพิจารณา

๑. มีแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ภาษา และการสื่อสาร
๒. มีการจัดกิจกรรมให้เด็กได้พัฒนาทักษะกระบวนการคิด จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์
๓. มีการส่งเสริมให้เด็กได้แก้ปัญหาด้วยตนเองในชีวิตประจำวัน
๔. เปิดโอกาสให้เด็กพัฒนาทักษะกระบวนการคิดผ่านการเล่นอย่างอิสระ
๕. เปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้นำเสนอผลงาน และมีพื้นที่จัดแสดงผลงานของเด็ก
๖. การสร้างบรรยากาศที่เด็กรู้สึกอบอุ่น กล้าคิดกล้าทำ ท่าทีและคำถามกระตุ้นการคิด การยอมรับความคิด และผลงานที่แตกต่างของเด็กแต่ละคน ไม่เปรียบเทียบ ไม่ตีค่า หรือตัดสินผลงานเด็ก
๗. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ อุปกรณ์ ที่เอื้อต่อการส่งเสริมการคิด และการลงมือทำงานของเด็กเช่น การจัดหนังสือ สมุดภาพ และสื่อที่สนับสนุนการทำกิจกรรม และสร้างผลงานของเด็ก สื่อที่มีความหลากหลายที่ช่วยกระตุ้นการคิด และการค้นคว้าของเด็ก

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านการคิด ทักษะกระบวนการคิด จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์
๒. กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กพัฒนาทักษะกระบวนการคิดผ่านการเล่นอย่างอิสระ
๓. บันทึกผลการจัดกิจกรรม/บันทึกหลังการสอน
๔. บทบาทครูในขณะจัดกิจกรรมให้กับเด็ก ที่สนับสนุนให้เด็กคิดและลงมือทำ เช่น การใช้คำถามกระตุ้นให้คิด การให้อิสระในการคิดและการลงมือทำงานการยอมรับความคิดและผลงานที่แตกต่าง

๕. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ อุปกรณ์ และพื้นที่แสดงผลงานของเด็ก

๖. หลักฐานการเรียนรู้ หรือการร่วมกิจกรรมของเด็ก เช่น ภาพถ่าย หรือวิดีโอ

๒.๓.๒ จัดกิจกรรม และประสบการณ์ทางภาษาที่มีความหมายต่อเด็ก เพื่อการสื่อสารอย่างหลากหลายฝึก ฟัง พูด ถาม ตอบ เล่า และสนทนาตามลำดับขั้นตอนพัฒนาการ

ประเด็นพิจารณา

๑. ให้เด็กได้สื่อสารความต้องการด้วยภาษาท่าทาง ภาษาพูด และได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสมตามวัย

๒. มีแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาที่หลากหลาย โดยเริ่มจากภาษาแม่/ภาษาถิ่นก่อน แล้วจึงใช้ภาษาไทยในการสื่อสารผ่านประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่น

๓. มีการจัดกิจกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูดผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย การจัดกิจกรรมมีลักษณะการบูรณาการ สนุกสนาน และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษา

๔. ครู/ผู้ดูแลเด็กเป็นแบบอย่างของผู้ฟัง และผู้พูดที่ดี ทั้งด้านการใช้ภาษา และมารยาทที่ดีในการฟัง และพูด

๕. มีการใช้สื่อ และการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดให้กับเด็กอย่างเหมาะสม

๖. มีการสำรวจความสามารถในการพูด การได้ยิน หากพบว่ามีเด็กที่มีปัญหา หรือความบกพร่องในการฟังและการพูด มีการให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้นตามความต้องการจำเป็นของเด็ก และแนะนำผู้ปกครอง หรือส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เพื่อวินิจฉัยและให้ความช่วยเหลือต่อไป

รายละเอียดการพิจารณา

๑. เปิดโอกาสให้เด็กได้สื่อสารความต้องการ และความรู้สึกด้วยภาษาท่าทาง และภาษาพูดอย่างเหมาะสมตามวัย และเด็กได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสม ด้วยการสร้างความรู้สึกมั่นใจที่จะพูด ที่จะสื่อสาร มีเวลาให้เด็กแต่ละคนอย่างเพียงพอในการพูด แสดงความคิดเห็น แสดงความรู้สึก ตั้งคำถาม บอกเล่า ประสบการณ์ ให้คำแนะนำ และเสริมแรงทางบวก ไม่ทำให้เด็กรู้สึกขาดความมั่นใจ ด้วยการตักเตือน เปรียบเทียบ ทำให้รู้สึกอาย หรือเสียหน้า

๒. มีแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาที่หลากหลาย โดยให้ความสำคัญของภาษาแม่/ภาษาถิ่นเป็นลำดับต้น การออกแบบการจัดประสบการณ์เน้นการเรียนรู้อย่างมีความสุขผ่านกิจกรรมและเล่นอย่างมีความหมายต่อเด็ก และสอดคล้องกับบริบทสังคม และวัฒนธรรมของเด็ก

๓. มีการจัดกิจกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูดผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย การจัดกิจกรรมมีลักษณะการบูรณาการ สนุกสนาน และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษา

๔. ครู/ผู้ดูแลเด็กเป็นแบบอย่างของผู้ฟัง และผู้พูดที่ดี ทั้งด้านการใช้ภาษา และมารยาทที่ดีในการฟัง และพูด

๕. มีการใช้สื่อและการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดให้กับเด็กอย่างเหมาะสม เช่น การจัดมุมหนังสือ มุมบทบาทสมมติ มุมการเล่นหุ่น

๖. มีการสำรวจความสามารถในการพูด การได้ยิน หากพบว่ามีเด็กที่มีปัญหา หรือความบกพร่องในการฟังและการพูด มีการให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้นตามความต้องการจำเป็นของเด็ก และแนะนำผู้ปกครอง หรือส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เพื่อวินิจฉัยและให้ความช่วยเหลือต่อไป

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. ขณะทำกิจกรรมที่ครูเปิดโอกาสให้เด็กได้พูด ได้แสดงความคิดเห็น และทำที่ในการตอบสนองของครู และการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการให้เด็กได้ฟังและพูด

๒. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะทางภาษา ด้านการฟัง และการพูด
๓. บันทึกผลการจัดกิจกรรม/บันทึกหลังการสอน
๔. หลักฐานการเรียนรู้ หรือการร่วมกิจกรรมของเด็ก เช่น ผลงานของเด็ก ภาพถ่าย หรือวีดีโอ
๕. สื่อ และจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมทักษะการฟัง และการพูดให้กับเด็ก
๖. แบบบันทึกคำพูดของเด็ก เช่น กรณียุติการพูดซ้ำ

๒.๓.๓ จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน ให้เด็กมีทักษะการดูภาพ ฟังเรื่องราว พูดเล่า อ่าน วาด/เขียน เบื้องต้น ตามลำดับพัฒนาการ โดยครู/ผู้ดูแลเด็กเป็นตัวอย่างของการพูด และการอ่านที่ถูกต้อง ประเด็นพิจารณา

๑. เด็กเลือกอ่านหนังสือในมุมหนังสือ หรือสถานที่ที่ครูจัดไว้ให้อย่างอิสระ มีความรู้สึกมั่นใจที่จะอ่าน และสื่อสารความคิด ความต้องการ และความรู้สึก ผ่านการพูด วาดรูป หรือขีดเขียนอย่างเหมาะสมตามวัยและระดับพัฒนาการ

๒. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การอ่าน และการเขียนเบื้องต้น มีลักษณะการบูรณาการผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ด้วยการออกแบบกิจกรรมให้มีความสำคัญกับการเรียนรู้การอ่าน และเขียนอย่างมีความสุข และมีความหมายต่อเด็ก

๓. การจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ รวมทั้งการเตรียมความพร้อมก่อนการอ่านและการเขียน อยู่บนพื้นฐานของพัฒนาการและธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาของเด็กปฐมวัย

๔. การจัดกิจกรรมที่เน้นการสร้างเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอย่างมีความสุข และมีความหมายต่อเด็ก การเป็นผู้ฟังและผู้พูดที่ดี มากกว่าการเน้นความสมบูรณ์แบบของการอ่านและเขียน

๕. มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน การสร้างความคุ้นเคย และการเห็นคุณค่าของการอ่าน และการเขียน โดยบูรณาการการอ่านการเขียนสู่กิจกรรมประจำวัน

๖. มีการใช้สื่อ และการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมทักษะการอ่าน และการเขียนเบื้องต้นให้กับเด็กอย่างเหมาะสม จัดเตรียมกระดาษ เครื่องเขียน ให้เด็กเลือกเขียนอย่างอิสระตามความต้องการและครู/ผู้ดูแลเด็กเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการอ่านและการเขียนให้กับเด็ก

๗. มีการประเมินความสามารถตามวัยในการอ่าน การเขียนภาพและสัญลักษณ์ของเด็ก หากพบว่ามีเด็กที่มีปัญหาในการอ่านและการเขียน ต้องให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้น และแนะนำผู้ปกครองหรือส่งต่อแพทย์/เจ้าหน้าที่สาธารณสุข

รายละเอียดการพิจารณา

๑. เด็กสื่อสารความคิด ความต้องการ และความรู้สึกผ่านการวาดรูป หรือขีดเขียนอย่างเหมาะสมตามวัย เด็กมีอิสระในการเลือกอ่านหนังสือในมุมหนังสือ หรือที่ที่ครูจัดไว้ให้ และเด็กทุกคนได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสม ด้วยการสร้างความรู้สึกมั่นใจที่จะอ่านและเขียน

๒. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การอ่าน และการเขียนเบื้องต้นมีลักษณะการบูรณาการผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย การออกแบบกิจกรรมให้มีความสำคัญกับการเรียนรู้การอ่าน และเขียนอย่างมีความสุข และมีความหมายต่อเด็ก

๓. การจัดกิจกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน อยู่บนพื้นฐานของพัฒนาการ และธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาของเด็กปฐมวัย การจัดกิจกรรมการอ่านเขียน จึงครอบคลุมการเตรียมความพร้อมของเด็กก่อนการอ่าน และการเขียน เช่น การอ่านหนังสือภาพการอ่านแบบคาดเดาจากหนังสือนิทาน การอ่านคำที่ติดอยู่ทั่วไปในห้องเรียน และบริเวณห้องเรียน การพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อนิ้วมือ การทำงานประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา การขีดเขียน การเขียนที่เลียนแบบการเขียนของผู้ใหญ่แต่ยังไม่เป็นการเขียนที่ถูกต้อง เป็นต้น

๔. การจัดกิจกรรมให้ความสำคัญของการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษา มากกว่าการเน้นความสมบูรณ์แบบของการอ่านและเขียน กิจกรรมการพัฒนาทักษะการอ่านเขียนจึงเป็นกิจกรรมที่เด็กเรียนรู้อย่างมีความสุข และมีความหมายต่อเด็ก

๕. มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน การสร้างความคุ้นเคย และการเห็นคุณค่าของการอ่านและการเขียน โดยบูรณาการการอ่านการเขียนสู่กิจกรรมประจำวัน เช่น การอ่านกติกาคือข้อตกลงของห้อง การอ่านนิทานให้เด็กฟัง การอ่านชื่อเด็กในห้องเรียน การอ่านเมนูอาหารกลางวัน การเขียนคำหรือประโยคสั้นๆ ตามที่ได้ก่อกำเนิด การเขียนชื่อเด็กในผลงาน เป็นต้น

๖. มีการใช้สื่อ และการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมทักษะการอ่าน และการเขียนเบื้องต้นให้กับเด็กอย่างเหมาะสม จัดเตรียมกระดาษ เครื่องเขียน ให้เด็กเลือกเขียนอย่างอิสระตามความต้องการและครู/ผู้ดูแลเด็กเป็นแบบอย่างที่ดีด้านการอ่านและการเขียนให้กับเด็ก

๗. มีการสำรวจความสามารถในการอ่าน การเขียนของเด็ก หากพบว่าเด็กที่มีปัญหาหรือความบกพร่องในการอ่านและการเขียน มีการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นตามความต้องการจำเป็นของเด็ก และแนะนำผู้ปกครอง หรือส่งต่อให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเพื่อวินิจฉัย และให้ความช่วยเหลือต่อไป

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะทางภาษา ด้านการอ่าน และการเขียน
๒. บันทึกผลการจัดกิจกรรม/บันทึกหลังการสอน
๓. หลักฐานการเรียนรู้ หรือการร่วมกิจกรรมของเด็ก เช่น ผลงานของเด็ก ภาพถ่าย หรือวิดีโอ
๔. สื่อ และจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนให้กับเด็ก
๕. แบบบันทึกการอ่านและการเขียนของเด็กเป็นรายบุคคล
๖. แผนการจัดกิจกรรม/โครงการเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน

๒.๓.๔ จัดให้เด็กมีประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล สิ่งต่างๆ สถานที่ และธรรมชาติรอบตัวด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับวัย

ประเด็นพิจารณา

๑. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล สถานที่ สิ่งต่างๆ และธรรมชาติรอบตัวสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับความรู้ และประสบการณ์เดิมของเด็ก ยึดหยุ่น และพร้อมปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความสนใจ และความต้องการของเด็ก

๒. การจัดกิจกรรมมุ่งให้เด็กมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ สนใจสิ่งที่อยู่รอบตัว และเรียนรู้กระบวนการแสวงหาความรู้ หาคำตอบในสิ่งที่สงสัยผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย

๓. การใช้สื่อ/อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ บริบทสังคม วัฒนธรรมท้องถิ่น และความสนใจของเด็ก

๔. จัดพื้นที่และโอกาสให้เด็กทุกคนได้นำเสนอสิ่งที่เด็กเรียนรู้ และผลงานที่เกิดจากการเรียนรู้ของเด็ก

รายละเอียดการพิจารณา

๑. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล และสถานที่แวดล้อม ธรรมชาติรอบตัว สิ่งต่างๆ รอบตัว โดยการกำหนดสาระต้องเป็นเนื้อหาที่มีความหมายต่อเด็กสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับความรู้ และประสบการณ์เดิมของเด็ก สาระที่กำหนดในแผนต้องยืดหยุ่น และพร้อมปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความสนใจ และความต้องการของเด็ก

๒. การจัดกิจกรรมมุ่งให้เด็กมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ สนใจสิ่งที่อยู่รอบตัว และเรียนรู้กระบวนการแสวงหาความรู้ หาคำตอบในสิ่งที่สงสัย ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การค้นคว้าสำรวจ ทดลอง รวบรวมข้อมูล และสรุปผล กิจกรรมที่จัดขึ้นมีทั้งกิจกรรมเดี่ยว และกิจกรรมกลุ่มที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก

๓. การใช้สื่อ/อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ บริบทสังคม วัฒนธรรมท้องถิ่น และความสนใจของเด็ก

๔. จัดพื้นที่และโอกาสให้เด็กทุกคนได้นำเสนอสิ่งที่ได้เรียนรู้ และผลงานที่เกิดจากการเรียนรู้ของเด็ก

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล และสถานที่แวดล้อม ธรรมชาติรอบตัว สิ่งต่างๆ รอบตัว

๒. การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย และเหมาะสมกับเด็ก

๓. บันทึกผลการจัดกิจกรรม/บันทึกหลังการสอน

๔. ร่องรอย/หลักฐานการเรียนรู้ หรือการร่วมกิจกรรมของเด็ก เช่น ผลงานของเด็ก ภาพถ่าย หรือ วีดีโอ

๒.๓.๕ จัดกิจกรรมและประสบการณ์ด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์เบื้องต้นตามวัย โดยเด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัส และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

ประเด็นพิจารณา

๑. มีแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการ

๒. มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

๓. การนำความรู้และทักษะพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์มาใช้ในการชีวิตประจำวัน

๔. มีการบันทึกทักษะด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ของเด็กเป็นรายบุคคล

รายละเอียดการพิจารณา

๑. มีแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการ ๒.๓.๕_๑, ๒.๓.๕_๒

๒. มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เช่น การสังเกตการ จำแนก การเปรียบเทียบ จำนวน การวัด มิติสัมพันธ์ (พื้นที่/ระยะ) แบบรูป และความสัมพันธ์ เวลา ผ่านกิจกรรม และการใช้ประสาทสัมผัสที่หลากหลาย

๓. การนำความรู้ และทักษะพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์มาใช้ในการชีวิตประจำวัน

๔. มีการบันทึกทักษะด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ของเด็กเป็นรายบุคคล

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ส่งเสริม

๒. การจัดกิจกรรมที่ทักษะคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

๓. บันทึกผลการจัดกิจกรรม/บันทึกหลังการสอน

๔. หลักฐานการเรียนรู้ หรือการร่วมกิจกรรมของเด็ก เช่น ผลงานของเด็ก ภาพถ่าย หรือวีดีโอ

๕. แบบบันทึกทักษะทางคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ของเด็กเป็นรายบุคคล

ตัวบ่งชี้ ๒.๔ การส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ-สังคม ปลุกฝังคุณธรรมและความเป็นพลเมืองดี
 ๒.๔.๑ สร้างความสัมพันธ์ที่ดี และมั่นคงระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก จัดกิจกรรมสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดี
 ระหว่างเด็ก กับเด็กและการแก้ไขข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

ประเด็นพิจารณา

๑. ให้ความสำคัญกับเด็กทุกคนรับฟัง และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล สร้างบรรยากาศที่
 ส่งเสริมให้เด็กมีความมั่นคงทางอารมณ์ เห็นคุณค่า และมีความภาคภูมิใจในตนเอง

๒. ให้แรงเสริมทางบวกต่อพฤติกรรมที่ดี ชมเชย ให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ ทั้งจากครู/ผู้ดูแลเด็กและ
 จากกลุ่มเพื่อน

๓. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ทั้งความคิด ความรู้สึก และการแสดงออกอย่าง
 เหมาะสมกับกาลเทศะตามวัย

๔. ฝึกทักษะในการติดตาม กำกับ และประเมินตนเองด้วยการชวนให้เด็กแสดงความคิดเห็นต่อการทำ
 กิจกรรม หรือจากผลงานของเด็ก ชวนให้เด็กคิดตั้งคำถามเพื่อการพัฒนา หรือปรับปรุงตนเอง

๕. จัดกิจกรรมที่เด็กได้พัฒนาการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับครู/ผู้ดูแลเด็ก เด็กต่อเด็ก และ
 จัดการแก้ไขความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

รายละเอียดการพิจารณา

๑. การสร้างบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้เด็กรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย มีความมั่นคงทาง
 อารมณ์ เห็นคุณค่า และมีความภาคภูมิใจในตนเอง ด้วยการให้ความสำคัญกับเด็กทุกคน ยอมรับความแตกต่าง
 ของเด็กแต่ละคน พร้อมรับฟัง และให้โอกาสเด็กทุกคนได้แสดงความคิดเห็น และแสดงออกถึงความต้องการ
 ของตนเอง เมื่อทำผิดครูพร้อมจะให้คำแนะนำ ชวนให้เด็กคิด ยอมรับผิด พร้อมทั้งจะปรับ และพัฒนาตนเอง

๒. การให้แรงเสริมทางบวกต่อพฤติกรรมที่ดี ชมเชย ให้กำลังใจ อย่างสม่ำเสมอ ทั้งจากครู/ผู้ดูแลเด็ก
 จากกลุ่มเพื่อน

๓. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กรับรู้เกี่ยวกับตนเอง ทั้งความคิด ความรู้สึก และการแสดงออกอย่าง
 เหมาะสมตามวัย เช่น การวาดภาพตนเองและเล่าเรื่องของตนเอง การเล่าถึงสิ่งที่ตนเองถนัด ชอบ และสนใจ
 การบอกเล่าถึงความรู้สึกของตนเองต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในนิทาน หรือเรื่อง
 เล่า

๔. การฝึกทักษะในการติดตาม กำกับ และประเมินตนเอง จากขั้นตอนของสรุปการเรียนรู้ของเด็กด้วย
 การชวนให้เด็กแสดงความคิดเห็นต่อการทำกิจกรรม หรือจากผลงานของเด็ก ตั้งคำถาม หรือชวนให้เด็กคิดเพื่อ
 การพัฒนา หรือปรับปรุงตนเอง

๕. การจัดกิจกรรมที่เด็กได้พัฒนาการสร้างสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับครู/ผู้ดูแลเด็ก เด็กต่อเด็กและ
 บริหารจัดการความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม เช่น การจัดให้เด็กได้เล่นและทำกิจกรรมกลุ่มอยู่เสมอ ให้
 เด็กได้เสนอความคิดเห็นต่อการทำงานกลุ่ม การให้เด็กได้ร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหาในกรณีที่เกิดความขัดแย้งขึ้น
 ระหว่างเด็กด้วยกัน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. ครู/ผู้ดูแลเด็กกับเด็ก เด็กกับเด็กมีสร้างความสัมพันธ์ที่มั่นคงทางบวกระหว่างกัน
๒. มีการให้แรงเสริมทางบวกต่อพฤติกรรมที่ดี ชมเชย ให้กำลังใจ และรับฟังเด็ก
๓. มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กสามารถรับรู้เกี่ยวกับตนเอง มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก และแสดง
 อารมณ์ได้อย่างเหมาะสมตามวัย
๔. มีการจัดกิจกรรมกลุ่มที่ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเล่น และการทำงานร่วมกับเพื่อน
๕. แผนการจัดประสบการณ์มีขั้นตอนที่เด็กได้สะท้อนการประเมินการทำงาน/หรือผลงานของเด็ก

๒.๔.๒ จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กมีความสุข แจ่มใส ร่าเริง มีความรู้สึกดีต่อตนเอง แสดงออกด้านอารมณ์ โดยผ่านการเคลื่อนไหวร่างกาย ศิลปะ ดนตรี ตามความสนใจ และความถนัด

ประเด็นพิจารณา

๑. จัดกิจกรรมให้เด็กทุกคนได้แสดงออกทางอารมณ์อย่างอิสระ โดยครู/ผู้ดูแลเด็ก ยึดมั่นแจ่มใสเอาใจใส่ในการนำเสนอ การตอบสนองกับเด็ก และสนใจในสิ่งที่เด็กทำ

๒. ครูจัดให้เด็กมีประสบการณ์ทางสุนทรียภาพ ผ่านงานศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหวร่างกายตามความสนใจและความถนัด

๓. ครูให้โอกาสเด็กได้ชื่นชมผลงานของตนเอง และผู้อื่นเพื่อสร้างความสุข และความภูมิใจในตัวเอง

๔. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม ทั้งทางสีหน้า ท่าทาง

๕. ครู/ผู้ดูแลเด็ก นำผลการประเมินหลังจากจัดกิจกรรมมาพิจารณาปรับปรุงวิธีการที่จะให้การช่วยเหลือ เด็กที่ไม่มีความสุข/ไม่ร่าเริง

รายละเอียดการพิจารณา

๑. จัดกิจกรรมให้เด็กทุกคนได้แสดงออกทางอารมณ์*๑๑ อย่างอิสระ โดยครู/ผู้ดูแลเด็ก ยึดมั่นแจ่มใสเอาใจใส่ในการนำเสนอ การตอบสนองกับเด็ก และสนใจในสิ่งที่เด็กทำ

๒. ครูจัดให้เด็กมีประสบการณ์ทางสุนทรียภาพ ผ่านงานศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหวร่างกายตามความสนใจและความถนัด

๓. ครูให้โอกาสเด็กได้ชื่นชมผลงานของตนเองและผู้อื่น เพื่อสร้างความสุข และความภูมิใจในตัวเอง

๔. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม ทั้งทางสีหน้า ท่าทาง

๕. ครู/ผู้ดูแลเด็ก นำผลการประเมินหลังจากจัดกิจกรรมมาพิจารณาปรับปรุงวิธีการที่จะให้การช่วยเหลือเด็กที่ไม่มีความสุข/ไม่ร่าเริง

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. การสอบถามครู/ผู้ดูแลเด็ก/เพื่อนร่วมงาน/เด็ก/ผู้ปกครอง

๒. แผนการจัดประสบการณ์มีขั้นตอนที่เด็กได้สะท้อนการประเมินการทำงานหรือผลงานของเด็ก

๒.๔.๓ จัดกิจกรรม และประสบการณ์ปลูกฝังคุณธรรมให้เด็กใฝ่ดี มีวินัย ซื่อสัตย์ รู้จักสิทธิ และหน้าที่รับผิดชอบของพลเมืองดี รักครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และประเทศชาติด้วยวิธีที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการ

ประเด็นพิจารณา

๑. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อปลูกฝังให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ตามวัย โดยบูรณาการกับสาระการเรียนรู้

๒. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริม และปลูกฝังให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์โดยให้เด็กได้ลงมือทำ ได้คิดเชิงเหตุผลทางจริยธรรม และนำไปปฏิบัติได้จริง

๓. นำสถานการณ์ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน/ในนิทานมาเรียนรู้ หรือการนำประสบการณ์ที่ได้จากการทำกิจกรรมไปปรับใช้ได้ในชีวิตจริง มีการติดตามให้มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

๔. ส่งเสริมให้เด็กปฏิบัติตามข้อตกลง/กฎ กติกา มีความรับผิดชอบ ด้วยการสร้างวินัยเชิงบวก

๕. จัดกิจกรรมให้เด็กเป็นผู้นำ/ผู้ตาม รู้จักสิทธิ และหน้าที่ตามวิถีประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

รายละเอียดการพิจารณา

๑. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อปลูกฝังให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ตามวัย โดยจัดในลักษณะการบูรณาการกับสาระการเรียนรู้ หรือจัดเป็นกิจกรรมเฉพาะเพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในเรื่องที่ใกล้ตัวเด็ก เข้าใจและนำสู่การปฏิบัติได้ง่าย

๒. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมส่งเสริม และปลูกฝังให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์โดยให้เด็กได้ลงมือทำได้คิดเชิงเหตุผลทางจริยธรรม เพื่อให้เด็กเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่นการเรียนรู้ผ่านการฟังนิทานที่เชื่อมโยงสู่คุณธรรมจริยธรรม การเล่นเกมบทบาทสมมุติ นิทานหุ่น

๓. การสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ให้เกิดขึ้นในชีวิตจริง อาจทำได้โดยการนาสถานการณ์ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน มาเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ หรือการนำประสบการณ์ที่ได้จากการทำกิจกรรมไปปรับใช้ได้ในชีวิตจริง ติดตามให้มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดเป็นพฤติกรรมความเคยชิน

๔. การส่งเสริมให้เด็กปฏิบัติตามกฎ กติกา มีความรับผิดชอบ ด้วยการใช้นัยเชิงบวก

๕. การจัดกิจกรรมการเป็นผู้นำ ผู้ตาม รู้จักสิทธิ และหน้าที่ตามวิถีประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

มีร่องรอยที่บ่งบอกว่าได้ดำเนินการ

๑. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อปลูกฝังให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ตามวัยการเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี

๒. บันทึกผลการจัดกิจกรรม/บันทึกหลังการสอน

๓. หลักฐานการเรียนรู้ หรือการร่วมกิจกรรมของเด็ก เช่น ผลงานของเด็ก ภาพถ่าย หรือวิดีโอ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕ การส่งเสริมเด็กในระยะเปลี่ยนผ่านให้ปรับตัวสู่การเชื่อมต่อในชั้นถัดไป

๒.๕.๑ จัดกิจกรรมกับผู้ปกครองให้เตรียมเด็กก่อนจากบ้านเข้าสู่สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย/โรงเรียน และจัดกิจกรรมช่วงปฐมนิเทศให้เด็กปรับตัวในบรรยากาศที่เป็นมิตร

ประเด็นพิจารณา

๑. สื่อสารและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของผู้ปกครอง และเด็กก่อนเข้าสู่สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย/โรงเรียน

๒. รวบรวมข้อมูลพื้นฐานของเด็กเกี่ยวกับสุขภาพการเติบโต พัฒนาการและพฤติกรรมของเด็ก ตลอดจนความต้องการพิเศษ และปัญหาที่อาจพบได้เพื่อส่งต่อในชั้นถัดไป

๓. จัดให้พ่อแม่ ผู้ปกครองพาเด็กไปทำความรู้จักสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย/โรงเรียน และพบครู/ผู้ดูแลเด็ก

๔. ครู/ผู้ดูแลเด็ก ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก และเตรียมความพร้อมเพื่อให้การดูแล และพัฒนาเด็กได้เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง

๕. มีการสื่อสารของครู/ผู้ดูแลเด็กระหว่างชั้น หรือไปสู่สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งใหม่ ด้วยการส่งต่อข้อมูลประวัติ ผลพัฒนาการและการเรียนรู้ โดยให้ผู้ปกครองรับทราบ และมีส่วนร่วมกันพัฒนาเด็กอย่างต่อเนื่อง

รายละเอียดการพิจารณา

๑. ก่อนถึงระยะเปลี่ยนผ่านจากบ้านไปสู่สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย จากชั้นเด็กเล็กไปสู่ชั้นถัดไป เด็กและผู้ปกครองจำเป็นต้องมีการเตรียมตัวเพื่อเด็กจะได้ปรับตัวได้ง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิต เวลา กิจกรรม

ประจำวัน ไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ต้องเจอคนแปลกหน้า พบคนที่หลากหลาย กิจวัตรและกิจกรรรมที่หลากหลาย เปลี่ยนไปจากสภาพเดิม

๒. ครู/ผู้ดูแลเด็ก จะเป็นผู้สำคัญในการให้ข้อมูล และแนะนำว่าผู้ปกครองจะช่วยให้เด็กเตรียมตัวอย่างไร ซึ่งอาจหมายถึงการปรับเปลี่ยนเวลา และวิถีประจำวัน การนอน การตื่น การเปลี่ยนสถานที่ เป็นต้น ซึ่งผู้ปกครองสามารถที่จะทำความเข้าใจ และไปเตรียมเด็กตามลำดับ เพื่อให้เด็กได้เกิดความคุ้นเคย และปรับตัวได้ง่าย

๓. พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรจะได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก และสมรรถภาพเด็ก ที่จะนำมาให้สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย เพื่อจะได้มีประวัติที่สมบูรณ์ ที่ครู/ผู้ดูแลเด็กจะได้ปฏิบัติต่อเด็กได้เหมาะสม ในกรณีที่เด็กมีโรคประจำตัว/ความต้องการพิเศษ เช่น เป็นโรคลมชัก หอบหืด แพ้อาหารทะเล ฯลฯ หรือแม้แต่พื้นอารมณ์ของเด็ก ถ้าครูได้รู้จะได้วางแผนในการดูแลเด็กได้อย่างเหมาะสมเป็นรายบุคคล ซึ่งครู/ผู้ดูแลเด็ก ในชั้นจะต้องรวบรวมสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้นของตัว จะได้ส่งให้ครูในชั้นต่อไป

๔. เมื่อรวบรวมแล้วต้องแลกเปลี่ยนระหว่างครูกับผู้ปกครอง และครูกับครูในชั้นต่อไป ทั้งประวัติ สุขภาพ พัฒนาการ และการเจริญเติบโต

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. กำหนดการปฐมวัย

๒. เอกสารต่างๆ เกี่ยวกับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

๓. แนวทางการจัดกิจกรรมเตรียมเด็กจากบ้านสู่สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย/โรงเรียน

๒.๕.๒ จัดกิจกรรมส่งเสริมการปรับตัวก่อนเข้ารับการศึกษาระดับที่สูงขึ้นแต่ละชั้น จนถึงการเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ประเด็นพิจารณา

๑. ครู/ผู้ดูแลเด็ก ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๒. ครู/ผู้ดูแลเด็กแนะนำให้ผู้ปกครองเรียนรู้วิถีชีวิต และศึกษาหลักสูตรปฐมวัย และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

๓. มีการประมวลผลข้อมูลพัฒนาการ และการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคลเพื่อให้การส่งเสริม และช่วยเหลือในระดับชั้นถัดไป

๔. ครู/ผู้ดูแลเด็กวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กคุ้นเคย ปรับตัวกับสิ่งแวดล้อม และครู/ผู้ดูแลเด็กใหม่

รายละเอียดการพิจารณา

๑. ในการเข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ เด็กจำเป็นต้องมีทักษะในการดูแลตัวเอง ทักษะทางอารมณ์สังคม ทักษะการเรียนรู้ในชั้นที่สูงขึ้น ทั้งเนื้อหาวิชาการ และวิธีการจัดการเรียนการสอน เด็กต้องมีความรับผิดชอบที่มากขึ้น ต้องช่วยเหลือตนเองมากขึ้น ครูชั้นประถมมักจะเน้นการเรียนการสอนทางวิชาการมากขึ้น การเรียนรู้ผ่านการเล่นน้อยลง

๒. เด็กต้องปรับตัว การเล่น การพักผ่อนน้อยลง การเอาใจใส่รายละเอียดความเป็นอยู่ และพฤติกรรมน้อยลง มีเนื้อหาความรู้ทางวิชาการ และการบ้านมากขึ้น พ่อแม่และเด็กจึงต้องปรับตัว พ่อแม่ต้องติดตามและกำกับ สนับสนุนให้เด็กได้ทำหน้าที่รับผิดชอบ ประสบความสำเร็จถือว่าเป็นการก้าวข้ามไปอีกขั้นของพัฒนาการ อีกระดับหนึ่งที่สูงขึ้น ทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครองและเด็กจำเป็นต้องเตรียมตัวให้มากขึ้นก่อนเข้าสู่ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑

๓. ต้องส่งต่อ และพาไปดูสถานที่ ระบบที่แตกต่าง จึงต้องทำความเข้าใจ และเตรียมช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จทำให้เด็กปรับตัวได้ง่ายขึ้น และเป็นการลดปฏิกิริยาการปรับตัวที่ไม่พึงประสงค์

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. แผนการจัดกิจกรรม
๒. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
๓. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๔. ข้อมูลพัฒนาการ และการเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคล
๕. กำหนดการปฐมนิเทศ

มาตรฐานด้านที่ ๓ คุณภาพเด็กปฐมวัย

สำหรับเด็กแรกเกิด - อายุ ๒ ปี (๒ ปี ๑๑ เดือน)

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ ก เด็กมีการเจริญเติบโตสมวัย

๓.๑.๑ ก เด็กมีน้ำหนักตัวเหมาะสมกับวัยและสูงดีสมส่วน ซึ่งมีบันทึกเป็นรายบุคคล

ประเด็นพิจารณา

ประเมินผลการเจริญเติบโตของเด็กแต่ละคนด้วยชั่งน้ำหนัก วัดความยาว/ส่วนสูง น้ำผลมาลงในกราฟ แสดงการเจริญเติบโตตามเกณฑ์อ้างอิงตามเพศและช่วงอายุ ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๕๘ (ประยุกต์จกองค์กรอนามัยโลก) ตามเพศเป็นระยะทุก ๓ เดือน อย่างต่อเนื่อง ดังนี้

๑. น้ำหนักตัวตามเกณฑ์อายุ (weight for age)
๒. ความยาว/ส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ (Height for age)
๓. น้ำหนักตามเกณฑ์ความยาว/ส่วนสูง (Weight for height)

นำมาแปลผลว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติหรือไม่ น้ำจำนวนเด็กที่อยู่ในเกณฑ์ปกติเทียบกับเด็กทั้งหมด

รายละเอียดการพิจารณา(๓.๑.๑ก_๑)

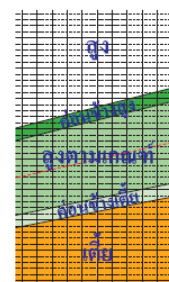
๑. สุ่มชั่งน้ำหนัก วัดความยาว/ส่วนสูง และแปลผลโดยใช้กราฟน้ำหนักตามเกณฑ์อายุ ความยาว/ส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ และกราฟน้ำหนักตามเกณฑ์ความยาว/ส่วนสูง ประมาณ ๑๐ คนตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลภาวะการเจริญเติบโตที่สุ่ม กับข้อมูลของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยของเด็กแต่ละคน สรุปจำนวนเด็กสูงดีสมส่วน โดยดูเด็กเป็นรายบุคคล

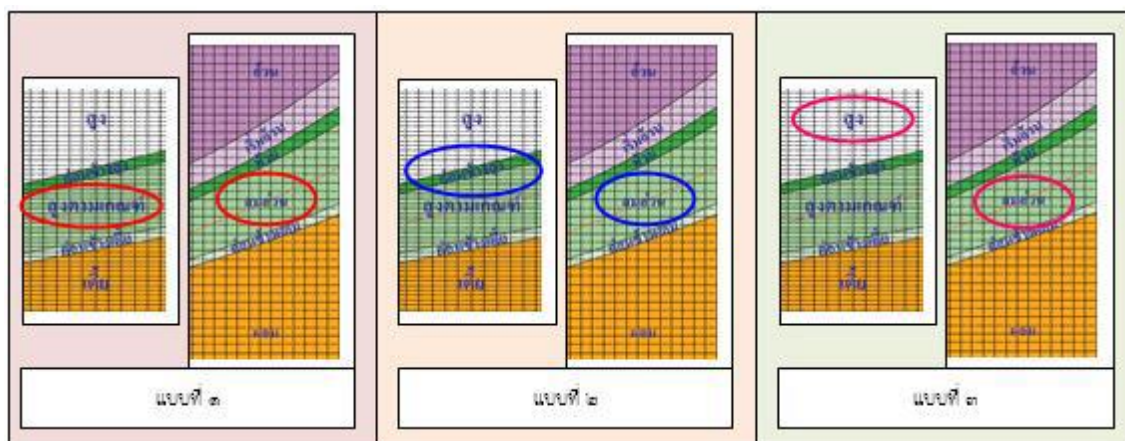
๑.๑ เด็กน้ำหนักตัวตามเกณฑ์ (± 1.5 SD)

๑.๒ เด็กสูงดี หมายถึง เด็กที่มีความยาว หรือส่วนสูงอยู่ในระดับสูงตามเกณฑ์ขึ้นไป (สูงตามเกณฑ์ หรือค่อนข้างสูง หรือสูง)เมื่อเทียบกับกราฟความยาว/ส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ

๑.๓ เด็กสมส่วน หมายถึง เด็กที่มีน้ำหนักอยู่ในระดับสมส่วน เมื่อเทียบกับกราฟน้ำหนักตามเกณฑ์ความยาว/ส่วนสูง

๑.๔ เด็กสูงดีสมส่วน หมายถึง เด็กที่มีความยาวหรือส่วนสูงอยู่ในระดับสูงตามเกณฑ์อายุขึ้นไปและมีน้ำหนักอยู่ในระดับสมส่วน (ในคนเดียวกัน)

เด็กสูงตีสมส่วนมี ๓ แบบ ดังนี้

๒. คำนวณร้อยละเด็กเติบโตตี สูงตีสมส่วน จากสูตร

$$= \frac{\text{จำนวนเด็กน้ำหนักตามเกณฑ์และสูงตีสมส่วน} \times 100}{\text{จำนวนเด็กที่ชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงทั้งหมด}}$$

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. สมุดบันทึกการเจริญเติบโตของเด็ก
๒. กราฟแสดงการเจริญเติบโตตามเกณฑ์อ้างอิงตามเพศและช่วงอายุ ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๘ (ประยุกต์จากองค์การอนามัยโลก)*๑
๓. ข้อมูลภาวะการเจริญเติบโตเป็นรายบุคคล
๔. สรุปจำนวนและร้อยละของเด็กมีน้ำหนักตามเกณฑ์อายุ
๕. สรุปจำนวนและร้อยละของเด็กสูงตีสมส่วน (ดูจากส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ และน้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูง)

๓.๑.๒ ข เด็กมีสุขนิสัยที่ดีในการดูแลสุขภาพตนเองตามวัย

ประเด็นพิจารณา

เด็กมีสุขนิสัยที่ดีในการดูแลสุขภาพของตนเองตามวัย

๑. กิน นอน ออกกำลังกาย เล่น และเรียนรู้อย่างเป็นเวลาเหมาะสมตามวัย
๒. การรักษาความสะอาดและป้องกันโรค
๓. การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กทุกคนต้องได้รับการฝึกลักษณะนิสัยสำคัญๆ ที่จะทำให้เป็นผู้มีสุขภาพ และคุณภาพชีวิตที่ดี เด็กต้องได้เรียนรู้วิธีการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสม และปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอผ่านการเล่น และกิจกรรมประจำวันที่เหมาะสมกับวัย เพื่อให้เด็กมีสุขนิสัยที่ดี และบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร เช่น

- ล้างมืออย่างถูกวิธีให้สะอาดก่อนกินอาหาร และหลังการขับถ่าย
- รักษาฟันให้แข็งแรง และแปรงฟันหลังรับประทานอาหารทุกวัน
- ปิดปากเวลาไอหรือจาม
- ขับถ่ายปัสสาวะ อุจจาระในส้วม

- รู้จักทิ้งขยะให้ถูกที่
- ดูแลรักษาร่างกายและของใช้ให้สะอาด
- กินอาหารสุก สะอาด ปราศจากสารอันตราย และหลีกเลี่ยงอาหารรสจัดหรือสัณฐาน
- ใช้ช้อนกลางในการรับประทานอาหารร่วมกัน
- ป้องกันอุบัติเหตุด้วยการไม่ประมาท
- รักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย สบายงาม
- ออกกำลังกายเป็นประจำ
- จิตใจให้ร่าเริงแจ่มใสอยู่เสมอ

ตัวอย่าง

สุขนิสัยที่ดี	อายุ	สภาพที่พึงประสงค์
๑. มีสุขภาพอนามัยสุขนิสัยที่ดี	๓-๔ ปี	- ยอมรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และดื่มน้ำสะอาดเมื่อมีผู้ชี้แนะ - ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร และหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมเมื่อมีผู้ชี้แนะ - นอนพักผ่อนเป็นเวลา - ออกกำลังกายเป็นเวลา
	๔-๕ ปี	- รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และดื่มน้ำสะอาดได้ด้วยตนเอง - ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร และหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง - นอนพักผ่อนเป็นเวลา - ออกกำลังกายเป็นเวลา
	๕-๖ ปี	- รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ได้หลายชนิด และดื่มน้ำสะอาดได้ด้วยตนเอง - ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร และหลังจากใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง - นอนพักผ่อนเป็นเวลา - ออกกำลังกายเป็นเวลา
๒. รักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น		- เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยเมื่อมีผู้ชี้แนะ
		- เล่นและทำกิจกรรมอย่างปลอดภัยด้วยตนเอง
		- เล่น ทำกิจกรรม และปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างปลอดภัย

(คัดลอกจาก : หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐, หน้า ๒๗)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. บันทึกผลการตรวจสุขภาพเด็ก
๒. แบบการสังเกตพฤติกรรม
๓. แบบบันทึกพัฒนาการตามวัยรายบุคคล
๔. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม
๕. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐

๓.๑.๓ ข เด็กมีสุขภาพช่องปากดี ไม่มีฟันผุ

ประเด็นพิจารณา

เด็กมีสุขภาพช่องปากดี ไม่มีฟันผุ

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กอายุ ๓-๖ ปีได้รับการตรวจฟัน และบันทึกไว้เป็นรายบุคคล

- ไม่ผ่าน (๐) ฟันไม่ผุ (Caries free)* น้อยกว่าร้อยละ ๔๐
- ผ่าน (๑) ฟันไม่ผุ (Caries free) มากกว่าร้อยละ ๔๐-๕๐
- ดี (๒) ฟันไม่ผุ (Caries free) มากกว่าร้อยละ ๕๐-๕๕
- ดีมาก (๓) ฟันไม่ผุ (Caries free) มากกว่าร้อยละ ๕๕

* ฟันไม่ผุ Caries free หมายถึง ปราศจากฟันผุ การอุดฟัน และการถอนฟัน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑. บันทึกผลการตรวจสุขภาพเด็ก
๒. บันทึกผลการตรวจสุขภาพช่องปากเด็ก

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ ข เด็กมีพัฒนาการสมวัย

๓.๒.๑ ข เด็กมีพัฒนาการสมวัยโดยรวม ๕ ด้าน

ประเด็นพิจารณา

ผลการประเมินพัฒนาการอย่างคัดกรองทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ พัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่ (GM), พัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญาสมวัย (FM), พัฒนาการด้านการรับรู้และเข้าใจภาษา (RL), พัฒนาการการใช้ภาษาสมวัย (EL), พัฒนาการช่วยเหลือตนเองและการเข้าสังคม (PS)

รายละเอียดการพิจารณา

ผลการประเมินพัฒนาการอย่างคัดกรองโดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเมื่อเด็กอายุ ๔๒ เดือนด้วยคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย Developmental Surveillance and Promotion Manual (DSPM) คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี (๓.๒.๑ข_๑) และคู่มือการคัดกรองและส่งเสริมพัฒนาการเด็กแรกเกิดถึง ๖ ปี ของ กทม.(๓.๒.๑ข_๒) (โดยใช้แบบคัดกรองช่วงอายุ ๖๐-๗๒ เดือน ในการคัดกรอง) ซึ่งจะสรุปผลได้ว่าเด็กแต่ละคนมีพัฒนาการสมวัย หรือสงสัยว่าล่าช้าคิดรายละเอียดร้อยละของเด็กที่มีพัฒนาการสมวัยจากเด็กทั้งหมด

คำนิยาม

เด็กที่มีพัฒนาการสมวัย หมายถึง เด็กที่ได้รับการประเมินพัฒนาการ และผลการประเมิน ผ่านครบ ๕ ด้าน โดยใช้เครื่องมือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) รวมถึงเด็กที่ตรวจพบพัฒนาการสงสัยล่าช้า และได้รับการติดตามให้ได้รับการกระตุ้นพัฒนาการ และประเมินซ้ำผลการประเมินผ่านทั้ง ๕ ด้าน ภายใน ๓๐ วัน

คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) หมายถึง แบบประเมินพัฒนาการเด็ก

ตั้งแรกเกิดถึง ๕ ปี เป็นการประเมินอย่างเป็นระบบจากพฤติกรรม พัฒนาการตามอายุของเด็กใน ๕ ด้านได้แก่ ด้านการกลืนเนื้อมัดใหญ่ ด้านกลืนเนื้อมัดเล็กและสติปัญญา ด้านการรับรู้และเข้าใจภาษา ด้านการใช้ภาษา ด้านการช่วยเหลือตนเองและสังคม

คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี หมายถึง คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) ที่ขยายเพิ่มจากอายุ ๕ ปี จนถึง ๖ ปี ซึ่งมี ๒ ส่วน คือ แบบบันทึกการเฝ้าระวัง Surveillance ๑๕ ข้อ ขยายเพิ่มจากอายุ ๕ ปี แบ่งเป็น ๓ ช่วงอายุ ๕-๕.๖ ปี ๕.๖-๖ ปี และ ๖-๖.๖ ปี*๕ และแบบบันทึกการคัดกรอง Screening ๘ ข้อ สำหรับช่วงอายุ ๕ ปี*๖

๑. ผู้ดูแลเด็กในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต้องสนับสนุน หรือนำพาเด็กให้เจ้าหน้าที่สถานบริการทางแพทย์ในเขตพื้นที่ ประเมินคัดกรองพัฒนาการเด็ก เมื่อเด็กอายุครบตาม ๔ ช่วงวัย (๙, ๑๘, ๓๐, และ ๔๒ เดือน) และเด็กที่สงสัยล่าช้าเมื่อเดือนก่อน เพื่อติดตามและประเมินพัฒนาการซ้ำภายใน ๓๐ วัน

๒. สถานบริการทางการแพทย์ทุกระดับ จะนำข้อมูลผลการประเมินพัฒนาการเด็ก บันทึกในโปรแกรมบันทึกข้อมูลของสถานบริการฯ จัดทำสรุปรายงานและประเมินผลตามเกณฑ์ และคืนข้อมูลให้สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

แหล่งข้อมูล

สถานบริการทางการแพทย์ทุกแห่ง/สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด/หรือหน่วยงานที่เทียบเท่า

สูตรคำนวณตัวชี้วัด (A+B)C

A คือ จำนวนเด็กที่ผลการคัดกรองพัฒนาการปกติตามวัย

B คือ จำนวนเด็กที่สงสัยล่าช้าแต่หลังการกระตุ้น ๓๐ วัน ประเมินได้ปกติ

C คือ จำนวนเด็กทั้งหมดที่ได้รับการคัดกรอง

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)

๒. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี

๓. แบบบันทึกการคัดกรองและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามช่วงอายุ โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข (ช่วงอายุ ๓-๖ ปี)

๔. คู่มือการคัดกรองและส่งเสริมพัฒนาการเด็กแรกเกิด-๖ ปี ของ กทม.*๗

๕. แบบคัดกรองและส่งเสริมพัฒนาการเด็กอายุ ๖๐-๗๒ เดือน ของ กทม.

๖. กราฟแสดงการเจริญเติบโตตามเกณฑ์อ้างอิงตามเพศและช่วงอายุ ของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๘ (ประยุกต์จากองค์การอนามัยโลก)

๓.๓ ข เด็กมีพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว

๓.๓.๑ ข เด็กมีพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ สามารถเคลื่อนไหวและทรงตัวได้ตามวัย

ประเด็นพิจารณา

เด็กมีพฤติกรรมพัฒนาการที่ก้าวหน้าตามวัยด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ สามารถเคลื่อนไหว และทรงตัวได้ตามวัย ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่ดีของการออกกำลังกาย อิริยาบถ ความคล่องตัว และกีฬา

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กมีพฤติกรรมพัฒนาการที่ก้าวหน้าตามวัยด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ สามารถเคลื่อนไหว และทรงตัวได้ตามวัย ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่ดีของการออกกำลังกาย อิริยาบถ ความคล่องตัว และกีฬา

ด้านกล้ามเนื้อใหญ่	อายุ	สภาพที่พึงประสงค์
เคลื่อนไหวร่างกายอย่าง คล่องแคล่ว ประสาน สัมพันธ์ และทรงตัวได้	๓-๔ ปี	- เดินตามแนวที่กำหนดได้ - กระโดดสองขาขึ้นลงอยู่กับที่ได้ - วิ่งแล้วหยุดได้ - รับลูกบอลโดยใช้มือและลำตัวช่วย
	๔-๕ ปี	- เดินตามแนวที่กำหนดได้ - กระโดดสองขาขึ้นลงอยู่กับที่ได้ - วิ่งแล้วหยุดได้ - รับลูกบอลโดยใช้มือและลำตัวช่วย
	๕-๖ ปี	- เดินต่อเท้าถอยหลังเป็นเส้นตรงได้ โดยไม่ต้องกางแขน - กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่เสียการทรงตัว - วิ่งหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้อย่างคล่องแคล่ว - รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้นได้

(คัดลอกจาก : หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐, หน้า ๒๘)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๒. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๓. แบบบันทึกการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามช่วงอายุ โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข (ช่วงอายุ ๓-๕ ปี)
๔. คู่มือการคัดกรองและส่งเสริมพัฒนาการเด็กแรกเกิด-๖ ปี ของ กทม.(ใช้แบบคัดกรองเด็กอายุ ๖๐ - ๗๒ เดือน)
๕. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐
๖. แบบการสังเกตพฤติกรรม
๗. แบบบันทึกพัฒนาการตามวัยรายบุคคล
๘. แบบประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล
๙. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม

๓.๓.๒ ข เด็กมีพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานงานระหว่างตากับมือตามวัย ประเด็นพิจารณา

เด็กมีพฤติกรรมพัฒนาการที่ก้าวหน้าตามวัยด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็ก และการประสานงานระหว่างตากับมือตามวัย ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่ดีของการทำงานละเอียด การแก้ไขปัญหา กิจวัตรประจำวัน และการอ่านเขียน

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กมีพฤติกรรมพัฒนาการที่ก้าวหน้าตามวัยด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและการประสานงานระหว่างตากับมือตามวัย ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่ดีของการทำงานละเอียด การแก้ไขปัญหา กิจวัตรประจำวัน และการอ่านเขียน

ด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก	อายุ	สภาพที่พึงประสงค์
ใช้มือ-ตา ประสานสัมพันธ์กัน	๓-๔ ปี	- ใช้กรรไกรตัดกระดาษขาดจากกันได้โดยใช้มือเดียว - เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้ - ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๑ เซนติเมตรได้
	๔-๕ ปี	- ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นตรงได้ - เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน - ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๕ เซนติเมตรได้
	๕-๖ ปี	- ใช้กรรไกรตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งได้ - เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้อย่างมีมุมชัดเจน - ร้อยวัสดุที่มีรูขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ๐.๒๕ เซนติเมตรได้

(คัดลอกจาก : หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐, หน้า ๒๘)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๒. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๓. แบบบันทึกการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามช่วงอายุ โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข (ช่วงอายุ ๓-๕ ปี)
๔. คู่มือการคัดกรองและส่งเสริมพัฒนาการเด็กแรกเกิด-๖ ปี ของ กทม. (ใช้แบบคัดกรองเด็กอายุ ๖๐-๗๒ เดือน)
๕. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐
๖. แบบการสังเกตพฤติกรรม
๗. แบบบันทึกพัฒนาการตามวัยรายบุคคล
๘. แบบประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล
๙. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม

๓.๔.๑ ข เด็กแสดงออก ร่าเริง แจ่มใส รู้สึกมั่นคงปลอดภัย แสดงความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และผู้อื่นได้สมวัย ประเด็นพิจารณา

เด็กมีการแสดงออกทางอารมณ์อย่างอิสระ ร่าเริง แจ่มใส รู้สึกมั่นคงปลอดภัย แสดงความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่นได้สมวัย ซึ่งเป็นพื้นฐานอัตมโนทัศน์ (self esteem) และบุคลิกลักษณะ (personality)

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กมีการแสดงออกทางอารมณ์อย่างอิสระ ร่าเริง แจ่มใส รู้สึกมั่นคงปลอดภัย แสดงความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่นได้สมวัย ซึ่งเป็นพื้นฐานอัตมโนทัศน์ (self esteem) และบุคลิกลักษณะ (personality)

คุณลักษณะ	อายุ	สภาพที่พึงประสงค์
๑. แสดงออกทางอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม	๓-๔ ปี	- แสดงออกอารมณ์ความรู้สึกได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์
	๔-๕ ปี	แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้ตามสถานการณ์
	๕-๖ ปี	แสดงอารมณ์ความรู้สึกได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม
๒. มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น	๓-๔ ปี	- กล่าพูดกล้าแสดงออก - แสดงความพอใจในผลงานตนเอง
	๔-๕ ปี	- กล่าพูดกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมบางสถานการณ์ - แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเอง
	๕-๖ ปี	- กล่าพูดกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ - แสดงความพอใจในผลงานและความสามารถของตนเองและผู้อื่น

(คัดลอกจาก : หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐, หน้า ๒๘)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๒. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๓. แบบบันทึกการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามช่วงอายุ โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข (ช่วงอายุ ๓-๕ ปี)
๔. คู่มือการคัดกรองและส่งเสริมพัฒนาการเด็กแรกเกิด-๖ ปี ของ กทม. (ใช้แบบคัดกรองเด็กอายุ ๖๐-๗๒ เดือน)
๕. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐
๖. แบบการสังเกตพฤติกรรม
๗. แบบบันทึกพัฒนาการตามวัยรายบุคคล
๘. แบบประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล
๙. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม

๓.๔.๒ ข เด็กมีความสนใจและร่วมกิจกรรมต่างๆ อย่างสมวัย ซึ่งรวมการเล่น การทำงานศิลปะ ดนตรี กีฬา

ประเด็นพิจารณา

เด็กมีความสนใจและร่วมกิจกรรมต่างๆ อย่างสมวัย ซึ่งรวมการเล่น การทำงานศิลปะ ดนตรี กีฬา

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กมีความสนใจและร่วมกิจกรรมต่างๆ อย่างสมวัย ซึ่งรวมการเล่น การทำงานศิลปะ ดนตรี กีฬา โดยให้เด็กได้รับประสบการณ์ต่างๆ เช่น การฟังเพลง การร้องเพลง การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี การเล่นดนตรีประกอบจังหวะ การเคลื่อนไหวตามเสียงเพลง/ดนตรี การเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น การร่วมสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน การเล่นอิสระ การเล่นบทบาทสมมติ การเล่นรายบุคคลและรายกลุ่มการเล่นตามมุมประสบการณ์ การเล่นนอกห้องเรียน การทำกิจกรรมศิลปะต่างๆ การสร้างสรรค์สิ่งสวยงามเป็นต้น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๒. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๓. แบบบันทึกการเฝ้าระวัง และส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามช่วงอายุ โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข (ช่วงอายุ ๓-๕ ปี)
๔. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐
๕. แบบการสังเกตพฤติกรรม
๖. แบบบันทึกพัฒนาการตามวัยรายบุคคล
๗. แบบประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล
๘. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม

๓.๔.๓ ข เด็กสามารถอดทน รอคอย ควบคุมตนเอง ยับยั้งชั่งใจ ทำตามข้อตกลง คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น มีกาลเทศะ ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้สมวัย

ประเด็นพิจารณา

เด็กสามารถอดทน รอคอย ควบคุมตนเอง ยับยั้งชั่งใจ ทำตามข้อตกลง คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น มีกาลเทศะ ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้สมวัย

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กสามารถอดทน รอคอย ควบคุมตนเอง ยับยั้งชั่งใจ รู้จักประหยัด อดออม ตามแนวทางของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การทำตามข้อตกลง คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น มีกาลเทศะ ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้สมวัย ซึ่งเป็นพื้นฐานของการรักษาระเบียบวินัย การควบคุมตนเอง ไม่หุนหันพลันแล่นและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

* การอดทนรอคอย เช่น รอทำกิจกรรมพร้อมเพื่อน การเข้าแถวตามลำดับ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๒. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๓. แบบบันทึกการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามช่วงอายุ โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข (ช่วงอายุ ๓-๕ ปี)
๔. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐
๕. แบบการสังเกตพฤติกรรม
๖. แบบบันทึกพัฒนาการตามวัยรายบุคคล
๗. แบบประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล
๘. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๕ ข เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญา เรียนรู้และสร้างสรรค์

๓.๕.๑ ข เด็กบอกเกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล สถานที่แวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็กได้สมวัย
ประเด็นพิจารณา

เด็กบอกเกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล สถานที่แวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็กได้สมวัย

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กบอกเกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล สถานที่แวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็กได้สมวัย โดยที่เด็กสามารถพูดเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง พูดอธิบายสิ่งของ เหตุการณ์ ความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ พูดอย่างสร้างสรรค์ในการเล่น และการกระทำต่างๆ พูดเรียงลำดับคำเพื่อใช้ในการสื่อสารได้ เป็นต้น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. ประเมินคุณภาพเด็กทางด้านการพัฒนาการโดยดูผลงาน จากการสังเกตพฤติกรรม การแสดงออก และการตอบสนองของเด็ก โดยไม่ใช่แบบทดสอบ/แบบฝึกหัด
๒. บันทึกการสังเกต ติดตามพฤติกรรมความสามารถในการเรียนรู้
๓. แบบการสังเกตพฤติกรรม
๔. แบบบันทึกพัฒนาการรายบุคคล
๕. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม
๖. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๗. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๘. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐
๙. แฟ้มสะสมผลงานของเด็กที่แสดงถึงความก้าวหน้าของพัฒนาการ (คำพูด การเล่น ศิลปะ ดนตรี)
๑๐. บันทึกการติดตามประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมตามสาระการเรียนรู้

๓.๕.๒ ข เด็กมีพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ สามารถสังเกต จำแนก และเปรียบเทียบ จำนวน มิติสัมพันธ์ (พื้นที่/ระยะ) เวลาได้สมวัย

ประเด็นพิจารณา

เด็กมีพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ สามารถสังเกต จำแนก และเปรียบเทียบ จำนวน มิติสัมพันธ์ (พื้นที่/ระยะ)

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กมีพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ สามารถสังเกต จำแนก และเปรียบเทียบ จำนวน มิติสัมพันธ์ (พื้นที่/ระยะ) เวลาได้สมวัย เช่น การสังเกต บอก คัดแยก จัดกลุ่ม นับ ชั่ง ตวง วัด สิ่งต่างๆ สามารถจับคู่เปรียบเทียบ เรียงลำดับสิ่งต่างๆ ตามลักษณะความยาว ความสูง น้ำหนัก ปริมาตร สามารถบอกและเรียงลำดับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ตามช่วงเวลาได้ เป็นต้น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. ประเมินคุณภาพเด็กทางด้านการพัฒนาการโดยดูผลงาน จากการสังเกตพฤติกรรม การแสดงออกและการตอบสนองของเด็ก โดยไม่ใช่แบบทดสอบ/แบบฝึกหัด
๒. บันทึกการสังเกต ติดตามพฤติกรรมความสามารถในการเรียนรู้
๓. แบบการสังเกตพฤติกรรม
๔. แบบบันทึกพัฒนาการรายบุคคล
๕. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม
๖. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๗. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี

๘. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐

๙. แฟ้มสะสมผลงานของเด็กที่แสดงถึงความก้าวหน้าของพัฒนาการ (คำพูด การเล่น ศิลปะ ดนตรี)

๑๐. บันทึกการติดตามประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมตามสาระการเรียนรู้

๓.๕.๓ ข เด็กสามารถคิด อย่างมีเหตุผล แก้ปัญหาได้สมวัย

ประเด็นพิจารณา

เด็กสามารถคิด อย่างมีเหตุผล แก้ปัญหาได้สมวัย

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กสามารถคิดอย่างมีเหตุผล แก้ปัญหาได้สมวัย เช่น การอธิบายเชื่อมโยงสาเหตุ และผลที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ หรือการกระทำ การคาดเดา หรือการคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่างมีเหตุผล การมีส่วนร่วมในการลงความเห็นจากข้อมูลอย่างมีเหตุผล การตัดสินใจ และมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา เป็นต้น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. ประเมินคุณภาพเด็กทางด้านการพัฒนาการโดยดูผลงาน จากการสังเกตพฤติกรรม การแสดงออกและการตอบสนองของเด็ก โดยไม่ใช้แบบทดสอบ/แบบฝึกหัด

๒. บันทึกการสังเกต ติดตามพฤติกรรมความสามารถในการเรียนรู้

๓. แบบการสังเกตพฤติกรรม

๔. แบบบันทึกพัฒนาการรายบุคคล

๕. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม

๖. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)

๗. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี

๘. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐

๙. แฟ้มสะสมผลงานของเด็กที่แสดงถึงความก้าวหน้าของพัฒนาการ (คำพูด การเล่น ศิลปะ ดนตรี)

๑๐. บันทึกการติดตามประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมตามสาระการเรียนรู้

๓.๕.๔ ข เด็กมีจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ที่แสดงออกได้สมวัย

ประเด็นพิจารณา

เด็กมีจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ที่แสดงออกได้สมวัย

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กมีจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ที่แสดงออกได้สมวัย โดยที่เด็กมีการรับรู้ และแสดงความคิดเห็น รู้สึกผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น และชิ้นงาน มีการแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านภาษา ท่าทางการเคลื่อนไหว และศิลปะ มีการสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยใช้รูปร่างรูปทรงจากวัสดุที่หลากหลาย เป็นต้น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. ประเมินคุณภาพเด็กทางด้านการพัฒนาการโดยดูผลงาน จากการสังเกตพฤติกรรม การแสดงออกและการตอบสนองของเด็ก โดยไม่ใช้แบบทดสอบ/แบบฝึกหัด

๒. บันทึกการสังเกต ติดตามพฤติกรรมความสามารถในการเรียนรู้

๓. แบบการสังเกตพฤติกรรม

๔. แบบบันทึกพัฒนาการรายบุคคล

๕. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม

๖. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๗. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๘. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐
๙. แฟ้มสะสมผลงานของเด็กที่แสดงถึงความก้าวหน้าของพัฒนาการ (คำพูด การเล่น ศิลปะ ดนตรี)
๑๐. บันทึกการติดตามประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมตามสาระการเรียนรู้

๓.๕.๕ ข เด็กมีความพยายาม มุ่งมั่นตั้งใจ ทำกิจกรรมให้สำเร็จสมวัย

ประเด็นพิจารณา

เด็กมีความพยายาม มุ่งมั่นตั้งใจ ทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย หรือสิ่งที่อยากทำเองให้สำเร็จสมวัย ตั้งใจ จดจ่อกับสิ่งที่ทำอยู่ ต่อเนื่องหรือจนเสร็จตามวัย

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กมีความพยายาม มุ่งมั่นตั้งใจในการทำงานเล่น ประดิษฐ์สิ่งของ หรือกิจกรรมงานบ้านเล็กๆ น้อยๆ เช่น กวาดบ้าน ถูบ้าน ฯลฯ ที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จสมตามวัย เป็นต้น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. ประเมินคุณภาพเด็กทางด้านพัฒนาการโดยดูผลงาน จากการสังเกตพฤติกรรม การแสดงออกและการตอบสนองของเด็ก โดยไม่ใช้แบบทดสอบ/แบบฝึกหัด
๒. บันทึกการสังเกต ติดตามพฤติกรรมความสามารถในการเรียนรู้
๓. แบบการสังเกตพฤติกรรม
๔. แบบบันทึกพัฒนาการรายบุคคล
๕. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม
๖. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๗. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๘. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐
๙. แฟ้มสะสมผลงานของเด็กที่แสดงถึงความก้าวหน้าของพัฒนาการ (คำพูด การเล่น ศิลปะ ดนตรี)
๑๐. บันทึกการติดตามประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมตามสาระการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๖ ข เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาและการสื่อสาร

๓.๖.๑ ข เด็กสามารถฟัง พูด จับใจความ เล่า สนทนา และสื่อสารได้สมวัย

ประเด็นพิจารณา

เด็กสามารถฟัง พูด จับใจความ เล่า สนทนา และสื่อสารได้สมวัย

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กสามารถฟัง พูด จับใจความ เล่า สนทนา และสื่อสารได้สมวัย

- อายุ ๓-๔ ปี ฟังผู้อื่นพูดจนจบ และพูดโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆ ได้
- อายุ ๔-๕ ปี ฟังผู้อื่นพูดจนจบ และสนทนาโต้ตอบสอดคล้องกับเรื่องที่ฟัง เล่าเรื่องเป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง
- อายุ ๕-๖ ปี ฟังผู้อื่นพูดจนจบ และสนทนาโต้ตอบอย่างต่อเนื่องเชื่อมโยงเรื่องที่ฟัง เล่าเป็นเรื่องราวต่อเนื่องได้

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. มีการติดตามและบันทึกการใช้ภาษาของเด็กอย่างสม่ำเสมอ
๒. บันทึกการติดตามประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมตามสาระการเรียนรู้

๓. แบบการสังเกตพฤติกรรม
๔. แบบบันทึกพัฒนาการรายบุคคล
๕. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม
๖. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๗. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๘. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐
๙. มีการติดตามและบันทึกการใช้ภาษาของเด็กอย่างสม่ำเสมอ

๓.๖.๒ ข เด็กมีทักษะในการดูรูปภาพ สัญลักษณ์ การใช้หนังสือ รู้จักตัวอักษร การคิดเขียนคำ* และการอ่านเบื้องต้นได้สมวัยและตามลำดับพัฒนาการ

ประเด็นพิจารณา

เด็กมีทักษะในการดูรูปภาพ สัญลักษณ์ การใช้หนังสือ รู้จักตัวอักษร การคิดเขียนคำ* และการอ่านเบื้องต้นได้สมวัยและตามลำดับพัฒนาการ

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กมีทักษะในการดูรูปภาพ สัญลักษณ์ การใช้หนังสือ รู้จักตัวอักษร การคิดเขียนคำ* และการอ่านเบื้องต้นได้สมวัยและตามลำดับพัฒนาการ

- เด็กอายุ ๓-๔ ปี อ่านภาพและพูดข้อความด้วยภาษาของตน
- เด็กอายุ ๔-๕ ปี อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ พร้อมทั้งชี้หรือกวาดมองข้อความตามบรรทัด
- เด็กอายุ ๕-๖ ปี อ่านภาพ สัญลักษณ์ คำ ด้วยการชี้หรือกวาดตามองจุดเริ่มต้นหรือจุดจบของข้อความ

ข้อความ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐
๒. มีการติดตามและบันทึกการใช้ภาษาของเด็กอย่างสม่ำเสมอ
๓. บันทึกการติดตามประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมตามสาระการเรียนรู้
๔. แบบการสังเกตพฤติกรรม
๕. แบบบันทึกพัฒนาการรายบุคคล
๖. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม
๗. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๘. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๙. มีการติดตามและบันทึกการใช้ภาษาของเด็กอย่างสม่ำเสมอ

๓.๖.๓ ข เด็กมีทักษะการวาด การขีดเขียนตามลำดับขั้นตอนพัฒนาการสมวัย นำไปสู่การขีดเขียนคำที่คุ้นเคย และสนใจ

ประเด็นพิจารณา

เด็กมีทักษะการวาด การขีดเขียนตามลำดับขั้นตอนพัฒนาการสมวัย นำไปสู่การขีดเขียนคำที่คุ้นเคยและสนใจ

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กมีทักษะการวาด การขีดเขียนตามลำดับขั้นตอนพัฒนาการสมวัย นำไปสู่การขีดเขียนคำที่คุ้นเคย และสนใจ โดยเด็กอายุ ๓-๔ ปี ขีดเขียนอย่างมีทิศทาง เด็กอายุ ๔-๕ ปี เขียนคล้ายตัวอักษร และเด็กอายุ ๕-๖ ปี เขียนชื่อตนเองตามแบบ เขียนข้อความด้วยวิธีที่คิดขึ้นเอง

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐
๒. มีการติดตามและบันทึกการใช้ภาษาของเด็กอย่างสม่ำเสมอ
๓. บันทึกการติดตามประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมตามสาระการเรียนรู้
๔. แบบการสังเกตพฤติกรรม
๕. แบบบันทึกพัฒนาการรายบุคคล
๖. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม
๗. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๘. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๙. มีการติดตามและบันทึกการใช้ภาษาของเด็กอย่างสม่ำเสมอ

๓.๖.๔ ข เด็กมีทักษะในการสื่อสารอย่างเหมาะสมตามวัย โดยใช้ภาษาไทยเป็นหลัก และมีความคุ้นเคยกับภาษาอื่นด้วย

ประเด็นพิจารณา

เด็กมีทักษะในการสื่อสารอย่างเหมาะสมตามวัย โดยใช้ภาษาไทยเป็นหลัก และมีความคุ้นเคยกับภาษาอื่นด้วย

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กมีทักษะในการสื่อสารอย่างเหมาะสมตามวัย โดยใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการพูดคุยสนทนาสื่อความหมาย และมีความคุ้นเคยกับภาษาอื่นด้วย ซึ่งอาจเป็นภาษาท้องถิ่น หรือภาษาต่างประเทศ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. มีการติดตามและบันทึกการใช้ภาษาของเด็กอย่างสม่ำเสมอ
๒. บันทึกการติดตามประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมตามสาระการเรียนรู้
๓. แบบการสังเกตพฤติกรรม
๔. แบบบันทึกพัฒนาการรายบุคคล
๕. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม
๖. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๗. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๘. มีการติดตามและบันทึกการใช้ภาษาของเด็กอย่างสม่ำเสมอ

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๗ ข เด็กมีพัฒนาการด้านสังคม คุณธรรม มีวินัย และความเป็นพลเมืองดี

๓.๗.๑ ข เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างสมวัย และแสดงออกถึงยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล

ประเด็นพิจารณา

เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างสมวัย และแสดงออกถึงยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล

รายละเอียดการพิจารณา

เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างสมวัยจากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ผ่านการเรียนรู้ทางสังคม เช่นการเล่น การทำงานกับผู้อื่นหรือกลุ่มเพื่อน และแสดงออกถึงยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม
๒. บันทึกการติดตามประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมตามสาระการเรียนรู้
๓. แบบบันทึกพัฒนาการตามวัยรายบุคคล
๔. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม
๕. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๖. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๗. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐

๓.๗.๒ ข เด็กมีความเมตตา กรุณา มีวินัย ซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม และมีค่านิยมที่พึงประสงค์สมวัย

ประเด็นพิจารณา

เด็กมีความเมตตา กรุณา วินัย ซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม และมีค่านิยมที่พึงประสงค์สมวัย

รายละเอียดการพิจารณา

๑. เด็กแสดงความรักเพื่อนและเมตตาต่อสัตว์เลี้ยง และแสดงความเอื้ออาทรด้วยการปลอบใจช่วยเหลือเพื่อนและสัตว์เลี้ยงที่เจ็บหรือลำบาก ระหว่างเล่นและทำกิจกรรมร่วมกัน ไม่ทำร้าย ว่าร้าย เอาไรต์เอาเปรียบต่อคน สัตว์ และทำลายสิ่งของ

๒. ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎระเบียบของห้อง ของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย/โรงเรียนอนุบาล สามารถบอกได้ว่าสิ่งของใดเป็นของตนหรือของผู้อื่น เล่นของเล่นแล้วเก็บเข้าที่ เข้าแถวเมื่อต้องรับของหรือซื้อของ รับผิดชอบช่วยเหลือ และดูแลตัวเองทำกิจวัตรประจำวัน ทำสิ่งที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ

๓. เด็กรู้จักหน้าที่ ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ในบ้านชุมชน และกฎจราจรเบื้องต้นในการเดินทาง เช่นการใช้ทางม้าลาย สัญญาณจราจร

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม
๒. บันทึกการติดตามประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมตามสาระการเรียนรู้
๓. แบบบันทึกพัฒนาการตามวัยรายบุคคล
๔. สมรรถนะของเด็กปฐมวัยในการพัฒนาตามวัย (๓-๕ ปี)
๕. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๖. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๗. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐

๓.๗.๓ ข เด็กสามารถเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นกลุ่ม เป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม แก้ไขข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

ประเด็นพิจารณา

๑. เด็กรู้จักเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นกลุ่ม
๒. เป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม แสดงความเป็นตัวเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๓. แก้ไขข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

รายละเอียดการพิจารณา

๑. เด็กเริ่มเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นกลุ่มได้ตามวัย โดยมีครูแนะนำ

๒. ต่อมาเด็กทำได้เองในการตกลงเป้าหมาย แบ่งหน้าที่ มีกติกาในการช่วยกัน หรือแข่งกันอย่างยุติธรรม และทำอย่างต่อเนื่องจนเสร็จ

๓. เป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม สับเปลี่ยนกันไป แสดงความเป็นตัวเอง และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ร่วมกันตัดสินใจเลือกทำในทางที่ดีที่สุดสำหรับกลุ่ม

๔. แก้ไขข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ เช่น ประนีประนอม ตอรองโดยไม่ใช้ความก้าวร้าว

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม
๒. บันทึกการติดตามประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมตามสาระการเรียนรู้
๓. แบบบันทึกพัฒนาการตามวัยรายบุคคล
๔. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม
๕. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๖. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๗. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐

๓.๗.๔ ข เด็กภาคภูมิใจที่เป็นสมาชิกที่ดีในครอบครัว ชุมชน สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย และตระหนักถึงความเป็นพลเมืองดีของประเทศไทย และภูมิภาคอาเซียน

ประเด็นพิจารณา

เด็กสามารถแสดงความเป็นตัวเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และแก้ไขข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ และมีความภาคภูมิใจที่เป็นสมาชิกที่ดีในครอบครัว ชุมชน สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย และตระหนักถึงความเป็นพลเมืองดีของประเทศไทย และภูมิภาคอาเซียน

รายละเอียดการพิจารณา

๑. เด็กภาคภูมิใจที่เป็นสมาชิกที่ดีในครอบครัว รู้สถานภาพของตน เช่น บอกว่าเป็นลูกของพ่อแม่เป็นหลานตาซุที่ขายอาหาร โตขึ้นจะเป็นหมอเหมือนป้า

๒. เด็กรู้จักและบอกลักษณะของชุมชน และสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย เล่าถึงสิ่งที่ชอบ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมของส่วนรวม

๓. ตระหนักถึงความเป็นพลเมืองดีของประเทศไทย และภูมิภาคอาเซียน บอกได้ว่าเป็นคนไทย/อยู่ในประเทศไทย ร้องเพลงชาติ รู้จักเคารพธงชาติไทย รู้ชื่อประเทศเพื่อนบ้านที่อยู่ในภูมิภาคอาเซียน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา/หลักฐานเชิงประจักษ์

๑. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม
๒. บันทึกการติดตามประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมตามสาระการเรียนรู้
๓. แบบบันทึกพัฒนาการตามวัยรายบุคคล
๔. สมรรถนะเชิงพฤติกรรม
๕. คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM)
๖. คู่มือ DSPM+ ขยายอายุ ๕-๖ ปี
๗. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๐

**แบบบันทึกการประเมิน
มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ**

ส่วนที่ ๒ สรุปผลการประเมิน

สรุปผลการประเมินในภาพรวม

*****โปรดศึกษาวิธีการคำนวณคะแนนรวม และสรุปผลการประเมินเป็นระดับคุณภาพ*****

คำนึงถึงภาพรวมของมาตรฐานทั้ง ๓ ด้าน จึงมีการให้น้ำหนักเท่ากันด้วยการนำคะแนนแต่ละตัวบ่งชี้ที่ได้ในแต่ละมาตรฐานมารวมกันเป็นคะแนนรวมรายมาตรฐานคิดเป็นร้อยละ เมื่อจะสรุปผลการประเมินจะนำผลรวมของร้อยละของคะแนนเฉลี่ย รวมมาตรฐานทุกด้าน มาหารด้วยจำนวนมาตรฐานทั้งหมดของแต่ละสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่ได้ทำการประเมิน ตามสูตรวิธีการคำนวณคะแนนเฉลี่ยมาตรฐาน ตามข้อ ๑

แม้ว่าคะแนนเฉลี่ยมาตรฐานที่คำนวณได้จะสามารถกำหนดระดับคุณภาพของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยได้ แต่ปัจจัยสำคัญ คือ การระบุข้ออ่อนในตัวบ่งชี้ที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์การพิจารณาขั้นต้น เพื่อจะได้รับปรับปรุงแก้ไขโดยเร็วจึงต้องนำมาพิจารณาไปด้วย ตามข้อ ๒

ในการใช้มาตรฐานนี้สำหรับพัฒนาคุณภาพ ผู้บริหารสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย และต้นสังกัดสามารถใช้เกณฑ์การพิจารณาในระดับที่ดีขึ้นได้ตามเกณฑ์ที่ระบุ ไม่ว่าสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยจะได้ผลการประเมินในระดับใดก็ตาม ยังต้องพัฒนาคุณภาพในด้านต่าง ๆ ในทุกระดับ และพัฒนาเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องจนดีเลิศเช่น การส่งเสริมภาษาที่ ๒ และ ๓ ให้กับเด็กการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมมาใช้จัดประสบการณ์เรียนรู้ ระเบียบวินัยและความเป็นพลเมืองโลก การส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างสมรรถนะสำหรับเด็กที่มีความแตกต่างอย่างสร้างสรรค์ เป็นการพัฒนาคุณภาพเด็กปฐมวัย

๑. พิจารณาจากร้อยละเฉลี่ยของเด็กที่มีคุณลักษณะตามตัวบ่งชี้มาตรฐานที่ ๑ - ๓

$$\text{คะแนนเฉลี่ย} = \frac{\text{ผลรวมของร้อยละของคะแนนรวมมาตรฐานทุกด้าน}}{\text{จำนวนมาตรฐาน}}$$

ตัวอย่างที่ ๑ สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ที่มีเด็กอายุแรกเกิด - ๒ ปี จะคำนวณโดยนำร้อยละของคะแนนมาตรฐาน ที่ ๑ มารวมกับ ร้อยละของคะแนนมาตรฐานที่ ๒ และร้อยละของคะแนนมาตรฐานที่ ๓ ก (เด็กอายุแรกเกิด- ๒ ปี) หารด้วยจำนวนมาตรฐานที่ได้ประเมินไป คือ ๓ ดังนี้

$$\text{คะแนนเฉลี่ย} = \frac{\text{ร้อยละของคะแนน มฐ. ที่ ๑} + \text{ร้อยละของคะแนน มฐ. ที่ ๒} + \text{ร้อยละของคะแนน มฐ. ที่ ๓ก (แรกเกิด- ๒ ปี)}}{๓}$$

ตัวอย่างที่ ๒ สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ที่มีเด็กอายุ ๓-๖ ปี (ก่อนเข้า ป.๑) จะคำนวณโดยนำร้อยละของคะแนนมาตรฐานที่ ๑ มารวมกับร้อยละของคะแนนมาตรฐานที่ ๒ และร้อยละของคะแนนมาตรฐานที่ ๓ ข เด็กอายุ ๓ - ๖ ปี (ถึงก่อนเข้า ป.๑) หารด้วยจำนวนมาตรฐานที่ได้ประเมินไป คือ ๓ ดังนี้

$$\text{คะแนนเฉลี่ย} = \frac{\text{ร้อยละของคะแนน มฐ.ที่ ๑} + \text{ร้อยละของคะแนน มฐ.ที่ ๒} + \text{ร้อยละของคะแนน มฐ.ที่ ๓ ข (๓ - ๖ ปี)}}{3}$$

๓

ตัวอย่างที่ ๓ สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ที่มีเด็กอายุแรกเกิด - ๖ ปี (ถึงก่อนเข้า ป. ๑) จะคำนวณโดยนำร้อยละของคะแนนมาตรฐานที่ ๑ มารวมกับร้อยละของคะแนนมาตรฐานที่ ๒ ร้อยละของคะแนนมาตรฐานที่ ๓ ก (เด็กอายุ แรกเกิด - ๒ ปี) และร้อยละของคะแนนมาตรฐานที่ ๓ ข เด็กอายุ ๓ - ๖ ปี (ถึงก่อนเข้า ป.๑) หารด้วยจำนวนมาตรฐานที่ได้ประเมินไป คือ ๔ ดังนี้

$$\text{คะแนนเฉลี่ย} = \frac{\text{ร้อยละของคะแนน มฐ.ที่ ๑} + \text{ร้อยละของคะแนน มฐ.ที่ ๒} + \text{ร้อยละของคะแนน มฐ.ที่ ๓ ก (แรกเกิด - ๒ ปี)} + \text{ร้อยละของคะแนน มฐ.ที่ ๓ ข (๓ - ๖ ปี)}}{4}$$

๔

๒. การสรุปผลการประเมินของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การพิจารณา	
	คะแนนเฉลี่ย	จำนวนข้อที่ต้องปรับปรุง
A ดีมาก	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ไม่มี
B ดี	ร้อยละ ๖๐ - ๗๙.๙๙	๑-๗ ข้อ
C ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	ร้อยละ ๔๐ - ๕๙.๙๙	๘-๑๕ ข้อ
D ต้องปรับปรุง	ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐	๑๖ ข้อขึ้นไป

๑.๖.๑.๔ มาตรฐานการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดทุกแห่ง ดำเนินการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินคุณภาพการศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดทุกแห่ง โดยใช้มาตรฐานการศึกษา (ขั้นพื้นฐาน) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๓ มาตรฐาน ๙๔ ตัวบ่งชี้ เป็นมาตรฐานในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

เนื่องจากคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๒ ได้มีมติเห็นชอบมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอและให้กระทรวงที่เกี่ยวข้องพิจารณานำมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม สนับสนุนให้สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่อยู่ภายใต้การกำกับ ดูแลและรับผิดชอบ มีการบริหารจัดการ ประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อยกระดับการพัฒนาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานดังกล่าว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว จึงขอให้จังหวัดแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดทุกแห่ง นำมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติใช้เป็นมาตรฐานในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก แทนมาตรฐานการศึกษา(ขั้นพื้นฐาน) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป ทั้งนี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สามารถดาวน์โหลดมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติและคู่มือมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติได้ที่เว็บไซต์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น www.dla.go.th หัวข้อ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

สาระของมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ ประกอบด้วยมาตรฐาน ๓ ด้าน ได้แก่

- มาตรฐานด้านที่ ๑ การบริหารจัดการ จำนวน ๕ ตัวบ่งชี้/ ๒๖ ข้อ
- มาตรฐานด้านที่ ๒ กระบวนการดูแลจัดประสบการณ์ เรียนรู้ และเล่น จำนวน ๕ ตัวบ่งชี้/ ๒๐ ข้อ
- มาตรฐานด้านที่ ๓ คุณภาพเด็กปฐมวัย
 - ๓ ก แรกเกิด ถึง ๒ ปี (๒ ปี ๑๑ เดือน ๒๙ วัน) จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้/ ๗ ข้อ
 - ๓ ข ๓ ปี ถึง ๖ ปี (ก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑) จำนวน ๗ ตัวบ่งชี้/ ๒๒ ข้อ

๒.๖.๒ สถานการณ์คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ได้นำมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ เป็นมาตรฐานกลางของประเทศใช้แทนมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติ (ซึ่งเป็นมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔) เพื่อให้ทุกหน่วยงานและสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ทั้งภาครัฐและเอกชนทั่วประเทศใช้เป็นแนวทางประเมินการดำเนินงานและยกระดับคุณภาพ รวมถึงใช้เป็นเครื่องมือประกันคุณภาพภายใน เพื่อรองรับการประเมินจากต้นสังกัดและจากภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ได้จัดทำเครื่องมือการประกันคุณภาพภายในและแต่งตั้งคณะกรรมการในการประเมินผลและติดตามว่าได้ผ่านหรือไม่ผ่านมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติใดบ้าง ทั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบว่าโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย จะต้องทำไบบ้างเพื่อให้ผ่านมาตรฐานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติทุกมาตรฐาน

สรุปผลการประเมินคุณภาพภายในโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗

ตามที่โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗ ตามระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกาศของกระทรวงมหาดไทย โดยจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเสนอต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

บัดนี้การดำเนินการประเมินคุณภาพภายในโรงเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอเสนอผลการประเมินคุณภาพภายในโรงเรียน แสดงในตาราง สรุปผลได้ดังนี้

มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้	ระดับคุณภาพ
มาตรฐานที่ ๑ การบริหารจัดการ	A
มาตรฐานที่ ๒ กระบวนการดูแลจัดประสบการณ์ เรียนรู้	A
มาตรฐานที่ ๓ คุณภาพเด็กปฐมวัย - ๓ ข ๓ ปี ถึง ๖ ปี	A
สรุปผลการประเมินคุณภาพภายใน	มีคุณภาพระดับ ดีมาก

แบบบันทึกการประเมิน

มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

มาตรฐานด้านที่ ๓ คุณภาพของเด็กปฐมวัย สำหรับเด็ก อายุ ๓ ปี ถึงอายุ ๖ ปี (ก่อนเข้าประถมศึกษาปีที่ ๑)					
ตัวบ่งชี้มาตรฐาน		คะแนนการประเมิน			
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ ข เด็กมีการเจริญเติบโตสมวัยและมีสุขนิสัยที่เหมาะสม	๐	๑	๒	๓	รวม
๓.๑.๑ ข เด็กมีน้ำหนักตัวเหมาะสมกับวัยและสูงดีสมส่วน ซึ่งมีบันทึกเป็น รายบุคคล				๓	๙
๓.๑.๒ ข เด็กมีสุขนิสัยที่ดีในการดูแลสุขภาพตนเองตามวัย				๓	
๓.๑.๓ ข เด็กมีสุขภาพช่องปากดี ไม่มีฟันผุ				๓	
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ ข เด็กมีพัฒนาการสมวัย	๐	๑	๒	๓	รวม
๓.๒.๑ ข เด็กมีพัฒนาการสมวัยโดยรวม ๕ ด้าน				๓	๓
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓ ข เด็กมีพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว	๐	๑	๒	๓	รวม
๓.๓.๑ ข เด็กมีพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ สามารถเคลื่อนไหว และทรงตัวได้ตามวัย				๓	๖
๓.๓.๒ ข เด็กมีพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็กและการประสานงาน ระหว่างตากับมือตามวัย				๓	
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๔ ข เด็กมีพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ	๐	๑	๒	๓	รวม
๓.๔.๑ ข เด็กแสดงออก ร่าเริง แจ่มใส รู้สึกมั่นคงปลอดภัย แสดงความรู้สึกที่ดี ต่อตนเองและผู้อื่นได้สมวัย				๓	๙
๓.๔.๒ ข เด็กมีความสนใจและร่วมกิจกรรมต่างๆ อย่างสมวัย ซึ่งรวมการเล่น การทำงาน ศิลปะ ดนตรี กีฬา				๓	
๓.๔.๓ ข เด็กสามารถอดทน รอคอย ควบคุมตนเอง ยับยั้งชั่งใจ ทำตามข้อตกลง คำนี้ถึงความรู้สึกของผู้อื่น มีกาลเทศะ ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ ได้สมวัย				๓	
ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๕ ข เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญา เรียนรู้และสร้างสรรค์	๐	๑	๒	๓	รวม
๓.๕.๑ ข เด็กบอกเกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล สถานที่แวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก ได้สมวัย				๓	๑๕
๓.๕.๒ ข เด็กมีพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ สามารถสังเกต จำแนก และ เปรียบเทียบ จำนวน มิติสัมพันธ์ (พื้นที่/ระยะ) เวลา ได้สมวัย				๓	
๓.๕.๓ ข เด็กสามารถคิด อย่างมีเหตุผล แก้ปัญหาได้สมวัย				๓	
๓.๕.๔ ข เด็กมีจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ที่แสดงออกได้สมวัย				๓	
๓.๕.๕ ข เด็กมีความพยายาม มุ่งมั่นตั้งใจ ทำกิจกรรมให้สำเร็จสมวัย				๓	

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๖ ข เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาและการสื่อสาร	๐	๑	๒	๓	รวม ๑๒
๓.๖.๑ ข เด็กสามารถฟัง พูด จับใจความ เล่า สนทนา และสื่อสารได้สมวัย				๓	
๓.๖.๒ ข เด็กมีทักษะในการดูรูปภาพ สัญลักษณ์ การใช้หนังสือ รู้จักตัวอักษร การคิด เขียนคำและการอ่านเบื้องต้นได้สมวัยและตามลำดับ พัฒนาการ				๓	
๓.๖.๓ ข เด็กมีทักษะการวาด การขีดเขียนตามลำดับขั้นตอนพัฒนาการสมวัยนำไปสู่ การขีดเขียนคำที่คุ้นเคยและสนใจ				๓	
๓.๖.๔ ข เด็กมีทักษะในการสื่อสารอย่างเหมาะสมตามวัย โดยใช้ภาษาไทยเป็น หลัก และมีความคุ้นเคยกับภาษาอื่นด้วย				๓	
ตัวชี้วัดที่ ๓.๗ ข เด็กมีพัฒนาการด้านสังคม คุณธรรม มีวินัยและ ความเป็นพลเมือง	๐	๑	๒	๓	รวม ๑๒
๓.๗.๑ ข เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างสมวัย และแสดงออกถึงยอมรับ ความแตกต่างระหว่างบุคคล				๓	
๓.๗.๒ ข เด็กมีความเมตตา กรุณา มีวินัย ซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อตนเองและ ส่วนรวม และมีค่านิยมที่พึงประสงค์สมวัย				๓	
๓.๗.๓ ข เด็กสามารถเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นกลุ่ม เป็นได้ทั้งผู้นำและ ผู้ตาม แก้ไขข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์				๓	
๓.๗.๔ ข เด็กภาคภูมิใจที่เป็นสมาชิกที่ดีในครอบครัว ชุมชน สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย และตระหนักถึงความเป็นพลเมืองดีของประเทศไทยและภูมิภาคอาเซียน				๓	
มาตรฐานด้านที่ ๓ ข มีคะแนนรวม		คะแนน			
มาตรฐานด้านที่ ๓ ข มีคะแนนรวม คิดเป็นร้อยละ = $\frac{\text{คะแนนรวม}}{๖๖} \times ๑๐๐$		๑๐๐			
มาตรฐานด้านที่ ๓ ข มีจำนวนตัวบ่งชี้ ที่ต้องปรับปรุง		-			

สรุปผลการประเมินในภาพรวม

ผลรวมของร้อยละของคะแนนเฉลี่ยรวมมาตรฐานทุกด้าน	๑๐๐ คะแนน
มาตรฐานทุกด้าน มีจำนวนตัวบ่งชี้ที่ต้องปรับปรุงรวม	- ข้อ
ระดับคุณภาพ	☐ A ดีมาก ☐ B ดี ☐ C ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ☐ D ต้องปรับปรุง

ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การพิจารณา	
	คะแนนเฉลี่ย	จำนวนข้อที่ต้องปรับปรุง
A ดีมาก	ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	ไม่มี
B ดี	ร้อยละ ๖๐-๗๙.๙๙	๑-๗ ข้อ
C ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	ร้อยละ ๔๐-๕๙.๙๙	๘-๑๕ ข้อ
D ต้องปรับปรุง	ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐	๑๖ ข้อขึ้นไป

คำร้องของหน่วยงานต้นสังกัด
ในการตรวจประเมินผลการดำเนินงานหรือผลการประเมินตนเองของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย
ตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ
เพื่อพัฒนาคุณภาพการให้บริการ ดูแล พัฒนาและจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย

ส่วนที่ ๑ ผู้ประเมินตนเอง (ผู้ที่รับมอบหมายให้ดำเนินการ)

ตนเอง
 ลายมือชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)
 ตำแหน่ง.....
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ส่วนที่ ๒ หน่วยงานต้นสังกัดที่กำกับ ดูแล ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

() รับรองผลการตรวจประเมินการดำเนินงานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยตามมาตรฐานชาติ ไม่มีข้อแก้ไข
 () รับรองผลการตรวจประเมินการดำเนินงานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยตามมาตรฐานชาติ มีข้อเสนอแนะให้
 แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งมีการปรับปรุงแก้ไข เรียบร้อยแล้ว

ลายมือชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)
 ตำแหน่ง.....
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลสำหรับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

ประเด็นต่างๆที่หน่วยงานต้นสังกัดต้องการให้ สมศ.ประเมินผลและติดตามการดำเนินงานเพิ่มเติมหรือ
 ข้อเสนอแนะอื่นๆที่ต้องการให้ สมศ.รับทราบ

() ไม่มี
 () มี (โปรดระบุ)

.....

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ ข เด็กมีพัฒนาการสมวัย

กระบวนการพัฒนา

มีการตรวจคัดกรองพัฒนาการเด็กโดยใช้คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย(DSPM) แล้ว ผลการตรวจคัดกรอง ผ่านครบ ๕ ด้าน ในการตรวจคัดกรองพัฒนาการครั้งแรก รวมกับเด็กที่พบพัฒนาการสงสัยล่าช้า และได้รับการติดตามให้ได้รับการกระตุ้นพัฒนาการ และประเมินซ้ำแล้วผลการประเมิน ผ่านครบ ๕ ด้าน มีการบันทึกผลการตรวจสุขภาพเด็กเป็นรายบุคคลเป็นประจำทุกวัน บันทึกการสังเกตพฤติกรรมเพื่อใช้ประเมินพัฒนาการอย่างหลากหลาย และมีการบันทึกพฤติกรรมตามวัยรายบุคคลทุก ๖ เดือน

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๔ ข เด็กมีพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

กระบวนการพัฒนา

เด็กได้ทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่น เด็กแสดงออก ร่าเริง แจ่มใส รู้สึกมั่นคงปลอดภัย แสดงความรู้สึกที่ดี ต่อตนเองและผู้อื่นได้สมวัย เด็กมีความสนใจและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสมวัย ซึ่งรวมการเล่น การทำงาน ศิลปะ ดนตรี กีฬา เด็กสามารถอดทน รอคอย ควบคุมตนเอง ยับยั้งชั่งใจ ทำตาม ข้อตกลง คำนิ่งถึง ความรู้สึกของผู้อื่น มีกาลเทศะ ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้สมวัยในการปฏิบัติกิจกรรมประจำวันที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความสามารถและนำเสนอผลงานของตนเองในกิจกรรม การเข้าแถวเคารพธงชาติ การนำเสนอความคิดเห็นในลักษณะรายบุคคล รายกลุ่มขณะที่กิจกรรมต่างๆ การจัดกิจกรรมพิเศษ หรือโครงการที่ส่งเสริมสุนทรียภาพให้แก่เด็กในด้านต่างๆดังนี้

๑. ด้านศิลปะ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนกิจกรรมศิลปะให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลายสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมที่นำสิ่งที่เด็กชอบมาเป็นสื่อการเรียนการสอนเช่น ขนมห่ ผลไม้ การจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความสามารถด้านศิลปะ เช่น การประกวดวาดภาพ การปั้นดินน้ำมัน การระบายสี

๒. ด้านดนตรี สนับสนุนให้มีการเข้าแถวเคารพธงชาติ ด้วยการเปิดเพลงที่หลากหลายเหมาะสมกับวัยหรือเหตุการณ์จัดกิจกรรมที่เด็กเรียนรู้

๓. ด้านการชื่นชมธรรมชาติ โดยการนำเด็กไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้เรื่องธรรมชาติและรักธรรมชาติ โดยจัดกิจกรรมในรูปแบบของโครงการ รวมทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์รอบตัว

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๕ ข เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญา เรียนรู้และสร้างสรรค์

กระบวนการพัฒนา

เด็กได้รับการส่งเสริมประสบการณ์ให้เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญา เรียนรู้และสร้างสรรค์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภายใต้โครงการและกิจกรรม เพื่อมุ่งพัฒนาให้เด็กมีความใฝ่รู้ สังเกต และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เด็กสามารถบอกเกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล สถานที่แวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็กได้สมวัย สามารถสังเกต จำแนก และเปรียบเทียบ จำนวน มิติสัมพันธ์ (พื้นที่/ระยะ) เวลา ได้สมวัย คิดอย่างมีเหตุผล แก้ปัญหาได้สมวัย มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ที่แสดงออกได้สมวัย มีความพยายาม มุ่งมั่นตั้งใจ ทำกิจกรรมให้สำเร็จสมวัย โดยการจัดกิจกรรมเสริมมีความหลากหลายทั้งกิจกรรมและมุมประสบการณ์ให้เด็กเลือกตามความสนใจ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง ๕ เช่นกิจกรรมการสังเกต กิจกรรมการสำรวจ กิจกรรมทดลอง กิจกรรมทัศนศึกษา ฯลฯ

กระบวนการพัฒนา

เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาและการสื่อสารสามารถฟัง พูด จับใจความ เล่า สนทนา และสื่อสารได้ สมวัย มีทักษะในการดูรูปภาพ สัญลักษณ์ การใช้หนังสือ รู้จักตัวอักษร การคิดเขียนคำและการอ่านเบื้องต้น ได้สมวัยและตามลำดับพัฒนาการ มีทักษะการวาด การขีดเขียนตามลำดับขั้นตอนพัฒนาการสมวัย นำไปสู่การ ขีดเขียนคำที่คุ้นเคยและสนใจ และมีทักษะในการสื่อสารอย่างเหมาะสมตามวัย โดยใช้ภาษาไทยเป็นหลัก และ มีความคุ้นเคยกับภาษาอื่นด้วย มีทักษะภาษา การคิดรวบยอด การแก้ปัญหา และการแสวงหาความรู้ จาก กิจกรรมพิเศษ เช่นกิจกรรมภาษาอังกฤษ กิจกรรมรักการอ่าน ภาษาพาที เพื่อส่งเสริมให้โดยเน้นการลงมือ ปฏิบัติในหน่วยการเรียนรู้ต่างๆจากนั้นประเมินผลพฤติกรรมที่แสดงความสามารถเด็กตามวัตถุประสงค์ด้วย วิธีการสังเกต การดูชิ้นงาน การสัมภาษณ์ เพื่อนำผลมาใช้ในการวางแผนงานต่อไปจัดกิจกรรมที่ส่งเสริม โดยมี การวัดและประเมินผลเป็นไปตามหลักสูตรสถานศึกษาทั้งภายใน และภายนอกจากหน่วยงานภายนอกดังนี้ ๑. แบบบันทึกการใช้ภาษาและการสื่อสารของเด็กรายบุคคล ๒.แบบบันทึกพฤติกรรม ความสามารถในการเรียนรู้ ๓.สมรรถนะเชิงพฤติกรรมแบบบันทึกการเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยตามช่วงอายุ โดย เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ๔. แบบบันทึกการติดตามการใช้ภาษาสม่ำเสมอต่อเนื่อง

กระบวนการพัฒนา

เด็กได้รับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้แก่เด็กผ่านการปฏิบัติกิจกรรมในกิจกรรมประจำวัน จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนปรับตัว และทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นผ่านกิจกรรมการเล่นต่างๆ ตามกิจกรรมหลักของศูนย์ฯ การทำกิจกรรมกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ รวมทั้งจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหน่วยการเรียนรู้และโครงการต่างๆ จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตพื้นฐาน เพื่อให้เด็กได้รู้จักช่วยเหลือตนเอง รู้จักการปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัย และการช่วยเหลือผู้อื่น ปลูกฝังความมีจิตสาธารณะ การเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม การแบ่งปัน การมีน้ำใจ

จัดกิจกรรมโครงการต่างๆเช่น โครงการไหว้ครู... โครงการวันสำคัญต่างๆ เช่นวันสำคัญทางศาสนา วันลอยกระทง วันแม่ วันพ่อ วันสำคัญของท้องถิ่น เช่นวันตรุษจีน วันไหว้เจ้า วันเข้ากรรม นอกจากนี้ยังจัดกิจกรรมในหน่วยการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยในกิจวัตรประจำวัน เช่นการไหว้ การกล่าวทักทาย ขอขอบคุณ ขอโทษการพูดจาสุภาพไพเราะที่ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้เรื่องการปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมไทยและศาสนาที่นับถือ

การจัดกิจกรรมขับขี้อวดภัยใส่หมวกกันน็อค เพื่อให้เด็กเรียนรู้ในเรื่องความปลอดภัย ที่จัดขึ้นตามนโยบายและจุดเน้นของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เด็กรู้จักตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งต่างๆรอบๆตัว โดยจัดสถานการณ์จำลองให้กับเด็กเรียนรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในท้องถนนและการเดินทาง เพื่อส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้เรื่องการมีวินัยและการสร้างความปลอดภัยบนท้องถนน

๑.๗ ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาที่ผ่านมา

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ได้กำหนดแนวทางในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา ๒๕๖๖-๒๕๗๐ โดยพิจารณาความสอดคล้องของโครงการพัฒนากับนโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลเปือยน้อยที่ได้แถลงต่อสภาเทศบาล วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น และการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีสำหรับโครงการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อจัดทำเป็นรายงานการติดตามและประเมินผลภาพรวมของความสำเร็จในการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาในยุทธศาสตร์ต่างๆ ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ โดยการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของสำนักปลัดเทศบาลตำบลเปือยน้อย ภายใต้แผนพัฒนาการศึกษา โดยมีกำหนดระยะเวลาในการติดตามและรายงานผลการดำเนินงานทุกๆ ๓ เดือน เริ่มตั้งแต่สิ้นสุดการดำเนินงานในเดือนตุลาคม – ธันวาคม หรือ ไตรมาสที่ ๑ จนถึงสิ้นปีงบประมาณ เพื่อให้เห็นภาพรวมของทิศทางการพัฒนาที่เทศบาลเมืองสุรินทร์ได้กำหนดไว้และได้นำมาใช้เป็นกรอบในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา การพัฒนาโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ในงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๗ โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ดำเนินตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ ที่กำหนดไว้ โดยกำหนดโครงการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย จำนวนทั้งสิ้น ๒๑ โครงการ ดำเนินการจริงในปี ๒๕๖๗ จำนวน ๒๑ โครงการ คิดเป็นร้อยละ งบประมาณที่ใช้ดำเนินการในปี ๒๕๖๗ เป็นเงิน บาท แยกตามยุทธศาสตร์การพัฒนา

จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย เทศบาลตำบลเปือยน้อย ในปี ๒๕๖๗ ผลปรากฏ ดังนี้

ด้านผู้เรียน

ผู้เรียนได้รับการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาไปพร้อม ๆ กัน เด็กได้รับการพัฒนา ทั้งด้านร่างกาย

อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล โดยมีจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐาน และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

๑. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดีกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน

๓. มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข

๔. มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

๕. ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกาย

๖. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย

๗. รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

๘. อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

๙. ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

๑๐. มีความสามารถในการคิด และการแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย

๑๑. มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

๑๒. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้

๒. ด้านบุคลากร (ครูผู้สอน/ ผู้บริหารท้องถิ่น)

๒.๑ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาล

เทศบาลตำบลเปือยน้อย ดังนี้

๑ สำรวจความต้องการของชุมชน ในการจัดตั้ง และดำเนินงานโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

๒ กำหนดโครงสร้างการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ตามความพร้อมด้านทรัพยากรบุคคล สถานที่ และฐานะการคลังของแต่ละท้องถิ่น

๓ จัดทำระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

๔ กำหนดแผนปฏิบัติการและงบประมาณในการส่งเสริมและพัฒนาโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อยทุกด้านอย่างต่อเนื่อง

๕ ควบคุม กำกับดูแลการดำเนินงานของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อยให้มีคุณภาพ และถูกต้องตามหลักวิชาการ

๒.๒ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รับผิดชอบดูแลบุคลากรและการดำเนินงานภายในโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ให้เป็นไปตามนโยบาย และแผนงานที่วางไว้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และด้วยความเรียบร้อย เกิดประโยชน์ต่อเด็กมากที่สุด

๒.๓ ครูมีการดำเนินการในการจัดประสบการณ์เด็กปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ตำบลเปือยน้อย ดังนี้

๑) ปฏิบัติหน้าที่ตามกิจวัตรของเด็กเพื่อให้เด็กมีความเจริญเติบโต มีพัฒนาการ ทุกด้านตามวัย

๒) ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในลักษณะบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ กล่าวคือ ให้เด็กได้พัฒนาด้าน

จิตใจ อารมณ์ สังคม และจริยธรรมไปพร้อม ๆ กันโดยให้โอกาสเด็กเรียนรู้จากสิ่งของ และผู้คนที่อยู่รอบข้าง ซึ่งเด็กจะเรียนรู้โดยประสาทสัมผัสทั้งห้า การเคลื่อนไหว การเล่น และการลงมือกระทำ ดังนั้น ครูจะต้องส่งเสริมให้โอกาสเด็กได้พัฒนาอย่างเต็มที่ รวมทั้งการปฏิสัมพันธ์กับเด็กด้วยคำพูด และกริยาท่าทางที่นุ่มนวล อ่อนโยนแสดงความรักความอบอุ่นต่อเด็ก

๓) สังเกต และบันทึกความเจริญเติบโต พฤติกรรม พัฒนาการต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อจะได้เห็นความเปลี่ยนแปลงทั้งปกติ และผิดปกติที่เกิดขึ้นกับเด็ก ซึ่งจะนำไปสู่การค้นหสาเหตุ และวิธีการแก้ไขทันที่

๔) จัดสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ เหมาะสมในการพัฒนาเด็กทุกด้าน ทั้งภายในอาคาร และภายนอกอาคารให้สะอาด มีความปลอดภัย และเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก

๕) ประสานสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และสมาชิกในครอบครัว ตลอดจนเป็นสื่อกลางในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ ผู้ปกครองและสมาชิกในครอบครัวเพื่อทราบถึงพฤติกรรม พัฒนาการการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว และต่อเนื่อง

๖) มีการพัฒนาตนเองในทางวิชาการ และอาชีพ ใฝ่หาความรู้ และพัฒนาตนเอง อยู่เสมอ

๓. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน การดำเนินงานด้านการมีส่วนร่วม และสนับสนุนจากชุมชนของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย มีการดำเนินการ ดังนี้

๑. จัดให้มีการประชุมชี้แจงให้ชุมชนทราบ ชี้ให้เห็นประโยชน์และความจำเป็นของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาเตรียมความพร้อมของเด็ก และชักชวนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารและช่วยเหลือในระหว่างดำเนินการ

๒. จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนทราบเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย เป็น ระยะ ๆ เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนฯ กับชุมชนอย่างต่อเนื่อง การให้ชุมชนมีส่วน

ร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ศิลปะพื้นบ้าน ร่วมจัดกิจกรรมนันทนาการภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจและความผูกพันที่ดีต่อกันระหว่างโรงเรียนฯ และชุมชน

๓. มีการประสานงานและประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ให้ประชาชน และหน่วยงานต่าง ๆ รับทราบ เพื่อที่จะมีผู้เข้ามาช่วยเหลือด้านต่าง ๆ ได้โดยการประชาสัมพันธ์อาจ

ทำได้หลายรูปแบบ เช่น จัดทำเอกสาร คู่มือแผ่นพับ การออกไปเยี่ยมบ้านเด็ก ฯลฯ

๔ มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็น การให้ข้อมูลข่าวสารด้านการมีส่วนร่วมของ ชุมชนสถาบันต่าง ๆ ของชุมชน เช่น สถาบันทางศาสนา สถาบันครอบครัว เป็นต้น

๕ จัดอบรมให้ควมรู้แก่ประชาชนในท้องถิ่นและชุมชน เกี่ยวกับการดำเนินงานและทิศทาง และมาทา ทาหาบติงานของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ซึ่งจะก่อให้เกิดความร่วมมือและการสนับสนุนโดยเฉพาะ อย่างยิ่งผู้ปกครองของเด็กเล็กที่จะเข้ามามีบทบาท และมีส่วนร่วมสนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียนอนุบาล เทศบาลตำบลเปือยน้อย

๖. จัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ใน ลักษณะไตรมาส ๓ ฝ่าย จากภาคส่วนต่าง ๆ คือ ภาคประชาชน หรือผู้แทนชุมชนในท้องถิ่น หน่วยงานผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านวิชาการ และผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๘ ปัญหาที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการแก้ไขและความต้องการของประชาชน/ในท้องถิ่น และผู้มีส่วนได้เสียของสถานศึกษา

จากการสำรวจความต้องการและปัญหารวมถึงนโยบายที่โรงเรียนได้เก็บรวบรวมข้อมูลมาทั้งหมดจากผู้ มีส่วนได้ส่วนเสีย มีประเด็นความต้องการ จำนวน ๖๐ ประเด็น ดังนี้ (ขั้นที่ ๑)

๑ อยากให้เด็กๆได้เรียนรู้หาประสบการณ์นอกห้องเรียน

๒ ควรส่งเสริม เปิดโอกาสให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์จริงจากการศึกษาแหล่งเรียนรู้ภายนอกสถานที่

๓ ห้องเรียนควรมีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศ

๔ ในฤดูร้อน อากาศร้อนมาก ไม่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

๕ ควรมีการออกแบบและจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมประสบการณ์ให้เด็กได้รับการพัฒนารอบด้านอย่างน้อย

ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

๖ ควรเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ผสมผสานระหว่างการเล่นและเรียนควบคู่กันไป เช่นกิจกรรมค่าย

๗ อาคารเรียนชำรุด ควรได้รับการพัฒนา

๘ น้ำรั่วซึมภายในห้องและหน้าห้องเรียน

๙ ควรเพิ่มการซักซ้อมการฝึกทักษะการเคลื่อนย้ายอพยพผู้ประสบภัย

๑๐ ควรเพิ่มการซักซ้อมเรื่องเผชิญเหตุบรรณารักษ์

๑๑ ควรเพิ่มการซักซ้อมหากมีโจรผู้ร้าย คนบ้า หรืออื่นๆจะมาทำร้ายเด็ก ครู/บุคลากรในโรงเรียน

๑๒ ควรเพิ่มการเอาตัวรอดทักษะทางน้ำแก่เด็ก

๑๓ ควรมีเอกสารและคู่มือในการฝึกสอน

๑๔ ควรเพิ่มอุปกรณ์การฝึกซ้อมมากกว่านี้

๑๕ ในกรณีมีการลักพาตัวเด็ก

๑๖ ควรติดตั้งเหล็กดัดตรงห้องน้ำเพื่อป้องกันทรัพย์สินในอาคารเรียนสูญหาย

๑๗ ควรติดเหล็กหรือหาที่ปิดอย่างถาวรเพื่อไม่ให้บุคคลภายนอกปีนเข้ามาในอาคารในยามวิกาลหรือ วันหยุดที่ไม่มีคนอยู่ในอาคารเรียน

๑๘ รู้ว่าแก๊งเก่า ควรหาสีใหม่ทั้งภายในและภายนอก

๑๙ ควรจัดกิจกรรมพืชมอบเกียรติบัตรเด็กที่สำเร็จการศึกษาในทุกๆปี

๒๐ ระบบกระแสไฟฟ้าภายในอาคารเรียนไม่เพียงพอ

- ๒๑ ควรปรับปรุงไฟฟ้าเข้าสู่อาคารใหม่เพื่อรองรับการติดตั้งเครื่องปรับอากาศและอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆ เพื่อให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี
- ๒๑ นโยบายของรัฐ อาหารกลางวันฟรี
- ๒๒ นโยบายเรียนฟรี ค่าเครื่องแบบ
- ๒๓ นโยบายเรียนฟรี ค่าอุปกรณ์การเรียน
- ๒๔ นโยบายเรียนฟรี ค่าหนังสือเรียน
- ๒๕ ควรมีการส่งเสริมให้เด็กได้มีพัฒนาการอย่างหลากหลาย
- ๒๖ ควรหางบประมาณจากหน่วยงานภายนอกมาส่งเสริมกิจกรรมเสริมประสบการณ์แก่เด็ก (สปสช)
- ๒๗ โครงการจัดซื้อ/จัดหาสื่อการเรียนการสอน (รายหัว)
- ๒๘ อินเทอร์เน็ตโรงเรียนควรมีสัญญาที่เสถียร แรง และสามารถใช้บริการจัดการประสบการณ์ และการเข้าระบบสนับสนุนทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี
- ๒๙ ควรปลูกฝังให้เด็กรักในการอ่าน
- ๓๐ ผู้บริหาร ครูควรได้เข้ารับการอบรมเพื่อศึกษาหาความรู้เป็นประจำทุกปีอย่างน้อยปีละ ๒๐ ชั่วโมง
- ๓๑ ครูไม่เข้าใจในการใช้สื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนรู้และสนับสนุนการจัดการเรียนรู้เท่าที่ควร
- ๓๒ ควรส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเอง พัฒนาด้านวิชาชีพและวิทยฐานะที่สูงขึ้น
- ๓๔ ปัญหาเด็กกินแล้วทิ้งขยะไม่เป็นที่
- ๓๔ ปัญหาเด็กพูดไม่เพราะ
- ๓๕ เด็กยังไม่เข้าใจกฎกติกาบางอย่างของครู/โรงเรียน
- ๓๖ ควรส่งเสริมให้มิช่วยกันทำความสะอาดภายในและรอบนอกอาคารของโรงเรียน
- ๓๗ ควรส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้วันสำคัญของทางศาสนา ประเพณีชุมชน
- ๓๘ โรงเรียนควรส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครูบุคลากรและเด็กเข้าร่วมกิจกรรมประเพณีท้องถิ่นตามความเหมาะสม
- ๓๙ ควรลงพื้นที่เยี่ยมบ้านนักเรียน
- ๔๐ ควรมีการติดต่อสื่อสาร ประสานงานกับผู้ปกครองอย่างหลากหลายช่องทางเพื่อการพัฒนาเด็กร่วมกัน
- ๔๑ ควรมีการประชุมผู้ปกครองอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง
- ๔๒ รถรับ-ส่ง เข้าไม่ถึงจุดรับเด็กบ้านโนนท่อน
- ๔๒ ปัญหาผู้ปกครองส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานอย่างเพียงพอ
- ๔๓ อยากให้มีโครงการส่งเสริมเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็ก เช่น กีฬาสี
- ๔๔ ควรหาปราชญ์ชาวบ้านหรือผู้รู้มาเป็นวิทยากรในการจัดประสบการณ์ใหม่ๆ ให้แก่เด็ก
- ๔๕ ควรส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ประเพณีวันสำคัญ เช่น วันลอยกระทง ให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง ทำจริง และสามารถนำไปใช้ได้จริง
- ๔๖ โรงเรียนสนับสนุนให้มีการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นพื้นฐานที่ดีแก่เด็ก
- ๔๗ ควรส่งเสริมให้มีการปลูกพืชผักสวนครัวให้กับเด็กๆ
- ๔๘ โรงเรียนควรได้รับการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม ตรงไหนไม่ดีควร
- ๔๙ ปัญหาสนามเด็กเล่นบางจุดชำรุดต้องได้รับการซ่อมแซม
- ๕๐ ขาดวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนรู้
- ๕๑ ควรมีการจัดหาสื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนรู้ เช่น กระดาษ ปากกา ดินสอ สมุด สี และวัสดุสำนักงานอื่นๆ เพื่อใช้ขณะจัดการเรียนรู้อย่างเพียงพอ

๕๒ ควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์งานบ้านงานครัวไว้สำหรับโรงเรียน เช่น ไม้กวาด น้ำยาล้างห้องน้ำ ไม้ถูพื้น ฯ สำหรับการดูแลภายในและนอกอาคารเรียน

๕๓ ควรส่งเสริมให้มีการแข่งขันกีฬาในโรงเรียนตามความเหมาะสม

๕๔ ควรส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้ความเป็นมาของภาษาไทย กวีเอกของโลกเช่นสุนทรภู่ด้วย

๕๕ ควรส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้วัฒนธรรมต่างชาติด้วย เช่น วันคริสต์มาส

๕๖ ควรมีการดำเนินการ ทบทวน ปรับปรุง/เพิ่มเติมแผนพัฒนาการศึกษา

๕๗ ควรมีการดำเนินการงานประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง

๕๘ ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา

๕๙ ควรมีเวทีให้เด็กได้แสดงผลงานเมื่อสิ้นปีการศึกษา

๖๐ ควรมีกล้องวงจรปิดเพิ่มเติมรอบๆอาคารเรียนเพื่อความปลอดภัย

๑.๙ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT Anslysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในขั้นตอนนี้ เป็นการสร้างหรือกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์การ พัฒนาและแนวทางการพัฒนา (กลยุทธ์) ตลอดจน จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (เป้าประสงค์)ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐาน ของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาทั้งหมด โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ มาจัดหมวดหมู่หรือจัดกลุ่มตาม ลักษณะของข้อมูลหรือปัญหา/ความต้องการแล้วพิจารณาแต่ละกลุ่มว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรก็ต้องชื่อกลุ่ม ขึ้นมาตามเรื่องนั้นๆ

๑. นำข้อมูลสำหรับใช้ในแผนยุทธศาสตร์ของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย มาจัดกลุ่มตาม ลักษณะของปัญหาแล้วพิจารณาว่าในแต่ละกลุ่มเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ก็ให้ตั้งชื่อกลุ่มตามเรื่องนั้นๆ ซึ่งชื่อของ แต่ละกลุ่มจะมีลักษณะเป็นนามธรรมที่มีความหมายครอบคลุมทั้งกลุ่มนั้นๆชื่อกลุ่มที่ตั้งขึ้นมานี้ ก็คือประเด็น การพัฒนา ทั้งหมด ๓๘ กลุ่ม ดังนี้ (ขั้นที่ ๒)

๑ การศึกษาแหล่งเรียนรู้นอกสถานที่

๒ จัดให้มีเครื่องปรับอากาศในห้องเรียน

๓ การจัดกิจกรรมค่ายWorkshop

๔ การปรับปรุงซ่อมแซมหลังคาและเพดานอาคารเรียน

๕ การดำเนินการซ่อมแซมแผนผังวิทยุเหตุ

๖ ติดตั้งหรือต่อเติมเหล็กดัดในอาคาร

๗ ทาสีกำแพง

๘ กิจกรรมบัณฑิตน้อย

๙ ปรับปรุงระบบกระแสไฟฟ้าเข้าอาคาร

๑๐ นโยบาย อาหารกลางวัน/นม ฟรี

๑๑ นโยบาย เครื่องแบบนักเรียนฟรี

๑๒ นโยบาย อุปกรณ์การเรียนฟรี

๑๓ นโยบาย หนังสือเรียนฟรี

๑๔ ส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยรอบด้าน

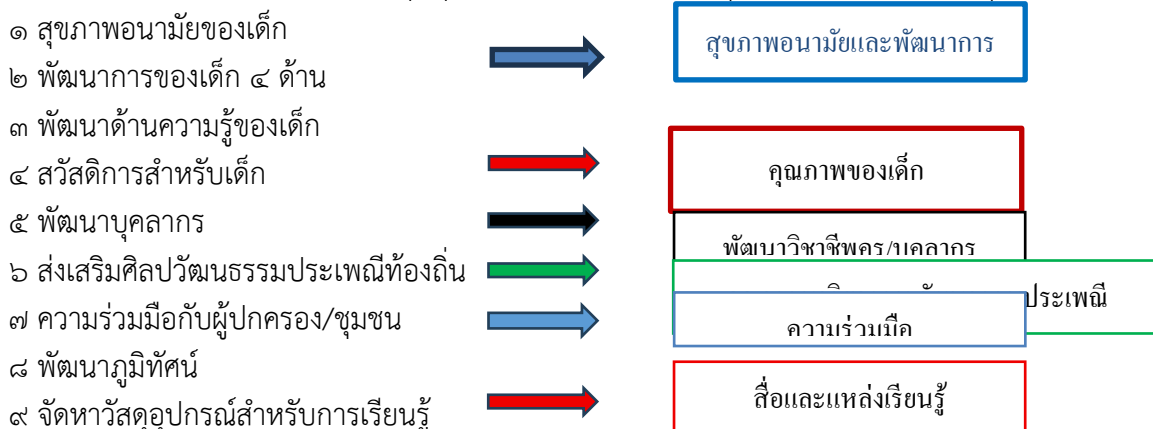
๑๕ ส่งเสริมสุขภาพของ สปสช

๑๖ จัดซื้อจัดหาสื่อการเรียนการสอน (รายหัว)

- ๑๗ อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน
- ๑๘ ปลุกฝังเด็กรักการอ่าน
- ๑๙ การพัฒนาบุคลากรสู่มืออาชีพ
- ๒๐ คุณธรรมจริยธรรมของเด็ก
- ๒๑ วันสำคัญทางศาสนาและท้องถิ่น
- ๒๒ กิจกรรมประเพณีท้องถิ่น
- ๒๓ การเยี่ยมบ้าน
- ๒๔ การประชุมผู้ปกครอง
- ๒๕ ปรากฏชาวบ้านช่วยสอน
- ๒๖ กิจกรรมการเรียนรู้วันลอยกระทง
- ๒๗ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒๘ ปรับปรุงภูมิทัศน์
- ๒๙ ปรับปรุงสนามเด็กเล่น
- ๓๐ จัดหา/ซื้อวัสดุอุปกรณ์เพื่อการเรียนรู้และสนับสนุนการเรียนรู้
- ๓๑ กิจกรรมกีฬาภายใน
- ๓๒ กิจกรรมวันภาษาไทย/สุนทรภู่
- ๓๓ กิจกรรมวันคริสต์มาส
- ๓๔ การทบทวนแผนพัฒนาการศึกษา
- ๓๕ การปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา
- ๓๕ การดำเนินการระบบประกันคุณภาพภายใน
- ๓๗ การแสดงผลงานทางวิชาการ
- ๓๘ จัดหาล้างวงจรปิด

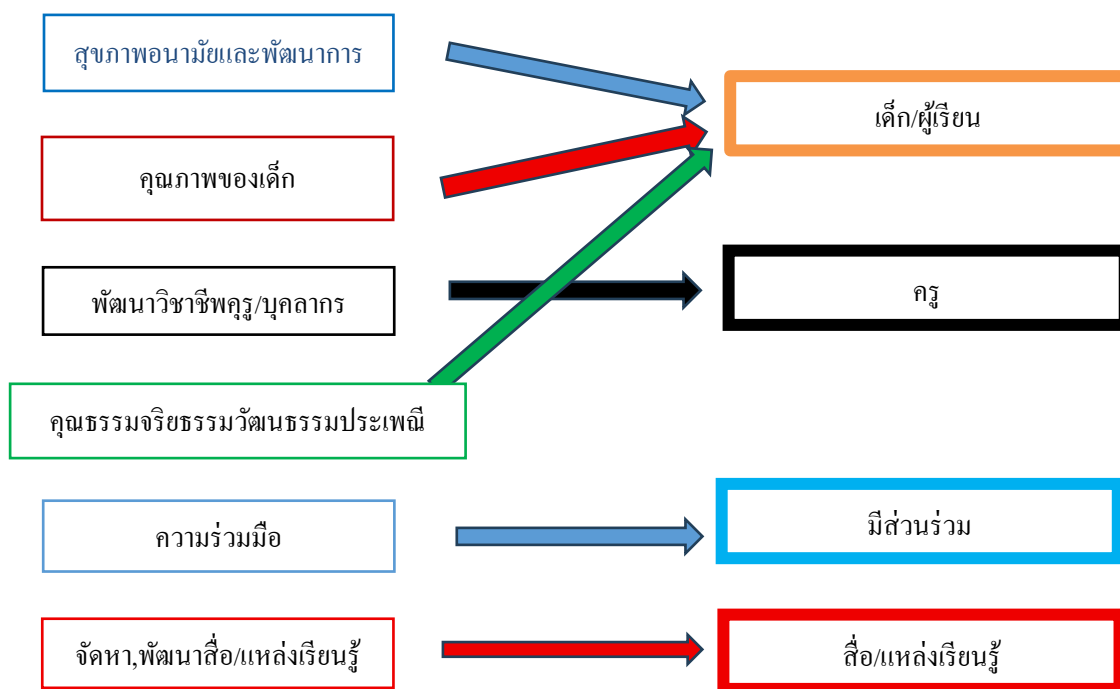
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ขั้นที่ ๓

นำประเด็นการพัฒนาในขั้นที่ ๑ ทั้งหมดมาจัดกลุ่มตามลักษณะของประเด็นการพัฒนาแล้วพิจารณาว่าในแต่ละกลุ่มเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ก็จะตั้งชื่อกลุ่มขึ้นมาตามประเด็นพัฒนานั้นๆ ซึ่งชื่อของกลุ่มจะมีลักษณะเป็นนามธรรมที่มีความหมายครอบคลุมทุกประเด็นการพัฒนาในกลุ่มนั้นๆ ได้ทั้งหมด ๙ กลุ่มประเด็น

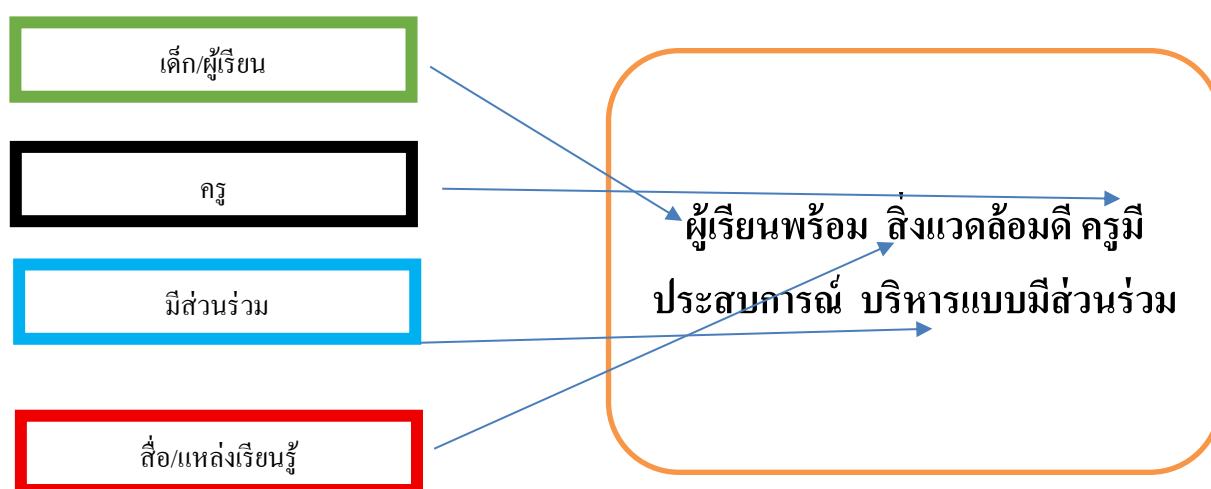
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ขั้นที่ ๔

นำประเด็นการพัฒนาในขั้นที่ ๓ ทั้งหมดมาจัดกลุ่มตามลักษณะของประเด็นการพัฒนาแล้วพิจารณาว่าในแต่ละกลุ่มเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ก็จะตั้งชื่อกลุ่มขึ้นมาตามประเด็นการพัฒนานั้นๆ ซึ่งชื่อของกลุ่มจะมีลักษณะเป็นนามธรรมที่มีความหมายครอบคลุมทุกประเด็นการพัฒนาในกลุ่มนั้นๆ ยุบรวมจาก ๙ ประเด็นเหลือ ๖ ประเด็น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ขั้นที่ ๕

นำประเด็นการพัฒนาในขั้นที่ ๔ ทั้งหมดมาจัดกลุ่มตามลักษณะของประเด็นการพัฒนาแล้วพิจารณาว่าในแต่ละกลุ่มเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ก็จะตั้งชื่อกลุ่มขึ้นมาตามประเด็นการพัฒนานั้นๆ ซึ่งชื่อของกลุ่มจะมีลักษณะเป็นนามธรรมที่มีความหมายครอบคลุมทุกประเด็นการพัฒนาในกลุ่มนั้นๆ และจัดเรียงประเด็นการพิจารณา ยุบรวมกลุ่มคำจาก ๖ ประเด็นเหลือ ๔ ประเด็น จากนั้นนำกลุ่มคำทั้ง ๔ ประเด็นมาจัดทำเป็น ร่างวิสัยทัศน์

ร่างวิสัยทัศน์

เด็ก/ผู้เรียน

ครู

มีส่วนร่วม

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

ผู้เรียนพร้อม สิ่งแวดล้อมดี ครูมี
ประสบการณ์ บริหารแบบมีส่วนร่วม

การจัดทำร่างวิสัยทัศน์ เป็นการนำกลุ่มคำขั้นสุดท้าย (ขั้นที่ ๕) มีจัดทำร้อยเรียงเป็นประโยคในภาพรวมโดย เมื่ออ่านแล้วต้องสื่อให้เห็นภาพในอนาคตได้ว่า อยากเห็นอะไรเกิดขึ้น หรือจะเป็นอะไร (What to be?)

ร่างวิสัยทัศน์

“ผู้เรียนพร้อม สิ่งแวดล้อมดี ครูมีประสบการณ์ บริหารแบบมีส่วนร่วม”

การจัดทำร่างพันธกิจ มาจาก กลุ่มคำ ๔ ประเด็นในขั้นที่ ๕ มาจัดร้อยเรียงให้เป็นประโยคเป็น ๔ ข้อ โดยต้องระบุได้ว่า จะทำอะไรบ้าง (What to do?)

ร่างพันธกิจ

- ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเด็กให้มีความสมบูรณ์รอบด้าน
- ๒ ส่งเสริมและพัฒนาครู บุคลากรสู่มืออาชีพ
- ๓ ปรับปรุงและพัฒนาสื่อ/แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์
- ๔ ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารแบบมีส่วนร่วม

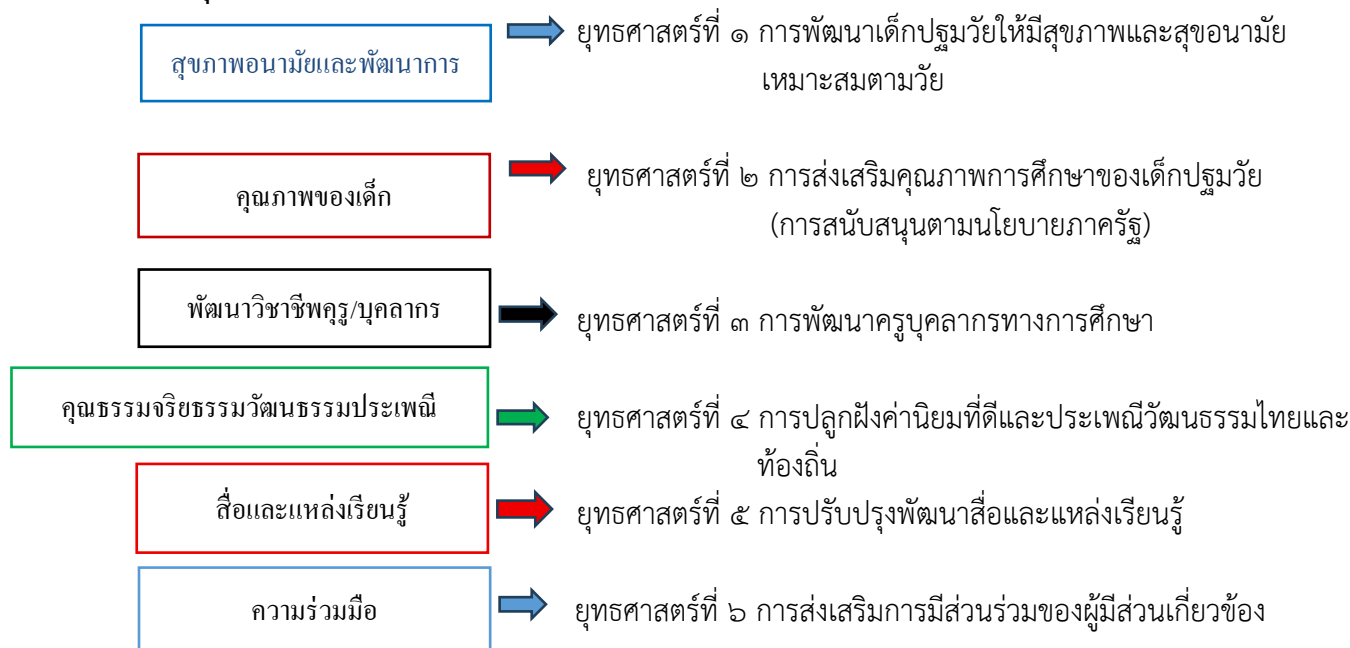
การจัดทำร่างเป้าประสงค์ เป็นการนำกลุ่มคำ ๖ ประเด็น ในขั้นที่ ๔ มาจัดร้อยเรียงให้เป็นประโยคเป็น ๖ ข้อ โดยต้องระบุว่า เพื่อให้เกิดอะไรกับใคร (for Whom?)

ร่างเป้าประสงค์(เป้าหมาย)

- ๑ เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่เหมาะสมและมีสุขภาพอนามัยเจริญเติบโตตามวัย
- ๒ เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้รับการส่งเสริมพัฒนาการและสวัสดิการครบถ้วน
- ๓ เพื่อปลูกฝัง/ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยให้เป็นคนดีมีคุณธรรมจริยธรรมและเข้าใจในวัฒนธรรมประเพณีไทยและสากล
- ๔ เพื่อให้ครูมีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
- ๕ เพื่อให้มีสื่อ/วัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- ๖ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและพัฒนาสถานศึกษา

เมื่อได้เป้าหมาย/เป้าประสงค์แล้ว นำกลุ่มคำ ในขั้นที่ ๔ (เหมือนขั้นจัดทำเป้าประสงค์) ซึ่งมี ๖ กลุ่มคำ มาจัดทำเป็นร่างยุทธศาสตร์ จะได้ ๖ ข้อ ซึ่งมีความสอดคล้องล้องกันกับเป้าประสงค์

ร่างยุทธศาสตร์

การจัดทำร่าง กลยุทธ์ คือ การระบุว่าดำเนินการอะไรบ้าง ซึ่งมาจาก กลุ่มคำ ๙ ประเด็น ในขั้นที่ ๓ มาเรียบเรียงใหม่ให้ได้ประโยค จำนวน ๙ ข้อ (ระบุว่าทำอะไรเป็นข้อๆ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีสุขภาพและสุขอนามัยเหมาะสมตามวัย

๑ สุขภาพอนามัยของเด็ก	=	กลยุทธ์ที่ ๑.๑ บริการด้านโภชนาการและตรวจสุขภาพ สุขอนามัยของเด็กปฐมวัย
๒ พัฒนาการของเด็ก ๔ ด้าน	=	กลยุทธ์ที่ ๑.๒ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย
- ทั้ง ๔ ด้านให้เหมาะสมกับวัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของเด็กปฐมวัย (การสนับสนุนตามนโยบายภาครัฐ)

๓ พัฒนาด้านความรู้ของเด็ก	=	กลยุทธ์ที่ ๒.๑ จัดให้มีเครือข่ายสัญญาณอินเทอร์เน็ตและ
ปลูกฝังรักการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัย		
๔ สวัสดิการสำหรับเด็ก	=	กลยุทธ์ที่ ๒.๒ จัดให้มีการบริการตรวจสุขภาพเด็กปฐมวัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาครูบุคลากรทางการศึกษา

๕ พัฒนาบุคลากร	=	กลยุทธ์ที่ ๓.๑ อบรมศึกษาดูงานครูและบุคลากรทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปลูกฝังค่านิยมที่ดีและประเพณีวัฒนธรรมไทยและท้องถิ่น

๖ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	=	กลยุทธ์ที่ ๔.๑ จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การปรับปรุงพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้

- ๗ พัฒนาภูมิทัศน์ = กลยุทธ์ที่ ๕.๑ ปรับปรุงสถานที่และแหล่งเรียนรู้
 ๘ จัดหาวัสดุอุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้ = กลยุทธ์ที่ ๕.๒ จัดซื้อ/หาวัสดุอุปกรณ์เพื่อการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

- ๙ ความร่วมมือกับผู้ปกครอง/ชุมชน = จัดทำ/สร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน

๙. ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) เพื่อพัฒนาโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

จุดแข็ง	จุดอ่อน
*เด็ก/ผู้รับบริการ ๑. เด็กมีทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ จำแนกแยกแยะได้ ๒. เด็กมีน้ำหนักร้อยละสูงตามเกณฑ์มาตรฐานของกรมอนามัย *โครงสร้างการบริหาร ๑. มีผู้บริหาร มีครูผู้ปฏิบัติเพียงพอ เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด *บุคลากร/ครู ๑. ครูมีจำนวนเพียงพอ ตรงสาขา ๒. ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้องให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมกับการศึกษา *งบประมาณ ๑. ได้รับงบประมาณตามจำนวนเด็กและได้รับการสนับสนุนจากต้นสังกัดเพิ่ม *วัสดุอุปกรณ์ ๑. ได้รับสนับสนุนจากต้นสังกัด และจากงบประมาณเงินอุดหนุนรายหัวของเด็ก จัดซื้อ/จัดหาและใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าตามงบประมาณที่มี ๒. มีรถรับส่งเด็ก	*เด็ก/ผู้รับบริการ ๑. เด็กควรได้รับการส่งเสริมด้านความฉลาดทางอารมณ์ จิตใจ (EQ) ๒. เด็กควรได้รับการพัฒนาเรื่องพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์บางอย่างให้มีคุณธรรม จริยธรรมที่ดีขึ้น *โครงสร้างการบริหาร ๑. ผู้บริหารและครูผู้ปฏิบัติขาดความเข้าใจในกรอบการบริหารบางอย่างทำให้ระบบการทำงานล่าช้า ๒. การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา การบริหารหลักสูตร, งานประกันคุณภาพยังไม่เป็นระบบ ๓. การติดต่อสื่อสารงานธุรการ การเงินไม่เป็นปัจจุบัน *บุคลากร/ครู ๑. ครูควรได้รับการพัฒนาอบรมศึกษาดูงานและนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดประสบการณ์อย่างแท้จริง ๒. ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้ครูบุคลากรตระหนักในระบบงานประกันคุณภาพภายใน *งบประมาณ ๑. ไม่เพียงพอต่อการพัฒนา ๒. การเบิกจ่ายล่าช้า ติดข้อระเบียบกฎหมาย *วัสดุอุปกรณ์ ๑. ไม่มีเครื่องปรับอากาศ ๒. ควรได้รับการปรับปรุง ห้องเรียน สถานที่ และแหล่งเรียนรู้บางแห่งไม่เอื้อ เช่น ระบบไฟฟ้า รั่ว กิ่งพวงเก่า, ความปลอดภัยในอาคารเรียน เพิ่มกล้องวงจรปิดฯ

โอกาส	อุปสรรค
*ด้านสังคม ๑. โรงเรียนอยู่ท่ามกลางชุมชนที่มีความเข้มแข็งทางประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น เด็กๆได้มีโอกาสและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างหลากหลาย *ด้านเทคโนโลยี ๑. โรงเรียนมีช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองในการร่วมกันพัฒนาเด็ก, การบริหารจัดการในโรงเรียนได้รวดเร็วยิ่งขึ้น *ด้านเศรษฐกิจ ๑. เทศบาลสนับสนุนงบประมาณจัดให้มีรถรับ-ส่งแบ่งเบาภาระผู้ปกครอง *ด้านนโยบาย ๑. โรงเรียนมีนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาเด็กให้บรรลุตามที่ตั้งไว้อย่างชัดเจน ๒. โรงเรียนได้รับการจัดสรรตามนโยบายของรัฐอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ตามนโยบายเรียนฟรี อาหารกลางวัน นม ฯ และที่รัฐจัดสรรอย่างทั่วถึง	*ด้านสังคม ๑. บางกิจกรรมเด็กอยู่ในวัยเด็กเกินไป ไม่สามารถร่วมกิจกรรมได้ บางคนไม่ได้ร่วมกิจกรรม ๒. ขาดการประสานงาน การนำปราชญ์ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมส่งเสริมการจัดประสบการณ์แก่เด็ก *ด้านเทคโนโลยี ๑. ใช้โทรศัพท์เลี้ยงบุตรหลาน ขาดการดูแลหรือเด็กขาดความรับผิดชอบ (บางคน) *ด้านเศรษฐกิจ ๑. ผู้ปกครองเด็กส่วนใหญ่มีฐานะยากจน *ด้านนโยบาย ๑. ข้อจำกัดของงบประมาณทำให้นโยบายของโรงเรียนถูกตัดและไม่ได้รับการพัฒนาทันที

จากการนำปัญหาที่โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย จะต้องดำเนินการแก้ไขและความต้องการของผู้เรียน ประชาชน/ ชุมชนในท้องถิ่นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย มาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน ซึ่งเป็นปัจจัยภายใน และการวิเคราะห์โอกาส และอุปสรรค ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก ทำให้เห็นได้ว่า โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อยให้ความสำคัญสำหรับการให้บริการประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะการพัฒนาเด็ก ซึ่งเป็นบุตรหลานของคนในท้องถิ่น ให้พัฒนาทางด้านคุณภาพ และพฤติกรรมให้ดีขึ้น ถือเป็นงานอันยิ่งใหญ่ในการสร้างอนาคตของท้องถิ่นและประเทศชาติ แม้จะมีจุดอ่อนและอุปสรรคจะมีอยู่บ้าง แต่ก็สามารถพัฒนาและแก้ไขได้ด้วยความตั้งใจจริง มุ่งมั่น พัฒนาและแก้ไขอย่างเป็นระบบ สำหรับโอกาสถือเป็นปัจจัยที่สามารถสนับสนุนให้การบริหารจัดการมีคุณภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งอุปสรรคก็ถือเป็นปัจจัยที่สามารถสร้างความท้าทายต่อการพัฒนางานด้านการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ให้มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

บทที่ ๒

วิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าประสงค์

โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อยสังกัดเทศบาลตำบลเปือยน้อย ได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษา พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ (เพิ่มเติม) ขึ้น เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการของโรงเรียนฯ โดยได้รวบรวมปัญหาที่ต้องดำเนินการแก้ไข ความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่น และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย แล้วได้จัดกลุ่มข้อมูลปัญหา/ความต้องการพัฒนา และได้กำหนดประเด็นการพัฒนาขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมทุกมิติของการพัฒนา ทั้งด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน ซึ่งเป็นมาตรฐานการดำเนินงานของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันเป็นกรอบดำเนินการที่นำมาจัดทำเป็นแผนพัฒนาการศึกษาห้าปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ต่อไป

วิสัยทัศน์

เด็กมีความพร้อม สิ่งแวดล้อมดี ครูมีประสบการณ์ บริหารแบบมีส่วนร่วม

พันธกิจ

- ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเด็กให้มีความสมบูรณ์รอบด้าน
- ๒ ส่งเสริมและพัฒนาครู บุคลากรสู่มืออาชีพ
- ๓ ปรับปรุงและพัฒนาสื่อ/แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์
- ๔ ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารแบบมีส่วนร่วม

เป้าประสงค์ (Goal)

- ๑ เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่เหมาะสมและมีสุขภาพอนามัยเจริญเติบโตตามวัย
- ๒ เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้รับการส่งเสริมพัฒนาการและสวัสดิการครบถ้วน
- ๓ เพื่อปลูกฝัง/ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยให้เป็นคนดีมีคุณธรรมจริยธรรมและเข้าใจในวัฒนธรรม

ประเพณีไทยและสากล

- ๔ เพื่อให้ครูมีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
- ๕ เพื่อให้มีสื่อ/วัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- ๖ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและพัฒนาสถานศึกษา

เอกลักษณ์

บรรยากาศน่าอยู่ เคียงคู่ชุมชน

อัตลักษณ์

เป็นคนดี ดนตรีส่งเสริม

ค่านิยม

มีคุณธรรม นำความพร้อม

๑.๓ เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLs)	ข้อมูลปัจจุบัน (Baseline Data)	ค่าเป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๖๖ - ๗๐	ปี ๖๖	ปี ๖ ๗	ปี ๖๘	ปี ๖๙	ปี ๗๐
๑. เพื่อให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่เหมาะสมและมีสุขภาพอนามัยเจริญเติบโตตามวัย	เด็กปฐมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ มีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัยและมีสุขภาพอนามัยที่ดีเจริญเติบโตตามวัย	เด็กปฐมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัยและมีสุขภาพอนามัยที่ดีเจริญเติบโตตามวัย	๙๕%	๙๕%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%
๒ เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้รับการส่งเสริมพัฒนาการและสวัสดิการครบถ้วน	เด็กปฐมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ได้รับสวัสดิการอย่างครบถ้วน	เด็กปฐมวัยทุกคนคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ได้รับสวัสดิการอย่างครบถ้วน	๙๕%	๙๕%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%
๓ เพื่อปลูกฝัง/ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยให้เป็นคนดีมีคุณธรรมจริยธรรมและเข้าใจในวัฒนธรรมประเพณีไทยและสากล	เด็กปฐมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และได้รับการส่งเสริม ปลูกฝังในเรื่องคุณธรรมจริยธรรม ประเพณีไทยและสากล	เด็กปฐมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และได้รับการส่งเสริม ปลูกฝังในเรื่องคุณธรรมจริยธรรม ประเพณีไทยและสากล	๙๕%	๙๕%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%
๔ เพื่อให้ครูมีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานพัฒนาตนเองและวิชาชีพ	ครู บุคลากรทุกคนได้เข้ารับการอบรมพัฒนา ศึกษาดูงานตนเองด้านวิชาชีพไม่น้อยกว่า ๒๐ ชั่วโมงต่อปี และสามารถนำความรู้มาปรับใช้ในวิชาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐	ครู บุคลากรทุกคนได้เข้ารับการอบรมพัฒนา ศึกษาดูงานตนเองด้านวิชาชีพไม่น้อยกว่า ๒๐ ชั่วโมงต่อปี และสามารถนำความรู้มาปรับใช้ในวิชาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	๙๕%	๙๕%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%

เป้าประสงค์ (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLs)	ข้อมูลปัจจุบัน (Baseline Data)	ค่าเป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๖๖ – ๗๐	ปี ๖๖	ปี ๖๗	ปี ๖๘	ปี ๖๙	ปี ๗๐
๕ เพื่อให้มีสื่อ/วัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอต่อการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้	๕.๑ ครูไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ มีการจัดหา/จัดทำผลิตสื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ไม่น้อยกว่า ๓ ชิ้นต่อปี ๕.๒ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจที่โรงเรียนมีสื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่มีคุณภาพและเอื้อต่อการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ไม่น้อยกว่าระดับมาก หรือไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐	๕.๑ ครูไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีการจัดหา/จัดทำผลิตสื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ไม่น้อยกว่า ๓ ชิ้นต่อปี ๕.๒ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจที่โรงเรียนมีสื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่มีคุณภาพและเอื้อต่อการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ไม่น้อยกว่าระดับปานกลาง ร้อยละ ๘๐	๙๕%	๗๕%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%
๖ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและพัฒนาสถานศึกษา	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการและพัฒนาการศึกษาในสถานศึกษาในระดับมากขึ้นไปหรือไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการและพัฒนาการศึกษาในสถานศึกษาในระดับมากขึ้นไปหรือไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐	๙๕%	๗๕%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%

รายละเอียดตัวชี้วัดที่ ๑

๑. **ตัวชี้วัด** เด็กปฐมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ มีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย และมีสุขภาพอนามัยที่ดี เจริญเติบโตตามวัย
๒. **ขอบเขตความหมาย** เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กในโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ช่วงอายุ ๔ - ๖ ขวบ ศักยภาพ หมายถึง การเรียนรู้ได้อย่างเต็มความสามารถ ของเด็ก พัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน หมายถึง พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและ สติปัญญา
๓. **หน่วยวัด** ร้อยละ
๔. **ค่าเป้าหมาย/เกณฑ์** (ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) (ปี๒๕๖๙) ร้อยละ ๙๐
๕. **วิธีการคำนวณ** จำนวนผู้เรียนที่มีคุณภาพ และมีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย X ๑๐๐

 จำนวนผู้เรียนทั้งหมด
๖. **ข้อมูลปัจจุบัน (ข้อมูลพื้นฐาน)** : ร้อยละ ๘๐
๗. **แหล่งข้อมูล/วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล** แบบบันทึกพัฒนาการเด็กปฐมวัยของครูประจำชั้น/ครูประจำชั้นบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกพัฒนาการเด็กปฐมวัย
๘. **ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล/รายงานภาคเรียนละ** ๑ ครั้ง

รายละเอียดตัวชี้วัดที่ ๒

๑. ตัวชี้วัด เด็กปฐมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ได้รับสวัสดิการอย่างครบถ้วน
๒. ขอบเขตความหมาย เด็กปฐมวัย หมายถึง นักเรียนในโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย จำนวน ๒๐ คน ได้รับสิทธิ สวัสดิการและสวัสดิภาพ เรื่อง เรียนฟรีไม่เสียค่าใช้จ่ายตามที่รัฐจัดสรร ประกอบด้วย ได้รับค่าหนังสือเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าจัดการเรียนการสอน ค่ากิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ค่าเครื่องแบบ อาหารกลางวัน อาหารเสริมนมและสวัสดิการการดูแลและตรวจสอบสุขภาพ อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๓. หน่วยวัด ร้อยละ
๔. เป้าหมาย/เกณฑ์ (ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) (ปี ๒๕๖๙) ร้อยละ ๙๐
๕. วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนเด็กทุกคน} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนเด็กทั้งหมด}}$$
๖. ข้อมูลปัจจุบัน (ข้อมูลพื้นฐาน) เด็กปฐมวัยได้รับสวัสดิการคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐
๗. แหล่งข้อมูล/วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ฎีกาเบิกจ่าย,เอกสารหลักฐานใบเสร็จรับเงิน/ ครู ผู้รับผิดชอบสำรวจข้อมูลและรายงาน
๘. ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล/รายงาน ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง หรือปีละ ๑ ครั้งแล้วแต่กรณี

รายละเอียดตัวชี้วัดที่ ๓

๑. **ตัวชี้วัด** เด็กปฐมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และได้รับการส่งเสริม ปลุกฝังในเรื่อง คุณธรรม จริยธรรม ประเพณีไทยและสากล

๒. **ขอบเขตความหมาย** เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กในโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย จำนวน ๒๐ คน ช่วงอายุ ๔-๖ ขวบ

ส่งเสริม ปลุกฝัง คุณธรรม จริยธรรม ประเพณีไทยและสากล หมายถึง เด็กปฐมวัยได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นหรือชุมชนจัดขึ้น เช่น กิจกรรมวันวิสาขบูชา เข้าพรรษา ออกพรรษา ลอยกระทง วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ ทำบุญตักบาตร กิจกรรมวันไหว้ครู วันภาษาไทย บัณฑิตน้อย ฯ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ปลุกฝัง บ่มเพาะให้เป็นคนดี ประพฤติดี อยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข

๓. **หน่วยวัด** ร้อยละ

๔. **เป้าหมาย/เกณฑ์ (ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)** (ปี ๒๕๖๙) ร้อยละ ๙๐

๕. **วิธีการคำนวณ** จำนวนเด็กที่เข้าร่วมกิจกรรม X ๑๐๐

จำนวนเด็กทั้งหมด

๖. **ข้อมูลปัจจุบัน (ข้อมูลพื้นฐาน)** เด็กเข้าร่วมกิจกรรมร้อยละ ๘๐

๗. **แหล่งข้อมูล/วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล** แบบบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรม/ แบบสังเกตพฤติกรรม การแสดงออก

๘. **ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล/รายงาน** เก็บข้อมูลการร่วมกิจกรรมของเด็กที่มีการเข้าร่วม กิจกรรมทุกๆกิจกรรม

รายละเอียดตัวชี้วัดที่ ๔

๑. ตัวชี้วัด ครู บุคลากรทุกคนได้เข้ารับการอบรม พัฒนา ศึกษาดูงานตนเองด้านวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า ๒๐ ชั่วโมง ต่อปี และสามารถนำความรู้มาปรับใช้ในวิชาชีพ

๓. ขอบเขตความหมาย ครู บุคลากร หมายถึง ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ปฏิบัติงานที่ในโรงเรียน อนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ได้เข้าอบรมพัฒนาตนเอง หรือศึกษาดูงาน หรือศึกษาต่อ หรืออื่นๆ ที่แสดงให้เห็นว่ามีการแสวงหาความรู้แล้วนำมาพัฒนาตนเองและพัฒนาวิชาชีพการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

๓. หน่วยวัด ร้อยละ

๔. เป้าหมาย/เกณฑ์ (ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) (พ.ศ.๒๕๖๙) ร้อยละ ๙๐

๕. วิธีการคำนวณ $\frac{\text{จำนวนครูบุคลากรที่เข้าอบรม/ศึกษาดูงานที่มีชั่วโมง ๒๐ ชั่วโมงขึ้นไป}}{\text{จำนวนครูทั้งหมด}} \times ๑๐๐$

จำนวนครูทั้งหมด

๖. ข้อมูลปัจจุบัน (ข้อมูลพื้นฐาน) ร้อยละ ๑๐๐

๗. แหล่งข้อมูล/วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล รายงานการอบรม, เกียรติบัตรผ่านอบรม/แบบสำรวจข้อมูล

๘. ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล/รายงาน ปีการศึกษาละ ๑ ครั้ง

รายละเอียดตัวชี้วัดที่ ๕.๑

๑. ตัวชี้วัด ครูไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ มีการจัดหา/จัดทำผลิตสื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ไม่น้อยกว่า ๓ ชิ้นต่อปี
๒. ขอบเขตความหมาย ครู หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนที่โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย
จัดทำผลิต/จัดหา หมายถึง การสร้างสื่อหรือจัดหามาใช้ในการจัดประสบการณ์
ของเด็กปฐมวัย
๓. หน่วยวัด ร้อยละ
๔. เป้าหมาย/เกณฑ์ (ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) (ปี ๒๕๖๙) ร้อยละ ๙๐
๕. วิธีการคำนวณ
$$\frac{\text{จำนวนครูที่ผลิต/จัดหาสื่อ ๓ ชิ้นต่อปีขึ้นไป} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนครูทั้งหมด}}$$
๖. ข้อมูลปัจจุบัน (ข้อมูลพื้นฐาน) ร้อยละ ๘๐
๗. แหล่งข้อมูล/วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสำรวจการจัดทำ ผลิต/จัดหาสื่อ
๘. ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล/รายงาน ปีการศึกษาละ ๑ ครั้ง

รายละเอียดตัวชี้วัดที่ ๕.๒

๑. **ตัวชี้วัด** ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจที่โรงเรียนมีสื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่มีคุณภาพและเอื้อต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ไม่น้อยกว่า ระดับมาก หรือน้อยกว่าร้อยละ ๙๐

๒. **ขอบเขตความหมาย** ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมายถึง ผู้ปกครอง เด็กปฐมวัย กรรมการสถานศึกษา ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และอื่นๆที่ให้ข้อมูลกรอกแบบสอบถามความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับประมาณค่าที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแสดงความคิดเห็น ประมาณค่าออกมาเป็นตัวเลขในประเด็นหรือข้อนั้นๆ ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับประมาณค่าที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแสดงความคิดเห็น ประมาณค่าออกมาเป็นตัวเลขในประเด็นหรือข้อนั้นๆ

ระดับ ๕ คือ พึงพอใจมากที่สุด

ระดับ ๔ หมายถึงพอพึงใจมาก

ระดับ ๓ หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ระดับ ๒ หมายถึง พึงพอใจน้อย

ระดับ ๑ หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

โดยวิเคราะห์ข้อมูลผลค่าเฉลี่ยรวม แล้วแปลผลดังนี้

๔.๕๑-๕.๐๐ หมายถึง พึงพอใจระดับมากที่สุด

๓.๕๑-๔.๕๐ หมายถึง พึงพอใจระดับมาก

๒.๕๑-๓.๕๐ หมายถึง พึงพอใจระดับปานกลาง

๑.๐๐-๒.๕๐ หมายถึง พึงพอใจระดับน้อย

๓. **หน่วยวัด** ระดับคุณภาพ แปลค่า เป็นร้อยละ

๔. **เป้าหมาย/เกณฑ์ (ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)** (ปี ๒๕๖๙) ระดับมาก / ร้อยละ ๙๐

๕. **วิธีการคำนวณ** ค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพในภาพรวมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย X ๑๐๐

๕

๖. **ข้อมูลปัจจุบัน (ข้อมูลพื้นฐาน)** ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๘๐

๗. **แหล่งข้อมูล/วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล** ครูที่สอนใน โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

๘. **ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล/รายงาน** ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

รายละเอียดตัวชี้วัดที่ ๖

๑. ตัวชี้วัด ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการและพัฒนาการศึกษาในระดับมากขึ้นไป หรือไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐

๒. ขอบเขตความหมาย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หมายถึง ผู้ปกครอง เด็กปฐมวัย กรรมการสถานศึกษา ครู ผู้บริหารสถานศึกษา และอื่นๆที่ให้ข้อมูลกรอกแบบสอบถามความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับประมาณค่าที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแสดงความคิดเห็นประมาณค่าออกมาเป็นตัวเลขในประเด็นหรือข้อนั้นๆ

ระดับ ๕ คือ พึงพอใจมากที่สุด

ระดับ ๔ หมายถึงพอพึงใจมาก

ระดับ ๓ หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ระดับ ๒ หมายถึง พึงพอใจน้อย

ระดับ ๑ หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

โดยวิเคราะห์ข้อมูลผลค่าเฉลี่ยรวม แล้วแปลผลดังนี้

๔.๕๑-๕.๐๐ หมายถึง พึงพอใจระดับมากที่สุด

๓.๕๑-๔.๕๐ หมายถึง พึงพอใจระดับมาก

๒.๕๑-๓.๕๐ หมายถึง พึงพอใจระดับปานกลาง

๑.๐๐-๒.๕๐ หมายถึง พึงพอใจระดับน้อย

๓. หน่วยวัด ระดับคุณภาพ แปลค่า เป็นร้อยละ

๔. เป้าหมาย/เกณฑ์ (ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) (ปี ๒๕๖๙) ระดับมาก / ร้อยละ ๘๐

๕. วิธีการคำนวณ ค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพในภาพรวมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย X ๑๐๐

๕

๖. ข้อมูลปัจจุบัน (ข้อมูลพื้นฐาน) ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๘๐

๗. แหล่งข้อมูล/วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ครูที่สอนใน โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

๘. ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล/รายงานภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

บทที่ ๓
ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ (เพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๖๙) โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย
สังกัดเทศบาลตำบลเปือยน้อย มียุทธศาสตร์และกลยุทธ์การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเทศบาล
ตำบลเปือยน้อย ดังนี้

ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีสุขภาพและสุขอนามัยเหมาะสมตามวัย	กลยุทธ์ที่ ๑.๑ บริการด้านโภชนาการและตรวจสุขภาพ สุขอนามัยของเด็กปฐมวัย กลยุทธ์ที่ ๑.๒ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยทั้ง ๔ ด้านให้เหมาะสมกับวัย	โรงเรียนอนุบาล เทศบาลตำบลเปือยน้อย
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของเด็กปฐมวัย	กลยุทธ์ที่ ๒.๑ จัดให้มีเครือข่ายสัญญาณอินเทอร์เน็ตและ ปลุกฝังรักการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัย กลยุทธ์ที่ ๒.๒ จัดให้มีการบริการตรวจสุขภาพเด็กปฐมวัย	โรงเรียนอนุบาล เทศบาลตำบลเปือยน้อย
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาครูบุคลากรทางการศึกษา	กลยุทธ์ที่ ๓.๑ อบรมศึกษาดูงานครูและบุคลากรทางการศึกษา	โรงเรียนอนุบาล เทศบาลตำบลเปือยน้อย
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปลูกฝังค่านิยมที่ดีและประเพณีวัฒนธรรมไทยและท้องถิ่น	กลยุทธ์ที่ ๔.๑ จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและ วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	โรงเรียนอนุบาล เทศบาลตำบลเปือยน้อย
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การปรับปรุงพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้	กลยุทธ์ที่ ๕.๑ ปรับปรุงสถานที่และแหล่งเรียนรู้ กลยุทธ์ที่ ๕.๒ จัดซื้อ/หาสื่อวัสดุอุปกรณ์เพื่อการเรียนรู้	โรงเรียนอนุบาล เทศบาลตำบลเปือยน้อย
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	กลยุทธ์ที่ ๖.๑ จัดทำ/สร้างความร่วมมือและกับผู้ปกครอง และชุมชน	โรงเรียนอนุบาล เทศบาลตำบลเปือยน้อย

บทที่ ๕
การติดตามและประเมินผล
การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาไปสู่การปฏิบัติ

๕.๑ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการนำแผนยุทธศาสตร์ฯไปสู่การปฏิบัติ

คำสั่งโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ที่...../๒๕๖๘ ลงวันที่.....
 โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาฯ ในคราววาระการประชุมครั้งที่ /๒๕๖๘
 เมื่อวันที่ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการนำแผนปฏิบัติการ
 ประจำปีการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

๑. นายสุริยา หาญศรี	ประธานกรรมการ
๒. นายถวิล นิลชา	รองประธานกรรมการ
๓. นางนิชนันท์ พรหมมา	กรรมการ
๔. นางบุญมี แก้วอาษา	กรรมการ
๕. นางวิจิตรา ศิรินารถ	กรรมการ
๖. นางมาลี ชุมนา	กรรมการ
๗. นางสุภาพันท์ หาญสูงเนิน	กรรมการ
๘. นายวิรัช จ่าปาแก้ว	กรรมการ
๙. นางบุญหนา สวายน้อย	กรรมการ
๑๐. นางพัชราพร ศรีจันทร์	กรรมการ
๑๑. นางพิกุล มาซา	กรรมการ
๑๒. นางเชิดศรี ชูเสน	กรรมการ
๑๓. นายไพฑูรย์ พันโนลาด	กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาไปสู่การปฏิบัติ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. กำหนดแนวทาง วิธีการติดตามและประเมินผลฯ
๒. ดำเนินการติดตามและประเมินผลฯ

๓. รายงานผลและเสนอความคิดเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผล ฯ ต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย เพื่อให้ผู้อำนวยการสถานศึกษา เสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษาฯ คณะกรรมการการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผล ฯ ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อย ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

๔. แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการนำแผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย

๑. ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่คณะกรรมการสถานศึกษาคัดเลือก จำนวน ๒ คน
๒. ผู้แทนกรรมการสถานศึกษาที่คณะกรรมการสถานศึกษาคัดเลือก จำนวน ๓ คน

๓. ผู้แทนสถานศึกษาที่ผู้อำนวยการสถานศึกษาคัดเลือก จำนวน ๒ คน
๔. ผู้แทนสภาท้องถิ่นที่คณะกรรมการสถานศึกษาคัดเลือก จำนวน ๒ คน
๕. ผู้บริหารท้องถิ่นที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย จำนวน ๑ คน
๖. ผู้อำนวยการสำนัก/กองการศึกษา หรือหัวหน้าส่วนการศึกษา จำนวน ๑ คน
๗. ผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการสถานศึกษาคัดเลือก จำนวน ๒ คน

โดยให้คณะกรรมการคัดเลือกกรรมการ ๑ คน ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการ และกรรมการอีก ๑ คน ทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ

๕.๒ วิธีการติดตามและประเมินผลการนำแผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ

จะเริ่มต้นจากโรงเรียน/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลฯ แล้วจัดประชุมคณะกรรมการติดตามและประเมินผลฯ เพื่อร่วมกันพิจารณากำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลฯ โดยจะทำการประเมินผลสำเร็จเป็นรายโครงการว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดหรือไม่ ทั้งนี้ ควรประเมินผลทั้งระบบ กล่าวคือ ประเมินทั้งปัจจัยที่ใช้ กระบวนการที่ใช้ ผลผลิตที่ได้รับ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นสำหรับการนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

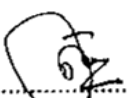
๕.๓ ระยะเวลาในการติดตามและประเมินผลการนำแผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ

ห้วงเวลาของการติดตามและประเมินผลฯ กำหนดขึ้นตามความเหมาะสมของแต่ละโรงเรียน/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก แต่การติดตามและประเมินผลฯ ในแต่ละห้วงเวลาจะต้องทันต่อการรายงานผลและข้อเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลฯ ต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา/หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อให้ผู้อำนวยการสถานศึกษา/หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลฯ ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

มติเห็นชอบ

การใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๙ ตามที่คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการนำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาศึกษา ไปสู่การปฏิบัติได้พิจารณาติดตามและการประเมินผลาในแต่ละห้วงเวลาและได้รายงานผลพร้อมข้อเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลาต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ดังนั้นผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย จึงขอเสนอความเห็นชอบในการใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๙ ของโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ต่อคณะกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย ต่อไป

ลงวันที่ ๓๐ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

ลงชื่อ.....

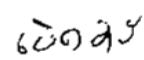
(นายสุริยา หาญศรี)

ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา
โรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลเปือยน้อย

ลงชื่อ..........กรรมการ

(นายถนอม ประหาศรี)

ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ลงชื่อ..........กรรมการ

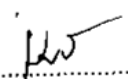
(นางเชิดศรี ชูเสน)

ผู้แทนผู้ประกอบการ

ลงชื่อ..........กรรมการ

(นายถวิล นิลชา)

ผู้แทนชุมชน

ลงชื่อ..........กรรมการ

(นางบุญมี แก้วอาษา)

ผู้แทนองค์กรศาสนา

ลงชื่อ..........กรรมการ

(นางพิกุล มาษา)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ลงชื่อ..........กรรมการ

(นางมาลี ชุมนา)

ผู้แทนครู

ลงชื่อ..........กรรมการ/เลขานุการ

(นายไพฑูรย์ พันโนลาด)

ผู้อำนวยการสถานศึกษา